

உ
சிவமயம்.

சிவஞானவள்ளலார்
இருபதுசாத்திரங்களாகத்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
வள்ளலார்சாத்திரம்.

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசமாகிய

இந் தூலை

யாவதூகீத முபயோகமாதும் பொருட்டு

அத்வைதஞானபோதகராகிய

காஞ்சீபுரம்

அருணகிரிசுவாமிகள்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு ஆராச்செய்வித்த

பிரதிக்கிணங்க,

வித்வான்-திருமழிசை

சிவப்பிரகாசைசபரவர்கள்

மாணிக்கராகிய

பாரிவாக்கம்

மாசிலாமணிமுதலியாரவர்கள்

பிழையறப்பரிசோதித்துத்தர,

சென்னை:

45489
1793

மனோன்மணிவிஸாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

—
இதன்விலை-ரூபாய்-3-அ-1).

வேலுமயிலுந்துணை.

இப்போதச்சிட்டிருக்கும் சுத்தப்

பிரதிகளாவன:—

ரோகநிதானங்களைக்கூறும் வைத்திய ஜீவரக்ஷா மிர்தம் (சி-த-சப்பிரமணியபண்டிதரியற்றியது.)	ரூ	0	0
யாழ்ப்பாணத்தகராதி - - - - -	ரூ	அ	0
பாலகாண்டமூலமும் உளையும் - - - - -	ரூ	அ	0
அடங்கன் முறை (மூவர்தேவாரம்) - - - - -	ரூ	அ	0
பெரியபுராணம் (செய்யுள்) - - - - -	ரூ	அ	0
திருவிளையாடற்புராணம் (செய்யுள்) - - - - -	உ	0	0
கச்சியப்ப முனிவரருளிச்செய்த பார்க்கவ புராணமென்னும் வீநாயகபுராண உபாசனாகாண்டம்	உ	0	0
வமலராமாயனமென்னும் ஞானவாசிட்ட வசனம்	க	அ	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை (உ-அண்டகோளபடங்கள்)	க	உ	0
(ஆப்பவுண்டு) - - - - -	க	0	0
சிவதலமான்மியச் சுருக்கம் - - - - -	0	கஉ	0
பாடுதுறை - - - - -	0	கஉ	0
கந்தபுராணச் சுருக்கம். - - - - -	0	க0	0
திருவாசகம் (கலிக்கா) - - - - -	0	கூ	0
தாயுமானவர் (கலிக்கா) - - - - -	0	அ	0
விஷ்ணுதலமான்மியச் சுருக்கம் - - - - -	0	அ	0
காளத்திபுராணம் - - - - -	0	அ	0
குமாரதேவச்சாத்திரம் - - - - -	0	அ	0
நானுசீவவாதக்கட்டளை (கொத்து) - - - - -	0	கூ	0
சடாட்சரமாதல் (சு-யந்திரங்களுடன்) - - - - -	0	உ	0
திருத்தணிகைத்தலபுராணம் - - - - -	0	உ	0
ஷை (தெலுங்கு) - - - - -	0	உ	0
சிவானந்தபோதம் - - - - -	0	உ	0
அஷ்டோத்திரம். - - - - -	0	க	0
இடும்பன்கவசம் - - - - -	0	0	கூ
புசுண்டர் உபரிடதம் (நஉ) - - - - -	0	0	கூ
கந்தர்சஷ்டிகவசம் - - - - -	0	0	கூ

இன்னும் அனேக தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்த புத்தகங்கள் சிதம்பரம் மேற்கோபுரமண்டப புத்தகவாப்பிலும், சென்னை, மகோன்மணிலிலாச அச்சுக்கூடத்திலும், சென்னை, குஜிலிகர் தசுவாமி தேரடிக்கடுத்த புத்தகவாப்பிலும் விலைகொடுத்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கோ-லோகநாதமுதலியார்,

உகூ-நெ. ஆயலூர் முத்தியாமுதலியார் வீதி, சென்னை.

வள்ளலார்சாத்திரப்

பாக்கள் முதற்குறிப்பின்

அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அண்டமொரு	கந.அ
அஃதமரி	எச	அத்திதன்	கக
அகமுகமா	கரு.அ	அதிரகசிய	கஉக
அகாயனவி	எச	அதிரகசிய	கஉஅ
அங்கண	கரு	அதுவுதுவென்	எரு
அங்கை	கருஉ	அதுவேநீ	ககச
அங்கோட்டக	க0௭	அத்திகழ்	கஉ
அசரீரியா	உ௭	அத்துவிதம்பெற	உ
அசலனக	ருச	அத்துவித	ரு௭
அசையாச்சிவ	௭௬	அத்துவிதத்து	ரு௭
அச்சோடுடு	கக	அத்துவித	க0௩
அஞ்சக்கர	கருரு	அத்துவித	கரு௩
அஞ்சிப்ப	க௩ச	அத்தைத்தின்	அ௩
அஞ்சினேன்	க௭	அநாதியின்	கச.அ
அஞ்சின்வழி	கக0	அந்தச்சிவ	௭0
அஞ்சுபுல	கரு.அ	அந்தரங்க	௬ரு
அஞ்சுபுலன்	கரு	அந்தரியாக	கஉ
அஞ்சுமல	௬௯	அந்தோகுரு	க௩ச
அஞ்செழு	௯	அந்தோமல	௬௩
அஞ்செழுத்தி	க௭	அபரவுணர்	௬.அ
அஞ்செழுத்தி	அஉ	அபுத்தி	௬க
அஞ்ஞான	கச0	அப்பாவன்	௭.அ
அடக்கி	அ௬	அப்பிரமே	க௬
அடிக்கரும்பு	கக௩	அமலன்	௩
அடித்துவரு	அ௩	அமுசோகம்	௭ச
அஹுவக்.ஹ	௭௬	அமுசோகம்	ககரு
அண்டங்கா	௬ச	அமுத்தா	௬0
அண்டங்கா	அ.அ	அம்மாவென	௬௬
அண்டசஞ்சு	ரு.அ	அம்மைதிரு	க00
அண்ணலை	க0உ	அம்மையப்ப	ரு௩
அண்ணலுவ	௬0	அம்மை	க௬௩
அண்டமெலா	௩௩	அம்புய	உ.அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அம்புலியு	கூசு	அறிகின்றே	கடுஅ
அம்புவிழு	எடு	அறிந்தவிட	கூஅ
அய்யமா	டுக	அறியாதன	கக0
அரக்கனை	கசுஎ	அறியாப்பொரு	டுடு
அரசன்மக	கூடு	அறியாவறி	கக
அரனரி	கசுடு	அறிவறியாமை	எ
அரனரிய	கசுடு	அறிவறியா	ந.உ
அரவங்கடி	க0உ	அறிவா + ர	அ
அரிசுடு	சு	அறிவாயிரு	கந.சு
அரிதுமா	ந.எ	அறிவாலறி	க0சு
அரிதுயில்	கஉக	அறிவாலறி	கசுஎ
அரியஞான	உசு	அறிவான்	ந
அரியனை	சசு	அறிவிக்க	கசுஎ
அரியவா	ந.சு	அறிவிலறிவா	ச0
அரியவிம்	ந.அ	அறிவிலறிவை	எக
அருட்கண்ணா	டுசு	அறிவினி	கசுந.
அருந்தவர்	கடுடு	அறிவுக்கறிவா	டுடு
அருவமாய்	கஉஉ	அறிவுக்கறிவா	டுசு
அருளம்பல	சு	அறிவுதிரு	க0
அருளெனு	சு	அறிவுதிரு	ககஉ
அனாயன்	டுடு	அறிவுநா	அசு
அலையற்ற	எசு	அறிவுருவா	கசுஎ
அல்லல்களை	எசு	அறிவென்ற	கசுடு
அல்லற்பிறவி	கந0	அறிவென்னு	கஉஎ
அல்லார்	கஉசு	அறிவேசிவ	ககஉ
அவயவமே	எக	அறிவேசிவ	கந.க
அவயவமோ	எக	அறிவேதிரு	க0
அவயோக	எசு	அறிவையன்றி	கடுஎ
அவனசை	உக	அறிவொரு	கசுசு
அவனவ	உக	அறுசுவை	சசு
அவனைக்காணு	உ	அறுமுகனு	அஎ
அவாக்கட	டுசு	அறுவகை	சசு
அவாவற	சு	அறுவித	கசு
அவிகாரியிசு	டுடு	அற்புத	கசு
அவிகாரி	சுஅ	அற்றார்கட	டுசு
அவிகாரி	சுஅ	அனந்தருண	கடுஎ
அவிரொளி	டு	அனாதிகே	டுக
அவிரோத	எசு	அனாதியின்	சுஅ
அவ்வறிவு	கசு0	அனுபவ	கசுஅ
அள்ளிக்கோ	கஉசு	அனேகவித	சுந.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அன்பனை	௨௪	ஆகையானனை	௧௨௭
அன்றுவிட	௧௩௦	ஆக்கலளித்த	௩௩
அன்னமய	௪௬	ஆக்கலளித்த	௮௦
அன்னவரு	௧௩௭	ஆக்கறக்கு	௧௦௩
அன்னவெறி	௧௩௦	ஆக்கறக்கு	௧௩௮
அன்னியகருவி	௪௨	ஆக்கின்ற	௧௩௨
அன்னியத்தை	௬௩	ஆக்கைக்கு	௪௦
அன்னியமே	௮௦	ஆக்கைகசட	௧௩௨
அன்னியமே	௧௩௦	ஆக்கைகசட	௩௬
அன்னியமே	௧௧௩	ஆக்கைகநீ	௧௦௬
அன்னையகட்டி	௩௬	ஆக்கைமேயி	௨௩
அன்னையரு	௬௬	ஆக்கையக	௭௨
அன்னையுல	௩௬	ஆக்கையல	௧௩௧
அன்னையவி	௧௦௪	ஆக்கையு	௬௬
		ஆக்கையே	௧௧௩
ஆகநாமல்ல	௧௪௩	ஆங்கவனை	௧௬௨
ஆகந்திரு	௬௭	ஆங்கறியாமை	௩௬
ஆகமங்கள்	௧௬௩	ஆங்காரக்கோ	௧௩௮
ஆகமேவடி	௧௨௩	ஆங்காரத்தன்	௧௦௭
ஆகமே	௧௩௬	ஆங்காரமான	௭௩
ஆகடியந்	௧௬௬	ஆசரிக்கு	௬௦
ஆகாயந்தனை	௧௨௮	ஆசானே	௬௩
ஆகாயந்தன்	௮௩	ஆசானேக்கா	௬௭
ஆகாயந்தேடி	௧௦௩	ஆசாரியனை	௧௧௩
ஆகாயப்புள்	௭௩	ஆசிரியனா	௧௧௪
ஆகாயமெங்கு	௧௦௦	ஆசிரியனை	௧௧௩
ஆகாயம்	௩௩	ஆசிலன்ன	௩௦
ஆகாயம்போ	௧௧௪	ஆசையாற்ச	௩௧
ஆகாரந்	௬௪	ஆசையறுங்	௬௩
ஆகிரின்றழி	௪௭	ஆசையொழி	௧௩௩
ஆகிலவனை	௩௩	ஆடுபன்றி	௮௪
ஆகிலித்த	௧௩௨	ஆட்டைச்சு	௧௩௧
ஆகையா	௨௩	ஆட்பால	௧௬௩
ஆகையாலித்த	௭௨	ஆணவத்தா	௧௧௩
ஆகையாலித்தமா	௩௨	ஆணவத்தான்	௬௩
ஆகையாலிது	௪௬	ஆணவத்தான்	௩௭
ஆகையாலி	௩௨	ஆணவத்தி	௧௧௬
ஆகையாற்கரு	௪௩	ஆணவமல	௩௦
ஆகையாற்றே	௨௭	ஆணவமாதி	௪
ஆகையானனை	௨௩	ஆணவமே	௬௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆணவமே	ககந	ஆனுருவ	டுஅ
ஆணவமே	கநஅ	ஆனே துரத்தி	கநடு
ஆதலாலகம்	கநச	ஆனேந்து	டுஅ
ஆதலாலடி	கடுசு	ஆனேமுத	அடு
ஆதலாற்குரு	நடு	ஆனையுரி	ககந
ஆதவன்றன்	சந	ஆனையுலாவு	சுந
ஆதாரநிட்டை	அக	ஆன்பாலற	கௌ
ஆதாரமா	சுஉ	ஆன்மாசுத்த	உசு
ஆதாரமாறை	கநௌ	ஆன்மாந்த	உௌ
ஆதி	உ	ஆன்மீகந்	சுௌ
ஆதிதிரு	சஉ	ஆன்மீகம்	சுசு
ஆதித்தன்	சக	ஆன்றநற்சன	கஉசு
ஆகிப்பிரம	கடு௦		
ஆதிமறை	அச	இக்கன்ம	சுஅ
ஆதிமுத்தன்	ௌ	இச்சையனி	சுசு
ஆத்மலிங்	சுசு	இச்சையழி	சுந
ஆமயத்தை	ௌ	இதயத்தவி	அஅ
ஆமுயிர்	நசு	இதற்குள்ளா	சுடு
ஆமைபோ	சுசு	இத்திரனருள்	நௌ
ஆமைபோ	கசுசு	இத்திரியா	உ௦
ஆயிரமட	சுசு	இந்தனா	சக
ஆயிழையை	சுடு	இந்தமனி	டுஅ
ஆரணவுரு	கசுசு	இந்தவிந்து	சுஅ
ஆராவிய	க௦க	இந்தியத்து	ௌஉ
ஆருயிரி	டுசு	இந்தியமா	சஅ
ஆலம்பன்	சு	இந்தியமே	ௌஉ
ஆலயந்தொழு	கஉ௦	இந்திரனு	ௌடு
ஆலயமே	சுசு	இந்நிலைது	உ௦
ஆலவிட	கடுக	இந்நிலையி	ௌந
ஆவாவென்ன	உசு	இந்நிலை	டுஉ
ஆவிக்கா	கஉடு	இப்பியிற்பிரா	சக
ஆவிக்குரிய	க௦	இம்மலமுன்று	நஉ
ஆவிற்கும்புலி	நசுௌ	இம்மாயை	சுடு
ஆழந்தே	சுசு	இம்முறை	சடு
ஆரூத	க௦க	இயற்கை	டு
ஆரூறுக்குள்	சுசு	இரக்கமிலா	அச
ஆரூறுதத்து	க௦சு	இரக்கமு	சு
ஆறிருக்க	அச	இரவிலெழு	சுஅ
ஆறுகடல்	அக	இருட்டறையிற்	டுௌ
ஆறெடுடுங்	ௌ	இருந்தபடி	கசுௌ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இருவினையுசலம்	௪	சசன்றிரு	ககரு
இருவினையொப்	௭	சட்டலிர	௬
இருவினையொப்	௬௭	சதுமெய்	க௨க
இருவினையொப்	௬௮	நரைந்து	௭(1)
இருவினையொப்	௧௦௩		௨
இருவினையொப்	௧௦௭	உடம்பினே	௧௪௮
இருளகன்ற	௧௧௧	உடம்புமுக	௫௮
இல்லத்திரு	௬௦	உடம்பெலா	௧௩௭
இல்லறம	௪௬	உடலெனு	௧௧
இல்லாத	௧௦௧	உடல்கிடக்க	௭௨
இல்லையுயி	௧௩௫	உடருறு	௪௫
இவ்வண	௧௨௨	உணருமுயி	௭௧
இவ்வண்ண	௧௫௩	உணர்ச்சி	௭௨
இவ்வண்ணம்	௧(1)௧	உண்டிபசி	௧௩௩
இவ்வண்ணமா	௬(1)	உண்டிபசி	௭௬
இனிப்பிறவே	௬௦	உண்டுமலை	௬௧
இனையவ	௬௬	உண்டுமுப	௬௦
இன்பமய	௫௬	உண்ணலுறங்க	௨௪
இன்பத்து	௧௪௭	உண்ணலுறங்க	௬௩
இன்றைக்கோ	௮௫	உண்ணை	௪௬
இன்னணமா	௬(1)	உண்ணைப்போ	௧௫௮
இன்னணமா	௧௫௬	உண்பதியா	௧௬௦
இன்னவகை	௬௮	உத்தமங்க	௧௦௫
	௩	உம்பர்பணி	௧௩௪
நகைதவ	௬௧	உம்பரவாழு	௪௬
நச	௧௧௯	உயிருபல	௮
நசனக	௬௩	உயிர்ச்சார்வா	௫௯
நசனடியார்	௬௧	உயிர்க்குயிரா	௧௦௬
நசனருணலை	௬௨	உருவோவரு	௧௧
நசனருந்தய	௬௪	உலகநெரு	௧௬
நசனய	௧௧௯	உலகந்தெரியா	௬௩
நசனார்	௬௨	உலகமுமா	௧௬
நசனிரங்கி	௫௭	உலகமுமுயிரு	௨
நசனிருக்கு	௬௧	உலகமுன்னை	௧௨௦
நசனிலை	௬௫	உலகமே	௧௫௨
நசனுக்	௮௩	உலகமேழை	௧௧௬
நசனுனக்	௮௩	உலகளந்த	௬௧
நசனென்போ	௧௧	உவர்புழி	௫௭
நசன்வே	௧௦௮	உவனிவ	௭(1)
நசன்றிருமேனி	௧௦௮	உவனுவருது	௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உழுவையரி	௭௫	ஊனாழி	௧௫௪
உளனோபிரம	௧௨	ஊனுடல்	௪௮
உளதிலதாம்	௧௫௭	ஊனுயிர்	௭
உள்ளங்கை	௯௪	ஊனுறங்கி	௯௯
உள்ளஞ்சுழல்	௧௪௪	ஊனையொது	௭௩
உள்ளத்தொளி	௧௦௯	ஊனோபிரம	௧௩
உள்ளந்திரு	௯௯	ஊன்பிறந்த	௧௨௫
உள்ளந்தொறு	௧௩௧	ஊன்றுமூன்	௪௦
உள்ளப்பொ	௯௭	எ	
உள்ளமசை	௭௩	எங்கணுஞ்சி	௧௮
உள்ளமல	௯௯	எங்கணுநிறை	௩௭
உள்ளமெனு	௧௧௪	எங்குஞ்சிவ	௯௯
உள்ளமொடி	௭௧	எங்குஞ்சிவ	௮௦
உள்ளுழம்புற	௧௩௯	எங்குமா	௭௯
உள்ளேயிருந்த	௭௧	எங்குமிருப்பா	௫௫
உறங்கா	௧௩௯	எங்குமிலை	௫௪
உற்றசரி	௧௧௧	எங்ஙனமறை	௧௨௨
உற்றுணரி	௧௪௮	எஞ்ஞான்று	௨௪
உன்மனைக்கு	௫௪	எண்கண்ணை	௭௭
உன்றந்தை	௧௪௦	எண்டிசை	௧௦௭
உன்னலொரு	௯௮	எண்ணரிய	௨௩
உன்னைப்போ	௯௨	எண்ணுஞ்சிவ	௮௭
உன்னையரி	௮௧	எண்பத்து	௫௮
உன்னையொரு	௮௧	எண்பத்துநா	௯௯
ஊ		எண்பத்தொ	௯௮
ஊசலாடி	௪௪	எத்தனைதா	௧௫௮
ஊமனொளி	௭௧	எந்தையோக	௨௮
ஊமைகண்ட	௯௯	எந்தைசன	௮௭
ஊமைகன	௯	எந்நாளிரு	௩௫
ஊமைமணி	௧௦௧	எப்போதுந்	௨௮
ஊமைமணி	௧௩௯	எப்போது	௨௮
ஊமையினை	௧௦௨	எப்போதியா	௨௮
ஊர்ச்சண	௭௯	எல்லாங்க	௧௦௧
ஊழாலுட	௧௦௯	எல்லாஞ்சிவ	௮௮
ஊழைத்துற	௭௯	எல்லாஞ்சிவ	௯௨
ஊழையொது	௫௧	எல்லாஞ்சிவ	௧௩௦
ஊழ்வினையாலு	௩௨	எல்லாத்தை	௧௧௪
ஊழ்வினையாற்	௯௯	எல்லாநா	௧௨௭
ஊனக்கண்	௫௪	எல்லாமறி	௧௦௯
ஊனமிலா	௯௨	எல்லாமிறந்த	௪௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லாமிறந்த	அக	ஐம்புலவேட	௭
எல்லாமிற	கௌ	ஐம்புலனட	சு௦
எல்லாமிறந்	நக	ஐம்புலனாலவ	கநக
எல்லாமிறந்தது	ககச	ஐம்புலன்	நக
எல்லாழு	உச	ஐம்பொறி	கக
எல்லாரு	நக	ஐம்பொறிவன	உக.
எல்லார்க்கு	கந௦	ஐம்பொறி	கசுச
எல்லாவண்ட	சருஉ	ஐயந்திரி	கௌ
எல்லாவயிர்	கசுச	ஐயந்திரி	கசுந
எல்லாவரு	ருஅ	ஐயந்திரிவு	கஉஅ
எல்லையில்	கசுச	ஐயமாக	கச
	௭௦	ஐயமுடையோ	கருக
எழுவாய்	கசுரு	ஐயமுமிட்டே	கசரு
எள்ளுக்கு	நரு	ஐயமெடுத்	கௌ
எறும்பு	ககச	ஐயமென	கசுச
எனைவிட	௭௦	ஐயாசை	கசுஉ
என்பைப்பெ	க௦உ	ஐயெரிநா	நக
என்மனத்தா	௭உ	ஐயெரிநா	கஉ
என்றந்தை	நக	ஐவகை	நரு
என்றியம்பி	கஉந	ஐவகைஞா	க௦
என்றுபருவ	௭அ	ஐவகைப்பொறி	கசுச
என்றுபன்	கஉஉ	ஐவரொடு	ககக
என்றுபிறந்தே	அ௦		
என்றுமிரு	சுந	ஒருகணமிரு	நஅ
என்றைக்கோ	கௌ	ஒருகாலந்	கருச
என்றொருவ	கசுச	ஒருகோடி	கநக
என்னுடம்பி	நக	ஒப்புக்கு	நக
என்னையொடு	கசுச	ஒருதலை	கநக
என்னையொழி	ககந	ஒருபொருளை	க௦ரு
		ஒருமரத்தி	௭
ஏகமேவா	கருந	ஒருமலவழ	கஉ
ஏணியை	கசுந	ஒருவனே	கசஉ
ஏதங்குறி	கஉச	ஒருவனுக்கி	உ௭
ஏதுக்களா	கசுரு	ஒருவனொரு	சஉ
		ஒருவாக்கி	க௦ச
ஐங்கரும	நரு	ஒலியாகி	கருஉ
ஐந்தடக்கி	௭க	ஒழுக்க	நக
ஐந்தவத்தை	௭க	ஒளியிலொளி	௭ரு
ஐம்புலக்கதவ	உ	ஒளிவளர்	உஅ
ஐம்புலனறி	௭	ஒன்பது	கசச

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒன்றறிந்த	௭௨	கண்டான்	௧௨௨
ஒன்றுகி	௧௪௨	கண்ணாறு	௧௫௧
ஒன்றுகிப்பர	௧௫௪	கண்ணியுதி	௭௬
ஒன்றாய	௫௩	கண்ணிரவி	௫௬
ஒன்றாயும்	௨௧	கண்ணிலா	௧௭
ஒன்றாயுலக	௯௩	கண்ணினா	௧௪௯
ஒன்றிரண்டல்	௧௪௮	கண்ணமுயி	௭௧
ஒன்றுடனு	௧௬௫	கண்ணருவ	௭௨
ஒன்றென்பா	௫௦	கண்ணேலி	௮௧
ஒன்றென்றி	௭௫	கண்ணொளிகண்	௧௨
ஒன்றென்றி	௯௯	கண்ணொளி	௧௪௪
ஒன்றென்றும்	௫௦	கண்ணொளி	௧௫௮
ஒன்றென்று	௧௨௮	கண்ணோரா	௧௧௯
ஒன்றேறபர	௧௩௫	கண்ணோவி	௮௦
ஒன்றேறயாதலி	௧௦	கண்பல	௨௨
ஒன்றேறவிர்	௩	கண்போல	௧௬௪
		கதிரிடை	௬
ஒகோவிந்த	௩௦	கரணப்பதை	௧௪௦
ஒசைபரிசு	௧௩௮	கருடனை	௯௩
ஒசையொலி	௯௩	கருத்தனா	௪
ஒடிமாநதி	௪௨	கரும்பினு	௧௨௬
ஒடும்	௬௪	கருவிக்கா	௬
ஒட்டநடை	௬௪	கருவிசட	௭௦
ஒதியவசு	௩௯	கலகாயிழை	௯௮
ஒமாதி	௧௩௪	கலியுக	௭௭
ஒமாதிவா	௬௮	கலைமதிச்சேக	௪
ஒராயிரம்	௧௦	கலையாங்கர	௯௩
ஒரிடத்து	௧௬௫	கலையெலா	௩௬
ஒவாபவ	௮௮	கல்லாரிண	௧௩௯
		கல்லாரின்	௧௧௫
கங்கைகடிகர்	௧௦௪	கல்லாலமர்	௮௮
கங்கையி	௩௬	கல்லாவின்	௧
கடத்திரு	௧௬௪	கல்லாவின்சீழிரு	௪௯
கடப்பரு	௩௪	கல்லாவின்சீழ்	௧௨
கடலிலே	௧௪௮	கல்லாவின்சீழிருத்	௧௦௪
கட்கிமை	௩	கல்லெலா	௪௨
கட்டியகட்	௪	கல்லெறி	௧௪௭
கட்டையடு	௭௧	கல்லெப்பொன்	௧௦௨
கட்டியவன்	௫௭	கழுக்குன்ற	௬௧
கண்கதிர்	௭	கழுதைக்கு	௮௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கள்ளவழி	௭௯	காமவிள	௭௦
கறங்குவரி	௯௬	காமாதி	௧௦௮
கறுத்தவிரு	௯௭	காமாதி	௧௧௧
கற்புடை	௧௨௬	காமாதினியை	௮௯
கண்மமய	௫	காயமுதற்	௭௩.
கண்மத்தாலா	௫௯	காயசம்பந்த	௧௨௫
கண்மமக	௯௩	காயத்தை	௧௪௦
கண்மமா	௧௪௩	காயத்துவ	௧௦௫
கண்மலா	௩௮	காயவிள	௯௦
கண்மம்வியாபி	௯௬	காய்கதி	௧௮
கண்மலிருப்பு	௯௩	காய்விளக்களித்த	௯௫
கண்மவெயி	௯௮	காயனை	௪௯
கண்ணன்	௮	காயுங்கதி	௮௧
கண்ணனான்	௪௨	காயுங்கிழ	௧௧௦
கண்ணிக்கு	௧௦௬	காரணகா	௧௫௬
கா		காரிருளோ	௭௯
காகுத்தன்	௫௧	காலநியதி	௯௪
காக்கைவழிக்குக்	௫௭	காலபடர்	௯௦
காசமறு	௧௩௦	காலன்றனை	௧௩௭
காசியிலிற	௪௬	காவிமாலை	௧௨௨
காசிவாஞ்சி	௧௨௭	காற்றிலா	௧௯௨
காட்டமனல்	௯௮	கானலை	௪௮
காட்டெரி	௪௫	கி	
காணப்படு	௧௫௪	கிஞ்சிக்கியன்	௯௩
காணுக்கண்	௧௫௮	கிடைத்த	௧௧௦
காணுங்கர	௯௨	கிடையாத	௫௮
காணுறு	௨௨	கிணறுதோடா	௧௧௩
காண்பதுங்	௧௯	கி	
காண்பதெலா	௧௫௫	கீட்படு	௧௪௯
காண்பவன்	௧௯௦	கு	
காதினாலறி	௧௪௩	குக்குடம்	௧௬௨
காதெவனா	௧௫௦	குடிம்பத்தை	௧௦௧
காதொலியை	௭௨	குடிம்பபார	௧௯
காந்தமு	௧௪௪	குருட்டுச்சேரி	௩
காமக்கட	௯௮	குருவாக்க	௧௦௮
காமங்குரோத	௯௪	குருவிலான்	௩௪
காமத்தாலிந்தி	௩௧	குருவுருவங்	௫௬
காமமாதிரி	௪௫	குருவுருவ	௭௪
காமப்பெரு	௧௦௭	குருவேதிரு	௯௭
காமம்வெரு	௯௬	குருவைக்கோ	௫

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
குருவையெதிர்	கூடு	க	
குலமொழிய	கக௭	குகல்பூத	உடு
குழந்தை	கூ	சங்கற்ப	க௨௩
குறியறி	கசூக	சங்கைய	க௨௩
குறியாக்குறி	௭டு	சசிசேகர	டு௭
குன்றுதொடர்	க௨டு	சச்சிதா	ருச
		சஞ்சிதந்தி	க௨
கூகையறி	ருச	சஞ்சித	ககச
கூத்தியை	கூ௭	சஞ்சிதமு	கூ௭
கூட்கொண்ட	ககக	சடஞ்சித்த	௭௩
கூவிளமாலை	க௨க	சடத்திர	கூ
கூறைக்கலை	கக௭	சதுமறை	கக௭
கூறுஞ்செவி	கக௨	சத்தசுத்	கசூக
கூன்மதி	அ	சத்தஞ்சோதி	கூ
		சத்தத்தா	௩க
கே		சத்தம்பரி	௭௨
கேவலசக	கருகூ	சத்தியஞான	க
கேவலச்சன	சச	சத்தியமா	கக௭
கேவலஞான	கக	சத்தியமீ	கருகூ
கேவலத்து	ருடு	சத்தியமூ	அஅ
கேளாதன	ககூகூ	சத்தும்சத்து	கககூ
		சத்தும்ச	கூச
கைம்மாறு	கருஅ	சந்திரியி	அ
கைலுறுபுண்	கூ௩	சமட்டி	௩
		சமயமே	க௨ச
கோ		சமயம்	ககூகூ
கொடிவிழிய	ச	சம்பந்தர்	கககூ
கொடிப்பா	கூ௭	சரவசர	ககூச
கொலையிலா	௩கூ	சரற்சந்திர	௭கூ
கொல்லாமை	கூ௨	சராசர	௩அ
கொல்லாவிந்த	அச	சரிதாதி	கூஅ
கொன்றிடுத	கூகூ	சரிதையி	கக௨
		சரிதையிலா	௩௮
கோசரமுட	௭	சரியைகிரி	கூ௨
கோடிசிவ	கூகூ	சருவபரி	ககூ௩
கோடைதனி	அடு	சற்கண்ம	கூஅ
கோட்ட	க௩௩	சற்குருவாய்	ரு௩
கோபத்தா	௩க	சனகர்	௭௭
கோபமே	௩க	சனகனெனு	கருஅ
கோழிபோ	கூகூ	சனகாதி	கூகூ
காறல்வெ	கூ		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சனகாதிபதி	௬௮	சிவஞான	௧௦௩
சனாதக்குரு	௪	சிவத்தத்துவ	௬௪
சாக்ர	௭௭	சிவத்தினு	௧௪௮
சாக்ரெசொ	௨௨	சிவத்துவ	௩௩
சாக்ரமு	௬௬	சிவத்தோவமசி	௧௦௩
சாத்திரஞ்சம	௪௬	சிவத்தோமசி	௭௪
சாத்திரத்தா	௧௨௦	சிவநூலா	௭௦
சாத்திரத்தை	௭௪	சிவபுரா	௩௩
சாத்திரத்தை	௭௩	சிவமயமாய்	௮௨
சாத்துவித	௬௬	சிவமல்ல	௮௪
சாந்தமுடைய	௮௬	சிவவாக்கிய	௩௩
சாந்தமுடை	௮௬	சிவனறிந்த	௨௩
சாந்தமு	௧௨௬	சிவனுன்றி	௭௦
சாயைபோ	௩௧	சிவனீயானாய்	௮
சாவதும்	௧௪௬	சிவனையே	௧௪௩
சாவதுவும்	௧௩௩	சிவனெரு	௬௮
சாற்றிரண்டு	௩௩	சிவன்வேறு	௧௬௬
		சிவந்ததிரு	௧௩௩
		சிறையறக்கட	௪௪
சிட்டிமுத	௧௩௭	சீடனறி	௧௦௩
சிதம்பரமா	௧௦	சீடன்றன்	௩௪
சிதம்பரமா	௩௬	சீரார்சித்தா	௩௩
சித்தகக்கோய்	௩௩	சீரார்சிவோ	௧௦௩
சித்தஞ்சிவ	௩௩	சீர்கொண்ட	௭௭
சித்தந்தெளி	௧௩௬	சீர்பூக்த	௧௬௬
சித்திய	௭௩	சீவகாருணிய	௩௩
சித்தாந்த	௧௦௧	சீவபரமிர	௭௭
சித்தாந்த	௮௨	சீவனத்தா	௭௩
சித்திரத்தை	௭௩	சீவனாமிந்த	௨௪
சித்திரபானு	௧௨௧	சீவனாய்	௮௩
சிந்தனை	௩௬	சீவனுக்கு	௭௦
சிந்தனை	௧௬௬	சீவனவேறுண்ட	௭௪
சிந்திக்க	௬௧		
சிந்தையை	௨௩	சுகமய	௮
சிருட்டிக்கு	௧௪௦	சுகர்வாம	௬௦
சிருட்டிதிதி	௩௪	சுகன்வாம	௮௬
சிவஞானசூரியன்	௬௮	சுட்டி	௭௩
சிவஞானதிக்கை	௬௬	சுத்தபடி	௧௧௨
சிவஞான	௬௧	சுத்தவித்தை	௬௪
சிவஞான	௧௦௦		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சும்மாவிரு	கசக	ஞானத்தை	க0௭
சுருதிகளை	ச௭	ஞானநீரா	௨௬
சூத்திரரானி	க2௫	ஞானபுலி	௬௭
சூனியபாச	க0	ஞானமிலா	க0௭
செகத்தை	௬௯	ஞானமில்ல	௬௫
செங்குதிரோன்	௫௬	ஞானமென்னு	௨௬
செத்தசத்தி	௭௫	ஞானியேபுரு	௨௬
செத்துச்செத்	க௫0	தசகாரிய	அ
செந்தழல்	௨௮	தண்டினை	௭௬
செப்புமொழி	௬௬	தண்டிலத்தை	௬௩
செம்புயிராகு	௨௨	தத்து	௨௬
செம்புண்ணில்	௭௮	தத்துவங்களா	௫0
செயற்கை	௫	தத்துவக்கற்	௮௭
செருவினுழை	௫	தத்துவக்கூ	௯0
செல்லும்பிரா	௭௨	தத்துவத்துக்கப்பா	கக0
செறிவாகு	௫0	தத்துவங்க	௭௬
சென்றாலய	௬௧	தத்துவங்க	௫௨
சேதனமா	௬	தத்துவத்தா	௭0
சேர்வினை	க0	தத்துவத்து	க0௬
சைதனிய	௭௩	தத்துவத்தை	௭௪
சைதன்னிய	௭0	தத்துவாதித	௧௮
சைவசித்தா	௧௪௯	தத்தைபோ	க0௨
சைவஞ்சிவ	க0௩	தந்தைதமர்	௬௨
சொப்பன	௭௩	தந்தைதாய்	௧௨௧
சொல்லாரி	௬௩௨	தந்தைதாய்	௧௨௫
சொல்லாலு	௨௧	தந்தைவயி	௧௫௨
சொன்னத்தி	௪௧	தந்தைவி	௫௯
சொன்னனிலை	௭௪	தம்மாலறி	௧௨௬
சொன்னவரு	௧௫௫	தம்மை	௧00
சோரமனை	௬௫	தருநிழலு	௧௧௨
ஞானசம்	௧௬௬	தருநிழலை	௧0௮
ஞானத்தா	௧௪௬	தரைமுதநாத	௧௮
ஞானத்தை	௨௭	தரையிது	௨
		தலையெல்லா	௧0௫
		தவற்றவெவன்	௨௬
		தற்பரமாய்த்	௧௧௭
		தனுவாதி	௫௭
		தனுவொடு	௧௪௬
		தன்னிச்சை	௬௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்*
தன்னுளுல	டுக	துட்டமிரு	டுஅ
தன்னே	எந	துட்டற்கு	கநச
தன்னேச்சட	அசு	துயருற்ற	கசக
தன்னேச்சிவ	அக	துரியத்தி	சுரு
தன்னையறி	சுஉ	துல்லிய	உக
தன்னையறி	கருக	துவிதமிரண்டாகு	டுஎ
தன்னேவினே	ககந	துறந்து	எசு
தா		துறவுமவா	சுஉ
தாடலைபொ	அ	தூலத்தனு	சஅ
தாட்டுணை	சுந	தே	
தாமடங்க	சுந	தெய்வஞ்சி	சுக
தாயகட்டி	சுஎ	தெருளாவி	அஉ
தாயராயு	அரு	தே	
தாயன்றி	கருடு	தேகத்தின்	டுடு
தாய்போலெழு	சுசு	தேகநா	கடுக
தாரணிய	கச	தேகமலென்	கருஎ
தானல்லா	ருசு	தேகமாது	கசஅ
தானேசிவ	சுசுடு	தேகமொடு	கருசு
தானேசிவமா	கசுஅ	தேரிலதி	கசுஎ
தானேபர	கசுச	தேவேதிறு	கசுஅ
தி		தேறினார்	கசச
திசைமுகன்	சுடு	தேனுண்டளி	கசு
திடர்சுக	எடு	தோ	
திரண்டொழு	கஉஅ	தொல்லாழி	கநக
திருநோக்கா	சுக	தோ	
திருப்பணி	சுக	தோத்திர	கசுக
திருப்பா	ருந		
திருமாலை	கஉசு	நகரமாகிய	கஎ
திருமூலர்	ருந	நகரக்கரு	அஉ
திருமொழி	எடு	நகரத்தின்	கசுக
திருவாத	ககசு	நஞ்சுமிழ்	சு
தினாதுறா	கசஅ	நன்பாங்கர்	எசு
திக்கையினு	எசு	நதியோடி	எடு
திரத்துற	கருஉ	நரனலளிவ	கச
திராதவை	சுக	நல்லகூல	கடுக
திரத்தம்	சுக	நல்லசிவ	டுஅ
திரத்தந்	கஉச	நல்லவினே	சுக
து		நல்லன்மிறு	சுக
துக்கசாகர	கரு	நல்லானா	கஉச

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நல்லாணாத்து	௫௯	நினைவழி	௧௫௬
நல்லிளமை	௬௦	நின்றதிரு	௫௩
நல்வினையா	௬௬	நீ	
நரவங்குழி	௬௦	நீங்காத	௧௩
நலவிதநா	௭௫	நீசன்	௮௩
நற்சாதி	௬௭	நீபிரம	௭௩
நனவின்	௬௫	நீயறிய	௧௬௦
நன்னெறி	௪௭	நீயெநா	௬௬
நா		நீரிடையுப்பும்	௨
நாடுநகரா	௭௮	நீரிடையி	௧௧
நாடுவினா	௬௭	நீரிடைமூ	௨௦
நாமார்	௧௪௧	நீரிலாக்குள	௧௪௬
நாய்த்தோ	௬௨	நீருக்கு	௫௫
நாரணன்	௧௪௫	நீர்க்குமிழி	௭௪
நாரதாதி	௧௫௨	நு	
நாலுவேதமுந்த	௪௩	நுனுகிக	௧௦
நாலுவேதமு	௧௨௩	நூ	
நாற்றக்கு	௧௩௯	நூலிடை	௧௪௫
நாற்றவித	௬௦	நூலில்லை	௬௫
நாணர்கொல்	௩௫	நே	
நானேசுவ	௮௦	நெஞ்சங்குழை	௩௩௯
நானேநீ	௧௨௭	நெருப்பிரு	௬௯
நானேபர	௧௧௪	நெருப்பு	௧௧௦
நான் பருத்தே	௭௧	நெல்லிடை	௩௪௨
நான்பிரம	௭௩	நெல்லினு	௩௧
நான்பிரம	௧௫௪	நோ	
நான்மனித	௧௫௪	நொச்சி	௧௩௬
நீ		நோ	
நிச்சயமற	௫	நோக்காநோ	௭
நிதம்பமிலா	௧௦௭	நோக்காம	௮௮
நித்தினா	௮௨	நோயிலாவா	௧௪௬
நித்தனன்	௧௨௬	ப	
நிரவய	௨	பக்குவத்து	௧௦௪
நிராமயமா	௨௦	பக்குவாதி	௬௩
நிராமயனிற்	௫௪	பக்குவர்க்கா	௧௫௫
நிராமய	௧௪௨	பக்குவர்க்குத்	௫௬
நிறைந்தமா	௪௧	பங்கயப்பா	௧௪௦
நிறையறிவா	௪௩	பசுகரண	௧௦௨
நினைப்புமறப்பு	௧௦	பசுநூலோதல்	௬
நினைப்புமறப்பு	௧௦௯	பசுவென்ப	௫௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பைசநீங்கு	௭0	பற்றறத்து	கசுக
பஞ்சபூத	க௨௩	பற்றற்றார்	கூரு
பஞ்சமல	கூக		பா
பஞ்சவதி	௫ச	பாகமங்கி	க௨0
பஞ்சவிந்து	க௪௩	பாசக்குழு	௭0
பழக்ககட	௩௩௪	பாசங்க	அக
படைபிழை	கக௩	பாசங்க	கூ0
பண்டிதரி	௨௭	பாசஞ்சட	க௩0
பண்டை	கக௩	பாசத்தார்பாசி	௫0
பண்டைய	க௪௫	பாசத்தார்	க௪அ
பண்டொரு	க௪௭	பாசத்தாற்ப	௨௩
பதிலால்	க00	பாசத்தான்	அ௭
பதிபசுபாச	௨௩	பாசத்தின	௭அ
பதிமார்க்க	க00	பாசத்தை	௪௭
பதியெனரி	௧0	பாசத்தை	௭அ
பதியறிவாரு	௨௩	பாசப்பகுப்பு	க
பதியாவ	௫ச	பாசமறி	கூ௨
பதைந்தெழு	௭௪	பாசமாகிய	கஅ
பத்தைவிட	௭0	பாசமாய்	அ0
பத்துவித	௭0	பாசமுதலை	க0அ
பத்தர்க்கெளி	௫ச	பாசமைந்தை	க௪
பந்தமறு	க௩௬	பாசமோசக	௪௭
பரமன்வா	௫௫	பாசவியலை	கூ௨
பராபரமாய்	க௧௭	பாசவெறு	கூ௨
பருப்பதங்கே	கூக	பாசன்	கூ௩
பறைய	க௨௪	பாடப்படி	க௪
பனாவடி	க௪௭	பாதகமனை	௨௭
பல்கலையா	க௫௪	பாப்ப்தென்று	௪௧
பல்லாயிர	க0அ	பாம்பின்வாய்	௫௭
பல்லாயிர	க௩௧	பாம்புக்கு	க௩௬
பல்லாழி	௭௬	பாரோரும்	௫௨
பவத்துயரா	க௪௪	பார்த்தன	௭அ
பவனமாய்	கக௬	பார்த்தும்	௫௬
பழிமுனை	௭௫	பாலன்பசி	க௩௧
பழுவையி	க௨௬	பாலன்மா	௩0
பளிங்கியமா	௨௨	பாலனா	க௨0
பளிங்கினில்	௨௨	பாலையுந்தே	க௩௬
பறையொன்	க௩௭	பாலொடுசேர்	கூரு
பறையர்தம்	௪௧	பால்வண்ண	கூக
பற்றற	க௩௨	பால்விரகி	அ௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாவமகல	கரு	புல்லாயனேக	ருஅ
பாவமில்	உசு	புவிமுதனாத	அ
பாவமுமற	கசக	புழுவின	கசச
பாவனாதித	நக	புள்ளாயனேக	ருஅ
பாவனாதித	கக	புற்றருகீட்	ருஅ
பாவனாதித	ககக	புன்னூலா	கரு
பாவனையெலா	கருஎ		
பாவாபா	கருசு	பூசனையார்	கசு0
பாமூரை	ககஉ	பூசையால்	நக
பாற்கடல்	ருசு	பூசையென	கஉச
பானுவாமிறை	கஎ	பூதகாரிய	நச
		பூதமுத	எக
பிண்டமாமுடனா	சஅ	பூமரங்க	ருஅ
பிண்டமா	சஉஅ	பூரணபோத	க
பித்தர்	அஉ	பூவின்மண	க00
பிதிர்க்கடம்	நரு	பூவைத்தேடி	உ
பிராணனை	எஉ	பூனைவழி	ருசு
பிருதிவி	சச		
பிளிருமா	க	பெண்ணாடை	கச
பிறக்கும்	க0	பெத்தத்ததை	எக
பிறத்தலு	எ	பெரியபண்டி	தரு0
பிறந்தவ	கசரு	பெரியவர்	கருஅ
பிறந்தாரி	கநஅ	பெரியவிம்	நஎ
பிறவாமை	கஉ	பெறுபவன்	கசு0
பிறவிக்கட	க0	பெற்றதபோ	கருக
பின்னபின	எக		
		பேசாத	கநக
புகலிக்கர	கசுஎ	பேசுவது	கசஉ
புகிக்கின்ற	அச	பேசுவதுன்	கநரு
புண்ணியத்தான்	க0	பேதாபேத	உக
புண்ணியதி	ருஅ	பேருதபெரு	கசு0
புண்ணியநதி	கஉரு		
புண்ணியபூ	உரு	பைந்தொடி	கருஅ
புண்ணியமே	கநஅ		
புண்ணுடலை	க0க	பொருட்சார்வா	ருக
புத்தகப்பேயே	கசுசு	பொங்குமல	ககந
புத்திக்கு	எந	பொச்சையா	கஎ
புத்தியாய்	கசந	பொய்யாத	ரு0
புத்தியே	எந	பொய்யாமு	கநரு
புல்லாதி	கநக	பொய்யாமொழி	கநஅ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொய்ப்பிரமை	௧௫௫	மந்திரம்	௨௮
பொய்ப்புவி	௧௫	மயிலொலும்பு	௬௪
பொய்ம்மை	௭	மருந்தினு	௨௯
பொல்லாத	௧௫௮	மருவிவுட	௧௬
பொல்லாத	௧௩௧	மலமாயை	௬௨
பொன்பல	௨	மலமில்லை	௫
பொன்மலை	௧௦௩	மலமில்லு	௧௧௫
பொன்வண்ண	௧௩௧	மலமொழி	௬௯
பொன்னுக்கை	௭௬	மலரயனாயாக்கி	௫௪
பொன்னையன்றி	௪௩	மலரயனா	௧௪௨
பொன்னை	௧௬௩	மலர்மண	௨
பொன்னையரித	௧௩௩	மலைமகளை	௮௫
போ		மறைப்புருவ	௬௯
போகாத	௧௫௮	மறைகிடந்த	௧௫௧
போக்கிலை	௨௦	மற்றிரண்டு	௧௦௦
போக்குவர	௫௬	மனமே	௭௨
போதவொழு	௧௬௭	மனவன்பா	௧௪௫
போதவொழு	௧௮௫	மனவாக்கு	௫௬
போதெலா	௪௬	மனமொன்று	௧௩௯
ம		மனம்புத்தி	௬௪
மக்களாக்கை	௩௭	மனாதிக்கொள	௧௧
மக்களுமனை	௩௮	மன்னர்மு	௩௪
மங்கைகரித	௬௪	மன்னுமா	௨௧
மங்கையர்	௬௪	மன்னுமா	௧௨௭
மச்சக்கூ	௪௩	மன்னும்படி	௬௧
மடித்துயி	௬௬	மன்னையு	௨௨
மன்னர்முன	௩௬	மன்னவராற்	௬௭
மணிப்பாம்பி	௯	மா	
மண்ணலை	௩௩	மாசகல்	௨௯
மண்ணாசை	௬௯	மாசநரப்படி	௨௩
மண்ணாதி	௧௩௨	மாசற்ற	௬௦
மண்ணலர	௧௨௬	மாணவ	௮௧
மண்ணுக்கிரை	௧௨௧	மாதவத்தனை	௧௨௨
மண்ணவிழு	௫௧	மாதாபிதா	௮௫
மண்ணொடு	௨௦	மாநிலவரை	௧௨௧
மண்போற்	௪௦	மாமாயை	௬௮
மதப்பட்ட	௧௧௧	மாயாதனு	௫
மதிதவழு	௫௪	மாயாபடல	௧௩௩
மத்திமவுட	௩௮	மாயாபுர	௬௫
மந்திரமா	௧௩௫	மாயைசுட	௬௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மாயைமய	௯௦	முன்னேநான்	௧௩
மாயைவிள	௯௫	முன்னேவினே	௯௬
மாயையா	௧௪௪	முன்னேவினே	௧௪௦
மாயையேயுட	௩௧	முன்னேனு	௭௪
மாரியை	௩	முன்னேன்	௯௧
மாலறியா	௧௪௦	முக்குறுநன்	௭௨
மாலாயயன	௯௦	முடவுடலுயி	௭௨
மாறாதவா	௧௬௨	முடனேப்போ	௯௩
மாணுமழு	௧௦௮	முதுரை	௯
மருங்குறி	௭௫	முத்திரத்தி	௯௩
மி		முலமாயெ	௧௪
மித்தையாமு	௯௫	முலமென்ற	௧௨
மிருத்தி	௯௧	முலையிரு	௧௪௨
மீ		முலையிருந்தா	௯௪
மீனேமதி	௧௦௬	முர்த்திகள்	௯௧
மீன்போ	௯௯	முர்த்தியு	௧௩௯
மு		முவர்க்கு	௧௩
முத்தனா	௧௭	முவிளிங்க	௯௧
முத்திரடன	௧௯௮	முவுலக	௧௨௯
முத்தியுண்டோ	௧௯௧	முன்றுகுற்ற	௯௬
முத்தையினே	௫௯	மெய்கண்	௫௩
முத்துறு	௩௫	மெய்கண்டா	௧௯௫
முப்பகை	௪௩	மெய்ஞ்ஞான	௫௭
முப்பாமும்	௧௫௧	மெய்ஞ்ஞான	௧௧௫
முப்பாமும்	௮௩	மெய்யினி	௧௨௬
முப்புரத்தைய	௧௧௪	மெய்யைப்	௧௯௭
முப்புரமென்	௧௯	மெனபுழுக்க	௧௦௯
மும்மாயை	௪௯	மே	
முயற்சியா	௯௬	மேலவத்தை	௧௦௫
முரசுதிர்	௨௫	மேலாம்	௮௯
முலேமுதிரா	௮௬	மேலாலவத்	௧௩௫
முற்சொன்ன	௯௬	மை	
முன்புண்ணிய	௧௯௧	மைப்பொலி	௫௨
முன்புறுவா	௩௫	மைவண்ண	௧௩௨
முன்னவரா	௭௩	மோ	
முன்னவரு	௧௫௪	மொழிந்த	௧௯௫
முன்னல	௧௦	மோ	
முன்னவன்	௯௫	மோகமுறு	௫௬
முன்னான்ம	௯௪		
முன்னூலி	௫௩		

பாட்டு.	பக்கம்.
மோகமெனு	ககக
யா	
யாதாமொரு	உச
யாவனாயினு	உச
யாவனாயினு	உஅ
யாவனொருவன்	உரு
யாவனொரு	உச
யானெனதெனு	௩௩
யானெனதென்னு	௩௪
யானென	௧௩௪
யானென	௩௩
யோ	
யோனிவழி	அரு
வ	
வசனாதி	௧௩
வசம்பு	௧௦
வசம்பு	௧௩
வடக்குளே	௩௦
வடிவிலா	௧௧௧
வடிவோபிர	௧௨
வண்ணப்ப	௪௩
வந்தான்றி	௧௧௪
வரிக்கய	௧௨௩
வருணமா	௧௧
வல்லிய	௪௪
வல்வினே	௪௪
வழுத்து	௧௧
வறுத்த	௪௪
வன்புறு	௧௩௧
வா	
வாக்கிலி	௧௧௨
வாட்டங்கு	௧௩௪
வாயுமொரு	௪௪
வாயெதிர்	அரு
வாழிசய	௩௨
வாழிதிரு	௧௧௪
வாழ்த்திட	௧௪௧
வாழ்வாவது	௩௩
வாளிரவி	௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.
வானகம்	௪௨
வாமனமே	௧௩௪
வானவர்	௨௪
வானவர்க்கா	௧௦௪
வானிலிழ	௪௪
வானெங்கே	௧௧௦
வானேமுத	௧௨௦
வானேவளியோ	௧௨
வானமுத	௧௩௩
வி	
விடையக்கு	௧௧௦
விண்ணுக்கு	௧௩௨
விதிவழியே	௧௩௪
விந்துமோ	௪
விமரிச	௪௧
வியாபகங்கதி	௪
வியாபகங்க	௩
வியாபகம்	௩
வியாபகமாதி	௩
விரிஞ்சிபுர	௪௧
விரியமன	௧௩௪
விருப்புலெறுப்பு	௩௪
விருப்பும்	௪௪
விருப்பு	௧௩௪
விருப்பு	௧௧௩
விழலாம்	௪௩
விளக்கி	௪௧
வினையினு	௩௨
வினையொப்பு	௪௨
வி	
விண்ச்ச	௧௩௪
விணுரைக்கரு	௩௦
விராதன	௧௪
வெ	
வெந்தமடி	௧௧௧
வெய்யிற்படு	௧௧௧
வெள்ளங்கி	௧௪௧
வெள்ளநீர்	௪௪
வெள்ளநீர்	௧௨௪
வெள்ளிமலை	௧௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வெள்ளியுரை	அ௭	வேதாகம	௫௮
வெள்ளோக்கு	௧௧௪	வேதியர்க்கா	௧௫௫
வெறும்படம்	௧௪௩	வேதியர்	௬௮
வே		வேம்புறு	௪௭
வேங்கை	௧௦௯	வேலைகுழ்	௧௨௬
வேதச்சின	௧௨௯	வேழமயி	௯
வேடப்பொலி	௭௬	வேராகிப்பிற	௧௫௩
வேட்டையீ	௧௨௩	வேறுவேறுகி	௨௩
வேணியழ	௭௬	வேறென்று	௧௪௦
வேதநாரணன்	௧௫௭	வை	
வேதநூலு	௪௦	வைதானா	௧௪௧
வேதந்தன	௯௧	வைதிடினு	௮௭
வேதமுடி	௯௬	வையத்தாசை	௧௨௩
வேதமெய்	௨௯		

அகராதி - முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்	பெயர்கள்.	பக்கம்.
க	சத்தியஞானபோதம் - - -	க
உ	பதிபசுபாசவிளக்கம் - - -	க௩
ங	சித்தாந்ததரிசனம் - - -	௫௩
ச	உபதேசமாலே - - -	௭௭
ரு	சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா - - -	௯௧
சு	ஞானவிளக்கம் - - -	௧௦௪
எ	அத்துவிதக்கலிவெண்பா - - -	௧௧௫
அ	அதிரகசியம் - - -	௧௧௯
கூ	சிவாகமக்கச்சிமாலே - - -	௧௨௯
க௦	கர்நாமிர்தம் - - -	௧௪௨
க௧	சுருதிகாரவிளக்கம் - - -	௧௫௦
௧௨	சிந்தனைவெண்பா - - -	௧௬௧
௧௩	நிராமயவந்தாதி - - -	௧௬௭
௧௪	அனுபத்துநாலுசங்கை - - -	௧௬௯
௧௫	தசவழக்குச்சிந்தனை - - -	௧௯௯
௧௬	குருமரபுசிந்தனை - - -	௨௧௨
௧௭	அனுபவசந்திரிகை - - -	௨௧௯
௧௮	திருமுகப்பாசுரம் - - -	௨௨௩
௧௯	அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை - - -	௨௨௬
௨௦	மரபிட்டவணை - - -	௨௩௧

அட்டவணை - முற்றிற்று.

திருச்சிறற்பலம்.

உ

வ ம ய ம.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கக	தீயிரும்பொன்ன	தீயிரும்பென்ன
,,	ங0	கற்பகத்தும்பே	கற்பகத்தும்மே
ங	கரு	மலமென	மலமென
,,	உஎ	புட்பொலும்	புட்போலும்
ச	ங0	சமயக்குறை	சமயக்குறை
சு	கசு	விவகாரக்குறி	யவிகாரக்குறி
அ	உ	கருவியிறோய்து	கருவியிறோய்து
கச	கஅ	ருத்தியின்	ருத்தியின்
கசு	ஙரு	நாதபோற்றி	நாதபோற்றி
எ	கரு	காருண்ணியம்	காருண்ணியம்
உஉ	சு	பற்றியாவி	பற்றியாவி
உரு	உசு	தங்கிய	தங்கிய
உசு	கஅ	துல்லிய	துல்லிய
ஙங	உசு	யவத்துயர்	யவத்துயர்
சச	க0	வினறவனை	வினறவனை
,,	கச	பிருயாமல்	பிரியாமல்
சரு	உசு	விம்மிதந்தோய்	விம்மிதந்தோய்
ங0	சு	அனந்தகோடி	அனந்தகோடி
க0	கச	லசம்பு	வசம்பு
கச	சு	விட்டதன்றி	விட்டதன்றி
அசு	க0	சந்திரனே	சந்திரனே
கக	கசு	இவர்களுளல்	இவர்களுளல்
கஎசு	ங0	வேதமுஞ்ஞம்	வேதமுஞ்சொல்லும்

பிழைதிருத்தம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

முதலாவது

சத்தியஞானபோதம்

பாயிரம்.

கணபதிகாப்பு.

சூத்திரம்.

பிளிறுமாதங்கப் பிரானடிவணங்கீது   ங்
கருவியங்கயிற்றைக் கதுமெனத்தூமி   யா
மருவினப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டா   க்
கண்மனமறிவில் காமுகர்நுழை   யா
வல்பகலிரண்டினு மணுகாழுத்   தி
நெடுவனம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட்   டே.

தருணமுத்திதுதி.

கல்லாலின்புடை நல்லார்தொழுதெழ   ச்
சின்முத்திரையொடுந் சென்றிசைமூர்த்தியாய்   த்
தருதுமொழியைத் தடக்கையினேந்   தி
யனாதிமுத்தன் யானெனவமர்ந்தா   ங்
கறம்பொருளின்ப மருளியபின்   றை
மொழியாமொழியான் முதுவீடளித்   த
பெருந்தகைபோற்றுதும் பிறப்பறும்பொருட்டே(க)

நூற்சிவப்பு.

சத்தியஞானத் தமிழ்மாலியா   னை
பன்னிருசமயப் பணிகளைமுறியா   ச்
சைவத்தாமரைத் தடத்திடையா   ழா
நவைதபுமறிஞர் நாமறுகுல   வா
வசத்தியபோதக் கவளமருந்   தா
குவிவிரிவகன்ற கூடத்திருந்தவே.   (உ)
ஐம்புலக்கதவ மடையாதடைத்து   ப்
பயிலப்பயிலப் பராவமுதா   கி
யாகமநூலோர்க் கவிரொளியா   கி
யிம்மானிலத்தி னிடர்கெடப்போந்த   ன
சத்தியஞான போதத்தமிழே.   (ங)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பதீயியல்.

உலகமுமுயிரு மொருங்குறப்படைத்தவ், வுயிர்டைநடனமோ
வாதுஞற்றினு, மாருயிரறியா வற்புதமென்கொல், லுலகமார்த்தா
ண்ட னொளிகொடறிந்து, முலகமார்த்தாண்டனுவறியாவே. (ச)

உவனுவளுதுவெனு முரைமுச்சட்டாய்த், தோன்றின்னெருடுங்
குந் தொழிலுளவதஞற், பொன்விழுதனைய புரிசடைமுக்கட், சிவனு
ள னவனாற்சீவனுமுண்டா, யறிவினைமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே.

பொன்பலபூனய் மண்பலகடமாய், வருவதுதானே வருதலின்
மை, தருபவனெருவன் றுனுளனதுபோற், பொன்புகாகக்கையம்
புண்ணியனுளனே. (சு)

நிரவயனிமலனிராமயனருளே, யொருவ்விடிலாவி யுலவாக்காலம்,
போலாமாக்கை புணைகைப்பிடியா, யானெனதென்னு மிருஞ்செருக்
கடையா, நமர்பிறொன்னு ஞானமிக்குறுமே. (எ)

அகாயனசல னந்தரியாமி, யருளொடுங்கூடிக் கூடாவான்மாத்,
தீயிரும்பொன்னச் சிந்துறுந தீயெனத், திருவடிநிழலிற் சேருமன்றே.

மலர்மணமணியொளி மன்னியவண்ண, மாவிக்கியல்பு மபிமுக
மாதலு, மாகாயம்போ லாந்தரங்கண்டாங், கெழுமியெங் கணுமாய்க்
கிளரொளிச்சடையனைப், பின்னியொன்றாகிப் பெறுமெனுநூலே. ()

நீரிடையுப்பும் பாரிடையுப்பும், தாயிடைச்சுலுந் தளிரிடைத்
துவளுந், தீயிடைவெம்மையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையீச
னமர்ந்தாங்குறலே. (க0)

அத்துவீதம்பெற வாங்காங்கிருப்பினு, மாருயிரறியா லறிதரப்
படாஅ, ஓனக்கண்ணுக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணின்
வெளிப்படுநாதன். (கக)

அவனைக்காணு மறிவன்பாலே, காந்தம்பசாசைக் கவர்த்தன
மான, வொன்றென்றுன்னு மூற்றைவல்லுழிப், பிரளையம்வாயிற் பெ
ய்தனவன்றே. (கஉ)

பூவைத்தேடியும் பொருளைத்தேடியுங், காணுரளவில் கற்பத்
தும்பே. (கங)

தரையிதுவென்னத் தான்கண்டாற்போற், பொருணீயென்ன
வறியாப்புவிடே. (கச)

. ஒன்றோவிரண்டோ வுபயப்பெருக்கோ, வறிதரப்படாவோவவ
யவமிலியை, யாழிவாய்ப்பட் டழிலவணக்குவால், காணுதியாயிற்
காணுதிநீயே. (௧௫)

அறிவான்போந்த வறிவைவிழுங்கிக், குரைகடல்விழுங்கிய குறு
முனிமானச், செறிவான்சிவனெனத் தேறுதிநீயே. (௧௬)

குருட்டுச்சேரியிற் கோடியாதவர்க, ஞலவினும்பேசினு முறங்
கினுமென்கொல், புலன்றெரிகாலைப் பொதுவரநிற்பினும், பாடிகாவ
லிற் பட்டனவுமினோ. (௧௭)

வியாபகமாதிரி விரிக்குங்காலை, வியாபகமேலிடு நிறைவாமென்ப,
வியாத்திசுமநிறை வாகும்வினம்பின், வியாப்பியமொன்றின் மிடைந்
தநிறைவே. (௧௮)

வியாபகங்கடலே வியாத்தியநீநோ, வியாப்பியமுவனென விளக்
கியதூலே. (௧௯)

வியாபகமீசன் வியாத்தியாருயிர், வியாப்பியமலவென வீக்கிய
தூலே. (௨௦)

வியாபகங்கதிரோ வியாத்திகண்ணே, வியாப்பியமிருனென விதி
த்தனதூலே. (௨௧)

“சமட்டிவியட்டி சாற்றுங்காலைச், சமட்டியாகாய் தனித்தவிய
ட்டி, குடவானென்னக் கூறற்பாற்றே. (௨௨)

அமலன்சமட்டி யாருயிர்வியட்டி, யமலனோடொன்றி லாருயிர்
சமட்டி, வியட்டியாக்கை விளம்புங்காலே. (௨௩)

ஐயெரிநாப்பனைத் தவித்திருப்பினு, மிருகாலடக்கி யொருகா
ளிற்பினுஞ், சேயிழைமாததைத் தீர்த்தணப்பினு, முடையைத்துறக்
கினு முணவைமறப்பினு, மம்மர்செய்மாயை மழுங்காதம்ம, குருபர
னோக்கிற் குழையுமன்றே. (௨௪)

மாரியைநோக்கும் வனப்புட்பொலும், பாரியைநோக்கும் பாவ
லர்போலும், கொழுநனைநோக்குங் குலமகன்போலும், தேசியைநோ
க்குஞ் சீடன்வெறிவே. (௨௫)

கட்கிமையொத்துக் காற்றுணைவருடும், பக்குவர்க்கிரங்கிப் பர
சிவனுருவத், திருவடியானுந் திருநோக்கானு, மையலகன்ற மறைநூ
லானும், பாவையானும் பரிசுத்தானும், யோகத்தானு முணர்வாக்
கும்மே. (௨௬)

பதியியல் - முற்றிற்று.

பகவியல்.

கட்டியகட்டோ கருமலக்கட்டு, பூட்டியதனையோ பொன்ற
நசைத்தனோ, யடைத்தவச்சிறையோ வறிவிலாகச்சிறை, யெனிலுயி
ர்க்கள்வ நெங்ஙனமுயுமே. (க)

இருவினாமுசலம் யாக்கையுரலே, யதிற்பெய்ப்பண்டம் போலா
ருயினோ, நிராநிதைதாக்க நெளிவபுழுங்கி, யடுவான்காலே யல்லந்
பட்டு, விடுவான்காலே விம்மிதமுறுமே. (உ)

கொடிவழியன்ன கொள்கையனாகி, யாசாபாசத் தார்ப்புண்ட
ன்றே, தன்னாமுன்னிட்டுத் தான்பின்னாகி, மறந்துநினைந்து மதிகத
னாகி, யாகம்பேணி யறிவைமறந்தாங், கிச்சைப்புலிவா யிடர்ப்படு
முயினோ. (ஈ)

ஆணவமாதிய வாப்பையாவீ, தானவிழ்க்கறியா தானையவிழா,
கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலேச், சங்கரணவிழ்க்குந் தயைக்கை
யாலே. (அ)

சனாதக்குருட்டுச் சந்ததியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மலவா
ய்ப்பட்டுப், பன்னாளுமுங்கிப் பருவரலுழக்கு, மனாதிகேவலத் தாரு
யிரம்ம. (இ)

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவி
யிற்புக்கிக், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவல
னெனனுமுயினோ. (ஊ)

கருத்தனோபுக்கிக் கண்முனர்த்தோற்றா, வாணவப்பாம்பின் வா
யகப்பட்ட, சீவத்தேவைச் செந்நெறிகாண்ப், பன்னாளுமவரல் பச
வினியல்பே. (எ)

விந்துமோகினி மானெனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்திடு
முயினா, யாணவவேங்கை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடி
யொருபான்மயக்கக், காமியக்கடமா வொருபாற்கறுவ, விருவினை
மலைப்பாம் பொருபாலிழுக்க, வாசையாமண்ணை யொருபாலறையக்,
குலமெனுஞ்மலி யொருசார்குரைப்பக், கல்விக்கானியா ரொருசார்க
வரச், சமயக்குறை யொருசார்தாக்க, வவாவெனும்படுதீ யறிவைக்
கொளுவ, மாயாவாத வனசரர்வெருட்ட, விண்ணமாவி யிடருறுங்
சூல, யுயிரிடையொளிபுக்கிருந்தவொருவரத், தாயினுஞ்சாலத்தயா

ங்கிக், கட்கடைவாளாற் காடநமாற்றலு, முட்கினயாவு முயி
ர்பிழைத்தன்றே. (அ)

ஆ இயல் உ-க்கு சூத்திரம்-௩௪.

பசுவியல்-முற்றிற்று.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்கால, செயற்கையுயிர்க்குத் திரி
மலமென்னில், வெண்மடிக்கழுக்கு விரவுந்தன்மை, போலநீங்கிப்
புகுவனவதுவே. (க)

இயற்கையுயிருக் கிருண்மலமென்னி, விருந்தைகறுப்பு மெழிற்
பால்வெண்மையு, மிடையிலவீடாதென் றிசைத்தனர்புலவ, ராயின
தை செயற்கையாமே. (உ)

மலமிலேமாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல் மா
யைவிளக்க, லளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வா லுள, தலையிலையெனுஞ்
சொல் சவலைச்சொல்வே. (ஈ)

மாயாதனுவின் மன்னியவான்மா, கண்மவிருப்பங் கருமலமின்
தே, லேயாதொன்றை யிடருமுறவே. (ஐ)

கண்மயக்கக் கடிலமறைப்ப, மாயைவிளக்க வருவனபோவன,
மூவகையுயிரு மும்மையவுலகிற், கறங்கெனச்சுழன்று கதிதொறுமடு
த்தவே. (ஐ)

அவிரொளியீசனை யன்னியனென்று, மிருள்புரியாக்கையை யா
னெனதென்று, மன்னியமடந்தையை யாருயிரென்று, முன்னுறச்
செய்த லுயிர்மலமோரோ. (ஐ)

குருவைக்கோறல் குருமொழிமறுத்தல், குருவைவணங்கக் கூச
ல்பிழைத்தல், குருப்பொருள்கவர்தல் மாயைக்கூறே. (எ)

செருவினுழைத்த தீமலத்தழுத்தன், முக்கரணத்தொடு முந்தி
டநூக்கல், செருக்கிகழ்கூறல் சிற்றினமருவல், குலம்பாராட்டல் கண்
மக்கூறே. (அ)

நிச்சயமறவி நீடஞ்ஞானம், விகற்பந்தீமை விரோரதந்துஞ்ச,
வழிபொருள்வேட்ட லவ்வுழிச்சேறல், பொய்ம்மொழிகூறல் புணர்ந்
ததைவெறுத்த, வெனைங்கரில்லை யான்பரமென்ன, லச்சமிலாமை
யாணவக்கூறே. (ஐ)

ஈட்டலிரத்த விழுக்கையிற்தல், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவழிச்சேற, லறிவைமறத்த லாகம்பேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்குணமென்ப. (க0)

அவாவறலீத லானவைகுயிற்தல், விருப்பறன்மகிழ்தல் விதிநெறியகற, லறிவைநினைத்த லாகமொறுத்தல், பன்னியவெட்டும் பதி குணமென்ப. (கக)

முதுலாவியத்தல் மொய்மலந்தணத்த, லடியரைக்காணி லகமுடைந்தழுதல், சிவ்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனைவணக்க மன்பிவையேழும், பிறவாக்காலைப் பிணைந்தெழுகுறியே. (கஉ)

பசுநூலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்றோர்க்கலக்கண் சாலவிளைத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங்கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழிமன்றப் பெருகுதுங்குறியே. (கங)

அருனெனுமலைமக ளவனொடுங்கலத்தல், முழுதுணர்ஞானமுழுவதுமுடைமை, முழுதனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மனாதிமுத்தனவயவமிலாமை, விவகாரக்குறி யறற்கெண்குணமே. (கச)

அரிசுவெருக்க மடலர்ச்சனையொடு, வணக்கம்பரவுயிரக் கன்பகமதிதூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண, லருளினக்கூட்ட மடுபவருக்க, மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. (கரு)

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணொளியொப்ப, வைவகையவத்தை யான்மாரீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலந்த தேற்றமென்ப. (கசு)

நோக்காநோக்கை நோக்கநோக்க, நோக்காநோக்க நோக்குமன்றே. (கஏ)

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சவிந்தியமு, மந்தக்கரணமு மைவகைப்புலனு, நீங்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பனாபொடுமளாவிப் பனாநிலைகடந்த, வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்கு மென்னுஞ்சைவமே. (கஅ)

சேதனமான்மாவசேதனஞ்சேவஞ், சேதனமான்மாவறிவைமறையா, சேதனச்சிவனைச்சேர்தரிலாவி, சேதனன்னறிச்சித்தாபாசனே.

கருவிக்கான்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரணே யாயிற்கத்தா, கருவியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்நிற்கில வனினனுமே. (உ0)

சடத்திரணீப்பத் தனித்திமான்மாச், சோகம்பாவனை தொக்கியபிண்ணைக், கருடனைநினைப்பான் கடுக்கமுனறன்ன, அபாதிநீங்கியுணர்வாயினவே. (உக)

அறிவறியாமை யகலாதகன்ற, வறிவேசிவமெனு மாகமமுடிவே.
கண்கதிர்ப்பண்டங் கழியிருன்கிரணம், விளக்கெனுமாறு நிரா
நிராவிலக்குது, முயிரோயிறைவ னவனுலுறுபொரு, எதனைமறை
க்கு மாணவமதனைத், தணக்கவந்த சண்ணருளதனை, யறிவான்வந்த
வாக்கையொடாதே. (௨௩)

இருவினையொப்பா விருண்மலபாகம், மலபாகத்தின் மருவும்
பாதம், பாதப்பதிவாற் பயிலங்குரவன், குரவன்வரலுங் கொடும்பவ
மேழுந், தனித்தனியோடுந் தலைகெட்டன்றே. (௨௪)

ஆ இயல் ௩-க்கு சூத்திரம்-௩௮.

பாசவியல்-முற்றிற்று.

உ ப தே ச வியல்.

ஊனுயிர்வேற்றை யுணாக்குங்காலே, யென்மாடென்மனை யென்
பான்போல, வென்காலென்கை யென்பனவேறே, பருத்தேனினைத்
தே னெனும்பன்மொழியா, னவயவமான்மா வாகுமென்னிற், சின்னா
ணின்று தேய்ச்சதமாய்தலி, னவயவமான்மா வன்றெனவுணரே. (௧)

ஐம்புலனறிதலி னவத்தைப்படுதலி, லுணராக்கால முடல்சவ
மாதலி, னருத்தாபத்தியி னுலுளனான்மா. (௨)

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போசலும்வருத
லும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கடுத்தனவாதலி, னன்னமய
கோச மான்மாவன்றே. (௩)

ஒருமரத்திற்பே யுண்டிலையென்ன, லுநீகம்மற வாக்கையகத்
தே, யான்மாவுளவென் றறைந்தனனாலே. (௪)

கோசரமுடலம கோசரமான்மா, வவயவங்காய நிரவயமான்
மா, வாதிகாய மனாதி யான்மா. (௫)

பொய்ம்மைசுடல மெய்ம்மைபுருடன், சொற்பிரமேயந் தோன்
றியயாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே. (௬)

ஐம்புலவேட ராற்றனைமற்து, கரணமென்னுங் கடிசுரன்னாளி,
குழ்தரப்போதத் துனிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய வீயிசைக்குயிற்
றிப், பிறவியங்கானிற் பேதுறங்காலேச், சிவநரபாலன் றிருவுளத்திர
ங்கிச், சிவவேடு நீக்கித்தேற்றித், தண்ணருள்காட்டித் தானாக்கும்மே.

இருவினையீட்டி யீட்டாவியல்புந், கருவியிற்றேழுத்துந் தோ
யாக்கலப்புஞ், சிவனவனாகியுஞ் சிவனூந்தரமுந், காட்டிமீட்டன்
கருணைக்கையே. (௮)

சிவனீயானு பென்னுந் திகழ்வுஞ், சிவனானுனே நென்னுந்திற
முஞ், சிவனேயாவினு முன்னெனுந்திருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளி
த்தனனெனக்கே. (௯)

தசகாரியத்தைச் சாற்றுங்காலேத், தத்துவம்யாவும் சடமெனைக்
காண்டல், தனித்தனிச்செயலேத் தானறிந்திடுத, விவைமலநாமல
மென்னத்தணத்த, தத்துவருபந் தத்துவதெரிசனந், தத்துவசுத்தி
நிராநிநாதானே. (௧௦)

அறிவாகரனா நெனவறிந் துணர்தல், செறிபரப்பிரமம் யானெ
னத்தேற, லதைசிவனருளி லடங்காதடங்க, லுருவதெரிசனஞ் சுத்தி
யுமுயிர்க்கே. (௧௧)

சுகமயமீசன் சொருபங்காண்ட, லச்சுகமயனை யாங்காங்கறித,
லவனேதானா யச்சுகத்தழுந்த, விவனவனாகி யின்பமேலிடுத லுருவந்
தெரிசனம் போகும்போகமே. (௧௨)

உயிருபலக்கலி னுணர்பானுப்படிந், பஞ்சவிந்திரியப் பன்னிற
நகவரா, துணரொளியாவு முபலங்கவர்தலி, நென்றேயாமென்
னுணர்தற்பாற்றே. (௧௩)

தாடலைபொன்றரன் நன்னோடொன்றாய்க், கண்ணுங்கதிருந்
கலந்ததோற்ற, மன்னமோக்கத் தமர்வனவுயிரோ. (௧௪)

சந்திரியிற்றத்துஞ் சந்திரனிதவாத், தன்மைச்சீவஞ் சிவனவன்பா
லே, யேயுமண்ண வென்மனூர்புலவர். (௧௫)

கன்னன்கொளந்தி புத்திரகதைபோற், சீவன்சிவத்தாற்சீவநீங்கி,
மாசறுதிங்கண் மண்டிலம்போன்றாந், கவாவிறந்தொளிரு மதிசயம்
பெறுமே. (௧௬)

கூன்மதிச்சடிலக் குன்றவிற்குளவி, மாலறியாத மலர்வாய்ப்ப
ட்ட, சேடக்கீடந் திசைமுகனறியா, முடியாவின்ப முடிபெற்றனவே.

புவிமுதனாத மீறெனப்பொலிந்த, தத்துவசாலங் கடப்பான்சுட
ந்திட், டறிவறியாமை யாங்காங்ககன்றா, ரருனொடுங்குடி யரன்பா
லொன்றா, யருளையுமறந்தபின் னறியகிலேனே. (௧௭)

ஆலம்பன்னிவனவனிராலம்பன், சுதந்தரமியிவனவன் சுதந்தரா
னே, சாரியிவன சாரியவனெனு, மலநீக்கத்தி லிவ்வழக்கின்றே. (1)

அஞ்செழுத்துணமை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந் திரு
வாக்கியத்திற், சிவமனானமா திரோதைமலமிவை, பாந்தலோநலி
யாப் பருவிடம்போன்றச், சிவன்றனைமறையாச் சிவனைமறைக்கு,
மதோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்தி லுருவழித்தனவே. (1)

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச, சிகாரம்பிரமம் தினைமலந்நகி,
யகாரவுயிர்சன் னடியிணைசேர்வான், திருநடஞ்செய்யந் திருத்தில்
லைக்கணே. (2க)

ஆ இயல் ச-க்கு சூத்திரம்-எக.

உபதேசலியல்-முற்றிற்று.

அணை ந் தே தா ரி ய ல்.

மு த நீ கா ண் ட ம்.

நஞ்சமிழ்ப்புவாய் நாகபூடணன், நேனவிழ்கமலச் சேவடிநீ
ழன், மலவெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெட்ரோ, ராளுத்தன்மையறை
குதுமெடுத்தே. (க)

வேழமயின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழுல்வாய்ப்பட்ட வாடை
கொல்லோ, வாய்முலைவையா மாய்த்தவான்கன்றோ, நனையவிழ்கு
ன்றை நாதனதருளா, லகக்காழற்ற வடியவர்மாண்பே. (உ)

மணிப்பாம்பிருளே மழவாயிழையைச், செல்வன்சிறுமையைத்
தீயன்குளினா, யாக்களிரக்கை யறியரப்போன்று, மாநேவன்கழல்
மன்னியவுயிரு, மறியாபிறப்பி னவத்தைப்பெருக்கே. (ங)

ஊமைகனவு மூழின்வரவு, மாழிநிலையு மகல்வானிறைவும், பன்
னியுளமும் ஐதிரம்யக்கு, மலநிலையகன்ற மாதவர்வரம்பு, மியம்பு
தற்படா வென்மனாற்புலவர். (ச)

இரக்கமும்வணக்கமு மிறந்தவவாவு, மிணங்காதவரோ டிணங்
காவிணக்கமுஞ், செம்மலாலயந்தொறுஞ் செல்லுத்திறமு, மும்மலம
கன்ற முத்தர்பாலுளவே. (ரு)

பூரணபோதப் பொருடானாகலி, னாரணமாக மமவர்க்கென்செ
யவே. (சு)

நினைப்புமறப்பு நீத்தமையாலே, யனைத்துங் கண்டுங் கண்டில
ரன்றே. (௭)

பதியெனிற்பாசத் தோடுளையென்றும், பசுவெனின்முத்திப் படு
தலுமின்றே. (௮)

குனியபாச மாண்டுழிச்சோதி, நானதுவென்னு ஞானமு
மின்றே. (௯)

ஹவகைஞானத் தந்தரவான்மா, வாங்கவையிறப்பி னதுபர
மான்மா. (௧௦)

மாயமயக்குங் கன்மவழக்கு, மூலமலத்தின் முடிவின்மறைப்
புஞ், சுயம்பிரகாசர்க் கிலையெனுஞ்சொல்லே. (௧௧)

முன்னலுமுழைத்தலு முறுதொழிலுநற்றலு, மாவிக்கிலைபொறி
யறிவொமொய்தலி, னுக்கைமாட்டென் றறைந்தனர்புலவர். (௧௨)

சிதம்பரமாதலிற் சேர்விடமில்லை, யவனிவனாதலி னனுகலுமி
ல்லை, யறிவுருவாதலி னுக்கையுமின்றே. (௧௩)

ஒன்றேயாதலி னுணர்பவனின்னு, நானதுவாதலின் ஞானமுமி
ன்றே. (௧௪)

சேர்வினமறிந்து சேர்வானெத்த, பன்னகபூடணன் பாதப்
புணையா, னீந்தாக்கடலை நீந்திப்போந்தனர், தானாய்நின்ற தனிவான்
களையே. (௧௫)

சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கங்காவியங், கொக்குவம்பரதங் கோதெ
னத்தள்ளாப், பித்தர்க்கிந்தூல் பேசிற்பிழையே. (௧௬)

பிறவிக்கடலைப் பின்னிடமுன்னூற், புணைதாவென்னப் பொரு
மியிரந்து, பன்னாட்கேட்கும் பக்குவநோக்கி, யன்னோர்க்கிந்தூ லறை
யலுமாமே. (௧௭)

கோறல்வெகுளல் குறைகொள்ளுனத்தன், நிருவருளில்லோன்
செகமுகனையன், வழிபாடில்லோன் மந்தனிவர்க்கிங், கிந்நூலறையி
னெழைக்குருவே. (௧௮)

ஆவிக்குரிய வறநூல்புகன்றுபின், சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கம்
புகன்றவன், சுவர்க்கம்புகுத்தித் துயருறுநிரையப், பதிபுகுவீக்கும்
படிநனன்றே. (௧௯)

* நுனாதிகமின்றி நுண்ணுணர்வாகி, யனாதிமுத்த நருளியவாக
மந், தந்திரகலையெனச் சாற்றலுமாமே. (௨௦)

* நுனாதிகம் - நுனாதிகமெனமுதற்குறை.

மனாதிதனொடுக்கி மறைமுடிவுணர்ந்து, வழிபடன்மந்திர கலை யெனமதியே. (உக)

அறியாவறிவ னருளிற்கலந்தாங், காதவனொளிபுக் கழுந்தியக ண்ணாய், மும்மைப்பரீழு முறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழி னடங் காதடங்க, லுபதேசக்கலை யிஃதெனவுணரோ. (உஉ)

கேவலஞானக் கிழவனாளுடைப், பிள்ளைநாவரசு பேராருந், னரதனவாக்கிய னருந்தமிழ்மூலன், சீவன்முத்தர் திருவாய்மலர்ந்த, னூல்பவநோய்க்கு நுண்ணியமருந்தே. (உங)

ஆ - சூ த் திர ம் - ௧00௨.

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

ரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணை யுயிரொனுநாயக, நெந்நாள்விடுவ னெங் வழியானே, விடுவதில்லை விதியுள்ளவரும், விதிவசமின்றேல் வெறுப் புற்றிடுமே, வெறுப்பும்தவிரின் மேம்பாடாமே, யறிநூலிடத்து மற்ற வரிடத்து, மாக்கைவெறுப்பு மகங்கரவானியு, முறுமெனக்கண்டாங் கொழிந்திடுமாணு. (க)

ஈசனென்போ ணெங்வணமவன்யா, ருலகமீன்ற வொருவா மாயி, னைங்கவனெங்குள னுலயத்துள்ளா, னுலயம்புகினு மவனாக்கா ணே, னாமருப நடட்டமாதலி, னீசனைக்காணே னென்செய்கேனே. (க)

நீரிடையிருப்ப னிலத்திடையிருப்பன், காற்றிடையிருப்பன் கன லிடையிருப்பன், விண்ணிடையிருப்பன் வெயிலிடையிருப்பன், மதி யிடையிருப்பன் மனத்திடையிருப்பன், றதியிடையென்போற் சங்க ரன்ருனே. (ங)

உருவோவருவோ வுபயப்பெருக்கோ, காணும்பொருளோ கா ணப்பொருளோ, கரியோசெய்யோ கைகாலுண்டோ, வுண்பதுமுற க்சமு முடையுமுண்டோ, கண்டவருண்டோ கழறுமினீனோ. (ச)

அதிதிதன்மைந்த ரலமருகாலிப், பீரமகேதையைப் பேசினனெ வனோ, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி, மறவியைமுனிந்த வரசனெ வனோ, வரன்முறையுலகம் வயின்வயினுதிக்க, நான்முகத்திருந்து

நான்மறையுரைத்தன்,றுபணிடத்தி லொளித்தவனெவனோ,வவனே
பிரம மென்றறிமன்னே. (கடு)

மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியானே, வருத்தந்தீர்ப்பான்
வந்தனெவனோ, தூணிலுயிருப்பன் றுரும்பிலுயிருப்பன் எனுமழ
சொல்லுக் கெதிரந்தவனெவனோ, துகிலுரிகாலேத்துருவதன்மகட்கு,
மாளாத்துகிலே வருத்தினனெவனோ, வருச்சுனற்காக வமரிடையிரு
ந்தாங், குணர்மெய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவனோ, வவனேபிரம
மென்றறிமன்னே. (கஉ)

கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகிப், பொல்லாஞானம் புரிந்தவனெ
வனோ, மால்வகாவில்லாய் வலியவர்புரங்க, ணீறெழுவொருக்கி நின்
றமுவகைச், சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனோ, காலனைமாட்டிக்
கவின்சிறுபாலன், மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, வவனே
பிரம மென்றறிமன்னே. (கஎ)

உனனோபிரம முயிரோபிரமம், வானோபிரம மறையோபிரம,
நானோபிரம நாடுங்காலே. (கஅ)

வடிவோபிரம மதியோபிரம,மொலியோபிரம முணர்வோபிரம,
மறிவோபிரம மாயுங்காலே. (கஅ)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்கு நால்
வகைவாக்கு, மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு, மற்றுலன்றி
யறிவாகாயே. (கஃ)

கண்ணொளிகண்ணே கதிரொளிகதினோ, கண்ணாகாதே கதிருங்
கண்ணுங், கதிராகாதே கலப்பினைவைப்பே. (கக)

வானோவளியோ மறுகனல்புனலோ, மண்ணோமதியோ வளவொ
ன்றானோ, யானோபரம்பொரு னெட்டும்பிரிவே, தானையதுவேயது
தானென்ப, மாணத்தாவும் வழக்கச்சொல்லே, நானையதுவென
நாடலுமாமே. (கஉ)

ஆஹியல் டு-க்கு சூத்திரம்-கதச.

ஓண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

சக்தியநானபோதம்-முற்றிற்று.

போதம்.]

உ
சி வ ம ய ம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

இரண்டாவது

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

சித்தகக்கோயிலிருக்குஞ்செல்வனை
மத்தகக்கரிமுகத்தரசைவல்லபைப்
புத்தரவல்குலிற்புகழ்க்கைபோக்கியுஞ்
சத்துமாலிலாதவன் றன்னைப்போற்றுவாம்.

நடேசர்துதி.

(வேறு.)

முன்னையான்மறைமுடியினில்வீற்றிருப்பவனை
யன்னையத்தனையுலகெலாமமர்ந்திடுவனை
யென்னையானுடையிறைவனையிருண்மலங்கழியப்
பொன்னினம்பலத்தாடியபுனிதனைத்தொழுவாம்.

(க)

பராவணக்கம்.

(வேறு.)

மூவர்க்குமுதற்பொருளாய்முத்தொழிற்கும்வித்தாகி
நாவிற்குமணத்திற்குநாடரியபேரறிவாய்த்
தேவர்க்குமுனிவர்க்குஞ்சித்தர்க்குநாகர்க்கும்
யாவர்க்குந்தாயாகுமெழிற்பரையைவணங்குவாம்.

(உ)

கணபதிவணக்கம்.

நீங்காதமலமென்னுந்நீண்டமூக்குடைத்தும்பி
யாங்காதமெனுந்தறியையடிபாடும்பறித்தோடத்
நாங்காதவொருகோடிசூரியர்கடோற்றநிக்
கோங்காதக்கயமுனிசம்பளக்கூடத்திருத்தவாம்.

(ஈ)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

(வேறு.)

அறுவிதசமயத்தோர்க்குமறுமுகசாமியாகிச்
செறிபரப்பிரமம்யானேயென்றுசின்மயிலிலேறிக்
குறுமுணிக்கருளிச்சீவக்குகைதொறும்வீற்றிருந்த
மறுவிலாக்குகளைப்போற்றிமாய்த்தனென்பிறவியெல்லாம். (ச)

தகஷிணமூர்த்திவணக்கம்.

(வேறு.)

வீராதனத்திலெழுந்தருளியின்னிந்திதந்தவேணியராய்த்
தீராவையந்தீர்த்தருளுஞ்சின்முத்தினைச்செங்கையினராய்ப்
பாரோர்விண்ணோர்பணிந்தேத்தப்பரமகுருவாய்ப்பலகாலு
மோரானீழலமர்ந்தாராயுள்ளும்புறம்பும்புணங்குவாம். (ரு)

(வேறு.)

மூலமாயெவைக்கு மறியொணவுருவாய் மும்மலங்களைந்தவர்க்
கெளிதா, யாலபோசனஞ்செய் தழிவிலாதவறையருமறைச் சிரத்தொ
ளிர்பவனாய்ப், பாலலோசனனாய்ப் பசுதொறும்பதியாய்ப் பக்குவச்
சனக னுதியர்க்கா, யாலமர்நீழலமர்ந்துறைபவனை யகத்தவிசுருதித்
யின்படைவாம். (சு)

குருவணக்கம்.

(வேறு.)

பாசமைந்தையுந்தனித்தனிப்பரிந்திடநீக்கி
நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டிப்
பேசமேழ்வகைப்பிறப்புனக்கிலயெனப்பேசித்
தூசநீக்கியசயம்பிரகாசனைத்தொழுவாம். (எ)

(வேறு.)

தாரணியவர்க்குநாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த
வூருணிபோலத்தோன்றியொருமொழிபாவெனக்குக்
கோரணிகாட்டுமாறுசமயத்தின்கோளைநீக்கிப்
பூரணசொருபங்காட்டிம்புண்ணியன்பொலந்தாள்போற்றி. (ஐ)

திருமூலர்வணக்கம்.

(வேறு.)

ஐயமாகடலாழ்ந்தவுயிர்க்கெலாங்
கையிலாமலகம்மெனக்காட்டுவான்
மையநீர்திருமந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம். (ஊ)

வியாசபுனிவணக்கம்.

துக்கசாகரத்துக்கொருதோணியாய்ப்

பஞ்சுவச்சுகளைப்பெறுபாக்கிய

தக்கவான்மத்யாபரணிய

மிக்கவேதவியாதனைப்போற்றுவாம்.

(௧௦)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

பாவமகலப்பரிகாரவிதத்தைப்பசுருஞ்சிலநூல்க

ளாவலோமெறம்வளரவறங்கள்பசுருஞ்சிலநூல்க

ளேவமில்லாமுத்தியினுமிரண்டேயென்னுஞ்சிலநூல்கள்

சீவபிரமவயிக்கியத்தைச்செப்புமிந்நூற்சித்தாந்தம்.

(௧௧)

(வேறு.)

புன்னூலாம்பரசமயப்பொய்ந்நூலின்மயங்குவரோ

செந்நூலாமருமறையின்சிரத்தொளிருமுபநிடத

நன்னூலினெறிநின்றநயமுணர்ந்தநாதாக்க

ளெந்நூலுங்கைவட்டேயிந்நூலைப்பற்றுவார்.

(௧௨)

அவைபடக்கம்.

அங்கணநீரிழுக்குடையதானுலநகிகலக்கி

லங்கணநீரொன்றிகழாரதுபோலென்புன்சொல்லும்

புங்கமறையொடுகலக்கிந்புன்சொலுநன்சொல்லாரும்

புங்கமலிசான்றோரும்புன்சொலிதென்றிகழாரோ.

(௧௩)

நூற்பெயர்.

(வேறு.)

பொய்ப்புவிதனிநூலும்பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு

மெய்ப்பிலாவயிர்கட்கெல்லாமெளிதினின்னானமெய்த

வப்பணிசடையோன்முன்னரதைந்தவாகமத்திந்சொல்லு

முப்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன்முக்கணனருளைக்கொண்டே.

(1)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

(ஓ வ று.)

உலகமுமாயையுமொண்கண்மாதரு
நிலையலவென்றுணர்நெடியமாணவன்
சுலையெலாந்கெரிந்தவன்கதிவிருப்பின
னலமலிகுரவனைநாடித்தேடுவான்.

(க)

(ஓ வ று.)

உலகநெருப்பைக்கடந்தொழியாஞானவுததிமடுப்பேனோ
விலகுகுடும்பத்துயர்நீங்கியெந்நாட்டுறவியாலேனோ
சிலகமறையின்பொருளினெனத்தேற்றுங்குரவன்காண்பேனோ
கலகவுடவப்பிணிதணந்துகடவுடனையான்காண்பேனோ.

(உ)

(ஓ வ று.)

மருவியவுடல்வெறுப்பும்வையகவெறுப்பும்வந்தா
லிருவினையொப்புமங்கவெய்திடுமெய்துங்காலேக்
கருமலபாகமுண்டாம்பாகத்தாற்கடிதிற்சேருந்
திருவருட்சத்திபாதஞ்செறித்திடுங்குருவுமன்றே.

(ஃ)

(ஓ வ று.)

இனையவண்ணநினைந்திரங்குமெழின்மாணக்கன்றனைப்புரப்ப
நினையுநினையிலொளித்திருந்தநிமலனீங்காக்கருணையினான்
மனிதன்போன்றேயுண்டிடுத்தன்மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுஞானக்கண்ணாரக்கண்டான்பவநோய்வின்டானே.

(ச)

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ்செறிக்கற்பகநேர்குருந்தடிக்கீழ்
மானுமழுவுஞ்சதுர்ப்புயமுமணிக்கந்தரமுமறைத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க்காகவெழுந்தருளு
ஞானமுனியேயிவனென்றுதெளிந்துநாவாற்பழிச்சினனே.

(ரு)

(ஓ வ று.)

அப்பிரமேயபோற்றியாருயிர்த்துணைவாபோற்றி
யொப்பிலாவொருவபோற்றியுணர்பவர்க்கணியாபோற்றி
நட்பயலில்லோட்போற்றிநாதநாதாத்போற்றிச்
சுப்பிரமணியாபோற்றிச்சுயம்பிரகாசபோற்றி.

(சு)

அற்புதவமலவேகவசிந்திதவகண்டாகார
நற்சிதம்பரவேகார்தஞானநாதார்தவின்ப
சொற்பிரகாசசத்தஞுனியதுரியாதீத
தற்பரவனத்தானந்தசற்குருநாதபோற்றி.

(எ)

கண்ணி ஸாக்முழவியெய்யகாரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட்சிக்கியசிறியேன் நன்னை
நண்ணருஞானக்கையானான் முகன்முதலோரோங்கத்
தண்ணளியாவெடுத்தசற்குருநாதாபோற்றி. (அ)

முத்தரைப்பகைவொன்றுமூர்க்களாயுறவொன்றும்
பெத்தனையனேககாலம்பிறந்திறந்தெய்த்திட்டேற்குப்
பத்தியான் ஞானங்காட்டி ஞானத்தாற்பரனைக்காட்டும்
சத்தியஞானைத் தசற்குருநாதாபோற்றி. (ஆ)

பொச்சையாமுடலங்காட்டிப்பொறிபுலன்கரணங்காட்டி
யிச்சையாருயிருங்காட்டியெழிற்றிருவருஞங்காட்டி
யச்சமினிலையங்காட்டியகம்புறந்தானாய்க்காட்டி
சச்சிதானந்தங்காட்டிசற்குருநாதாபோற்றி. (க0)

ஆ திருவிருத்தம்-௨௪.

குருகாருண்ணியம் - முற்றிற்று.

குறபதேசம்.

அஞ்சினேன்பவத்துக்கெண்ணையாளெனவடியில்வீழ்ந்த
வஞ்சமில்லீடன் நன்னைவாவெனவருகில்வைத்துத்
துஞ்சிருள்கிழியப்பாததாமரைசிரத்திற்குட்டி
யஞ்செழுத்தருளிப்பின்னத தன்பொருளறையலுற்றான். (க
(வேறு.)

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடையரும்பதியமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொருபுடைபாசமாய்வதியுந்
துஞ்சலின்றியவொருபுடைபசுவெனத்துலங்கு
மஞ்செழுத்தினின்மும்முதலறிந்தவர்பிறவார். (௨)

(வேறு.)

பானுவாமிறயெழுத்துவதனொளிபரையெழுத்து
ஆனமில்கண்ணையாகுமுயிொனுந்தனியெழுத்துத்
தீனமில்வளக்கேயாகுஞ்செப்பியதிகையெழுத்து
நானெனுமிருளையாகுநவையுறமலவெழுத்தே. (௩)

நகரமாகியசேரியைநஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெலாம்வேரொடுக்களைத்து
வகரமாகியவனத்தினிலிருந்திளைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரியையடைந்தனன்வேன். (௪)

பாசமாகியவிரண்டையும்படிவெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பா
யாசநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம்.

(ரு)

ஆ திருவிருத்தம் - உகூ.

குருபதேசம்-முற்றிற்று.

தசகாரியம்.

தநாமுதனாதமீராய்த்தனித்தனிக்காண்டல்ருபந்
தநாமுதனாதமீராய்த்தந்செயல்காண்டல்காட்சித்
தநாமுதனாதமீராய்ச்சடமயமென்றுகண்டு
குருபரனருளானீங்கல்சத்தியாய்க்குறித்துக்கொள்ளே. (க)

தத்துவாதிதந்தன்னிற்சகசவாணவமலந்தா
னுற்றிடுமிதற்குச்சாக்கிரானெனலுயிர்க்குருபஞ்
சித்துருநானேயென்றுதேறலேதெரிசனந்தான்
முற்றுணர்சன்முன்னர்முகிழ்த்திடாதடங்கல்சத்தி. (உ)

எங்கணுஞ்சிவனுளாடுனென்றுணர்தலேயிறைவன்ருப
மங்கவன்ருழிலெங்கண்ணுமறிதலேதெரிசனந்தான்
றிங்கன்வேணியனோடொன்றல்சிவயோகமலர்மணம்போற்
புங்கநேயத்தழுந்தல்போகமென்றறையுநூலே. (ங)

ஆ திருவிருத்தம் - கூஉ.

தசகாரியம்-முற்றிற்று.

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரிவிமுன்னர்க்கண்டெயலடைந்தாற்போலத்
தூய்மனக்குரவனோக்காற்றுகளறுபோதனாகிப்
பாய்பசுகரணமெல்லாம்பதிகரணங்களாகிப்
பெய்ப்பிடியுண்டான்பாலன்பித்தன்போலொழுக்குவானே. (க)

ஆ திருவிருத்தம் - கூகூ.

நின்மலசாக்கிரம் - முற்றிற்று.

நின்மலசொப்பனம்.

(வேறு.)

ஐம்பொறியாலெம்புலன்களாரத்தான்புசித்தாலுமறிவான்மிக்கோ
ரும்பர்பிரான்றிருவடித்தேழுள்ளத்தைவைத்தங்கேயுறங்காநிந்தர்
நம்பனைந்தொருசோரநாயகனைவிருப்புற்றநாரிவேண்டு (வே.)
மன்பவன் தன்பாற்கிடக்குமாக்கையவன்பாற்கிடக்குமதுபோலம்

(வேறு.)

காண்பதுங்கேட்பதுங்கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூண்பதும்புனைவதும்புசிப்புஞ்சொப்பனம்
சேண்படுநாகமுஞ்செகமுஞ்சொப்பனம்
வீண்படுகினைவக்கெலாம்விசுத்தனானோ. (2)

ஆ திருவிருத்தம் - ஈரு.

நின்மலசொப்பனம் - முற்றிற்று.

நின்மலசுழுத்தி.

(வேறு.)

வழுத்துசாக்கிரசொப்பனமருவிடுகாறுஞ்
சுழுத்திவந்துமற்றையச்சுழுத்திவந்துற்றால்
விழுத்தசாக்கிரசொப்பனமேவிடாததுபோன
முழுத்தபூரணசுழுத்தியுமுற்றருதன்றே. (1)

குடும்பபாரமுஞானமுங்கொண்டவனின்பு
மடங்கனீத்துயரறிவினையடைந்தவனின்பு
நடந்துறங்குவோனின்பமுநாண்மலர்ப்பாயல்
கிடந்துறங்குவோனின்பமுமானுமேகிளக்கல். (2)

ஆ திருவிருத்தம் - ஈ.௭.

நின்மலசுழுத்தி-முற்றிற்று.

நின்மலதூரியம்.

(வேறு.)

முப்புரமென்பதிவ்வத்தைமூன்றையு
மிப்புரமூன்றிலுமிருந்திடர்ப்படா
சுப்புமுப்புரத்தையுங்கடந்தவேனே
செப்புறுதூரியனாய்ச்சேவன்முத்தனம். (3)

(வேறு.)

மண்ணெடுமண்ணார்போனார்வளியொவெளியார்போனார்
தண்ணெடுதண்ணார்போனார்தழலொடுதழலார்போனார்
விண்ணெடுவிண்ணார்போனார்விளங்கறிவுருவாய்நின்ற
நண்ணியநானெயெங்குதழைந்திடாதிருக்கின்றேனே. (உ)

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௬.

நின்மலதூரியம் - முற்றிற்று.

நின்மலதூரியாதீதம்.

இந்நிலைதூரியமாகுமென்றருமறைகள் கூறு
மிந்நிலைநின்றோமென்னுமெண்ணமுங்கடந்துபோன
வந்நிலைதூரியாதீதமாகுமென்றறைவார்நல்லோ
ரந்நிலைதனக்குமேலோர்நிலையிலையறைபுங்காலே. (க)

(வேறு.)

போக்கிலைவரவிலைபுணரக்கையிலை
தாக்கிலையேக்கிலைசரிக்கக்காலிலை
மோக்குறமுக்கிலைமுகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாக்கிலைமனமிலையதீதவாழ்விலே. (உ)

(வேறு.)

நீரிடைமூழ்கினோனிறையவுண்டவன்
வாரமிருமதன்போன்றுமாமய
நீர்சிவபோகத்திற்றிளத்திருப்பர்க
ளாரவர்பெருமையையளக்கற்பாலரோ. (ங)

(வேறு.)

இத்தூரியாதீதத்திலிமைக்கொட்டுமளவானு
முற்றகண்ணாடிதன்னிலுளுந்துருள்பொழுதானுங்
கைத்தலத்தாலாவின்பால்கறக்குறுங்காலமேனு
சித்தருவாகிறின்போர்சின்மயவீடுகாண்பார். (ச)

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௩.

நின்மலதூரியாதீதம் - முற்றிற்று.

பதிவுளக்கம்.

நீராமயமாய்நிட்களமாய்நித்தியமாய்நின்மலமாய்ப்
புராதனமாயசஞ்சலமாய்ப்புரணமாய்ப்புனிதமாய்ப்

சராசரமாய்ச்சாக்கியாய்ச்சத்தியமாய்ச்சித்தருவாய்
பராபரமாய்வெறுவெளியாயிருக்குமந் தப்பரமசிவம். (௧)

சொல்லாலுமனனாஹந்தோடராதகுக்குமமாய்ப்
பல்லான்றகேள்வியருமீதென்றுபகர்வரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடராயுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயல்லவமாயிருக்குமந் தப்பரமசிவம். (௨)

ஒன்றாயும்பலவாயுமுருவாயுமுருவாயுங்
குன்றாயுமணுவாயுங்குணமாயுங்குணியாயு
நன்றாயுந் தீதாயுநானாயுந் தானாயு
மின்றாயுமுளதாயுமிருக்குமந் தப்பரமசிவம். (௩)

(வேறு.)

சிவனறிந்தருளுவன்சீவராசியைத்
சிவன் றணையறிந்திடாச்சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலசெடசித்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடிலுயிர்செகமற்றில்லேயே. (௪)

அவனவளதுவெனுமகிலபாசமே
யவனவளதுவெனவதைபவன்பசு
வவனவளதுவீனையாக்குவான்பதி
யவனவளதுவறிவறிவைக்காணலாம். (௫)

அவன்சைந்திடிலொருவனுவசைந்திடு
மவன்சையாவிலுலனுவசைந்திடா
சிவன்சத்தியோடுநிற்செகம்விரிந்திடுஞ்
சிவன் றனித்திடில்விரிசெகமொடுங்குமால். (௬)

மன்னுமாலயனெடுவானும்வையமும்
பின்னமுமபினமும்பேசஞ்சீவனும்
பன்னுமாணவமுதற்பாசம்பாவையு
முன்னுமிச்சிவத்திடையுதித்தொடுங்குமால். (௭)

(வேறு.)

பதியறிவாகுமத்தைப்பகுத்தறிவதுவேசீவ
னிதுவதுவோவென்றுன்னற்கிடமதேபாசமாகு
மதுவிதுவெனுஞ்சுட்டற்றாலறிவறிவாகிநிற்கு
மதுவிரிகொன்றைத்தாரான்மலரடிநாணலாமே. (௮)

பதிபசுபாசமுன்றும்பகுத்தறிந்தவொழுத்தர்
பதியொன்றும்பற்றாதாகும்பசுவொன்றைப்பற்றிநிற்கும்

பதிமுகந்தெரியாவண்ணமைப்பதுபாசமாகும்
பதிருவானஞான்றுநீங்குமப்பாசந்தானே. (௬)

கண்பலபொருளைப்பற்றிக்கதிர்நீயிழந் துநிற்குங்
கண்பலபொருளைப்பற்றாதாயிடிந்கதிரைக்கூடும்.
புண்புலன்பற்றித்தாவிபுனிதனைப்பிரிந் துநிற்கும்
புண்புலன்பற்றாதாயிற் புனிதனைச்சேருமன்றே. (௧௦)

பளிங்கியமானனாகும்பகலவனினைவனாகும்
பளிங்கினிற்பஞ்சவன்னம்பார்க்கிலம்புலன்களாகும்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றவுச்சியிற்பானுவந்தால். (௧௧)

செம்புயிராகும்ந் தச்செம்பினிற்களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற்களிம்புபோனாற்செம்பொனாமாறுபோல
நம்பனாஞானத்தாலேநானெனுமலம்போம்போனா
னம்பனாராவனென்றுநான்மறைசொல்லுமன்றே. (௧௨)

சாக்கிரசொப்பனங்களிர்ணடையுந் தாண்டிப்போனாற்
சூக்கமாஞ்சமுத்திவந்துதொல்லிருளாகிமுடி
மாக்கமுமழிவுமில்லாவறிவினாலதுவும்போனாற்
போக்கொடுவரவுமில்லாப்பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும். (௧௩)

காணுறுபுலன்கள்போகிற்கரிசுறுமனம்போம்போனா
லாணவம்போகும்போனாலாருயிர்ப்போதம்போருஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ்சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனையிதுவேமுத்திரிலையெனமதித்திடாயே. (௧௪)

மன்னையும்நந் துமிக்கவனசரவடிவமாகித்
தன்னையும்நந் திருந் ததனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையும்நந் தைதம்போதவெயினர்தம்படிவமாகி
யுன்னையும்நந் தாய்நீயென்னுருவெனவுணர்ந் துகொள்ளே. (1)

பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றபகலவனுச்சிசாரில்
விளங்குயிரினைறையக்காணவேலையிற் புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரினைறையக்காணும்வேலையிற் புலன்பற்றுவே. (௧௬)

(வேறு.)

அறிவுறியாமையையகன் றவாருயி
ரறிவுறியாதபேரருளைக்கூடிடிந்

பிறிவறியாதவெம்பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகைகைக்கும்பின்னையே.

(௧௭)

(வேறு.)

மாசறப்படித்தானேனுமயலறத்தெளிந்தானேனு
மாசறத்துறந்தானேனுமஞ்செழுத்துணர்ந்தானேனு
மீசன்வேறியான்வேறென்னுமிருமையுங்கழலானகிற்
பாசமுங்கழல்வதின்றும்பதித்துவந்தானுமின்றே.

(௧௮)

தத்துவமுப்பத்தாறுந்தனித்தனிகளோந் துநீக்கின்
மொய்த்திருண்மூடுமத்தைமுன்னவனருளால்லீட்டின்
மெய்த்ததன்னுருவநன்றாய்விளங்குறுமதற்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச்சோதிதானாயிருப்பன்.

(௧௯)

வேறுவேறாகியோடும்விரிந்திக்குலங்களெல்லாங்
கூறுமுன்னீரினொன்றாகுகொள்கையதாகுமாபோல்
வேறுவேறாகிநின்றவிதிவழிச்சமயமெல்லாங்
கூறுமுத்தியினிலொன்றாகுகொள்கையதாகுமன்றே.

(௨௦)

ஆக திருவிருத்தம் - கூறு.

பதிவிளக்கம்-முற்றிற்று.

பசுவிளக்கம்.

பாசத்தாற்பசுவெனப்பகரப்பட்டன
பாசந்தானிரிதரப்பதியெனப்படுங்
காசத்தாற்குருடெனக்கழறப்பட்டன
காசந்தானிரிதரக்கண்ணெனப்படும்.

(௧)

ஐம்பொறிவனத்திடையாவேடொர்
வம்புறுபோதவில்வளைத்துமாழ்குறுந்
துன்பெனுங்கணையினைத்தொடுத்துமெல்லநின்
றின்பெனுமறியினமிரியவெய்யுமால்.

(௨)

(வேறு.)

எண்ணரியவான்மாக்க எரிக்கணங்கூறுங்கா லிருண்மலத்தான்
முடராயிறந்துபிறந்துழல்வார், புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணிய
பாவத்தாற்பொன்னாடுந்ருகுதரை போக்குவரவுடையார், நண்ணிய
விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க ணவில்சகல ரொன்றிரண்டு மூன்றாம
வமுடையார், தண்ணிலவுமதிமுடியா ரருளுதயதாலஞ் சாங்குசித்த
ராய்மலத்தைத் தண்குசிவமாவார்.

(௩)

எல்லாமுநானேகா ணெனைவிடவேறில்லை யெனுமலத்தாலார்ப்
புண்டிங் கேந்திழைபொன்பூமி, நில்லாதபொருளெல்லா நிலையென
வேகருதி நின்மலனைத்தனைவினையை நினையாதுமயக்கும், பொல்லா
தபுலன்வழியிற் றிரிந்துதமொறிப் புகழிகழானல்வினையுந் தீவினையு
ம்பொருந்தி, பொல்லாதயோனிதொறும் பிறந்துபிறந்திறப்பா ருமை
பாகனருள்கிடைக்கி விரண்டினையுமொழிப்பார். (ச)

(ஓ வ று.)

ஆன்பனைவிட்டுமற்றோரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்கள்போலச்சயம்பிரகாசனாகு
நம்பனைவிட்டுப்பொல்லாஞாலத்தைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்களந்தத்துயரினுக்கொழிவுமுண்டோ. (ரு)

(ஓ வ று.)

ஆவாவென்னவாச்சரிய மரியஞானந்தனை நீத்திட
டோவாமாயாமோகிதராயுணராக்கனவினிலேபோன்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ்நிரையந்தன்னின்மூழ்கிமூர்ச்சித்துப்
பாவவயத்தாற்பாவங்களீட்டியதையேபண்ணுவார். (ரூ)

(ஓ வ று.)

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபாரமேகுமென்றிங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோவம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல்முத்திமேவுசற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ்சுருங்குமந்நிலையேமுத்தி. (எ)

(ஓ வ று.)

உண்ணலுறங்கல்பற்றல்விடலுலகந்தழுவல்வரல்போத
லெண்ணுமிவைகளான்மாவுக்கியற்கையென்னிலிவனுக்கிங்
கெண்ணில் கோடிபிறவியினுமிடம்பைக்குடும்பந்தனிநின்று
பண்ணற்கரியபரமபதமோக்கமில்லைபகருங்கால். (அ)

(ஓ வ று.)

சீவனுமித்தவான்மாவியற்கையைத்தெரிக்குங்காலேக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன்சூக்குமன்கிளர்சனாதன்
பாவமில்சர்வானந்தன்பகரருஞ்சர்வசாக்கி
மேவுசின்மாத்திரத்தன்மிகுசுகசொருபனுமால். (ஆ)

(ஓ வ று.)

யாதாமொருவனின்வண்ணமிலகுமான்மசொருபத்தைப்
பேதமாகவறியுமவன்பேசினுன்மவபகாரி

யோதுசோரனாலெந்தப்பாவமுஞ்ற்றப்படவல்லீல
வேதமெல்லாமுறையிடினுந்தெளியாயமேலிட்டோர். (௧௦)

(வேறு.)

புண்ணியபூமியிற் பிறந்தும் பூசுரப்
பண்ணவனாகியுமுகைபாறியுங்
கண்ணியகுடும்பமாங்கடலைநீந்திடான்
நிண்ணியபிரமபகாரிதேறிடே. (௧௧)

(வேறு.)

ஆகையானமுயற்சியினாலுமவீழ்ந்தபேராதரவாலுங்
கோகனகத்தாடருகுரவன்பாற்குறைவறுபத்தியினாலுங்
மோகமேவினாக்கும்பிரகிருதியின் றன்பாவனைமுழுதையுந்தணந்திட்
டேகமாஞ்சிவனேநானெனச் சிந்தித்திடரொழிந்திருந்திடத்தகுமால்.

(வேறு.)

முரசுதிந்தானவேந்தர்முன்னர்நீநானென்றோதி
லரசனுமிகச்சினந்தேயாக்கினைபலவுஞ்செய்வன்
வினாசெறிகொன்றைமாலவேந்தன்முன்னர்நானென்னிற்
நிருவுளமகிழ்வனென்றாலியாரிதைத்தெளியவல்லார். (௧௩)

(வேறு.)

யாவனெருவன் றன்னிடத்திலிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவியிருக்குஞ்சிவனைநனிபூசிப்பவன் றன்வியன்கையிற்
பாவியிருக்கும்பாயசத்தைவிட்டுக்கூன்கைபரந்தோடித்
துவந்துளியைநாதுனியாற்றுய்க்குமவனெனெசொல்லுங்கால். (௧௪)

(வேறு.)

சகலபூதங்கடோறுஞ்சாக்கியாய்விசுத்ததேசாய்த்
தகுளுனதேகியாகித்தங்சியபரமான்மாவை
யகமுகமாகவுள்ளும்புறம்புமொன்றாயநிந்து
பகவறயாவன்பார்ப்பானாகவன்முழுதும்பார்த்தான். (௧௫)

(வேறு.)

ஆக்கைமேவிமேவானையணுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சூக்கவுருவாய்வியாபகனய்ச்சொலுமானந்தசொருபனாய்
வீக்குநாசரகிதனாய்விளங்குஞ்சிவனையுள்ளபடி
நோக்கியநிந்துதிரனொருநெய்தாஞ்சோகமடையானால். (௧௬)

(வேறு.)

வானவர் தமக்குநீங்காமயறருபேதவேது
வானவஞ்ஞானஞானவலியினாற்சிறைதந்தபின்னர்
தினமார்ஜிவனென்றுஞ்சிவனென்றுமில்பேதத்தை
யினமார்புந்நியாலேபெயவன்பண்ணப்படுவாந்கொல்லோ. (கௌ)

(வேறு.)

ஆன்மாசுத்தன்சதாநித்தனழியாவின்பச்சுகசொருப
ஞன்மாசெஞ்சொற்பிரகாசனஞ்ஞானத்தாலசுத்தனைப்போ
லான்மாதோன் தப்புகின் றுனருவமாகிரிவயமா
மான்மாஞானத்தாற்சுத்தனாகிவிளங்கப்படுகின்றான். (கஅ)

யாவனொருவனஞ்ஞானச்சேற்றைநானவிரும்புனலா
லோவக்கழுவுவானவனையொளிசேரமலசதாசுத்தன்
ரூவுகருமதற்பரனாய்த்தபனெனமுழுந்நரியான
யாவலோடுங்கங்கைமுதற்படிந்தானேனுமசுத்தனே. (கக)

ஞானநீராற்சுத்தனாய்நண்ணுங்கிருதகிருத்தியாய்
ஞானவானாயமர்ந்திருக்கும்போகிக்கிந்தஞாலத்தி
லானகருமனுவேனுமில்லையுண்டுபோற்றேற்றென்றின்
ஞானந்தன்னையுள்ளபடியறிந்தஞானியலனவனே. (கௌ)

(வேறு.)

பாவமில்பரமாத்ருமஞானர்க்கு
மூவகையுலகத்தினுமொய்யம்பினா
லாவதோர்பயனென்றிலையாங்கவர்
சீவன்முத்தொனச்செப்பும்வேதமே. (கக)

ஞானமென்னுமோர்நல்லமிர்த்ததைநீத்
தினமாயையினிச்சையிழுதையோர்
தினமார்டுடும்பக்கடல்சிக்கியே
யூனமாய்ச்சுழன்றேறயுழல்வார்களே. (கௌ)

யாவனாயினுமியாதோர்பொழுதினி
லாவிஞானவமுதச்சுவையினே
யாவலோடுமருந்தினனாயிடிஸ்
யாவையும்விட்டதனையெய்யதுவான். (கக)

அரியஞானவமுதச்சுவையையீத்
நிரியுமைம்புலவிற்பங்கடும்ப்பனே

லரியஞானவமுதச்சுவையெழுந்
பருகப்பட்டவனன்றுபகரிலே.

(௨௪)

பண்டிதரிந்தப்பாரைமுழுதையுந்
தொண்டிஞன்மசொருபத்தறிவர்கள்
மண்டஞ்ஞானமறைப்புண்டவரஃ.
தண்டிச்சங்கரனையறியார்களே.

(௨௫)

(வேறு.)

ஆசாரியாய்மகத்தாயமர்ந் துளவமலவான்மா
வசைசுகமருவாணுகிமாண்டுறுகிலேசனுகி
யிசைபிரசனனான்மாவாயிருந்திடப்படுமன்றோனைப்
பசையறுஞானவாணன்முத்தனென்றுரைக்கற்பாலார்.

(௨௬)

ஆகையாற்றேகிகட்கேயளவறுதுயரமெல்லா
முகவஞ்ஞானத்தின்கண்மூலமாயிருக்குமன்றே
யேகஞானத்தஞ்ஞானமிடக்குமற்றியற்றலோவாச்
சோககன்மத்தஞ்ஞானஞ்சுருங்குமோசுருங்கிடாவால்.

(௨௭)

ஞானத்தைத்தவிரப்பாவக்குழாங்களைநாசஞ்செய்யு
ஞானம்வேறில்லையிந்தஞானம்போனலனென்றில்லை
ஞானசாதகத்தையன்றிநவையுறுகும்பம்போக்கு
ஞானசாதனம்வேறில்லைநன்னெறியறிமாணக்கா.

(௨௮)

பாதகமனைத்துநீங்கும்பக்குவசித்தத்தார்க்கு
மேதகுஞானத்தின்கண்விருப்பமும்வியப்புமுண்டாம்
பாதகத்தார்கட்டுண்டபதிதசித்தத்தார்க்கெல்லா
மேதகுஞானவார்த்தைகிடைக்குமோவிளம்புங்காலே.

(௨௯)

(வேறு.)

ஆன்மாநித்தன்சருவபரிபுரணனரியகூடத்த
னான்மாதோடமிலியேகனுகியிருந்தும்பிராந்தியினு
லான்மாபின்னம்போற்றோன்நப்பவெனரியஞானத்தா
லான்மாபின்னம்போற்றோன்நப்படாநென்றதைந்தானழலாடி.

(௧)

(வேறு.)

ஒருவனுக்கிப்பிறப்பிலுரியதோர்
பரமவான்மசொருபம்பகவற
விரவுமேலவன்மேலாம்பராபர
உரியமுத்தியடையப்படுவனால்.

(௩௧)

எந்தயோகிக்கெப்போதுமனதிலே
யுந்துஞானவொளியசைதன்னிய
மிந்தஞாலமெங்கெங்கும்விளங்குமேற்
சந்தமுத்திதானாயேவிளங்குமால்.

(௩௨)

எப்போதுதன்சொருபமெதார்த்தமா
யொப்பநோக்கியுலகங்கனியாவையுங்
கப்புமாயாமயமெனக்காண்பனே
லப்போதேயச்சகவடிவாயினான்.

(௩௩)

எப்போதுந்தன்னிடத்திற்சருவமுந்
தப்பலின்பியேதான்சருவத்தினு
றுட்பஞானநோக்கானோக்குவானெனி
லப்பொதேயப்பிரமமடைவனால்.

(௩௪)

எப்போதியாதாமொருவனுக்கிப்பவ
வெய்ப்புலாம்பிணிக்கேகழுவிக்கையாம்
பெட்பின்மேலாம்பிரமஞானம்பெறி
லப்பொழுதிவனேசிவனாயினான்.

(௩௫)

(வேறு.)

செந்தழல்விளக்கதுசிறியதாயினு
மந்தகாரத்தினையகற்றுமாறுபோற்
சிந்தலில்ஞானமுஞ்சிறியதாயினு
மந்தமில்பாவங்களனைத்தும்போக்குமால்.

(௩௬)

ஒளிவளர்பெருநெருப்புலர்த்தகாட்டமுந்
தளிர்பசங்காட்டமுந்தகிக்கும்பான்மைபோ
னளிர்மதியனையவோர்ஞானவங்கியுங்
களவிருவினையுங்கணத்தில்வாட்டமால்.

(௩௭)

மந்திரம்வல்லவன்வலியபாம்பொடு
தொந்தனையாயினும்விடந்தொடப்படா
னிந்தியப்பாம்பொடுவிணங்கிநிற்பினு
நந்தியஞானியுநவைதொடப்படான்.

(௩௮)

அம்புயபத்திரமறலின்மூழ்கியும்
பைம்புனலாலொருபந்தமின்மைபோ
னம்பனையகத்தவிசுருத்துஞானியு
மைம்புலன்மூழ்கியுமார்ப்புணனேரா.

(௩௯)

(வேறு.)

மருந்தினன்மந்திரந்தான்மன்னுயிர்ச்செகுக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநசிக்கப்படுதல்போலமலயோகம்
பொருந்தியஞாணிகட்டுப்பொருவில்பாவங்களெல்லாந்
திருந்தொருகணத்திற்குநீர்பவமுடையமாண. (௪௦)

(வேறு.)

வேதமெய்ம்மொழிகண்டுவிமலரா
யாதியான்மநிலையறிஞானியை
நோதகச்சொலித்தாடிக்குநொய்யக
ரேதமாநரகுக்கினாயாவோ. (௪௧)

(வேறு.)

ஞானியேபுருடோத்தமனாதலால்
வானநாடரும்வந்துவணங்குவா
ரேனேநாடருமேவலினிற்பர்காண்
ஞானிபூச்சியமென்பதற்கையமோ. (௪௨)

(வேறு.)

துல்லியமொழிந்தானேனுந்துல்லியமுடையானேனுங்
கல்வியில்மூர்க்கனேனுங்கற்றுணர்பெரியோனேனு
மொல்கலில்ஞானயோகப்பயிற்சியையுடையோனான
னல்லவனவனையார்க்கும்பூச்சியநாடுங்காலே. (௪௩)

(வேறு.)

பேதாபேதமகன்றொழிந்தமாணுவின்னும்பேசக்கேள்
யாதாமொருவன்கிருகத்தைஞானியெய்தப்பெறிலவன்
மூதாதையரம்பிதிர்க்குமுக்கண்முத்தியடையப்படுவோமென்
ரோதாமகிழ்ச்சியொடுநடனமுஞற்றாநிற்பரொழியாதே. (௪௪)

(வேறு.)

தவறறவெவன்மனந்தத்துவத்திலே
பவமகலனுபவப்பரியந்தஞ்செலி
னவன்விழியெதிர்ப்படுமனுக்களியாவரும்
பவமெலாநசித்துயர்பதத்தைச்சேர்வரால். (௪௫)

(வேறு.)

மாசகல்மாணனேமகிமைதங்கிய
தேசுணர்ஞானிகடெரிசனத்தினால்

வேசரிந்ங்கியேவிரவுமவிண்ணுளார்

வாசவன்பதத்தையெபெறுவார்மண்ணுளார்.

(சசு)

(வேறு.)

பாலன்மாநிதியைப்பெற்றுமற்றென்றைப்பற்றலேபோ

லேலவிம்மனிததொல்லாமீசனுக்கீசனான

மேலேநல்வினையினுலேஞானியைமேவப்பெற்றுஞ்

சாலமோகத்தானீத்துச்சஞ்சரிப்பார்களந்தோ.

(சஎ)

(வேறு.)

ஒகோவிற்தமசயைமயலொழியாதிருக்குமானிடர்கள்

வாகார்பரமார்த்தத்தெரிசியானமகிபர்தமைநீத்துத்

தாகாரிதத்தும்பொருட்டுலகில்யாதாமொருவார்சரிக்கின்ற

ராகாவவோயமுதத்தைவிட்டுவிடத்தையருந்துவோர்.

(சஅ)

ஆதிருவிருத்தம் - ககக.

பசவிளக்கம் - முற்றிற்று.

பாசவிளக்கம்.

முதலாவது

ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமலமான்மாவுக்கனாதியிலியற்கையென்னின்

மாணவசங்கின்பெள்ளைபோலொருகாலுமாயா

வாணவமலமான்மாவுக்கனாதியிற்செயற்கையென்னிற்

காணும்பெண்மடிக்கழுக்குக்கலத்தல்போற்பினும்வந்தெய்தும். (ச)

(வேறு.)

சரிதையிலாணவங்கால்சரிந்திடுங்

கிரியையிலமைலங்கெடுதியுற்றிடு

மருவுயோகத்தின்முக்கான்மடிந்திடும்

விரிசிவஞானத்தின்முற்றுமவீயுமே.

(உ)

(வேறு.)

வீணுரைக்கரும்புமீசன்மெய்யுடாவேம்புமாக்குந்

தாணுவையிதைஞ்சலொட்டாதையலையிதைஞ்சப்பண்ணு

நாணறவிரத்தல்செய்யுநல்லவர்க்கீதல்செய்யா

வாணவமலத்தின்செய்தியிவ்வணமறிந்துகொள்ளே.

(ங.)

நெல்லினுக்குமியுஞ்செம்பினீகொளிதழும்போலத்
தொல்லைதொட்டின்றுகாறுமுயிரிடைத்தொக்கிநிற்கும்
வல்லியோர்பங்களுசான்வடிவெடுத்தருளுங்காலம்
புல்லுறுபனிபோற்பொன்றும்போதவாதவனெழுங்கால். (ச)

ஆத் திருவிருத்தம் - ௧௧௩.

ஆணவவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகுமாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகுமாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகுமாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிண்டம்யாவையுமாயையாமே. (அ)

சாயைபோலொத்தவாழ்வைமெய்யெனச்சந்தோடிக்குத்
தூயமெய்ஞ்ஞானவாழ்வைப்பொய்யெனத்தூடித்துட்டு
மாயவன்பிரமனீசன்யாராயுமயக்கஞ்செய்யுங்
காயமேமாயையானுலியாரிதைக்கடக்கவல்லார். (உ)

(வேறு.)

காமத்தாலிந்திரன்கலக்கமெய்தினான்
காமத்தாலிராவணன்கருத்தழிந்தனன்
காமத்தாற்கீசகன்கவலையுற்றனன்
காமத்தாலிற்றந்தவர்கணக்கிலார்களே. (ஈ)

கோபத்தாற்கௌசிகன் றவத்தைக்கொட்டினான்
கோபத்தானகுடனுங்கோலமாற்றினான்
கோபத்தாலிந்திரன்குலிசம்போக்கினான்
கோபத்தாலிற்றந்தவர்கோடிகோடியே. (உ)

கோபமேபிறவியைக்கொடுக்குங்கொள்கையாங்
கோபமேயறிவினேக்குறைக்குங்குட்டநோய்
கோபமேதாயையுங்கொல்லுந்திண்படை
கோபமேதவத்தினைக்குலைக்கும்பேயரே. (ஊ)

ஆசையாற்சந்திரனங்கந்தேயந்தனன்
ஆசையாற்சவுபரியறிவைநீங்கினான்

ஆசையான ராசரனாவிபோக்கினான்

ஆசையால்வாலியுமழிந்துபோயினான்.

(சு)

(வேறு.)

ஆகையாலிந்தமாயையறிவினைமுழுதுமூடித்

தேகமேயான்மாவென்றுஞ்சேயிழைமடவார்தங்கள்

போகமேமோக்கமென்றும்புந்தியைத்திரிவுபண்ணுஞ்

சோகம்பாவனையாலித்தைத்தொலைப்பார்கள்சீவன்முத்தர்.

(எ)

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௨௨.

மாயையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

மூன்றாவது

கன்மவிலக்கணம்.

வினையினால்விகாரமுண்டாம்விகாரத்தால்விருப்புண்டாகு

முனலுறும்விருப்பநானாவிதவுலகங்களுண்டா

நனியுலகத்தான்மெல்லநானெனுமசமுண்டாகுந்

துணிவுடையகங்காரத்தாற்றுஞ்சலும்பிறப்புமுண்டாம்.

(சு)

ஊழ்வினையாலுடம்புமுடம்பினாலுமுமாகித்

தாழ்வினையிரண்டாய்மூன்றாய்ச்சூர்விதமாகியோங்கி

வாழ்வொடுவறுமையாகிமன்னுயிர் தொறும்வதிந்து

காழ்மரம்விதையும்போலாங்கண்மநீகண்டுகொள்ளே.

(உ)

சஞ்சிதந் திருநோக்காற்போம்பிராரத்தர்தனுவோடேகும்

விஞ்சுமா காமியந் தான்வினங்குஞானத்தினுற்போஞ்

செஞ்சயான்செய்ததெல்லாஞ்சிவன்செய்ததென்றுணர்ந்தால்

மஞ்சனேவினைத்திறங்கள்வந்துனைச்சந்தியாவே.

(ங)

இம்மலமூன்றாலாவியிருளடைந்தறிவுமாழ்கி

மும்மைகொள்புவனந்தோறுமுறைமுறைபோகியீஞ்ஞ்

செம்மலங்கருணைவள்ளற்றிருவருட்டிரோதைமாறி

மம்மர்கொள்பாம்புமிழந்தமதிபெனவிளங்குமன்றே.

(சு)

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௨௩.

பாசவிளக்கம் - முற்றிற்று.

ஞானதீக்கையிலக்கணம்.

பூசையால்விரதந்தன் னுற்புண்ணியதீர்த்தந்தன் னு
லாசறுதருமந்தன் னுளவறுவேள்விதன் னு
பாசபந்தங்கள்பொன் றுபாரிடைநம்போல்வந்த
தேசிகனருளுஞ்ஞானதீக்கையாற்பொன் றுமன்றே. (௧)

(ஓ வறு.)

அண்டமெலாம் வலம்புரிந்தானறுமுகவன் கரிமுகவ னறிவாலா
ய்த்திட், டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனையல்லா துலகுயிரு
மில்லையென்றே, மண்டியவன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான்மகிழ்ந்தி
றைமாங்கனியளித்தான், கண்டவிருவகையாலுங் கன்மபலஞானபல
ங்காணலாமே. (௨)

ஆ திருவிருத்தம்-௧௨௮.

ஞானதீக்கையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சிவகாருணியம்பாசவைராக்யஞ்சீர்பிறங்கி
யோவிலாவீசன்பத்தியொள்வளர்பிரமஞானந்
தாயியநான்குந்தானேகுரவற்குச்சடலமென்னுஞ்
சாவதும்பிறப்புமில்லாச்சங்கரனாகங்கள். (௧)

(ஓ வறு.)

மண்ணலைநீரலைவளிரெருப்பலை
விண்ணலைமதியலைவிரிந்தபானலை
பெண்ணலையாணலைபெமெல்லையா
லண்ணலைநீயெனவறைபவன்குரு. (௨)

(ஓ வறு.)

சிவத்துவமசிசிவோகமத்துமிசிவோயமத்தி
நவத்துதிவாக்கியத்தைநவையறுசீடற்கோதி
யவற்றுறுபொருளைத்தேற்றியாங்கவன்கிலேசம்போக்கிப்
யவத்துயர்நசித்தான் நன்னைப்பரமவாசிரியனென்ப. (௩)

யானெனதெனுஞ்செருக்கையிரித்தொளியாயெறிக்கு
ஞானதேசிகற்குத்தன்னைநதிர்கொடுத்தினை ஞ்சாரின் ற

* நதிர் - திசைச்சொல்.

வானமாணக்கற்கிந்தவனுபவமறையலாகு
மேனையோர்க்குனாப்பின்னேனொருன்புனாநிரையத்தெய்தும். (௮)

(வேறு.)

சீடன் நன்பவநொய்க்குத்தேசிகன்வாய்மொழிமருந்தா
மாடகமாமலையேறியானந்தமடைந்தான்போ
னாடரியவுயர்முத்தன்னாநத்தாலடைந்தோனா
வீடுபுகக்குடியேற்றுமவித்தகனுமிவனாமால். (௯)

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௩௩.

ஆசாரியனிலக்கணம் - முற்றிற்று.

சீடனிலக்கணம்.

பூதநாரியங்களுல்லாம்பொய்ம்மைமெய்ப்பூதநாத
னாதலாற்புவனத்தாசையந்தரத்தாசையற்பு
மோதலுவகைச்சம்பத்துமுயர்முத்திவிருப்புமிந்தச்
சாதனநான்குந்தானேசீடற்குச்சடலமென்ப. (௧)

(வேறு.)

நரனலனிவனமையாளவந்திடம்
பரசிவனெனத்தினம்பணியத்தக்கவ
னிருவினையாழியையெளிதினீந்துவான்
ந்ருமவிமுத்தியைச்சேருந்திண்ணியன். (௨)

(வேறு.)

கடப்பருங்கடல்கடத்துங்கருணையாரியன்முனிந்தே
யடித்துதைத்தருவருத்திட்டக்கிரமஞ்செய்தாலு
முடற்பிணியகற்றவல்லவுத்தமனிவனேயென்று
திடப்படுசிரத்தையுள்ளோன்சீடனென்றுரைக்கும்வேதம். (௩)

மன்னர்முன்காலன்முன்னுமகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவந்த
தன்னிகர்நொயின்முன்னுந்தானடங்கிவொர்போலு
மின்னமர்கயிலநீத்துமெய்யுடையார்போல்வந்த
கொன்னமர்குரவன்முன்னரடங்குவான்குலமாணக்கன். (௪)

குருவிலான்பெற்றனானங்குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவிற்பமொக்குமண்ணிடைநம்போல்வந்த
குருவினாற்பெற்றனானங்குமரியைக்குமரன்கூடி
மருவியவிற்பமொக்குமென்பநன்மதியுளரோ. (௫)

முந்தானா லுழைப்புமின்றி முத்தர்பாலிணக்குமின்றிச்
சந்தரக்குரவன்பாதத்தொழும்புகள்சிறிதுமின்றி
யந்தமில்லாநம்பவேண்டுமவாவெலாங்கொழுநற்கொன்று
சந்ததிவேண்டிநோற்குத்தன்மையோடொக்குமன்றே. (௬)

(வேறு.)

முன்புறுவானிரவெல்லாமுப்போதும்பணிந்தெழுவான்
பின்புறுவான்பகவெல்லாம்பெட்புறுவானெப்போதுங்
கொன்புனைந்தவுளாகொள்ளான்குறிக்கொள்வான்றிருமொழியை
யன்புடையமாணக்கற்களவில்குறியுண்டாமால். (௭)

(வேறு.)

நானூர்கொல்லோவென்றனக்குநாதனூர்கொல்லோவெனக்கிங்
கானூப்பிறப்புமிறப்புமிவண்டைந்தெதன்கொலோவென்று
தானேதனக்கிவ்விசாரங்கடலைப்பட்டிடலுந்தேசிகனைத்
தேனூரளிபோற்றேயமெலாந்தேடுமவனைசந்தேடன். (௮)

ஆதிருவிருத்தம் - கசக.

சிடனிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதிர்க்கடம்பூசையாவும்பேசிடிற்பாசதன்மம்
புதுப்பொழிற்றடாகமாதிபுகல்பசதன்மமாகு
முதுக்குறையறிஞர்பூசைமுப்புரதகனன்பூசை
துதிக்கருமாசார்பூசைசொலிற்சிவதருமன்றே. (௧)

(வேறு.)

எந்நாளிருப்பினுமிறப்பதுநிச்சயம்
பொன்னாட்டிலிந்திரனாயினும்பொன்றுவ
னன்னாட்கழியுமுன்னானத்தினிலே
தன்னாலறிவதுசற்குருபாதமே. (௨)

சித்தஞ்சிவத்தோடொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவமெனமொழிந்திமொகமஞ்
சத்தியஞ்சிவன்சங்கரனென்றே
குற்றமின்னுன்மறைகூறும்வகுத்தே. (௩)

(வேறு.)

ஆதலாற்குருப்பிரானதிகமென்றுநால்
வேதமுமுறையிடும்விவேகியானவன்

போதொடுநீரொடும்போற்றிநாடொதுங்
காதலாற்குபதங்கைவிடானரோ.

(டு)

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௪௫.

ஞானகுருமான்மியம் - முற்றிற்று.

கொல்லாவிரதம்.

ஆமுயிர்க்கொலாதமேலோரறிவினையறிந்தநல்லோர்
தீமனமொடுக்கவல்லோரிவர்களேதேவராவர்
காமராய்க்கற்பழித்தோர்களுவுசெய்துடல்வளர்த்தோர்
மாமிசந்தின்போரொல்லாமானிடப்புலையராவார்.

(க)

(வேறு.)

ஆரியவாக்கையின்மானிடவாக்கையேயாக்கை
விரியுநொன்பினிலுயிர்க்கொலாவிரதமேவிரதங்
கருதிற்றெய்வதங்கண் ணுதற்றெய்வமேதெய்வங்
தெரியிற்றேறவிகாலோத்தரதேற்றமேதேற்றம்.

(உ)

(வேறு.)

ஆம்மாவெனவலறவாருயிரைக்கொன்றருந்தி
யிம்மானிடொல்லாமின்புற்றிருக்கின்ற
ரம்மாவெனுஞ்சுத்தங்கேட்டகன்மமாதவர்க்கும்
பொய்ம்மாநிரையமென்றாற்புசித்தவர்க்கென்சொல்லுவதே.

(ஈ)

(வேறு.)

கங்கையிற்படிந்திட்டாலுங்கடவுளைப்பூசித்தாலு
மங்குல்போற்கோடிதன்மம்வள்ளலாய்வழங்கினுலுஞ்
சங்கையிலலாதஞானதத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறுபுலால்புசிப்போன்போய்நரகடைவனன்றே.

(ஊ)

கொலையிலானுதவுமன்னங்கூறிற்பேரமுதமாகுங்
கொலையுளானுதவுமன்னங்கூறிற்பேர்விடமதாகும்
புலையர்தம்மனையிலுண்போன்புலையனாறுபோலக்
கொலையுர்தம்மனையிலுண்போன்கொலையுனையாவனென்றே.

(ஐ)

கலையெலாமுணர்ந்தானேனுங்கரிசுறத்தெளிந்தானேனு
மலையெனவுயர்ந்தானேனுமனமயலகன்றானேனு
முலகெலாம்புகழ்ப்பல்லோர்க்குதவியகையனேனு
மிலகியவிரக்கமின்றெலெழுநரகடைவனன்றே.

(ஊ)

இத்திறனருள்கைப்பற்றியுயிர்க்கெலாமிதத்தைச்செய்க
சத்தியவிரக்கமின்றேன்முத்தியைச்சாரானாகும்
பத்தியால்யோகஞ்சாரும்யோகத்தாற்பரமஞானஞ்
சித்தியாமிதற்காதாரஞ்சேவகாருணியமன்றே.

(௭)

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௫௩.

கொல்லாவிதம் - முற்றிற்று.

யாக்கைபருமை.

மக்களாக்கையிப்பிறத்தலேயரிதுமற்றதிலுந்
துக்ககூன்குருமேமையைத்துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடைவருதலுமரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுக்காட்டடல்முற்றிலுமரிதே.

(௪)

(கே வ று.)

உடம்பெலாநீங்கிநல்லுடம்புபெற்றவ
ருடம்பினுலுறுபயனென்றுமோர்கிலா
ருடம்பினுலுறுபயனாவதேதெனி
லுடம்புயிருணர்வையுமோரலாகுமே.

(௨)

(கே வ று.)

அரிதுமானிடயாக்கையிப்பிறத்தன்மற்றதினு
மரிதுவேதநூல்சைவநூலாலகந்தெளித
லரிதவ்வீசனேநாமெனவறிவுமேலிதே
லரிதுவாய்ப்பறையறைந்திடாததினடங்கிடலே.

(௩)

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௫௪.

யாக்கையருமை - முற்றிற்று.

சரிதைகிரியாபாகவிலக்கணம்.

பெரியவிம்மானிடயாக்கைபெற்றவர்
சரிதையுங்கிரியையுந்தான்செய்கின்றிலர்
சரிதையுங்கிரியையுந்தான்செயாவிடி
லுரியயோகத்தினையுணரலாகுமே.

(௪)

(கே வ று.)

எங்கணுநிறைந் துநின்றவீசனோடொன்றலாலே
சங்கரனுமெயென்னச்சமாதியோகம்புரிந்து

துங்கவெண்மதிபோலுள்ளந் துலங்கிடச்சுவானுபுதி
யங்குதித்திடவானந்தமடைவதேயமலயோகம். (௨)

(வேறு.)

அரியவிம்மானிடயாக்கைபெற்றவர்
கருமயோகங்குளாற்காலந்தள்ளுவ
ருரியமெய்த்ஞானயோகத்தினுலரன்
றுரியயோகத்தினைச்சோதியார்களே. (௩)

(வேறு.)

ஒருகணமிருப்பன்றெய்வவுருவினிலீரன் னான்மற்
றிருகணஞ்செங்கோலோச்சுமிறையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்துளம்புவீழவிருப்பன்
றுரியயோகிகளுளத்திறுங்குவனிருந்தெப்போதும். (௪)

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௬௦.

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்கடோறுந்தங்கிலின் றவற்றின் றன்மை
விராவுதலின்றியொன்றாய்விமலமாய்விண்ணினுய்தாய்ப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப்பாசசாலங்கடந்த
நிராமயசிவந்தானாகிற்பதுஞானநிட்டை. (௧)

மத்திமவுடனாகாவளர்கரணந்தானாகா
மொய்த்தவிந்தியந்தானாகாமூலவாயுவுந்தானாகா
சித்திரதிபம்போலச்சீவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவந்தானாகிற்பதுஞானநிட்டை. (௨)

சன்மவாதாரமாறுங்கடந்துகற்பனைகடந்து
வன்மனைகடந்துசீவவுணர்வையுங்கடந்துமேலாய்ச்
சின்மயமாகிலின்றிப்பரநிலைகடந்து
நின்மலசிவந்தானாகிற்பதுஞானநிட்டை. (௩)

மக்களுமனையுரித்துமாதராராசைநீத்துச்
சொர்க்கமேலாசைநீத்துச்சுத்தஞுப்பற்றென்றின்றிச்
சற்கவேண்டியதுநீத்துக்கருதிருவினையுரித்து
நிற்குணசிவந்தானாகிற்பதுஞானநிட்டை. (௪)

(வேறு.)

சிந்தனைபுறஞ்செலாச்செவோகம்பாவனை
சந்ததமுஞற்றிடிற்சமாதிவந்து
மந்தந்சமாதியாலறிவுமேலிடு
மிந்தநன்னிலையிலேயிருக்கற்பாலையே. (௫)

ஆங்கறியாமையுறிவுந்ங்கவே
யோங்கியவறிவொடுமொன்றுபட்டவண்
டுங்குபேரானந்தத்தூக்கம்வந்து
மூங்கைகாண்கனவெனமுத்திகாண்டியே. (௬)

(வேறு.)

பாவஞதீதந்தன்னினொடொழும்பதிந்தூந்ற்பாய்
பாவஞதீதந்தன்னினெஞ்சுகம்பதியாதாயின்
பாவனைதனிலெநஞ்சைப்பழக்கிடுபழுத்தகாலம்
பாவஞதீதம்வந்துபதிந்திடும்பான்மையோடே. (௭)

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௬௬.

ஞானநிட்டையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஐம்புலனால்வருமிலக்கணம்.

சத்தத்தாலகணமாயும்பரிசத்தாற்றந்திமாயும்
வெற்றிசேருருவத்தாலேவிட்டிலம்பறவைமாயும்
பற்றியாரிரத்தாலேபாணிமீனக் கணமாயும்
மொய்த்தகந்தத்தினாலேமுகவண்டினங்கணமாயும். (௧)

ஒதியவகணமாதியொன்றொன்றிலுழியாநிற்குங்
காதினொற்றொக்கான்மூக்காற்கண்ணினனாவாவிந்சச்
சாதிமானிடர்களுல்லாமஞ்சினற்சாகாநிற்பர்
போதமேலிட்டகாலம்புலன்வழிப்போகாரன்றே. (௨)

(வேறு.)

ஐம்புலன்வழியோடிமானிடொலாமழிவார்
ஐம்புலன்வழித்தாவிமேலமரருமலேவார
ஐம்புலன்வழியடைத்தவன்யோகியேயன்றி
ஐம்புலன்வழியடைத்தவருலகினில்யாரோ. (௩)

ஆதிருவிருத்தம் - ௧௬௭.

ஐம்புலனால்வருமிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஐம்புலன் வென்றவறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புலனடக்கலாலுமறிவினையறிதலாலு
மின்புதுன்பங்களெல்லாமியல்பெனவொறுத்தலாலுஞ்
செம்பொருளறதலாலுஞ்சிவோகம்பாவித்தலாலும்
நம்பனையகத்துணர்ந்தஞானியென்றறியலாமே. (க)

வேதநூலுணர்தலாலும்விதிவழியொழுகலாலுஞ்
சூதகந்தூறத்தலாலுஞ்சுகமயமாதலாலும்
பேதமற்றிருக்கையாலும்பெரியவர்கூட்டத்தாலு
நாதனையகத்துணர்ந்தஞானியென்றறியலாமே. (உ)

ஆக திருவிருத்தம் - களக.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கணம் - முற்றிற்று.

சந்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாக்கினாமேயனைத்திற்குஞ்சாக்கினாமே
போக்கொடுவரவுமிவ்லைபுண்ணியபாவமில்லை
வாக்கொடுமெனமுமில்லைமந்திரந்தியானமில்லை
சாக்கிமாத்நிரமேயென்றுதெளிந்தவன்சந்நியாசி. (க)

(வேறு.)

அறிவிலறிவாயகண்டிதமாயனந்தானந்தமயமாகிச்
செறியும்பரமசிவந்தன்னைத்தன்னுட்கண்டிதியானித்துக்
கறவையருந்தப்பால்சுரக்குங்காலமேனுங்கடைப்பிடிப்போர்
பிறவிக்கடலைக்கடந்தோர்களவவோயுலகிற்பெரியோரோ. (உ)

மண்போற்பொருமையுடையோரும்திபோற்சாந்தமுடையோரும்
புண்போலுடலைப்புனைந்தோரும்புனல்போலொழுக்கம் பூண்டோரும்
கண்போலிரக்கமுற்றோருங்கனல்போற்புசிக்குங்கதியோரும்
விண்போலறிவையறிந்தோரும்பிறவாரிந்தமேதினிக்கே. (ங.)

ஆக திருவிருத்தம் - களச.

சந்நியாசியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஊன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பாலுயர்முத்தனாகியந்த
மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்ராய்முதலொளியாய்ப்பிறங்கித்

தோன்றுமாதேவதேவையெவன்சும்மாவனுபவிப்போ
ஞன்றவனவனேமேலாமதிவன்னாச்சிரமியாவான். (க)

(வேறு.)

நிறைந்தமாகடற்போலுயர்நெடுமறைமுடியிற்
சிறந்தபோதீமாவாக்கியசிரவணத்தாலே
யிறந்தசிற்தையினுற்றனையீச்சுறனாக
வறிந்தவன்சொலுமதிவன்னாச்சிரமியாவானால். (உ)

(வேறு.)

வருணமாச்சிரமமாகிமலினதேகத்தின் கண்ணே
கருமலிமாயைதன்னாற்கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம்
பொருவருபோதனுமெற்கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோனதிவன்னாச்சிரமியாவான். (ங)

சொன்னத்திற்கடகமாதிசூழணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்திலமெல்லாங்கற்பிக்கப்பட்டதென்றே
பன்னுமாமறையத்தத்தாற்பகுத்தறிந்தனுபவித்திங்
கன்னியமிலாமைகண்டோனதிவன்னாச்சிரமியாவான். (ச)

ஆதித்தன்சன்னிதானத்திலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதத்தென்சனிதானத்திற்புவனஞ்சேட்டிக்குமென்றே
வேதத்தினந்தத்தாலேமெய்ப்படவறிந்துணர்ந்தோ
னாதித்தனிவனையென்னவதிவன்னாச்சிரமியாவான். (ரு)

இப்பியிற்பிராந்தியாலேயிரசித்தோன்றுமாபோன்
மெய்ப்படுமென்னிலிந்தவியல்சகமுதித்ததென்றே
யிப்படியாவனெனுமெழின்மறைமுடிவ்னாலே
யற்புதவறிவுணர்ந்தோனதிவன்னாச்சிரமியாவான். (சு)

பறையர்தம்முடம்பின்கண்ணும்பசுவாதியுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும்வானவருடம்பின்கண்ணு
நிறையுமாகாயம்போலநிற்குமாதேவன்னானென்
றறிவினாலறிந்துணர்ந்தோனதிவன்னாச்சிரமியாவான். (எ)

இந்தனானத்தினுற்றன்னஞ்ஞானமிகக்குமத்தாற்
றொந்தமார்துவிதவத்துதொலைந்திடுந்தொலைந்தவத்தாற்
புந்திதானசிக்குமத்தாற்புகழிகழ்நசிக்குமத்தா
னந்திடுங்குடும்பமத்தானெனுஞ்சொருபந்தோன்றும். (அ)

பாம்பிதென்றுணர்ந்தபோதுபழுதையேயில்லவெய்ய
பாம்பிதன்னெனவுணர்ந்தாற்பழுதையையானுற்போலச்

சோம்புறுகுடும்பியென்னிற்று களுறுசீவனாகுங்
சோம்புறுக்குடும்பியென்னிற்று களுபிரமமாவான். (க)

ஆ திருவிருத்தம் - கஅக.

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிகிருநான்மறைமுடியிலறையுந்தத்துவமசியென்றே
யோதிலதுநீயானயென்றுரைக்குமும்மைப்பதமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளையெவ்வாறெடுத்துப்போதிப்பேன்
பேதமகன் றவுள்ளத்தாற்காணும்பெரியவாக்கியமே.. (க)

(வேறு.)

என்னனான்புளிஞனென்றேகவிலையுற்றமுங்குங்காலக்
கன்னநீகிராதனன்றுகொளந்திபுத்திரனென்றற்போ
லன்னியவுடனென்னேறையர்ந்துளமுழியேன்மைந்த
வன்னியமென்றுகண்டவறிவுநீயுணர்ந்துகொள்ளே. (உ)

கல்வெலாமெறிந்துமீதிக்கையினையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெல்லாந்தொலைத்தவன்மீதியன்றோ
வல்லநீரவனேசோதியாகியபிரமமாவா

, நெல்லையின்மறைககெல்லாமிவ்வணமுரைக்குமன்றே. (ங)

(வேறு.)

ஒருவனொருதேயத்திற்பிரமசரியாயுற்றான்
மருவிமற்றோர்நாட்டகத்தின்மகிழ்கிரகியாயினான்
பரவிபின்னோர்மண்டலத்திற்பகர்துறவியாய்நடித்தான்
விரவியகோலம்போக்கின்வேறில்லையவனிவனே. (ச)

(வேறு.)

ஒடுமாநதிகடந்தோரொன்பதுபேரையெண்ணித்
தேடும்பத்தானைக்காணன்றிகைத்துநின் றலராநிற்ப
நீடியவொருவனாலேநீபத்தானென்னலோடும்
வீடியதுயரமெல்லாம்வியப்பினையடைந்தானன்றே. (ஞ)

அன்னியகருவியெல்லாநாமலவென்றறிந்தோன்
பின்னரக்கருவியெல்லாம்பிரித்தவன்றனைமறப்ப
மன்னியசேடநீயேயென்றுமாதவத்தின்வந்த
செந்நிலைக்குரவன்சொல்லாற்றெளிவதுஞானமாமே. (து)

மச்சுக்கூப்பிட்டுதென்றேமதிப்பவருண்டோவந்த
மச்சுளையொருவனன்றிமச்சுக்கூப்பிடுமோபேதாய்
நச்சியதே உசேட்டையாவையுநாடிப்பார்க்கி
லச்சுளையின்றவான்மாவாலெனவாய்ந்துகொள்ளே. (67)

*முப்பகைகடந்தூளுனமூத்தினாதிசுழுவேதஞ்
செப்புமாவாக்கியத்தின்றெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமானவறிவொடுக்கலவாராயி
னிப்புவிதன்பான்மீட்டுமெய்துவரையமின்றே. (68)

(வேறு.)

பொன்னையன்றிப்பூணில்லபூணையன்றிப்பொன்னில்லை
யென்னையன்றிச்சிவனில்லசிவனையன்றியானில்லை
யின்னவண்ணமறிந்தோனேயிசன்றனையுமறிந்தோனா
மின்னவண்ணமறியாதானீசன்றனையுமறியானே. (69)

(வேறு.)

நிறையறிவாயிருந்தூநின்மலன்றன்னேத்தேடி
மறைமுதலூலாராய்ந்தும்பின்னருமயங்குந்தன்மை
யிறைவனையெனக்குநாக்குண்டில்லையோவென்றுகேட்க
வறைவதுநாக்கேயென்னவகந்தெளியானைப்போலும். (70)

ஆதவன்றன்னைப்பார்த்திட்டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாதவனொளிமேலிட்டேயகிலந்தோன்றாதவாபோற்
சேதனச்சிவத்தைநோக்கிச்செகத்தினைநோக்குங்காலேச்
சேதனச்சிவமேலிட்டிச்செகமெலாமறைந்துபோமே. (71)

(வேறு.)

என்றுமிருந்தபடியிருக்குமியல்பேயென்னுமொருவேத
மொன்றையொழியலிரண்டாம்வத்தில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுறியுமேவறில்லையென்னுமொருவேதம்
அன்றும்துவேநீயானையென்றெசொல்லுமொருவேதம். (72)

(வேறு.)

நாலுவேதமுந்தத்துவமசியெனநவிலுஞ்
சாலநீந்தெளிந்துறுதிகொள்வீரொனச்சாத்திப்
பாலலோசனம்மவுனமுற்றிருந்தனன்பருவக்
கோலநால்வருநிட்டையைக்கூடினரன்றே. (73)

ஆதிருவிருத்தம் - கச்சு.

மகாவாக்கியவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

அனுபவவிலக்கணம்.

ஊசலாளெழுமின்றியுருவருபுபயமின்றிக்
கோசரவகோசரங்கள் குறிகுணபேதமின்றிப்
பாசசாலங்கடந் துபரரபரைக்கப்பாணின் த
வீசணையறிந்தஞானிக்கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. * (க)

சிறையறக்கடலொடுஞ்ஞ்செறிந் திக்குலங்கள் போலு
மறுகுறுவேடுநீக்கமன்னனைக்கூடல் போலு
மறிவறியாமைந் தங்கவறிவினுனறிவாய்நின் த
வினறவனைக்கூட்டுஞானிக்கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (உ.)

(வேறு.)

அரியணையிலிருந்துலகவரசாட்சிபுரிந் தாலுமங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுந் திரிந் திரந் துதின ஞாலுமிளம்பருவத்தெரிவமைபாப்
பிருயாமலிருந் தாலும்பிரிந் துதவம்புரிந் தாலும்பேசிற்றெல்லாம்
விரிசிவன்முத்தனுக்கிங்குடம்பாடேயன்றியொன்றும்தவிரே தமின்றே

(வேறு.)

ஆயிரமடந்தையராகந் தோய்ந் துநான்
றாயவனென்றுமால்குளுஞ்சாற்றினான்
காயமுங்கரணமுங்கடந் ததன்மையா
னீயுமந் நிலையிலேந் த்கப்பாலையே. (ச)

அறுசுவையடிசிலையாரவுண்டவன்
வெறுமுபவாசிராநெனவிளக்கினான்
சிறுதுதற்பேதையைத்தினமுஞ்சேர்ந் தவன்
றுறவிநானெனவுளந் துலங்கக்காட்டினான். (ரு)

(வேறு.)

கேவலச்சனகந் முன்னாட்கேள்பகையிரண்டுமின்றி
மேவிபசுத்தமென்னுமெல்லணமீதிருந் து
சாவயர்பிறப்புமில்லாத் தத்துவச்செங்கோலோச்சிப்
பாவனையிலாதகானம்படந் துருமாறினானே. (சு)

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௦௨.

அனுபவவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

சிவயோகவிலக்கணம்.

காமமாகிலேநீத்துக்கரணவாதனைகடந்து
நாமதுவெனுஞ்சம்பந்தஞானமேஞானமாகி
யோமொழிப்பொருளைத்தேறியுணர்வுணராமையோக்கி
யாமையோலைந்தடக்கிநிற்பதேயமலயோகம். (௧)

அறுவகைச்சமையத்தோர்க்குமதீதமாயகனமாகி
மறுவறுபொருளாயொன்றாய்மன்பதைதொறுநிறைந்து
குறைவறுபிரமநாமேயென்றுகோசங்கனீங்கி
ஈறிவுருவாகிநிற்பதேயமலயோகமாமே. (௨)

உடனொருமுயிருமாகியுயிர்தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்கடோறுஞ்சாக்கியுமாகிநின்ற
வடல்புனைசிவனார்மமையன்றிவேறில்லையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன்றாதலேயோகமாமே. (௩)

சிந்தையைப்புறத்தேவிட்டுத்தேகமேநாமென்றுன்னி
யந்தமில்போகம்வேண்டியார்வமீதுரநோற்குஞ்
சந்தமற்றொளிருமந்தயோகியைச்சந்தித்தோரும்
வந்தனைசெய்துனோரும்பெறுவர்மாரியாவைப்பே. (௪)

ஆகையாற்கருத்தடங்கியசைவறலியோகமாகு
நாகமார்முழைஞ்சுபூங்காநதிபாமுங்கோயிலாதி
யோகதானவகன்புக்கியுயர்சிவோகம்பாவித்துத்
தேகமாகிகுணைல்லவென்றுசித்திரம்போனிற்பாய். (௫)

இம்முறைசிவயோகத்திலிருப்பவர்சீவன்முத்தர்
நன்மையினைத்தோன்றுநவவிதங்கடந்துபோன
செம்மையசவானுபூதிசெனித்திடுமனந்தானந்த
லிம்மிதந்தோய்ந்துந்தோயாதிருப்பர்கள்விதேகமுத்தர். (௬)

காட்டெரிமாசுணங்கன்கண்படுவரிமாவேங்கை
விட்டுறுபுலவன்னாதால்வெருவுறுதிருக்கும்யோகி
நாட்டமூன்றுடையநாதனடிவலநண்ணலாலும்
வேட்டுறுபுலவனொடுங்கிவிவேகமேவிடுதலாலும். (௭)

மித்தையாமுடலமென்னவிவேகமேவிடுதலாலே
நித்தனொனாமுவிவேகநேரிடுமநேர்ந்தகாலே
முத்தர்போவைகிடைக்குங்கிடைத்தலான்முதிர்ந்தஞானஞ்
சித்தியாமன்றேவேன்முத்தனாய்ச்சிவனுமாவன். (௮)

காசியிலிறக்கமுத்திகமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லமன்றுட்டெரிசிக்கமுத்தியென்ப
ராசையையிறக்கமுத்தியாருயிற்பிறக்கமுத்தி
பீசனைக்காணமுத்தியெதுவரிதானமுத்தி. (க)

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௧௧.

சிவயோகவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளெனவிருந்துகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையினிழந்திற்பினு
மெல்லையிலாநவன்பத்தையெய்தியே
புல்லியும்புல்லிடாதிருப்பர்புண்ணியோர். (க)

போதெலாமவத்திலேபோக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தனந்தணந்தொனியர்க்
காதரம்பெருகிடவடிமைசெய்குவார்
காதங்கரத்தையுங்கடந்தகாரணர். (உ)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார்தத்துவக்கத்துவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார்கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைசுளும்வேண்டார்முன்னவன்பூசவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச்சின்மயமானமேலோர். (ங)

உம்பர்வாமுலகம்வேண்டாருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளிர்வேண்டார்புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்புவேண்டாரிறப்பொடுபிறப்பும்வேண்டா
ரைம்புலப்பகையேவேண்டாநறிவினையறிந்தமேலோர். (ச)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாகவானந்தமயநீராய்ப்
பின்னநிலையிவைகடந்தபேரின்பசாகரத்து
ளின்னபடியெனநறியாதிருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந்தூரும்பாகத்தோற்றுமால். (ரு)

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௧௬.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம் - முற்றிற்று.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புறுபுழுவைவாங்கிமென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும்வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புமுன் நவத்தைநீக்கித்தூரியத்திலவைத்தபோதுஞ்
சோம்புமுன் நவத்தைதன்னைத்தோயவேநீனைக்குஞ்சீவன். (௧)

பாசத்தைநீக்கியாசான்பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைமீட்டுநோக்கிப்பரிந்திடும்பசுவின் நன்மை
மாசந்நவவுரைப்போக்கிமலைமிசைவைப்பமேக
மாசந்நவவரையேங்கிவாரியிற்புருநீர்போலும். (௨)

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௧௮.

பிராரத்தவிலக்கண - முற்றிற்று.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிசுருதிமுறைமுறைதுதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெறியெதியொயும்வரப்
பரசுவமிவரெனப்பதைத்தெழாமையால்
வரனெனுமாதவன்மகிடமாயினான். (௧)

பாசமோசகன்சிவன்பரசுவார்வினை
நாசமாக்குவனெனமறைநவிற்பு
மீசனைப்புக்கழந்திடாதுகழந்ததக்க
ராசறுதகர்முகமாயினாரோ. (௨)

ஆ. திருவிருத்தம் - ௨௨௦.

சிவத்துரோகவிலக்கண - முற்றிற்று.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

நன்னெறியறிதருநல்லமானனை
யென்னனுபவமெலாமெடுத்தியம்பினே
னுன்னனுபவந்தனையுரைத்தியென்றலுந்
தன்னனுபவந்தனைச்சாற்றன்மேயினான். (௧)

(வேறு.)

ஆகிரின்றழிதலாலுமருவருப்புடையதாலுங்
காகநாய்கவர்தலாலுங்கனலிடைப்படுதலாலுஞ்

சோகமேவினோத்தவாலுஞ்சுகதுக்கமறியாத் தாலுந்
தேகநானல்லவென்றுந் தேகிநானென்றுங்கண்டேன். (௨)

இந்தியமான்மாவென்பரிறைவநின்றிருநோக்கில்லார்
முந்தியபிராணன் தன்னையுயிரெனமொழியாநிற்பர்
சின்தையமனவகத்தைப்புந்தியைச்சீவனென்பர்
சந்துறுமிவைகட்டுகெல்லாஞ்சாக்கிநானென்றுகண்டேன். (௩)

பிண்டமாமுடனானல்லேன்பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவைம்பொறியுமல்லேன்கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவனென்றுன்னருள்கொண்டபார்க்கி
லெண்டிசைக்கீழ்மெலங்குமேகறையிருக்கின்றேனே. (௪)

(வேறு.)

தூலத்தனுவுநானல்லேன்குக்கத்தனுவுநானல்லேன்
மூலத்தனுவுநானல்லேன்மும்மைத்தனுவும்பொய்யன்றோ
ஞாலத்தனுவைநானென்றேநம்பிக்கெட்டேனெடுங்காலஞ்
சாலத்தெளிந்தேனினிஞானதனுவேவெனக்குத்தனுவென்றே.

(வேறு.)

கானலைநொன்றுன்னிக்காதவித்திவொர்போல
ஆனுடனென்றுன்னியுணர்வினைப்பிரிந்திருந்தேன்
கானலைநீரன்றென்றுகைவிவொர்கன்போல
ஆனுடனென்றேயுணர்வொடுமுதற்கினேனே. (௫)

ஊனுடல்பொறிபிராணனுறுகரணங்களுன்னுங்
கானகங்கடந்தஞ்ஞானக்காரிருட்பரப்புநீங்கித்
தானெனுஞ்சேறார்நீத்துத்தற்பபாப்பொழிலினின்று
மோனியாய்ஞானந்தமுத்திமாநகரங்கண்டேன். (௬)

வானகம்போலெங்கண் ணுமருவியெப்பொருளுந்தானாய்ச்
சூனியப்பொருளாயொன்றாய்த்துரியமுங்கடந்தபாழாய்
ஞானமாத் திரமாய்நின்றநாதாத் தவிற்பந்தனைத்
தானறிந்திருப்பதல்லாற்சாற்றிடப்படாதேயெந்தாய். (௭)

(வேறு.)

எல்லாமிறந்தயோகியர்க்குமெட்டாதிருந்தபேரின்பை
யெல்லாநானென்றகங்கரிக்குமேழையறியாப்பேற்றிவைச்
சொல்லார்மனத்தாரிந்திருந்ததுரியாதீதப்பெரும்பாழைச்
சொல்லாலுரைக்கப்படுங்கொல்லோவென்போல்வந்ததூயோனே. (௮)

(வேறு.)

யோகமா மறையின் சென்னியுபநிடதத்துமீதே
சேகறுமனத்தாயிந்தத்தேகம்போமளவுநிற்பாய்
சோககட்கத்தால்வெட்டித்துமியெதிர்பிறவியெல்லாம். (க0)

ஆட நுருவருதகம் - உரு0.

சுவானுபுதியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

குருதோத்திரம்.

காயனையகாயனாக்கிக்கண்டனை யகண்டனாக்கிப்
பேயனைப்பிரமமாக்கிப்பிறப்பிறப்பிலாமையாக்கித்
தாயினுமினியனுகிவந்தெனத்தகைந்தாட்கொண்ட
தூயசந்ருரவின்னைத்தொழுந்தொறுங்களினுளங்கும். (க)

(வேறு.)

ஆழந்தேகிடந்தேன்பவக்கடலிலனேககாலம்புகலின்றிச்
சூழந்தேகருணையாலெடுத்துத்தூரியக்கரையிற்சேர்த்தாய்க்கு
வீழந்தேவீழந்தேபணிந்திலைறஞ்சிவியந்தூவியந்தூமகிழ்க்கடலில்
வாழந்தேன்வாழந்தேன்கைம்மாறுகானேன்வலியத்தடுத்தாய்க்கே. (1)

(வேறு.)

மும்மாயைக்கப்பால்முழுப்பாழுக்கப்புறத்தே
சும்மாவிருக்கத்தூரியங்கடந்தநலச்
சிம்மாதனமளித்தசிவஞானதேசிகற்குக்
கைம்மாறுபோதமலாற்கானேன்கடையேனே. (ங)

உண்ணாதசோறுமுடுக்காதவத்திரமும்
பண்ணாதபாயும்படுக்காதநித்திரையு
மெண்ணுமனுவுமியம்பாததோத்திரமும்
கண்ணாலளித்தார்க்குக்கைம்மாறுகானேனே. (ச)

தீராதவைம்பொறியுந்தீர்த்துச்சிவமாக்கிப்
பேரர்தவானந்தப்பிறங்கன்மிசைவைத்தாருக்
காராதவன்பாலகங்குழைந்துமெய்யரும்பிப்
பாராததெண்டனிட்டுப்பத்திசெயக்கடவேனே. (ரு)

கல்லாலின்கீழிருந்தகண்ணுதலென்போலாகித்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும்வந்தெனக்குச்
சொல்லாதசொல்லையொருசொல்லாஹுரைத்தார்க்குச்
சொல்லாதசொல்லானற்றோத்திரங்கன்செய்வேனே. (சு)

(வேறு.)

ஒன்றென்றும்பலவென்று முபயமென்று முருவென்றும்ருவென்று முமுறைவதென்று, நன்றென்றுந்தீதென்றுநானேயென்று ஞானமென்றுஞேயமென்றுஞாதாவென்று, மன்றென்றுமாமென்றுஞ் சமயப்பேய்க ளைநகின்றபிணக்குவழியனைத்துநீத்துக், குன்றலிலாவானந்தக்குரவரின்னைக்கும்பிட்டேனென்பிறவியின்பிட்டேனே. (௭)

செநிவாகு மலமற்றுமாயையற்றுத் திரிவிதமாங்கன்மமலத்திரஞமற்றுப், பிறிவாகுந்குணமற்றுக்குறியுமற்றுப் பேதாபேதங்களற்றுப் பேச்சுமற்று, வறியாமையறிவற்றுவனந்தகோடு யாதவர்போலெழுகின்றபொயுமற்றுக், குறியாதவானந்தக்குரவரின்னைக் கும்பிட்டேனென்பிறவியின்பிட்டேனே. (௮)

பொய்யாதபுணன்மூழ்கிச்சாந்தமென்னும் பொடிபூசிக்கருணைமணிபுனைந்தெஞ்ஞானம், நையாதபுன்மெல்லாநையநாவா னவிலாத மாமனுவைநவின்னுமேலீ, ஞாயாறுமாறாறுங்கடந்தூறின்ற வானந்தத்தேசிகரின்னடிப்போதுக்கே, கொய்யாதமலர்கொண்டங் கரிச்சித்தேத்திக் கும்பிட்டேனென்பிறவியின்பிட்டேனே. (௯)

ஆசிலன்னமயகோசந்தாண்டியப்பா வழியாதபிராணமயகோசந்தாண்டி, மாசின்மனோமயகோசந்தாண்டியென்று மாறாவிஞ்ஞானமயகோசந்தாண்டி, நாசமுறுமானந்தகோசந்தாண்டி ஞானவடிவாய்நின்றகுரவரின்னைக், கோமொலாமற்றசிவகோசியாகிக் கும்பிட்டேனென்பிறவியின்பிட்டேனே. (10)

தத்துவங்களாறும்பின்னிட்டப்பாற் தத்துவாதீதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்றொன்றுமில்லாதபரையைக்கண்டு பரிந்துபரிந்துள்ளருகியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவருவங்கண்டு விழையாமல்விழைத்தப்பால்வெளியைக்கண்டு, குற்றமொலாமற்றீத்தங்கறிவாய்நின்று கும்பிட்டேனென்பிறவியின்பிட்டேனே. (11)

(வேறு.)

பாசத்தாற்பாசியாகிப்பலபலபிறப்பிற்சென்று
பாசத்தாற்பிறந்திறந்துபலபலபோகந்துய்த்த
பாசத்தைத்தானாற்போகிப்பதித்துவம்பதித்தநாதன்
பாசத்தைநீனையுந்தோறும்பசத்துவங்கழலுமன்றே. (12)

ஒன்றென்பாரொன்றையென்கவோரிரண்டென்பாரென்க
நன்றென்பாரநன்றையென்கவையென்பாரநன்றையென்க
வின்னென்பாரென்கவன்றியுண்டென்பாருண்டேயென்க
வன்றிதாமென்னமுத்தியடியனைற்களித்தானொசான். (13)

வடக்குளேதெற்குந்தெற்கில்வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
ஓடற்குளேயுயிருமந்தவயிர்க்குளேயுணர்வுங்காட்டி.

- நொடிக்குளேமலமகற்றிநுண்ணுணர்வாக்கிமீட்டும்
விடக்குளேபிறவாவண்ணங்காத்தருள்விகிர்தபோற்றி. (கச)
அய்யமாங்காட்டைஞானவழலினுற்றகித்துப்பாதச்
செய்யதாமனாகஞூட்டித்திவ்வியமனத்தனாக்கி
மெய்யடியாராக்கூடும்விவேகமும்மெய்ம்மையில்லாப்
பொய்யடியாராக்கூடாப்புந்தியுந்தந்தாய்போற்றி. (கரு)

(வேறு.)

தன்னுளுலகுமூலகதனிற்றானுமாகிச்சகசமாய்ப்
பின்னையபின்னையெனுஞ்சத்திபிரியாதிருக்கும்பிரமமா
யுன்னுமுணர்வுக்குணர்வாகியுருவாயருவாயுபயமுமா
யென்னுளிருந்தபரசிவத்தைநின்றற்கண்டேனிறையோனே. (கசு)
மண்ணைவிழுங்கிப்புனல்கனலைவிழுங்கிவாயுதனைவிழுங்கி
விண்ணைவிழுங்கிவெண்மதியைவிழுங்கிவெய்யோன்றனைவிழுங்கி
மொண்ணையியமானையும்விழுங்கிமுற்றும்விழுங்கிப்பற்பலவா
மெண்ணைவிழுங்கியிருந்தனைநின்றற்கண்டேனிறையோனே. (கௌ)

ஆறுதிருவிருத்தம் - ௨௪௭.

குருநோத்திரம் - முற்றிற்று.

விம்மிதவிலக்கணம்.

காகுத்தன்பதந்தாக்கக்கல்லெழிற்பெண்ணுற்றோ
லாகத்தனாக்கிடந்தவடியேனைப்பதந்தாக்கிப்
பாகத்தைவருவித்துப்பழமறையின்பொருடேற்றி
மாகத்தனாக்கிவித்தோய்மறவேனுன்றிருவடியே. (க)
எல்லாருங்களிதுளங்கவிரும்பையிரும்பொனனாக்கி
நல்லார்கடொழுந்தேவாய்நாட்டுகின்றஞாயம்போற்
கல்லாதபுலையேனைக்கருணையினற்கடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரமமாக்கினையென்போல்வந்தே. (கௌ)

(வேறு.)

அனாதிகேவலத்தினிலமுந் துமேற்குந்
மனாதிபகருவியான்மலத்தைநீக்கியே
சனாதவின்பந்தனைத்தந்தேதேசக
சனாவிவமுன்னையேகருதற்பாலனே. (கௌ)

(வேறு.)

உடையொதுக்கியொருசொல்லாலானந்த
வாழ்வைப்பெருக்கிமலகன்மமாயதப்

பாழிற்குடியேற்றிப்பரமசுகமெற்களித்தோன்
வாழினெங்காலமாணக்கர்களுள்புரிந்தே. (ச)

பாரோருள்விண்ணோரும்பங்கயன்மாலிந்திரனு
மாராய்ந்துங்காணாதலம்வந்துளந்தளர
வாராமல்வந்தெனக்குமாறாதபேரின்ப
தாராமற்றந்தார்க்குத்தனுவாதிசைக்கமாமே. (ரு)

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௫௨.

விம்மிதவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

நூலருமையிலக்கணம்.

மைப்பொலிமிடற்றோன்சொன்னவாதுளாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கத்தாலேமும்மலங்களைந்தொன்றாய
சிற்பதம்பெறுவார்மிண்டுஞ்சென்மவாரணியங்காணார்
தற்பரஞானத்தோர்கள்சமயசாத்திரமிகழ்ந்தே. (க)

ஆகையாலிந்தநூலுக்கதிகாரிகுடும்பந்துன்ப
சாகரமெனத்துறந்துசற்குருசாமிபாத
மோகமீதூர்ந்திழுக்கமுறுக்கவிழ்குமலந்தேடுந்
தாகவண்டனையனாகித்தவிப்பவன்றனையம்ம. (உ)

(வேறு.)

இந்நூலைப்பருவமிலார்க்கீயற்கவீந்தக்கான்
முன்னுலச்குத்திரர்பான்மொழிந்தகரிசறுகின்றாய்
நன்மாலெருங்கறியாநலம்போலுஞானத்தைத்
நுன்மார்க்கரறியாததோற்றம்போலுந்துணிந்தே. (ங)

(வேறு.)

வாழிசயம்பிரகாசப்பெயரோன்மாணக்கர்
வாழியெனத்தூக்கிமிதிந்தவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான்மயக்கறுத்ததிருச்செவ்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந்திருவதனமண்டலமே. (ச)

ஆதிருவிருத்தம் - ௨௫௩.

நூலருமையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

பதிபகபாசவிளக்கம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

மூன்றாவது

சித்தாந்ததரிசனம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

சீரார்சித்தாந்த தெரிசனத்தையானோதக்
காரானைமாமுகனே கா.

அம்மையப்பனா யுயிருக்காதார மாய் நிறைந்த
செம்மைசிவன் றுளென் சிரம். (ச)

ஒன்றாய் னேகவித சத்தியா யுன்மனையாய்
நின்றாடன் பாதி நினை. (உ)

சற்குருவாய் முன்னாட் சனகாதி கட்கருளு
முக்கணனை நாவே மொழி. (ங)

திருப்பா சுரத்தானற் சித்தாந்தஞ் செய்தோன்
நிருப்பாத மென்றன் சிரம். (ச)

நின்றதிருத் தாண்டகத்தா னீயெயிர்பொய்ப் போதமற
வன்றுரைத்தோன் றுளகம் வைப் பாம். (ரு)

வாழ்வா வதுமாய் மென்றுரைத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதுந் தலை. (ஊ)

சிவபுரா ணத்தகவ லாலுயிரின் சிக்கறுத்தோ
னவமலர்த்தாட் சென்னிநயப் பாம். (எ)

சிவவாக்கி யதேவர் திருமொழியைக் கொண்டே
பவவாக்கி யத்தையடு வாம். (அ)

திருமூலர் மாலைமெனுந் தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போங் காண். (க)

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் நிருவெண்ணை
மெய்கண்டா னுலை வினாவி. (கௌ)

முன்னாலிற் சொன்னதொரு முப்பொருளை யுய்விரித்திங்
கிந்தூலிற் சொல்வே னிசைத்து. (கக)

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்தழுந்து மாருயினைத் தூக்குஞ்
சிவாகமசித் தாந்தக் குறள்.

(கஉ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையோன் மாமலர்த்தா ஞன்னிப்
பதியியல்பைச் சொல்வாம் பணித்து. (க)

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிபூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிற்குஞ் சிவம். (உ)

அற்றார்கட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருக்கும் பதி. (ஓ)

எங்குமில யென்பா ரிதயந் தொறுமறிவா
யெங்குமிருப் பானெம் மிறை. (ஈ)

உன்மனைக்குமேலா யுருவருவ மின்னுகிச்
சின்மயமாய் நிற்குஞ் சிவம். (இ)

அசல னாகளங்க னானந்த ரூபன்
சசிசேக ரன் சங்கரன். (ஐ)

சச்சிதா னந்தன் சதாநித்தன் சுத்தன்
மெய்ச்சருவா னந்த விம லன். (ஊ)

நீராமயனிற் சங்க னிராலம்பன் சோதி
பராபர னாதி பக வன். (஋)

விருப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவிதி செய்தோ
னெருப்புருவ னெங்கணிம லன். (ௌ)

பத்தர்க்கெளியன் பதிதர்க்கறவரியன்
சித்தத்து ணின்றுஞ் சிவன். (க0)

ஊனக் கண்ணார்க்கொளித்து முட்புறம்பு மொன்றாய்
ஞானக்கண் ணார்க்கருள்வ னாடு. (கௌ)

மலரயனா யாக்கி மாலாகிக் காத்திட்
டுலைவிலர னுயொடுக்கு வான். (கஉ)

பஞ்சவதி காரத்தாற் பாகம்வரு வித்துயினைத்
தஞ்சரணில் வைக்கு மிறை தான். (கஊ)

சிருட்டிதிதி சங்காரந் திரோபாவ ஞான
வருட்நிறத்தோ டைந்தொழில் ளாம. (கசு)

- தேகத்தின் முன்முன்றுஞ் சிவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகத்தான் செய்வா னரன். (௧௫)
- அவிகாரி யீச னனாதிமுத்த னென்ற
லிவிகார முண்டோ விதைக்கு. (௧௬)
- ஐவகை யசத்தியினு லைந்தொழிலு மாருயிர்க்காய்ச்
செய்யாமற் செய்யுஞ் சிவம். (௧௭)
- வாளிரவி சந்நிதியின் மனாமலர்ந்து வாடிடினும்
வாளிரவிக் குண்டோ மயல். (௧௮)
- ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணைக்க லிறைக் குண்டோ நாவல். (௧௯)
- அராயன்வறிதிருக்க வைந்தொழில்செய் வார்செய்
சராயன்மே லேறு மஃது. (௨௦)
- பரமன்வா ளாங்கிருந்து பணைபந் தொழில்செய்தும்
பரமன்மே லேறும் பழி. (௨௧)
- ஐங்கரும் சாக்கியா யப்பாலுச் சப்பாலாய்ப்
பங்கறனிற் பானெம் பரன். (௨௨)
- அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிஞ்ச் சயம். (௨௩)
- கேவலத்துங்காணக் கிடையான் கிளர்ந்தெழுந்த
வாவல்சக லத்துமணு காண். (௨௪)
- சாற்றிரண்டு மற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன். (௨௫)
- ஆகி லவனை யறியப்ப டாவோபெண்
பாகம் பிரியாப் பரன். (௨௬)
- அறியாப் பொருளுமல னறிவாலான் கண்ணு
லறியும் பொருளு மலன். (௨௭)
- ஆகாயம் போல வறிவாகி நித்பாளை
நீகா ணறிவாகி நின்னு. (௨௮)
- நீருக்குட்டப்பம்போ னின்னறிவி னின்னாளைப்
பாரருட்கண் கொண்டு பரிந்து. (௨௯)
- எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பார்நீ யுவந்து. (௩௦)
- எங்கு மிருப்பாளை யேகமிரண் டென்னும்
லெங்குமாய் நீசண் டிரு. (௩௧)

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முத்தருக்கீ சன். (௩௨)

இன்ப மயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும். (௩௩)

குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும் பரன். (௩௪)

போக்குவர வில்லாத பூரண நந்தர்க்குப்
போக்குவர வுண்டோ புகல். (௩௫)

ஆருயிரி ணுள்ளினிருந் தாங்காங் கறிவிப்பா
ராருயிரோ மேனி யவர்க்கு, (௩௬)

அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். (௩௭)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பஞ்சமலக் கொத்தையெலா
நீத்தொழிப்பா நெங்க ணிமலன். (௩௮)

பக்குவர்க்குத் தோன்றும் பயன்கொடுக்கு மற்றொழிந்த
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். (௩௯)

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். (௪௦)

அருட்கண்ணார்க் கீச னலரொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணை ருக்கிருளா மன். (௪௧)

செங்கதிரோன் வந்துதயஞ் செய்தாலு நாட்டமிலோன்
செங்கதிரோ னில்லையெனுஞ் சீர். (௪௨)

மனவாக்குக் காய மசையாம னிற்பர்
சனாதவின் பத்தைத் தழீஇ. (௪௩)

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிரு ளற்றதுபோன்
ஞானவிழிக் கில்லை நவை. (௪௪)

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காண வகை. (௪௫)

கூடை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
முகரறி யார்சிவனை முன். (௪௬)

கண்ணிரவி யின்றிக் கலந்தறியா தொன்றையும்
கண்ணுங் கதிருமொன்றோ காண். (௪௭)

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றானுற்போ
லாக்கைக்குச் சாக்கி யவன். (௪௮)

அத்துவித மொன்றையா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோ வது. (௪௯)

துவிதமிரண் டாகுமத் துவிதமொன் றாகுந்
துவிதமயல் கெட்டோய் துணி. (௫௦)

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சிற்றறிவு கொண்டுகில சீழ். (௫௧)

பதியியல் - முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சசிசே கரகூரவன் றாடலைமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். (௧)

பசுவென்ப தான்மாமுப் பந்தமுளா னன்றே
சசிசே கரனிறைவன் றான். (௨)

கட்டியவன் றானவிழ்க்கி னல்லாற்றன் கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந் தானவிழ்க்கா தின்று. (௩)

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றுமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழும். (௪)

திருட்டஹயிற் கண்ணி விளங்குழவி போலு
மருட்டஹயி லாவி மயங்கி. (௫)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி லழுந்தும். (௬)

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞானப்
பாம்பின்வாய்ப் பட்டமுங்கும் பார். (௭)

உவர்மூடு சிந்து முமிமூடு நெற்போற்
சவிமாளு மாணவத்தாற் றான். (௮)

ஈசனி ரங்கி யிணையில்கலைக் கரத்தாற்
பாச நெகிழ்த்திடலும் பண்டு. (௯)

தனுவாகி நாலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
நனுவாகி யைந்தினை நண்ணி. (௧௦)

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள்
யோனிபே தத்துமலு முற்று. (௧௧)

புற்றூறு கீடங்கள் புள்விலங்கு மானிடர்கள்
சொற்றேவ ரோழ்வகைத்தோற் றம். (௧௨)

அண்டசஞ்சு வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயசங்கள்
மண்டியநால் யோனி வகுப்பு. (௧௩)

எண்பத்து ணன்கிலக்கம் யோன்தொறும் புக்கதுவாய்ப்
புண்பொதியு மியாக்கை புணரும். (௧௪)

புல்லாய னேகவுருப்போனபினர் நல்லறுகம்
புல்லாய்ப் பிறக்கவது போம். (௧௫)

பூமரங்களாய்ப்பிறந்து புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி ஞர்பிறவி போல். (௧௬)

புண்ணியதீர்த்தத்துட் புழுவாய்ப் பிறத்தமையாற்
சண்ணும் புழுப்பிறப்புக் காண். (௧௭)

புள்ளா யனெகவுருப் போயபினர்ப் புட்பிறவி
வள்ளாநதி தோய வினாந்து. (௧௮)

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற் றுதைந்து நெடுங்காலங்
கட்டப்படு முயிரார் காண். (௧௯)

எல்லாவருவு மெடுத்தெடுத்து நல்வினையா
னல்லா வருவாகு நாடு. (௨௦)

ஆனைந்து மைம்முகனுக் கபிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீங்கு மற. (௨௧)

ஆலுருவ நீங்குதலு மளவில்சுவ புண்ணியத்தான்
மானிடரா யிங்ஙன் வரும். (௨௨)

வேதாக மம்வழங்கா மேதினியிற் போய்ப்பிறந்திட்
டாதார மின்றியில யும். (௨௩)

உடம்புமுக மொவ்வா வருவமெடுத்த பின்பின்
விடம்புளாயுந் தானம் விடும். (௨௪)

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னல்லார் பயிறேய
மெல்லவரு மாலிக்கு மெய். (௨௫)

கிடையாத வாக்கை கிடைத்துமென்கொ லாவி
யடையாச் சிவனடி யாய்ந்து. (௨௬)

இத்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை யெய்தாம
லந்தரிக்கு மைம்புலன் களால். (௨௭)

அன்னை யுலகன்னை யப்பனம்மை யப்பனென்று
முன்னுதலை யுன்னு தயிர். (௨௮)

ஒப்புக்கு வந்தாரா யற்றார்பெற் றாரென்னுங்
கப்புவினை யான்முயங்கிக் காண். (௨௯)

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராசையெனும்
பந்தக் கடலுட் படம். (௩௦)

என்றதை யென்றாய றென்மனைவி யென்னெக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். (௩௧)

உயிர்ச்சார்வா லாவி யுணர்வழிந் து காங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. (௩௨)

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானென் றிறுமாக்கு
ஞானமிலா தாய நரர். (௩௩)

எல்லாமிறந்தாலும் யானிறவே னென்றோதுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. (௩௪)

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
கரிச்சார்வை யொத்துக் கடை. (௩௫)

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனை வாழ்க்கை யைத்துறவாமல். (௩௬)

நல்லாராத் தாடித்து நவைக ளெடுத்தோதிப்
பொல்லாராக் கண்டபுக ழும். (௩௭)

ஒழுக்கமுடை யார்சொல்லை யுற்றுக்கே ளாம
லிழுக்கர்மொழி கேட்கு மிசைந்து. (௩௮)

என்னுடம்பி தென்கால்கை யென்வயிற் தென்விழிநா
வென்சென்னி யென்றுமயங் கும். (௩௯)

ஆக்கை சடமென்று மான்மா வறிவென்று
நோக்காது நூலின் வழி. (௪௦)

கன்மத்தா லாவிசுறங்காய்ச் சுழன்றுழந்து
சென்மித் திறக்குந் தெரி. (௪௧)

தந்தைவிந்து வாகனமாய்த் தாயுதரத் தேநுழைந்து
பந்தப் படுமதிபத் தும். (௪௨)

அன்னையகட்டி லனைகதுய றென்சொல்லே
னென்னைப் பிறவி யினு. (௪௩)

இனிப்பிறவே வீசனருள் பெற்றுய்வே நென்னு
நினைப்பு மறக்கு நிலத்து. (சச)

பிறக்கும் பொழுதுமிகும் பேரிடம்பை பின்னுந்
துறக்க முடியாத் துயர். (சரு)

சுகர்வாம தேவர் துறந்தாரித் துன்பை
யகன்றாலத் தியார்க்கு மரிது. (சசு)

குழந்தை பருவத்துங் குமார பருவத்
தழுந்துந் துயருக் கணு. (சஎ)

காயவீளக் களித்த கண்ணுதலை யுள்ளாமன்
மாயையினை யுள்ளு மனம். (சஅ)

இல்லத் திருந்தெழிலா னோந்திழையா லார்ப்புணடு
புல்லிக் கிடக்கும் புயம். (சக)

வசம்புந் தசையு மலசங் குலமாம்
பசுந்தொடியைப் புல்லும் பசு. (ரு0)

நாற்ற விதழ்ப்புனலை நாணு லுண்ணும்பின்
காற்றுணையில் வீழுங் கரைந்து. (ருக)

இன்னணமா யாவி யிளமையினை நீத்திட்டுத்
துன்னுமுறு மூப்பைத் தொடர்ந்து. (ருஉ)

நல்லிளமை காலத்தி னாதனைச்சற் றுன்னுது
கொல்லுப்பா லாவினிலை யும். (ருங)

அழுத்தாற் கால்கழுவி யாதனத்தனய்கடவிச்
சமிதைமிசை யேறுந் தனி. (ருச)

காலபடர்க் கண்டஞ்சிக் கண்ணீர் சொரிந்தழுங்கி
யோலமிடு மந்தோ வுயிர். (ருரு)

மாசற்ற சோதி மலரடியை யுன்னுமற்
பாசத்தை யுன்னும் பசு. (ருசு)

இவ்வண்ண மான்மா விறந்து பிறந்துழலு
முய்வண்ண மின்றி யொதுங்கி. (ருஎ)

மாலாயயனும் மகபதியாய் வானவராய்
மேலாய வாக்கைவிர வும். (ருஅ)

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி. (ருக)

ஈகைதவ மின்றி யிரக்கமறி வின்சொல்லு
மேக விருக்கு மிவண். (௬௦)

அபுத்திபுத்தி பூருவத்தா லாங்கிருநா லெய்திச்
சுபுத்திவரு மாவிதுலங் கும். (௬௧)

மூர்த்திகள்சே வித்தத்துந் தீர்த்தத்துண் மூழ்கியத்துஞ்
சேத்திரத்திற் சென்மித்தத் தும். (௬௨)

தெய்வஞ் சிவமென்னுஞ் சித்தமுண்டா மக்கணமே
ய்ய்யுநெறி யுண்டா முயிர்க்கு. (௬௩)

சசனடி யார்க்காணி லென்புருகிக் கைகுவித்து
மாசில்சரி தைக்குள் வரும். (௬௪)

சென்றா லயந்தோறுந் தீபமல கிட்டுருகி
நன்றா மலர்வொடுக்கு நாடு. (௬௫)

பருப்பதங்கே தாரம் பகர்காசி காஞ்சி
திருப்பதிநற் காளத் திரி. (௬௬)

கழுக்குன்றஞ் சோணகிரி கனகசபை யோத்தூர்
செழுக்கமலை ஓரொற்றி யூர். (௬௭)

விரிஞ்சிபுரந் தீர்த்தகிரி வெண்கா டிடைமருது
சிரபுரங் கோகன்னந் தினம். (௬௮)

சச னிருக்குமிட மீதெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாச மறுக்கும் பசு. (௬௯)

முன்னோன் சரிதைமுற்றி முற்கிரியை வந்தீணந்திட்
டுன்னுசத்தி யைந்திணை யுற்று. (௭௦)

மிருத்திகைலிங் கத்தின் விதிப்படியர்ச் சிக்கின்
மரித்தல் பிறப்பகற்று மால். (௭௧)

பால்வண் ணமான படி கலிங்கம் பூசிக்கின்
மால்வண்ண நீங்கு மதி. (௭௨)

மன்னும் படிகத்தின் வாணலிங்க மேயதிகம்
பன்னுசயம் பாதவினாற் பண். (௭௩)

மூவிலிங்கத் தும்பூசை முற்றிற் சிவனருளா
லாவியிலிங் கத்தையிணை யும். (௭௪)

திருப்பணியி னாலுஞ் சிவபூசை யாலுங்
கருந் சுரணமாகுங் குறி. (௭௫)

- அந்தரியா கப்பூசை யாலு மகந்தெளிந்து
சிந்தியோ கத்திற் செலும். (௭௬)
- ஐயெரிநாப் பண்ணின் றனிலந்த னேயடக்கித்
துய்ய மதியமுதற் துய்த்து. (௭௭)
- ஆதார மாறுங்கண் டப்பாற் பரவெளியி
னாதாந்த விற்பத்தை நாடி. (௭௮)
- ஊனமிலா யோகத்தைச் சின்ன ஞழக்கியொரீஇ
ஞானத்தைத் தாவுமுயிர் நாடு. (௭௯)
- சச னருணூலை யெஞ்ஞான்று காண்பமெனு
மாகை பெருகு மற. (௮0)
- வினையொப்பு பாகம் வியன்சத்தி பாதந்
சனையெய்து மெய்துத் தரம். (௮௧)
- துறவு மவாவிற் றுயரும் பிறப்பி
லுறவு மருட்பாலு முறும். (௮௨)
- பிறவாமை கள்ளாமை பேணிவெரு ளாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். (௮௩)
- கொல்லாமை தின்னாமை கோள்குறளை குத்திரங்கள்
சொல்லாமை யாவுந் தொடும். (௮௪)
- பாசவெறுப்பும் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசானுல் முத்தியடை யும். (௮௫)
- தந்தைதமர் மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிந்தையிடை வந்துதிக ழும். (௮௬)
- அத்திகழ்வா லீச னருளுருவு கொண்டருளி
முத்தியடை விப்பன் முறை. (௮௭)
- பசுவியல் - முற்றிற்று.

பாசவியல்.

- பாசவிய லெந்து பகுப்பா யிருக்குமதை
யீசனாள் கொண்டியம்பு வாம். (௧)
- மலமாயை கன்மமா மாயைதிரோ தாயி
குலமொன்று வேறாங் குணம். (௨)
- பாசமறி யாமை பகராண வம்விச்சை
மூசுபெத்த மூல மலம். (௩)

அனேகவித சத்தியினு லாருயிரை மூடுந்
தினகரனைப் பன்னகம்போற் சென்று. (௫)

அன்னியத்தைக் காட்டி யன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். (௬)

தண்டிலத்தைச் சில்லுமியுந் தாம்பிரத்தைக் காளிதழு
மண்டெல்போ லாவிமறைக் கும். (௭)

ஆனையுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராங்
கானிலுலாவு மலங் காண். (௮)

கிஞ்சிக் கியன்மூடன் கேடன் கொடும்பாவி
வஞ்சனித னூல்வந் தது. (௯)

பாசன் பெரும்படிநன் பாமரன்பே ராங்காரி
மாசனித னூல்வந் தது. (௧௦)

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில வாஞ்சனையுங்
குன்மமலத் தின்றிக் குணம். (௧௧)

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொச்சைமலத்தின் குணம். (௧௨)

தாட்டுணைக்கீழ் நின்றபினுஞ் சாதிபா ராட்டலிந்தக்
கோட்ட மலத்தின் குணம். (௧௩)

ஈசனகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறலிந்தக்
கூச மலத்தின் குணம். (௧௪)

ஆசையுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்ய
மாச மலமா மகள். (௧௫)

உலகந் தெரியா துபத்தத் தடக்குங்
கலகமலக் கன்னி கை. (௧௬)

உண்ண லுறங்க லுயிர்க்கும் பொழுதெல்லா
மெண்ணைப் பிரியா னிவன். (௧௭)

கன்மமகப் பெற்றதிற்பாற் காயமெனும் பேரனையுஞ்
சென்மிக்கப் பண்ணுந் திரு. (௧௮)

அந்தோ மலத்துயர மாற்றகிலே னுற்றகிலே
னெந்தா யிரங்கா யினி. (௧௯)

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டவிழ்த்தாற் றீசோ
வலரோ வடியேற் கருள். (௨௦)

- ௭.௪ ன்ருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசுவா மாயைப் பெயர். (௨௦)
- மாயை சடமயக்க மதந்தா மதம்பொய்ம்மை
காயம் விளக்குக் களு. (௨௧)
- மூலை யிருந்தானா முத்தத்தில் லிட்டதன்றிச்
சாலப் பெருமயக்கந் தான். (௨௨)
- பிருதிவியப் புத்தேயு பெருமருத்து வாணைம்
பொறிபுலன் கன்மேந் தியம். (௨௩)
- மனம்புத்தி யாங்கார மாறாத சித்த
மினமான்ம தத்துவமென் றெண். (௨௪)
- காலநியதி கலைவித்தை ராகமொடு
மாலும் புருடன்மா யை. (௨௫)
- மூன்னான்ம தத்துவமும் பின்வித்யா தத்துவமுஞ்
சின்மாயை யார்தந் திரம். (௨௬)
- சுத்தவித்தை யீச்சுரம்பின் சொல்லுஞ் சாதாக்கியங்கள்
சத்திசிவ மைந்துந் தனி. (௨௭)
- சிவதத் துவமிதனாற் சேட்டிக்கு மெல்லா
மவைதத் த மாமாயை யெண். (௨௮)
- ஆறாறுக் குள்ளா யகப்பட் டியிர்சுழலு
மாறாப் பிராணை மறந்து. (௨௯)
- மயிரொலும்பு தோனரம்பு மன்னுதசை யைந்துஞ்
செயிர்புவியின் கூறென்று தேர். (௩௦)
- ஒடும் புனலுதிர மொண்சுக் கிலமூளை
கூடுமச்சை யப்புவின்கூ று. (௩௧)
- ஆகாரந் தூக்கம் பயமை துனஞ்சோம்பு
நீகாணெ ருப்பின்கூ று. (௩௨)
- ஒட்ட நடைகிடத்த லுற்றிருத்த னிற்றலைந் துங்
கூட்டனிலன் கூறென்று கொள். (௩௩)
- காமங் குரோதங் கழிலோப மோகமதஞ்
சேமவிசம் பின்கூறு தேர். (௩௪)
- வாயுமொரு பத்து மலிநாடி யோர்பத்து
மோயகுண மூன்றக மூன்று. (௩௫)

வசனாதி யைந் தும்பின் வாக்காதி நான்கு
மிசையுந்தொண் ணூற்றூறு யெண். (௩௬)

இதற்குள்ளாயாவி யிறந்து பிறந்தே யுழலு
மதுக்கொன்றை யானே மறந்து. (௩௭)

காய்விளக்களித்த கண்ணுதலை நண்ணி லிந்த
மாயைப் படலமறை யும். (௩௮)

நனவின்முப் பாணந்து நற்கனவி லையைந்து
முனைசுழுத்தி யிற்கருவி மூன்று. (௩௯)

தூரியத்திரண் டாகுந் தூரியாதி தத்திற்
கருவியொன்ற மைந்தவத்தை காண். (௪௦)

அந்தரங்கத் துள்ளிருந் தரையர்புறம் போதல்போ
லந்தரங்கத் துள்ளாவி யும். (௪௧)

ஆணவத்தான்மூடன மாயையாற் கிஞ்சிகனும்
பூணும்வினை யாற்புருட னும். (௪௨)

குருவையெதிர் தூடித்தல் குற்றமெதித் தோதல்.
குருக்கொல்லன் மாயா குணம். (௪௩)

பற்றற்றார் கண்ணும் பருவரலைச் செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம். (௪௪)

ஈசனிலை யாவியிலை யீசனடி யாரில்லை
மாசகலா மாயா மகற்கு. (௪௫)

தூலில்லை கேள்வியில்லை துண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. (௪௬)

ஞானமில்லப் பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்டமிழை
மானமில்ல மாயா மகற்கு. (௪௭)

முன்னவன்பா தாம்புயத்தின் முற்று மெனையடைக்கா
தன்னை வயிற்றிலடைக் கும். (௪௮)

மாயை விளக்கவியா தவியமா தேவனருண்
மோய வெயின்முகிழ்க்கு மோ. (௪௯)

மாயா புரமெரித்த மதிசேக ரர்க்கின்றென்
மாயாபு ரம்வலிதோ மற்று. (௫௦)

இம்மாயை நடட மெழிற்சோகம் பாவனையாற்
கன்மமலக் கட்டுணாப்பேன் காண். (௫௧)

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப் பண்ணுஞ் செயல். (௫௨)

வல்வினையாற் தாயகட்டில் வந்து பிறந்தவால்
நல்வினையுந் தீவினையு நாடு. (௫௩)

நல்வினையாற் புண்ணியமு நவிறீதாற் தீவினையுந்
தொல்லை வினைக்கேற்பத் தொடும். (௫௪)

முற்சொன்ன ஐழ்வினையான் முடியா விகாரமுறு
முற்சாக நன்முயற்சி யுற்று. (௫௫)

முயற்சியா லீசனையும் பின்னிட்டு முந்திப்
பயிர்செய்யு முழ்வினையின் பால். (௫௬)

ஐழ்வினையாற் சஞ்சிதமு முலவில்பிரா ரத்தமுமேல்
வீழுமா காமியமு மே. (௫௭)

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வேண் டாமை
மரிப்போ டிதிப்பும் வரும். (௫௮)

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கழிதிற் சுழல்வண்
டுறுங்குலா லன்றிகிரி யொப்பு. (௫௯)

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றவத்தை மூன்றுதுக்க
மூன்று பிராரத்த மொழி. (௬௦)

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றும்
வாமச் சமையத்தார் மாட்டு. (௬௧)

சாத்துவிதஞானஞ் சமநிலைய மற்றிரண்டுஞ்
சாற்றி விருனொளியுந் தான். (௬௨)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுந் தணவாச் சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். (௬௩)

ஆன்மீகம் பௌதீக மறையுந் தெய்வீகமிவை
யான்மாவுக் கிஸ்லை யறி. (௬௪)

முன்னேவினைப் பின்னேவினை மூவா நிகழும்வினை
யுன்னே யணுகாமை யோர். (௬௫)

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்மூன்றா
னிச்சஞ் சுழலு முயிர் நின்று. (௬௬)

தன்னிச்சை யால்வருத றுனிச்சி யாதுறுத
லன்னியதால் வந்தவடத லாம். (௬௭)

ஆன்மீகந் தெய்வீக மான பவுத்கந்
தான்மேவு மான்மாத் தனித்து. (௬௮)

மன்னவராற் கள்வரான் மாவாலுறுபணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். (௬௯)

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வர்தழித
லாயிற் தெய்வீக மெனலாம். (௭௦)

வானி விடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லுனமுறல் பௌதிகமா யோர். (௭௧)

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக்காற்சரியும்
பஞ்சமலை பட்ட நெருப்பாய். (௭௨)

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். (௭௩)

கொடுப்பானு மீசனதைக் கொள்வானு மீசனெனின்
மடுக்காவெதிர் வினைகள் வந்து. (௭௪)

ஞானபுலிவாழ்காட்டி னள்ளிரலை வாழுமோ
தானசிப்ப தல்லாற் றரித்து. (௭௫)

வறுத்தவிதையுண்ப தன்றிமா நிலத்தைக்கீன்று
செறித்துவிதைப் பாரோ தெளி. (௭௬)

வெறுப்புவிருப் பாற்பிறப்பா மேலெக்கிப் போதே
வெறுப்புவிருப் பற்றால் விடும். (௭௭)

கூத்தியைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. (௭௮)

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கிங்
கோடுந் திரவியமு மொன்று. (௭௯)

இருவினை யொப் புற்ற வுயிரிதயத் தானந்
திருவம் பலமிறைக்குத் தேர். (௮௦)

நற்சாதி தூர்ச்சாதி நல்லாயுதத் தீயாயு
நற்போகந் தூர்ப்போக நாடு. (௮௧)

நல்வினையா னாகம்போந் தீவினையாற் றீநிரயஞ்
செல்லு முயிடுண் செய்யும். (௮௨)

நல்லன்சிறு புல்ல னபஞ்சன் விதூரனெனத்
தொல்கருமத் தார்தந் தொழில். (௮௩)

உன்ன லொருகால்பின் னுரைத்தவிரு காலதனைத்
துன்னன் முக்கா லொன்றே தொழில். (அச)

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேறுமிரு வினையு
முன்ன லொருக்கிலொழி யும். (அரு)

சற்கன்மத்தாலே தனுவைநா னென்றுவருந்
துர்க்கன்ம மெல்லாந் தொலை. (அசு)

இக்கன்மத் தாற்றுயர மென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
முக்கண்ண நீயே முகிழ். (அஎ)

கன்ம வெயிலகற்றிக் காற்கமல நீழலின்க
ணென்னை யிருத்தா யினி. (அஅ)

அவிகாரி யீச னருளுதய காலஞ்
சவிமாளுங் கன்மமலந் தான் (அக)

ஓமாதி வாக்கியமா யுயிரறிவுக் கூதியமா
மாமாயை தன்னைவகுப் பாம் (க௦)

வேதாக மங்கிலைகள் விஞ்ஞானர் மாலாதி
நாதர்க் குடலாதி நாடு. (க௧)

எண்பத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுவு
மைம்பத்தோ ரக்கரமு மாம். (க௨)

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமூன் றுகியுமே வும். (க௩)

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்னுழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து. (க௪)

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும்
பந் தமுத்தி யில்லையாம் பார். (க௫)

சிவஞான சூரியன்முற் சீவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீனு மறும். (க௬)

சனகாதி கட்கன்று சாற்றபரம் பொன்ற
வுனாதபரஞ் சொன்னவனே யுற்று. (க௭)

அபர வுணர்வை யறவகற்றி யென்பாற்
சுபரம் வருமாறு சொல். (க௮)

மாமாயை யீசனருள் மாறாதெதிர்ந் தன்றிப்
போமாறு முண்டோ புகல். (க௯)

மறைப்புருவ மாயறிவின் மாறுசெயும் பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்வார் தெரித்து. (௧௦௦)

அன்னை யருட்சத்தி யாவிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதானப் பேர். (௧௦௧)

இருவினையொப் பாவிக் கெய்தளவுஞ் செய்யுந்
திலாமயங்க மாறித் தினம். (௧௦௨)

மடித்துயிரின் வல்வினையை மாளுதருத்தி
யடித்துப் பாலூட்டு மருள். (௧௦௩)

செகத்தை மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தை மறையா தருள். (௧௦௪)

மலமொழிந்த காலத்து மாறுந்தி ரோதை
சலமில் சிவஞானத் தாய். (௧௦௫)

அச்சோ நெடுங்கால மாவிதிகைத் தெய்த்தலைந்தே
னற்சோம சேகரனே நான். (௧௦௬)

பஞ்சமலத் தாலிடுக்கண் பட்டுயிர்க ளெஞ்ஞானு
நஞ்சணிகண் டத்தனை நாடா. (௧௦௭)

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் சுவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. (௧௦௮)

பாசவியல் - முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான தீக்கையினுற் நிணிமலந்தீர்ந் தாவி
சிவமாதல் சொல்வார் தெரித்து. (௧)

அஞ்சு மலத்தாலு மாவிபடுந் துயரம்
வஞ்சிபங்கன் தீக்கையின்மாயும். (௨)

மீன்போற்றிரு நோக்கால் விமல னுருவாக்குந்
தான்போக்கி நின்ற தரம். (௩)

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுருவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவனாக் காண். (௪)

கோழிபோற் நீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். (௫)

திருநோக்கான் மூலமலந் தீயும் பரிசுத்தா
லிருண் மானைக் கூட்டமிரி யும். (௬)

திருமொழியாம் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின். (௭)

சிவநூலாற் பொன்றுந் திரோதையப்பா லாவிச்
சிவதீக்கை யாலாஞ் சிவம். (௮)

பசைநீங்கு மாருயிர்க்குப் பரமசிவன் சொன்ன
தசகாரிய மறைவன் றான். (௯)

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டல்
கருவிக் குருவமெனக் காண். (௧௦)

தத்துவத்தா னுமறியோஞ் சாட்சிநமைக் கொண்டறித
லுற்றுணுர்தல் காட்சியாயுன். (௧௧)

பாசக் குழுக்குப் பதிநா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும். (௧௨)

சைதன் னியவுருநா னென்று தமநீங்கல்
சைதன்னிய னுருவந் தான். (௧௩)

எனைவிடவே றில்லையியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெரி சனம். (௧௪)

சிவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். (௧௫)

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டடையிலை யென்னில்
சிவருப நன்றாய்த் தெளி. (௧௬)

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரி சனம். (௧௭)

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோர்த்
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். (௧௮)

உவனிவனென் றுன்னாதங் கொன்றாகிப் போதல்
சிவயோக மென்றே தெளி. (௧௯)

பத்துவித காரியத்தா லாவி பசையற்று
முத்தியிடை நிற்க முறை. (௨௦)

பத்தைவிட வுண்டோ பரமபத மாருயிர்க்குச்
சித்தைவிட வுண்டோ செயல். (௨௧)

ஈரைந்து காரியத்தா லிச்சையறு மாருயிர்க்
டாரமிழந் தானைத் தக. (௨௨)

- உள்ளமொடுங்கி யுறையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல். (௨௩)
- பெத்தத்தை நீங்கிப் பிரானே டிரண்டற்று
முத்தத்தி னிற்குமுதல். (௨௪)
- ஐந்தடக்கி யாறொடுக்கி யம்பரம்போ லொன்றாகிச்
சந்தற்று நிற்குமுயிர் தான். (௨௫)
- விமரிசஞா னத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. (௨௬)
- கண்ணு முயிர்களெல்லாங் காசத்தை மோசித்து
விண்கதிரோ டொன்றாய் விடும். (௨௭)
- அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிதந்து நிற்குங் குலம். (௨௮)
- ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தைசிவன் பாலே தெளி. (௨௯)
- ஆமயத்தை நீங்கி ரிராமயத்தை யாதரிக்கி
ஹமயம்போ நீயே யவன். (௩௦)
- பின்னபின மாய்நோக்கும் பேசிற் கடையிடைக
டன்னையே நோக்குந் தலை. (௩௧)
- அவயவமோ நிரவயமோ வான்மா வறியேன்
புவனகுரு நாதா புகல். (௩௨)
- உணருமுயி ரில்லை யுடம்பே யுயிொன்
றுணர்வ னுலகா யுதன். (௩௩)
- நான்பருத்தே னுனினைத்தே னென்றுணாக்கு ஞானத்தா
லுன்சடல மன்றே யுயிர். (௩௪)
- ஊமனொளி யில்லையெனி லொப்புவரோ வத்தன்மை
யேமவுயிர்.ரின்றென்பா ரில். (௩௫)
- உள்ளே யிருந்த வுயிர்போன தென்றுலகஞ்
சொல்லுவதென் கொல்லோநீ சொல். (௩௬)
- அவயவமே காய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும். (௩௭)
- கட்டை யடுக்கிக் கணைபரத்தை மீதுக்கிச்
சுட்டிடுவ தென்கொல்லோ சொல். (௩௮)

உடல்கிடக்க வாவி யோடியதென் றியாருங்
கடல்போற் கதறுவதென் காண். (௩௯)

மூட வுடலுயிரேர மூடா விதென்கொலுயிர்
கூடாமோ பக்கிக் குலம். (௪௦)

உணர்ச்சியுயி ரில்லையோ வென்றுரைக்குஞ் சொல்லே
யுணராயுலகா யுதா. (௪௧)

ஆக்கையகத் துள்ளேநல் லான்மா வுளதென்று
தூக்கிமறை சொல்லுந் துணி. (௪௨)

இந்தியமே யான்மாவென் றெண்ணு மறிவில்லா
மந்தச் சவில மதம். (௪௩)

சத்தம் பரிச முருவரசு கெந்தத்தை
யுய்த்தறிவான் சிவனென வோர். (௪௪)

இந்தியத்துக் கெல்லா மிறைவ னுயிரன்றி
யிந்தியத்துக் குண்டோ விறை. (௪௫)

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாலு முயிரல்லே
மன்றலன்றி மூக்கறியா மற்று. (௪௬)

கண்ணுருவ மன்றியொன்றைக் காணறியாக் கையார
வுண்ணலன்றி நாக்கறியா தோர். (௪௭)

காதொலியை யன்றியொன்றைக் காணறியா விவ்வுடம்பு
மோது பரிசமன்றி யுற்று. (௪௮)

ஆகையா லேந்தறிவைக் கொண்டறிவ தான்மாவென்
றேகையொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். (௪௯)

செல்லும் பிராணனன்றிச் சிவனிலை யென்றுணர்ந்து
சொல்லுஞ் சுவாசமதஞ் சூழ். (௫௦)

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூடச் சமுத்தியினிற்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். (௫௧)

பிராணனைமுன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனென
வராவணியான் வேதமறையும். (௫௨)

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் றேதுங்
கனமாயா வாதிமதங் காண். (௫௩)

என்மனத்தா லியானொந்தே னென்றுரைக்கப் பட்டமையாற்
றன்மனந்தா னன்று தனி. (௫௪)

- புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராப் போதித்த
புத்திகெட்ட புத்தன்மதம் பொய். (௩௫)
- புத்திக்குச்சாக்கியாம் போதமய வான்மா
புத்திசட மாதலினுற் பொய். (௩௬)
- ஆங்கார மான்மாவா மென்றுணாக்கும் பேரிருளா
ராங்கார வாத மறி. (௩௭)
- சடஞ்சித்தத் தாலறியுஞ் சைதனிய னன்மென்
றிடமறைக ளோது மெடுத்தா. (௩௮)
- சித்தமியமான னென்றுணரோல் சேர்சான்ற
சித்தர்மதம் பின்னிடநீ செல். (௩௯)
- சைதனியன் சந்நிதியிற் றுனறியுங் கிஞ்சிக்கியன்
சைதனிய னுக்குச் சடம். (௪௦)
- காயமுதற் சித்தங் கடையாமிவை கட்டுச்
சேயன்சை தன்னிய சீவன். (௪௧)
- சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிதந்தா லித்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். (௪௨)
- தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னாது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். (௪௩)
- ஊனையொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. (௪௪)
- சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத் தகாலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். (௪௫)
- நான்பிரம மென்னு நடைமலையைச் சிவைபாகன்
முனடக்கி யாட்கொள்வான் றான். (௪௬)
- நீபிரமமென்று நெடுநாட் பிறந்திறந்தாய்
மாபிரம மென்னை மறந்து. (௪௭)
- ஆதிமுத்தன் சீவ னனாதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து. (௪௮)
- உள்ள மசையா துயர்துருவன் போனிற்கில்
வள்ளலுற வானாய் மறி. (௪௯)
- சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். (௫௦)
- இந்நிலையி னிற்பரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்னு
மந்நிலையி னிற்பா யந். (௫௧)

ஆஃதுமரி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பகுதியறிந் துள்ளே படி. (எஉ)

சொன்ன நிலைக்குட் டிதையா மனமாயின்
முன்னுலை யோதி முயல். (எங)

சாத்திரத்தை யோதச் சழுக்கு மனமானு
ஹர்த்தகுரு நாதனை நீ யுன். (எச)

குருவுருவ முன்னக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபு ரணத்துட் படும். (எடு)

பாசமோசனவியல் - முற்றிற்று.

சிவபோகவியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியிலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப் பாம். (க)

நதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப்பத் மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. (கஉ)

நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டுநிலையிலை
யாக்கைக்கென் றெண்ணி யறிந்து. (கங)

முன்னே னுரைத்த மொழிநிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. (ச)

சிவத்தோமசி யுண்ணி னேந்து சிவயோக ரிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். (ரு)

அவிரோத வாளா லகங்கரத்தை யட்டிப்
பவரோகத் துக்குப் பயந்து. (கூ)

அல்லல் கிளைக்கு மவாமனத் தின்வேலா
யொல்லை யகழ்ந்திட் டொரீஇ. (கூஉ)

அகாயனவி காரி யனந்தவா னந்தன்
மகாதேவன் றன்னே மறித்து. (கூங)

பதைத்தெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. (கூட)

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. (கூஎ)

அமுசோகம் பாவனையை யண்ணியறி வாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவனையைத் தள்ளி. (கூச)

சீவன்வே ருண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற்
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. (கூஉ)

நதியோடிப் புக்கமுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற் கலந்து பழகி. (௧௩)

அதுவுதுவென் றெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். (௧௪)

ஒன்றென் றிரண்டென்று முன்றா துறங்கியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். (௧௫)

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி சூலையு மெனி
னேத்திரத்தும் பாரோ னிலத்து. (௧௬)

நவவிதநா தங்க ணனிதோன்று மாயின்
சிவனருளைக் கொண்டு செகு. (௧௭)

சுட்டி லசத்தா நீ சுட்டைப் பிறகிட்டுச்
சுட்டாமற் சுட்டித் தொடர். (௧௮)

ஒளியி லொளியா யொடுங்கி யுருகில்
வெளியில் வெளியாய் விடும். (௧௯)

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகும்
குறியே பிறவிக் குறி. (௨௦)

மாண்குறிக்கும் வேடனவண் மன்னன் வரவறியா
மாண்குறியும் நின்றதை மாணும். (௨௧)

ஆகாயப் புளளறியா வண்டத்தைப் பொய்ச் சார்வை
யோகானு சாரி யுண ரார். (௨௨)

அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின்யோ கத்திற் றரி. (௨௩)

உழுலையரி மாவாண யுரகங் கரடி
தொழும்யோகி தன்னைத் தொடர்ந்து. (௨௪)

திடர்சுகங்க ளெல்லாஞ் சிவனேந்திக் கொள்ளு
மடர்வதிலை யொன்று மவரை. (௨௫)

இந்திரனுஞ் சோதித் திடுக்கணுறு வானீத்த
பந்தச் சிவயோகர் பால். (௨௬)

வண்ணப் பயோதரத்து மணியல்குற் பூந்தடத்துங்
கண்ணைக்கொ டார்யோகர் காண். (௨௭)

செத்தசத்தின் கண்ணுமொரு சித்திரத்தி னற்கண்ணு
மொத்திருக்கும் யோகியுயர் கண். (௨௮)

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். (௨௯)

கண்ணியதீம் பாலைக் கமரிற் கவிழ்த்தற்றே
பண்ணுங் கருமம் பழல். (௩௦)

அசையாச் சிவயோகத் தானந்த மீதூர்ந்
தசையா வுளமாதி யாங்கு. (௩௧)

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்த கயிற்றுச்சலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். (௩௨)

பல்லாழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுங்கொ லோவெதிர்த்
தொல்லாழை வென்ற சுகம். (௩௩)

சரற்சந் ரதினோ தடையற்ற வானோ
வரச்சந்த யோகர் மனம். (௩௪)

பொன்னாக்கை கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்னும் பிறந்து மிவண். (௩௫)

ஊர்ச்சுணங்கு னைப்போன்றிங் குண்டிக் கலையோகர்
பார்க்கக் கிடையாப் பரம். (௩௬)

வேணி யழகும் விபூதியுடைப் பூணழகும்
பாணர்க் கிருந்தென் பயன். (௩௭)

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ னாடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். (௩௮)

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னாத மூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். (௩௯)

தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. (௪௦)

உண்டி புசிக்கவோ யோக முஞற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனனாக் கை. (௪௧)

ஊலழந் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. (௪௨)

வல்லியத்தோல் போர்த்தா வயன்மேயு மாபோல
புல்லர்க்கும் யோகம் பொது. (௪௩)

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. (௪௪)

எங்குமாய் நின்றாயை யெக்காலும் பூசித்தே
யெங்குமாய் நிற்கவெனக் கீ. (௪௫)

ஆ இயல் ஐந்துக்குக் குறள் - ௩௭௮.

சித்தாந்ததரிசனம் - முற்றிற்று.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

நான்காவது

உபதேசமாவது.

கடவுள்வணக்கம்.

சீர்கொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெந்தையே - பேர்கொண்ட
பொன்னம்ப லத்தினிலும் பொற்கொடியோ டெஞ்ஞான்று
மின்னம் பலபதியி னும். (க)

எண்கணனைக் குட்டியகுட் டெங்கேனும் பட்டதோ
மங்கையரி மேலடித்த மத்தடிபோ - யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்கள் பசுபதிமேற் பட்டவடி
பட்டதே யெவ்வுயிர்க்கும் பார். (உ)

தக்ஷிணமூர்த்திவணக்கம்.

சிவ பரமிரண்டுத் தேருமிடத் தேகமென்று
மேவியசின் முத்திராகொள் மென்கரத்தா - லோயில்
வழக்கறுத்தான் பல்சமய வாதிசுளே காண்மின்
மழுக்கரத்தி லேந்தியவெம் மான். (ங)

குருத்துதி.

சனகர் சனற்குமரர் சனந்தரா சனாதர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த - முனைவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தந்தார் பொருள். (ச)

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியினு
நீக்கமற நின்றாரு மென்றண்ணைத் - தூக்கி
மடியாத் தூரியநிலை மாமணிமன் றத்திற்
குடியாகு வைத்தா னெங் கோ. (ஊ)

நூற்பெயர்.

கலியுலகத் துக்கேற்பக் கற்பனையான் மாந்தர்
பலபலகற் பித்ததெல்லாம் பாரா - துலகமெனு

மாலை யரிக்க மருந்தா முபதேச

மாலையினைப் பார்மாண வா.

(௬)

ஆசிரியனைத்தேடிக்காண்டல்.

நாடுநக ராலயங்கள் நாகமுழை யெங்கெங்குந்

தேடியுள னைந்து திகைத்தலறி - மாடிலர்கள்

வைத்துப் புதைத்திருந்த மாநிதியைக் கண்டாற்போ

லுத்தமனே கண்டே னுனை.

(௭)

மாணனைக்கண்டுமகிழ்தல்.

என்று பருவமுனக் கெய்துமோ வென்றுநா

னன்றுமுத லின்றளவு மாசித்தேன் - றுன்றரிய

விப்பிறப்பி னாடிநா யென்னை நீ மாணவக

வெப்பிறப்பு நாடினேன் யான்.

(௮)

வேண்டுகோடல்.

செம்புண்ணில் வேதுழைந்த தென்னச் செகமாய

வைம்புலனுக் கஞ்சி யடைந்தேனைச் - செம்பதுமத்

தாளிணைக்கீழ் வைத்தினைச் சங்கரியா விட்டக்கா

லாளுடையாய் சங்கரிநீ யல்.

(௯)

ஞானதீக்கை.

பார்த்தான் பரிசித்தான் பாவியேன் சென்னியிசைச்

சேர்த்தான் றிருவடியைச் சிந்தித்தா - னேத்துணைத்தா

னஞ்சுகலையு மடைவின றுத்தொழித்தா

னென்செய்கே னென்னுணைக்கே னியான்.

(௧0)

மூலவுபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கீடாய னேகவித

வொப்பா லுனக்குரைத்தே னுண்மையினை - யெப்பாலுஞ்

சங்கையற்ற சத்தியத்தைச் சாற்றிலுனை யன்றியில்லை

சங்கையறப் பார்நீ தனித்து.

(௧௧)

பாசத்தை விட்டாற் பசுவோ பதியோநா

ஞசற் றவர்வணங்கு மையனே - யோசித்துச்

சொல்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே

யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று.

(௧௨)

பாசத்தி னுலுனக்குப் பாசி யெனும் பேர்வந்த

தாசற்ற மாணு வறையக்கே - னேசித்

தருமறையி னாலு மனுபவத்தி னாலும்
பிரமமென்று மீசனென்றும் பேர்.

(௧௩)

கள்ள வடிவகற்றக் காசினிமே லென்போலக்
கள்ள வடிவெடுத்த காருணியா - வுள்ளபடி
சொன்னாலு மென்மயக்கந் தூரத்தே போகவிலை
யென்னாலென் செய்கே னியான்.

(௧௪)

தீக்கையின லுண்ணைச் சிவமாக்கி னோமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ - நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்று முபதேசித்தோ
மேனோ மயக்க மெழும்.

(௧௫)

தசகாரிய வுபதேசம்.

தத்துவரூபம்.

பூசமுத னாதமீ ரூகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும் - போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை. நன்றாய்ப் புதை.

(௧௬)

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சடநம்மைத் தானறியாச்
சித்தூருநா மென்று சிறிதத்தைக் - கைத்தழியக்
காண்பதுவே காட்சியிதைக் கைக்குண்மா நெல்லியெனக்
காண்பதுமா னானீ கடன்.

(௧௭)

தத்துவசுத்தி.

ஆன நெடுங்கால மந்தோ நமைமறைத்துத்
தானாகச் செய்திந்தத் தத்துவங்கண் - மேனாடி
யின்றுகடந் தேறநமக் கீசனருட் கைதந்தா
னென்றுணர்தல் சுத்தியிஃ தெண்.

(௧௮)

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ மைக்குழம்போ காரோ வெனக்கலுழந்து
பேரிருளா மாணவத்தைப் பின்னிட்டே - யோர்வரிய
மன்னுருவேநாமென்று வள்ளலருளாலறிதல்
நின்னுருவ மாண நினை.

(௧௯)

ஆத்மதரிசனம்.

என்றுபிறந்தேனா நென்று வளர்ந்தேனா
 நென்றுதய ருற்றிற்ந்தேனா - நென்று
 மழியாத சித்துருநா நென்றேமகிழ்தல்
 நமுவாத நின்றரிசனம்.

(20)

ஆத்மசுத்தி.

பாசமாய் நின்றதுவும் பல்பிறப்பிற் சென்றதுவு
 மாசி நவவிரத மாற்றியது - மீச
 னருளாலே யென்றுதனக் காதிக்க மில்லையெனத்
 தேருளலுயிர்ச் சுத்தியெனத் தேர்.

(21)

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
 யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா - யெங்குஞ்
 சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மாணா
 சிவரூப மென்றே தெளி.

(22)

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
 ணைக்க லிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே - நீக்கமறப்
 புல்லியுய ரானந்தப் பொற்பின் மிசையேற
 னல்லசிவ தரிசனம்.

(23)

சிவபோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காருயிரா மீசனென
 வுன்னியவன் னானாக யோகஞ்செய் - தென்னினைவு
 மற்றவனே யானேமென் னானந்தத் தெய்தலரு
 ணற்றவனே யோகமென வோர்.

(24)

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந்
 தானாகி நின்றநிலை தானன்றோ - வானாப்
 பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மாணா
 சிவபோக மென்றே தெளி.

(25)

இரகசிய வுபதேசம்.

கண்ணோ விருங்கதிரோ காரிருளோ யானாவன்
 மண்மிசையி லென்போல வந்தருளி - வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தா லென்னுடைய காய முயிர் பொருளுந்
தத்தமென வாங்கினாய் சாற்று. (௨௬)

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல - காணொழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுந் காய்க்கிரு நீயல்ல
வுண்ணினேந்து பாரிதனை யுற்று. (௨௭)

கண்ணே விருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணாத வேதியனே - மண்ணாத
வுச்சிக் கதிரு மொளியொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. (௨௮)

காயுங் கதினாவிடக் கண்ணுக் கொளியுண்டோ
மாயும் பிறப்பதற்ற வந்தவனே - தோயுமிரு
கண்ணல்ல நீயந்தக் காய்க்கிறோ யாமென்ற
வண்ணவுரைக் குண்டோகைம் மாறு. (௨௯)

உன்னை யறிந்தனையோ வுன்னறிவி னீங்காத
வென்னை யறிந்தனையோ வெக்காலு - முன்னை
யருந்துமலந் தன்னை யருந்தினாய் கொல்லோ
வீருந்தவனே சொல்லா யினி. (௩௦)

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லைவிழி யில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல - வுளக்கண்ணு
லுள்ள படியறிந்தா லுரன்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யீதென் னுணர். (௩௧)

உன்னை யொருவ னுயர்சாமி யென்றுரைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்தினாய் - பின்னொருவன்
பாவிபசு வென்றாற் பதைபதைப்பா யாகையினுற்
சிவனல்ல நீயே சிவம். (௩௨)

நேபவுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவர வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங் - கூறியிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குந்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். (௩௩)

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற - தென்ன

பிழைபளித மால்வகாயிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் நேடியடுக் கல்.

(௩௪)

பித்தர்க் கெதிரில்லை யானாலும் பேதுற்றுப்
பித்தனொதி ரிட்டறையும் பெற்றிபோன் - முத்தி
தனிலெதிரோ யில்லையென்றற் சங்கித்துப் பின்னுந்
தனிலெதிராய்க் காணுதல்பித் தாம்.

(௩௫)

பஞ்சாக் கரவுபதேசம்.

ஆஞ்செழுத்தின் நன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மிரிரண்டும் பின்றள்ளித் - துஞ்சாத
வோரொழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே சீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ்.

(௩௬)

நகரக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி - யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டெசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி.

(௩௭)

செருளா வீருளகன்று திரோதைமல நீங்கிக்
குருவாற் றினையறிந்து கொண்டே - யருளாய்ப்
பகாவழியாற் சென்று பரசிவத்தொன் றுதல்
கரையன்பா ளஞ்செழுத்திற் காண்.

(௩௮)

சிவமயமாய் நின்று திருவருளாற் றன்னை
யவமகலக் கண்டுதிரை யட்டித் - துவிதமயல்
சாட்டுமல நீங்கிவினைக் கட்டறுத்த னன்மானு
நீட்டுமர ளஞ்செழுத்தி னேர்.

(௩௯)

சடாந்தவுபதேசம்.

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வார்தமிசை
புத்தக லாந்தமொடு போதாந்தஞ் - சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறு நவையென்றே
மீதானந் தேடி விடு.

(௪௦)

அதிதவுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துட் கலைமானுந்
தத்துவசா லங்கௌல்லாந் தாண்டியே - சுத்த
வருள்வழியாற் சென்றங் கணுபவத்தைக் கண்டு
தரையவர்க்குச் சாற்றநினை தல்.

(௪௧)

பூரணவுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத் தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய் - விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெம்ஞ்ஞான பூரணமா யேநினைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள்.

(௨-2)

சிவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

நீசன்கொ டம்பாவி நெடுநாட் பிறந்திறந்த
பாசன் பெரும்படிதன் பாங்கிலிய - னாகுசன்
சுத்த சிவரூப மாவேனோ சொல்வெனக்கு
மைத்தமணி சண்டா வகுத்து.

(௨-௩)

விழலாம் விலாமிச்சி வேட்டுவனாங் கீட-
மழலா மயமப்பா மாலி - தொழிலா
லவமா முலகி லவதரித்த மாணா
சிவமாதற் கையமேன் செப்பு.

(௨-௪)

பழமொழியுபதேசம்.

அத்தைத்தின் நங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் நெங்கே கிடந்தாலென் - சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
கறுதியிட லாகா தறி.

(௨-௫)

முப்பாழும் பாழென் நறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் நறைந்தார் - சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி.

(௨-௬)

சங்காரவுபதேசம்.

ஈசனுக் கெஞ்ஞான்று மிதசத் துருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக - வீசன்முன்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துண்ணை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் முன்.

(௨-௭)

மகாவாக்யியவுபதேசம்.

சிவனாய் நினைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
லோலில் பிறப்பிறப்பு மோவாத - லீலித்

ஹருபதைக்கு மானாத் துகில்போலுன் போத
மிரிவதிலை யெக்காலு மெண்.

(௪௮)

சிவமல்ல நாமென்றுஞ் சிவனா மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந் - துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோமறவுட் கொண்டு துணி.

(௪௯)

உண்மையுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா முரைத்தாலும் - வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநிரைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ னாகா விடின.

(௫௦)

கொல்லாவிரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்றிருக்கக் - கொல்வாந்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முத லோக்கிப்
பரிசித்தா லும்பாவம் பார்.

(௫௧)

ஆடுபன்றி கோழி யருந்துவோர் கட்கெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க - ண்டுமவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலு மேழ்நிரைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு.

(௫௨)

இரக்கமிலா தாரரக்க னொன்றுமறை யாதி
யுரைக்க வுரவோரு மோம்ப - விரக்கமின்றி
கொல்வார்க்குக் குன்றனைய செய்தாலுங் குன்றியாங்
கொல்லார்க்குக் குன்றியுங் குன்று.

(௫௩)

புசிக்கின்ற நாரா புலான்மறுத்த னோக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதன் - வசிக்கவரு
மாவாக்கி யம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுமிங்ங
னாவாகொல் வார்க்கெங் கறன்.

(௫௪)

ஆறிருக்க வட்டைஞளந் தோய்வாரு மாயுமறை
நீறிருக்க மண்ணையிடு நிந்தகருஞ் - சோறிருக்கச்
செத்த பிணமருந்துந் தீயவரு மாணவக
மத்தியர்க ளென்றே மதி.

(௫௫)

வாயெதிர்போய்ச் சேதா வலியப் புசியென்னத்
தீயபுலி யூனுண்ட நீதென்னத் - தூய
விரதத்தைக் கண்டு விடையோன்வந் தானவ்
விரதத்தைச் செய்ய விரும்பு.

(௫௬)

அறித்தியதரிசனம்.

துன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமரை நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவி யிழப்பென்று - சென்றிறைஞ்சி
யாசாரியனுக் கனுசுல சித்தனும்ப்
பாசாதி யைக்கழற்றப் பார்

(௫௭)

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியமும் வாறெக்கும் - நீடுபக
ஒள்ளபோ தெல்லா முறுதிநெறி காணாது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல்.

(௫௮)

மாதாபி தாநாத்தி மற்றெருக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந் - தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்நிரத்தே வீடுற்றான் மன்.

(௫௯)

யோனிவழி யேயுதித்தவ் யோனிவழி யேனினைந்தவ்
யோனிவழி யேயொடுங்கு மூமர்காள் - யோனிவழி
வாராவொருவனையே வந்தித்தால் யோனிவழி
வாரா வகையருளு வான்.

(௬௦)

அடங்கத்துறத்தல்.

தாயவாயுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல்காட்டு மனைவியையுஞ் - சீயென்று
சொற்பனம்போர் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர்.

(௬௧)

ஆனை முதலெறும்பீ ருயபிறப் பெல்லாரு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே யுனமிலா
மக்களா வந்துந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும்.

(௬௨)

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே - யுலகறியக்

சுல்லாவின் சூழிருத்தல் கண்டிந் துறவாராக்
கொல்வா னியமன் குறித்து.

(சுங்)

அவாவறுத்தல்.

மண்ணுசை பொன்னுசை மாதரா ராயையுயர்
விண்ணுசை யாவும் வெறுத்தப்பா - லெண்ணும
ஹ்ளபடி. யானந்த யோகத்தின் மூழ்கியுடல்
விள்ளவனு நின்று விடு.

(சுங்)

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையெப்போ னுளு
மொடுக்கி யுறவோனாக் கண்டா - னெடுக்குறும்
கண்ணப்பர் போலக் கரையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரை.

(சுங்)

கல்விபடக்கம்.

கழுதைக்குங் சுற்றவர்க்குங் கட்டுமையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர - முழுதூலாய்த்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா நாதவினாற் றான்.

(சுங்)

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களுள்.

சாந்த முடையோன் றவகி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ - னாய்ந்துணர்ந்த
யோங்பரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னல்லகிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது.

(சுங்)

சரிதைபப்பழித்தல்.

முலைமுதிராப் பெண்ணை முயங்கவந்த வின்பு
மெலிகவர வெற்பசுழ்ந்த வேல்புங் - கலையிலான்
சுற்றவரோ டோடக் காதலித்த வாறுமே
யுற்ற சரிதைவினுக் கொப்பு.

(சுங்)

கிரியைபப்பழித்தல்.

தண்ணைச் சடவடிவிற் தங்கநினைத் தாவாகித்
தன்னியமாய்க் கண்டங் சுருச்சிக்கும் - லின்னருக்கு
நின்பமிலை வேலை யிடையொடியு மாணமையா
வின்பமெலா னாளிக் கேயென்.

(சுங்)

யோகைப்பறித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னாய்ந்ந்ந்
முத்தருக்கு யோகமேன் மோனமேன் - வெற்றியேன்
சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார்.

(௭௦)

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழவிரதி பைங்குள் யாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கடனொயே - நோல்விரத
மாண்டவிட முத்தியென்றான் மாணா விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குமை.

(௭௧)

சாந்தமுடைமை.

வைத்திடினும் கொய்திடினும் வாழ்த்திடினு மாய்மெல
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந் - தெய்வநிலைப்
பூசமயக் கிடினும் புரந்தரன்போர் செய்திடினு
மேதுமயங் கான்றானி யெண்.

(௭௨)

ஈச்சுரவாக்கியம்.

எந்தைசன காதியருக் கீந்தனான் முற்கால
நந்திக் குரைத்தருளு ஞானனால் - செந்துவர்வாய்த்
தேவிக் குரைத்தனால் சீராமற் கோதியநா
லாயிக் குரியநா லாம்.

(௭௩)

அறுமுடினிக் கோதியநா லம்புயனுக் கோதியநான்
மறுபல்லிக் கோதியநான் மற்று - மிறுகா
வருத்திரனாய்ச் சொற்றநா லுண்மைநா லெல்லாங்
கருத்துருகக் கண்ணூரக் காண்.

(௭௪)

அஞ்சீசுரவாக்கியம்.

வெள்ளி யுரைத்தனால் வியாழம் புகன்றநூல்
பெள்ளாவரி சொன்ன பீட்கநா - லொள்ளிவழ
முயக்கநா லீதெல்லா மூடநாற் சிந்தை
மயக்கநா வென்றே மதி.

(௭௫)

சிவயோகமான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மான்மியத்தை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்திறைஞ்சி - டண்ணுவென்
றோலமிதி நீடுவமா போரிமைப்பு நித்பையெனிற
தாலனுங்நா கூப்பிடுப்பன் காண்.

(௭௬)

மகாவாக்கியமான்மியம்.

ஓவா பவக்கடலுக் கோரம்பி யாகலான்
மாவாக்கி யம்புகல்வேன் மைந்தாகேள் - மூவாத
தற்பதநாந் தொம்பதநீ சாற்றசியா னுடியென்னு
முப்பொருளுங் கண்டு முடி.

(௭௭)

அதிதமான்மியம்.

நோக்காம னோக்கி நொடிகொட்டு மந்நேரஞ்
சாக்கிரா தீதநிலை சாதித்தோ - ராக்கைச்
சுமையெடுத்து நாளுந் துயருறார் சொன்னோ
னுமைபங்க னுணை யுவந்து.

(௭௮)

இதோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந் தவமு மிளஞ்சொல்லு
முத்தமருக் குள்ளருண மொன்றின்றி - மத்திமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வும்புசிக்குந்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி.

(௭௯)

தியானநிட்டை.

இசையத் தவிசி விருடிக ளனேகர்
புசைய நெருங்கிப் பொருந்த - நதிமலியுந்
செஞ்சடையு முக்கண்ணுஞ் சின்முத் திரையுமுற
நெஞ்சடையக் கூண்டு நினை.

(௮௦)

கல்லா லமர்த்தாரைக் கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயாரைப் - பல்காலுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாண.

(௮௧)

. பூரணநிட்டை.

அண்டங்க ளங்கி யறவவனி யைந்தினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக் - கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வரனொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில்.

(௮௨)

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனக் கெய்துமே - யெல்லாந்
சிவமன் நெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேந்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார்.

(௮௩)

சகசநிட்டை.

பாசங் கழன்றதிலை பதியுங் கலந்ததிலை
காசமுநன் முத்தியையுங் கண்டேனே - பாசமெலா
மித்தைசிவ நீயென்று வேத முறையிடுமேற்
பெத்தமுத்தி யுற்றவரார் பேசு.

(அச)

காமாதி யைக்கழற்றி னல்லாற் கதிசுடாக்
காமாதி யெக்காற் கழலுமே - காமாதி
யெல்லா மிருக்க வெனையறிந்தே னின்புற்றே
னெல்லா மிறந்திருந்தா லென்.

(அரு)

கிரியாநிட்டையைப்பழித்தல்.

அறிவுநா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றோ
வெறிகாற் புனலருந்தி யென்றுந் - தறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெடுங்கால நின்றார்க
ண்டமலா லுண்டோ நயம்.

(அசு)

அதிதநிட்டை.

எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த ரிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா - லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வெண்ணையா னேகண்
முறைஞ்சினே னேத்தினே னே.

(அள)

ஆதார ரிட்டையினை யங்கங்கே விட்டப்பான்
மீதான ரிட்டை விரும்பிப்போம் - போதத்தை
நட்டார்போற் பின்சென்று நாதாந்தத் தேவிமுங்கி
விட்டானே யந்தரியா மி.

(அஅ)

மலினவாதனை.

சாந்த முடைய சடபரதர் மெய்ஞ்ஞானம்
வாய்ந்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற் - சூழ்ந்தடவி
மாறா யவதரித்து மற்றொருச ரீரத்தி
லாறாத முத்தியடைந் தார்.

(அசு)

மேலாம் வருணத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கோ
ளலா மறைகண்ட நாதனே - யேலாத
சேரியெனும் வாதனையாற் நீப்புலைய னுய்ப்பிறந்து
நேரியனா னத்தைநிறைந் தான்.

(கூ0)

சுத்தவாதனை.

சுகன்வாம தேவன் றுருவாசன் காதி
மகன்விதுரன் வெண்காடன் மாறன் - சுகமாண்ட
பத்ரகிரி வான்மிகி பற்றற்றே முத்தியினை
யுற்றா ருருர்க்கிவரொப் பார்.

(கூக)

அறிவு திருமேனி யறிவு கரணங்க
ளறிவே யிடம்போக மாமென் - றறிவாளன்
முட்டா மணாகண்ட தத்துவத்தோர்க் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு.

(௧௦௨)

அணைந்தோர்தன்மை.

அண்ண றுவலாக் கரச னலகிறந்த
வண்ணமுலப் போக மகிழ்ந்துண்டு - மெண்ணின்
முனிக்குழுவின் முன்னே முழுப்பிரமங் காட்டி
மனக்கவலை தீரவகுத் தான்.

(௧௦௩)

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பநலங்
கண்டும் பிரமசரி யங்காட்டிந் - திண்டிறற்கு
மானுந் திறனில் வடமீ னருந்ததிக்குக்
காளுந்தி யாதே கரி.

(௧௦௪)

தத்துவக்கூத் தாடி சஞ்சாரி சார்போதன்
சுற்றும் புருடன் சுகிதுக்கி - பெத்த
னகாயனனு யாசி யநாமியவி காரி
மகானுபவி யென்னு மறை.

(௧௦௫)

நறவங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி நின்னுங்
குறவருடன் கூடிக் குனித்து - மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்விநடிப் பார்.

(௧௦௬)

பாசங்கடந்து பதியான பண்ணவர்க்
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு - மீசன்
றலையோட்டி லேயிரந்துந் தன்மைகுறைந் தானே
மலைகோட்டி முப்புரமட் டான்.

(௧௦௭)

ஓரா யிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரங் கிடச்சைக் கிலாமைபோ - லாராக்
குடும்பத் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
னடங்கத் துறந்தவனே யாம்.

(௧௦௮)

திசைமுகன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகரஞா னம்போ லமைவும் - பசுசாதுந்
தந்தியுண்ட வெள்ளிலைப்போற் றுக்கற்ற தோர்சால்பு
நந் துமணைந் தோர்க்கிதெலா நாடு.

(௧௦௯)

ஆசரிக்குந் தன்மையினு லாசரிய னென்னும்பே
ராசா ரியனுக் கமருதலா - லாசரிய
னெண்ணமுடை யாருக் கிருகுறியுண் டாகுமது
கண்ணருங் கம்பலையுங் காண்.

(௧௧௦)

உபதேசமாலை - முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

ஐந்தாவது

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகளந்த மாலு மோதிமமூர் தேவுங்
குலமறையுங் காணாத கோமா - னிலகியுமி
முள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றும்
வள்ளலுக்கு முண்டோகைம் மாறு.

(க)

குருத்துதி.

உண்டிமிலை யென்ற நெருவ நெருத்தி சுகங்
கண்டிமிலை யென்றான் கருத்தென்றே - மண்டனிலே
யென்போலவந்திங் கிருநிலத்தோர் கண்காண
வென்போத மாய்த்தா யிசை.

(உ)

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகர் வேதியரோ யாதலினால்
வேதநெறி மெய்ந்நெறியே வீட்டின்பம் - வேதந்தா
னுள்ளபடி சொற்ற லுலகநா லென்றுரைக்குங்
கள்ளர்தலை வெட்டக் கடன்.

(ங)

ஆகமச்சிறப்பு.

சிந்திக்கத் கேட்கத் தெரிசிக்கக் கைகுவித்து
வந்திக்கத் தக்கநான் மாணுகேள் - பந்தித்த
செஞ்சடையா னன்றுரைத்த தேவிகா லோத்தரமே
பஞ்சைநான் மற்றதெலாம் பார்.

(ச)

அடியர்வணக்கம்.

சிவஞான சம்பந்தர் சிகாழித் தோன்றல்
பவஞானம் பற்றறுக்க வேண்டி - யுவமையிலா

வகை நதியின் மணிக்கரத்தி னாவிட்டார்
சைவநெறி யோங்கத் தமிழ். (௫)

எல்லாஞ் சிவனென் றெடுத்திசைத்த வாசீசர்
சொல்லாற் றெளியாத துன்மதியோர் - பல்காலு
நாத்தழும்ப வாசமமு நான்மறையு மற்றனைத்தும்
பார்த்ததன லென்னை பயன். (௬)

உன்னைப்போ லேயென்னைப் பாவிக்க வேண்டுமெனச்
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார் - மென்மே
லிடம்பட்ட வேழுலகி லுள்ளநூற் கற்றுங்
கடன்பட்டிம் பட்டினிபோற் காண். (௭)

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பூண வுரைத்தமொழி போதாதோ - மாணவக
வாய்த்த மனைவியவ டோடோயா தல்குற்புண
கூத்தியதைத் தோயுங் குணம். (௮)

நூற்பெயர்.

தன்னை யறிவிக்குந் தன்றிலைவ னைக்காட்டு
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ் - சொன்ன
சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே நூன்மற்
றவஞான மென்றே யறி. (௯)

அவைபடக்கம்.

நாயத்தோலிற் கட்டிவைத்த நாகமணியைப் பெரியோர்
நூத்தா வெனவுமிழ்ந்து நூடியார் - போற்றுவர்க
ளாங்கதுபோ லென்சொற்கு னையனரு டங்குதலாற்
பாங்காகக் கொள்வர் பரிந்து. (௧௦)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பரிபாகியி லக்கணம்.

சுசுனார் யானார்கொ லென்னை மறைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்றென்று பல்காலுங் - கோசரங்க
ஞண்டான காலமே யுன்னையறி யுங்கால
மண்டாசை யற்ற மாணு. (௧௧)

பக்குவமி லார்க்கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்கலத்தைப் பொன்னுக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமனூல் கட்டுனாத்தல் கண்ணிலர்க்குப்
பொன்னூரம் பூட்டிதல்போ லும். (௧௨)

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலுங்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருடர
வாசானு ரைத்தாலு மஞ்ஞானச் சித்தர்க்குப்
பாசாதி நீங்காது பார். (௧௩)

கருடனீமீன் றுய்யலெனக் கண்ணனறை கூவி
வருடமய தஞ்சொலினு மாற்றா - திருடர்ந்த
வுள்ளத்தார் வேண்டுவன சொற்று முணராரோ
கள்ளத்தார்க் குள்ள கடன். (௧௪)

தாமடங்கக் கல்லாச் சவலர் தனித்தொருவர்
தாமடங்கா டொன்பதற்கோர் சாக்கிகே - னாமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோக்கியசூழ்
தந்தோநீ பாவியென லாம். (௧௫)

மூடனைப்போ லேயிருப்பன் முத்த னெனச்சொற்று
லீடு பொருந்துமோ வெங்கோவே - டிடாகே
டுக்க விடயஞ் சுகவிடயந் துய்த்தாலும்
பொய்க்குதினா யேறுவான் போல். (௧௬)

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்றா யுலகனைத்து மாளுநொன் றப்பமுனி
பொன்றா மொழியாற் புகன்றிருக்கக் - னுன்றாத
முத்தியினு மும்முதலு முண்டென் றுரைத்தலெவன்
பித்தமுறுஞ் சைவாநீ பேசு. (௧௭)

ஒசை யொலியெல்லா மானாய்நீ யென்றபினர்ப்
பேச விரண்டிண்டோ பேய்ச்சைவா - வாசையெல்லா
மற்றவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலையோ. (௧௮)

மங்கையர்மபக்தறல்.

மூத்திரத்தி னானையப் பட்டமுடை யோணிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்

வானைக்கா நீர்னை மண்ணைப் பிரித்துசிவ

னானைக்கா லாசை யறும்.

(௧௯)

மங்கையர்தம் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்

பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கையணி

வேணியான் பாதார வித்தத்தில் வைத்தக்காற்

காணலாங் காணாக் கதி.

(௨௦)

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கம்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்

வேற்றுமையா யெண்ணி விருப்பத்தாற் - பாத்திபர்கள்

களினைப் பாசத்தாலே கட்டியிருக்குதல் போல்

வள்ளறனைக் கட்டு மதி.

(௨௧)

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க

மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்குச் - சீலமுறு

மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனைபு

மன்பேரை வேத்தியமு மாம்.

(௨௨)

பெண்ணாடை யாபரணம் பெய்தயிலந் தாம்பூல

முண்ணலினை சந்தனத்தோ டோடொட்டும் - விண்ணவர்க்கா

யாகாத நஞ்சண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்

காகாது சொன்னோ மறி.

(௨௩)

தீர்த்தம் பிரசாதந் திருநீறஞ் சக்கரமுஞ்

சாற்றுமிறை கட்பிறந்த தாழ்வடமும் - போற்றுங்

குருலிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாங்

கருவகலக் கட்டுனாத்தேங் காண்.

(௨௪)

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்

கோடாமல் வந்துங் குணமில்லை - சீடாகேள்

சித்திரதீ பம்போலச் சிந்தை தனைநிறுத்திச்

செத்தசுவம் போலே திரி.

(௨௫)

மங்கைரிதம் பத்தானங் கண்டான் மதிமயங்கித்

தங்கருமங் கைவிடுவர் தாரணியோர் - புங்கவர்க

ளீசனடி காண்டோறு மென்புருகி ரைந்துகரை

தீசனே யாவரரி தென்.

(௨௬)

அண்டங்கா நீர்நீரவனியிய மானனுடன்

வெண்டிங்க ணீள்கிரண வெய்யோனும் - பண்டுற்ற

ஊனக்கட் குண்டாகு மொன்றாய் முளைத்தெழுந்த
ஞானக்கட் குண்டோ நயந்து. (௨௭)

சதாநிதிடை.

சோர மனையாட்டிச் சோரபிரான் மேன்மனமாய்ச்
சேரத் தொழிற்செய்யுந் திட்டம்போற் - பேர்பெரியர்
அத்தனடி மேன்மனத்தை யானாது வைத்துகந்தே
யெத்தொழிலுஞ் செய்வ ரிசைந்து. (௨௮)

அஞ்ச புலன்வழியிற் போகா தகமுகமாய்
நஞ்சண்ட நாதனடி நட்புற்றோர் - நஞ்சலையக்
சோடி மடந்தையனாக் கூடிப் புணர்த்தாலும்
வாடுதலு முண்டோ மதி. (௨௯)

ஆனை துரத்திடினு மஞ்சோ மரியுழவை
யின முறவரினு மியாமஞ்சோ - ஞானப்பெண்
கொங்கைக் குவட்டின்மிசை நின்றோங் குவலயமுங்
கங்குல் பகலறியோங் காண். (௩௦)

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள் - வாலறிவன்
றானகி நிற்பதல்லாந் றண்டாத வைம்பாச
ஆனகி நில்லா ருவந்து. (௩௧)

ஆயிழையைக் காமுற்றே யாலிங்க னஞ்செய்தே
னாயிழையே தானான வாதரம்போன் - மாயையைவிட்
டையனெடு சேர்ந்தபினு மாங்கிரண்டின் டேயென்ற
லுய்யுநெறி யில்லை யுவந்து. (௩௨)

அரசன் மகனரச னாகிநின்றாந் போலப்
பரமசிவ னின்றோன்றும் பல்லுயிரும் - பரம
சிவனாகி நிற்பதலாந் சேவனாய் நில்லா
சிவனானே யுள்ளே தெளி. (௩௩)

அருளாசிரியனருமையுரைத்தல்.

ஆசானே ந்நனென் றங்கைத் தலைவைத்தான்
பாசா திகிலாந்தும் பாறித்தே - யாசானே
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாந்
கள்ளனிடத் துண்டோ கைம்மாறு. (௩௪)

ஆம்புலியு நீரு மறுகுமர வங்கரந்தே
யம்புலியி லென்போ லருளுருக்கொண் - மெப்பொலாங்
காணுத தெய்வமிங்கே கண்காண வேவந்தா
ணுத தென்னோ நயந்து. (௩௫)

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலரொடுத்துத் தூவாதார் - பேய்வாழ்ங்
காட்டிற் கனிதூய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்னாயாய்
வேட்டுவனுய்ச் சென்மிப்பார் மேல். (௩௬)

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தாதார் - கள்ள
நரையானாய் னெண்டாகி ஞாலியாய்ப் பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு. (௩௭)

தாய்போ லெழுந்தருளித் தானுக்குந் தேசிகனை
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னவனைக் - காயச்
சினகரத்திற் பூசைசெய்து சேமிப்ப தன்றிச்
சினகரத்தில் வையேன் றெளிந்து. (௩௮)

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந் தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றுதார் - பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாளுத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. (௩௯)

உள்ளங்கை நெல்லியென வுள்ள படிநமக்குத்
தெள்ளித் தெளிவித்த தேசிகற்குக் - கள்ளவிழ்ந்த
பூத்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே
யாத்தமாய்ப் பூசிக்க லாம். (௪௦)

ஆக்கையு நீயல்ல வைம்பொறியு நீயல்ல
தாக்கு கரணங்க டானல்ல - குக்க
வுடலல்ல சிவனல்ல வுண்மைநீ யென்றார்க்
குடலுருகி நிற்பே னுவந்து. (௪௧)

வெள்ளங் கிடந்தானும் விரிதா மரையானும்
விள்ளும் படியறிதா மெய்ப்பொருளை - வின்றும்
படிவந்த தேசிகற்குப் பாதகா ணிக்கை
கடிவந்த மென்மலரோ காண். (௪௨)

ஐயந் திரிவறுத்திங் காளவந்த தேசிகற்கு
நையு மனத்தோடு நாடோறு - நெய்யவிழ்ந்த
பூமா மலர்தூவிப் போற்றிநிற்ப தல்லாம
லேமாப்ப துண்டோ வினி.

(௪௩)

ஐய மெடுத்தருந்தி யாடையின்றிச் சென்றாலு
மையந் தவிர்த்தநம தாசானை - ஐயாவென்
ருதரத்தாற் பூசைசெய்யு மன்பினவ ரோமண்மேல்
மாதருத ரம்மணுகார் வந்து.

(௪௪)

ஆகந் திருக்கோயி லாசான திற்பெய்வஞ்
சோகம் புனைக்களியே சூழ்சுடராம் - போகங்க
ளெல்லாநை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன்.

(௪௫)

ஆசானைக் காண்டோறு மன்புருகுங் கைகுவியு
மாசா ருடம்புமயிர்க் குச்செறியும் - பேசாத
வானந்த முள்ளுறு மக்கணமே பாசங்க
டானந்து முத்தி தரும்.

(௪௬)

ஆன்பா லறக்கைக்கு மக்காரம் வேம்பாகு
மூன்பா லொறுத்திருக்க வொட்டாவாம் - வான்பா
லொளித்திருத்த வுத்தமன ரோருருவாய்ப் பாத
நளிர்த்த மலர்தந்தொழிந்த ஞான்று.

(௪௭)

என்றைக்கோ வீசனரு ளென்றைக்கோ முத்திநெறி
யென்றைக்கோ யேமாந் திருக்குநிலை - யென்றைக்கோ
வென்னும்பூ சண்டமதத் தெய்தா தளித்தானா
யென்னென்று வாழ்த்துகேனி யான்.

(௪௮)

குருவே திருமாலாங் கோகனகத் தானுங்
குருவே யுடையிறந்த கோவாங் - குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள னாகு மதி.

(௪௯)

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
சிறுத்தநமைப் பேருருவாய்ச் செய்தானா - வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறப்பை வேறுத்த வேதிபணைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல்.

(௫௦)

பொறு - முற்றிற்று.

உ ண் னை ம.

காமக் கடலமுந்நிக் கள்ளைக் குடித்துளறும்
வாமச் சமய மயக்கறுத்த - கோமானே
யானவமே தாருயிரோ தாதிசிவ மேதிதனைக்
காணவருள் வள்ளலே காட்டு. (ருக)

சிவனொருவ னுண்டவனாற் செகமுண்டு மற்றச்
சிவனருளைக் கொண்டறியுஞ் சீவன் - சிவனின்ரு
லண்டபிண்ட மின்னருகு மைந்தொழிலு மின்னாகும்
பண்டைமறை யின்ருநீ பார். (ருஉ)

ஆணவமே யஞ்ஞான மறியாமை யென்றறிநீ
காணுமறி வுனக்குக் காட்டுமிறை - *கோணைமலம்
பொன்றுமுட னுனல்ல போதமே நானென்னி
லன்றொழியு மப்பா வது. (ருக)

கலகா யிழையார் கலவிழுத்தி யென்னு
முலகா யுதமொழித்த நாதா - விலகாத
வாணவமெக் காலத் தெனையிணைந்த வாறறைதி
வீணரறி யாதவனே விண்டு. (ருச)

அறிந்தவிடத் தில்லை யறியாமை யத்தைப்
பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றோ - செறிந்த
சுடர்கொண் டிருட்டேடித் துயருறுவா ருண்டோ
மடமகன்ற மாணுக் கனே. (ருரு)

எல்லா மிறந்திடத்தே யேகமிசண் டென்றுநாக்கும்
பொல்லார் மதமறுத்த புண்ணியா - வொல்லா
வவிகாரி யானானுல் யானாரோ வென்னுந்
துவிதம்வரு மாறேது சொல். (ருசு)

அவிகாரி யீசனருளைப் பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ - வவிகாரி
நானென்ற மாத்நிரத்தே நண்ணுமோ வக்காரத்
தேனென்றாற் நித்தியா தே. (ரு௭)

காட்டமனல் சேர்ந்தாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சேர்வதுவே கன்மமா - நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. (ருஅ)

பாவனா தீதப் பதியேறிப் பின்னுநாஞ்
சீவனென்றுஞ் சிந்திப்பா ருண்டோசொல் - சீவ
மகன்றபுழுப் பின்புழுநா னென்றதை லுண்டோ
சுகமறிந்த துண்டோ சுகம். (௫௯)

ஊமைகண்ட சொப்பனம்போன் றுள்ளே யறிவதன்றி
நாமிதெனச் சொற்றிடவு நண்ணுமோ - தாமதம்போ
லாங்கதவாய்ப் போவதலா லன்றிதா மென்றுணக்க
வீங்கொருவ ருண்டோ விசை. (௬௦)

ஊனுறங்கி யானாத வுள்ள முறங்கியொரு
நானுறங்கி ஞால முறங்கியுமே - தானுறங்காச்
சிவனை யறிந்தவனைச் சீவனென லாமோ
சிவகுருநாதா விதனைச் செப்பு. (௬௧)

நெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீரிழலைத் தேடி
யரிப்பன்போ லாயினுமங் காகா-தருப்பணத்திற்
தண்ணைத்தான் கண்டதுபோற் தன்னிழப்பிற் தற்றேடித்
தண்ணைத்தான் கண்ட தரம். (௬௨)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றோநீ முத்திதனி லேய்த்திடுவா - யொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் துரியாதீ தம்விழுங்கிற்
சொல்லுமவ னெங்குற்றான் சொல். (௬௩)

கொன்றிதெ றின்றற் கொலையல்ல வென்றுணாக்கும்
புன்றலைய புத்தன்மதம் போக்கினை - யென்று
மழியாப் ப்ரமசிவ னாகத்தின் கண்ணே
யொழியாம லெங்கிருப்பா னேது. (௬௪)

உள்ளந் திருக்கோயி லூனுடலே சுற்றுமதின்
வள்ளலுக்கு வாயே மணிச்சிகரந் - தெள்ளித்
தெளிந்தவர்க்குச் சீவன் றிருமேனி தீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம். (௬௫)

எண்பத்து நான்குதூராயிரமா மியோனிதொறுங்
கண்பொதிந்த சீவர் கருத்துள்ளே - பண்பொதிந்த
தேவியொடு மீசன் செறிந்திரா னேயாயி
னுவியொன்றை யுற்றறியா தாம். (௬௬)

எங்குஞ் சிவனிருப்ப னானுலு மேசற்ற
சங்கமத்துஞ் சற் றுருவின் றன்னிடத்தும் - லிங்கத்து

மாவிலுடம் பெல்லாமு மாவரித்து நீர்க்கினும்பால்
பாவுமுலைக் கண்மிசுதிப் பார்.

(௬௭)

பூவின்மணம் போலுள்ள புண்டரிகத் துள்ளேமா
தேவியொடு நீங்காச் செவ்வொத - தாவிரீ
யைம்புலனை வென்றாங் கறிந்தா லவனாவை
யைம்புலனுக் கெட்டா னவன்.

(௬௮)

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றாற்போ
னீகாய மின்றியெங்கு நிற்பாயேல் - மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேநின்ற
கள்ளந் தெரியுமங்கே காண்.

(௬௯)

பதிமார்க்க நிட்டையன்றிப் பசுமார்க்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும் - பதிமார்க்கந்
தானுமெதி ருங்கமுன்ற சமாதியிலே தாக்கற்று
நீநின்றாற் போது நிமிடம்.

(௭0)

தம்மை யறிந்தருளிற் சம்பந்த மானவனை
செம்மைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கேண் - மும்மை
யறிவுகடந் தப்பா லதேதத்தே நிட்டை
செறிபவனார் சொல்லாய் தெளிந்து.

(௭௧)

பதிநூல் பயிலாத பாசண்டர் மார்க்கங்
கதியல்ல வென்றுரைத்த கர்னா - பதிநூலே
துள்ளபடி சொல்லா யுயர்ஞானக் கண்ணுடைய
வள்ளலே யெற்கருளை வைத்து.

(௭2)

சிவஞான போதத்தாற் சென்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியாற் தேறிச் - சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாதித்தான் ஞானருணந் தி.

(௭௩)

மற்றிரண்டு மாய்ந்து மறுவி லுமாபதியார்
சொற்ற சிவப்பிரகா சத்தொன்னா - லற்றநிலை
யாங்கதுவே சீவன்முத்த னுக்குவிக்கு மந்தாலே
யோங்குகநீ டீழியும்பின் னும்.

(௭௪)

அம்மைதிரு வந்தாதி நற்கீர ரந்தாதி
பொய்ம்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி - செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தார்தமாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம்.

(௭௫)

சித்தாந்த மென்னுந் திருவினங்கைக் கொண்டறித்தேன்
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளோச் - சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச் செநந மரணமெனுங்
காணக் கடந்தொழிந்தேன் காண். (எசு)

ஆராத கண்ணீரு மடங்காத பேரஃபு
மாறாத வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக் - கூருத
கல்லிற் புறப்பட்ட கையுடையா னக் கணமே
மல்லற் பிறப்பகற்று வான். (எஃ)

குடும்பத்தை யென்னுட் குலைப்பேனே பொல்லா
விடும்பையினே யெஞ்ஞான்றீர் வேனே - குடும்பையினிற்
புட்பநந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவனே
துட்பசிவ னானவே னே. (எஃ)

புண்ணுடைய நீப்பேனே பொன்னாத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனே - வெண்ணுடைய
வஞ்செழித்தி னுண்மை யறிவேனே வாங்கதுவாப்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவே னே. (எஃ)

இவ்வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுவ்வண்ணங் காட்டி யிருளோட்டு - மெய்வண்ண
மார்க்கண்டற் காசமுளம் வந்தசிவ னென்கொளிர்தான்
மூர்க்கற்கு முன்னின்றான் முன். (அஃ)

இல்லாத வன்பினர்க்கே மீசன் மிகவரியன்
றொல்லாழி வையகத்திற் றோன்றானே - நல்லாந்தங்
கல்லுஞ் சிலையுமொரு கைப்பிரம்பும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளியன். (அஃ)

எல்லாங் கழன்றிடமே பேசாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா ரிறந்திடமே சுகவுதய - நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றான்
சிசுக்குமுடி சாய்த்த சிவன். (அஃ)

ஊமை மணிபோ லொடுங்கிச் சிவமான
தூமனத்தார்க் கிந்நூற் சுகங்கொடுக்கும் - வாய்மையிலரச்
சுழக்கர்க்கிந் தூல்போதா தாகுஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால். (அஃ)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல் - பேராசை

நீக்கத்தி லீச நிறையா நிறைவாதல்
சூக்கத்தின் மோக்கத் துறை. (அச)

தத்தைபோ நாடோறுஞ் சாத்திரங்கற் றோதுகின்ற
பெத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச - நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாபு போன்முத்தர்க் காம். (அரு)

கல்லெப்பொன் னாக்கிக் கடுமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்ல வழுத்து வெறுக்கையினைச் - செல்லுகின்ற
வாற்றிலிட்டு மீட்டு மருங்குளத்திற் கண்டதுவுஞ்
சுற்றிற் சிவகரணந் தான். (அசு)

என்பைப் பெண்ணாக்கி யிரும்பாலை நெய்தலா
யும்பர் மகிழ்ந்திடவன் றோதியதுந் - தம்பிரான்
கதவ மடைக்கக் கழறியது மெல்லாம்
பதிகரண மென்றுணரப் பா. (அள்)

அரவங் கடித்திறந்தா னாருயினா மீட்டுந்
திருமறைக்காட் டிற்பின் றிறந்துங் - கரமலையை
நீற்றறையை வேகமற நீராகப் பாடியதுங்
கூற்றுதைத்தான் போதமெனக் கொள். (அஅ)

ஊமையினை மாற்றி யுணர்மொழியைச் செய்ததுவுங்
காமனைவென் றோனெழுதக் கற்றதுவு - மாமையைப்போ
லைந்சுடக்கி யீச ன்ருளிற் கலந்ததுவு
முத்தும் பசுகரண மோ. (அசு)

பசுகரண நீங்கிப் பதிகரண மானாற்
பசுபாச மக்கணமே பாறு - மசிபதத்தை
யெதிரிட்டுக் கொள்ளற்க வென்றாலும் பின்னு
மெதிரிட்டுக் கொள்வா யிதென். (கூ0)

சரியைகிரி யாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
வொருஞானப் பேறளித்த வுன்னைத் - தெரியாத
பெத்தத்தி லுங்கானேன் பேராத வானந்த
முத்தியினுங் காணேன் மொழி. (கூக)

அண்ணலைக் காணி லவனிலனே யாமென்னும்
வண்ணத் திருமூல மந்திரமு - நண்ணுகின்ற
வென்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசனெனும்
பொன்வண்ணத் தந்தாதி யும். (கூஉ)

அத்துவித முத்தி யளித்தரு நாநாவென்
பொய்த்துவிதம் போமாறு போதித்த - கத்தனே
முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுரைப்பதுவுஞ்
சத்தியமோ மித்தையோ சாற்று, (௯௩)

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத - மையறிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல். (௯௪)

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குஞ் - சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கொள். (௯௫)

இருவினையொப் புற்று லெய்துமல பாகந்
திரிகரண சுத்தியுனைச் சேரு - மருள்பதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு. (௯௬)

சிவத்தோ மசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே - யவத்தையிலே
சிவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனன் றென்றுமுறும்
பாவனைகள் போமா பகர். (௯௭)

பொன்மலையைச் சேர்ந்தசிறு புன்காக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால் - முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாய்ந்தவனே யாமா றறி. (௯௮)

சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்காற்
பேரரசை யெல்லாம் பிரிந்தோனே - யாராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி.
லென்புருகும் பத்தியுமெற் றே. (௯௯)

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்தூலை முன்செய்
தவமுடையார்க் கெஞ்ஞான்றுங் சாற்றப் - பவமுடைய
பாமரருக் கிந் தூலைப் பன்னற்க பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. (௧௦௦)

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா - முற்றிற்று.
நிருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

ஆராவது

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த ஆயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப் பல்காலுந் தொழு.

(க)

அன்னை வயிற்றி லமுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மனனுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றமெனைக் கா.

(உ)

ஒருவாக்கி னுலடியே னுள்ளந் தெளியத்
திருவாக் களித்திட்டாற் றீதோ - குருநாதா
வட்டிலுக்கு வாய்வைத்த வாறேபோன் மாமறைநூல்
கட்டிவைத்த தென்னோ கழறு.

(ங)

பக்குவத்துக் கீடாயப் பன்னெறி கருஞ்சொல்லு
மிக்கவதி பக்குவற்கு வேதந் - துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
ஞானத்தைப் போக்கிடநீ யுன்.

(ச)

கங்கை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்றதூல்
கங்கை யொழிந்த கழியொக்குங் - கங்கைநதி
குழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டுபட்ட நன்மாண
ஆழ்கிடந்த நெஞ்சா ருணா.

(ரு)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினான் - மொய்த்தெழுந்த
கல்லாலின் கீழிருந்து சுதிகாண நால்வர்க்குந்
சொல்லாமற் சொன்ன தூறா.

(சு)

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே - யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வஃதுன் னிலையென்றான்
குற்றமற்ற ஞான குரு. (எ)

காயந் துவனாமற் கரண மசையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே - நேயத்
தறிவாரந் தத்தி லணாக்கண நின்றாலும்
பிறவார் சிவஞனை பின். (ஈ)

ஆக்கறக்கு மந்நேர மம்புவிழு மந்நேர
நோக்கிமைக்கு மந்நேர நுண்ணறிவா - னீக்கமற
நானென்னும் போத நழுவிச் சிவமாணர்க்
கேனபிறப் புண்டோ வினி. (ஊ)

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று - வாலறிவன்
சால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுளத்தின்
பால்வைத்தான் நன்னுருவைப் பார். (க0)

தலையெல்லாந் தெய்வமெனுந் தன்னை மத்தேனை
யிட்டயெல்லாம் வேறிருக்கு மென்னுங் - கடையெல்லா
மரத்தைப்பா டாணத்தை மண்ணையிருஞ் செம்பைக்
கருத்துருகத் தெய்வமெனுங் காண். (க1)

உத்தமங்களெல்லா முணர்வையே தாம்பேனு
மத்திமங்க ளோபதுமை யைவாழ்த்துஞ் - சுத்த
வதமங்க ளெல்லாந்தன் றாகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு. (க2)

சீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுஞ் சிந்தித்துக்
கூடுமுப தேசங்கள் கூறுவா - னீடுபுக
மூக்கமுடைச் சீராம னெண்ணுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கலை. (க3)

ஆகாயந் தேடி யிலேவோருக் காகாய
மாகாயத் துட்காட்டன் மாணுமே - யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ னுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக நல். (க4)

மீனாமதியம் விழுங்க விரிவெண் மதியைப்
பானு விழுங்கும் பரிசேபோ - லூனயினைப்
பரைவிழுங்கப் பட்டுப் பரையைப் பரைக்குச்
துரைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க் கம்.

(௧௫)

அறிவா லறிந்தவது வெல்லா மறிவன்
றறியா மையுமறிவே யன்றா - லறியா
வறிவா யிருந்து மறிவிலே னென்னு
மறிவிலர்க்கு ஞானமரி தாம்.

(௧௬)

உள்ளத் தொளியா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மானே வேளுக்கிக் - கள்ளமுறுங்
கற்பனையால் வேளுர் கடவுடமைக் காமிக்கு
மற்பருக்கு ஞானமரி தாம்.

(௧௭)

ஆளுறு தத்துவத்துக் கப்பா லதீதத்தே
வேளுகத் தம்மை விசாரித்துங் - கூருக
வாநந்தந் தாமென் றறியா வறிவிலிக
வாநந்தந் தேடியிலே யும்.

(௧௮)

தத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
ங்த் தரி பூரணத்தி னில்லாமல் - சுத்த
பனிமாயை யாற்செய் பதுமையினைத் தேடு
நனிமா னிடமிருக நாட.

(௧௯)

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியங்க ணுன்கும் வகுத்துரைத்து - நோக்காமன்
மீட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய் முன்னின்று
காட்சிதா வென்றுங் கடை.

(௨௦)

ஊழா லுடம்புண் டுடம்பால் வினையுண்டு
தாழும் வினையாற் சுகமுண்டு - காழ்கொண்ட
வித்துமுனே யும்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முனே.

(௨௧)

கன்னிக்கு மின்பநிலை கற்றோர்க்கு மின்பமிலை
கன்னியொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப் - பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றஃதொழிந்தா
லற்றநிலை மீதென் றறி.

(௨௨)

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாங்கொல்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான் - மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரனுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண்.

(2௩)

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மேய்க்குஞ் - சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசாணு ஞானமிலாச் சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகம்.

(2௪)

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந் தழைத்தாற்போற் - சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசவரு மின்பப் பெருக்கு.

(2௫)

பிராரத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை மீதென்று காட்டி நவைசேரு
மூனத்தை நீமிதிக்க வெண்ணுதோ - வீனச்
செவிநாசி யாலறிவாற் சென்றறிய லாகா
வவிநாசி யப்பா வறை.

(2௬)

காமப் பெருநெருப்பைக் கங்கை யவியாதோ
தீமையினைச் சாந்தந் தெகியாதோ - வாமப்பாற்
பெண்மயிலைப் போக்காதோ பிரமனரி காணாத
வொண்மயிலை யப்பா வுரை.

(2௭)

ஆங்காரந் தன்னை யழியாத வாணவத்தை
வாங்கு மழுவெரிக்க மாட்டாதோ - நீங்காத
மாயப் பிறப்பதனை வன்குலந் தாக்காதோ
வாயுமறைக் காடா வறை.

(2௮)

வானவர்க்கா யன்றுதிரு வாய்மலர்ந்த மெய்ஞ்ஞான
மேனையடி யோங்களுக்கு மெட்டாதோ - ஞான
குருநாத னாயன்று குமரருக்குச் சொன்ன
பெருஞான மெங்களுக்குப் பேசு.

(2௯)

பிறவிவருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைச்சி ழூண்டாலு - மண்டு

பிறவியிலே யின்பமிலே பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். (௩௦)

தருநிலை நல்லமிர்தைத் தண்டாத மங்கையனா
யொருவி யுயர்வனத்தி லேகிக் - கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் போகி நெடுங்காலந்
துறவியாய் நின்றிலனோ சொல். (௩௧)

காமாதி யாலுங் கடுவெம் பசியாலுஞ்
சாமாறுந் துன்பமதைச் சாற்றகிலேன் - கோமானே
யென்சா னுடம்பாலே பட்டதுய றொன்சொல்கேன்
புண்பாவில் வேனுழைந்தாற் போல். (௩௨)

பாசமுத லைவகையு நீக்கிப் பதியாக்கிப்
பூசை தவம்விரதம் பொய்யென்ற - வாசிரியன்
காலாலு தைத்தாலுங் கைதவங்கள் செய்தாலுங்
கோலா லடித்தாலுங் கொள். (௩௩)

குருவாக் கமுதமெனக் கொண்டுவந்த சீடன்
குருவாக்கை யன்றிமற்றைக் கொள்ளான் - குருவாக்கா
லுய்ந்தோமென் றிந்த வுலகறியப் பன்முறையும்
தொந்தோமென் றுடித் தொழும். (௩௪)

மானுமுழு வுங்கரந்து மானிடன்போல் வந்தாரைப்
பூநீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார் - கானகத்துள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பசியி னுலலைந்து
பீடினர கம்புகுவார் பின். (௩௫)

ஈசரபத்தி.

பல்லா யிரங்கோடி பாணு வுதித்தாற்போற்
ஈல்லாவின் கீழிருந்த கண்ணுதலை - வில்லார்
மணிப்புருவ நாப்பணிலே வைத்திருந்தார்க் கில்லை
பிணிப்பிறவி யென்னும் பிழை. (௩௬)

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விட்டகலப் பார்க்குமே - யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சித்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். (௩௭)

ஈசனே றிபான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ஈசனடி யென்னு மிடையினங்க - ஈசனே

யானோமென் நேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானாத மாணு வறி.

(௩௮)

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிந்பூசை
யொல்கா வவனாத லுட்பூசை - நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைத்தூ டித்த
லிலகுமரன் றோத்திரமா யெண்.

(௩௯)

உயிர்க்குயிரா யீச னெழியாம னிற்க
வுயிர்க்குயிராக் கண்டிங் குணரா - துயிர்க்குயிரா
பேரூக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல்
வேரூகா மெய்ஞ்ஞான வீடு.

(௪௦)

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடுலகு மித்தை
யனைத்தும்போ னாலீச னாவேன் - உனற்கரிய
கன்னனுக்கு வேடு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னியமே வேடென் றறி.

(௪௧)

சீவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதிபுயிர் வீடுமென நாடித்தம்
மென்பதத்தை மெல்லென்ன வேவைப்பார் - இன்பக்
குடைநிழற்கீழ் நிற்பதெலாங் குற்றமெனக் கண்ட
சடபரதனே யிதற்குச் சான்று.

(௪௨)

வேங்கை புலான்மறுத்து வீடுற்ற தன்றியுமோர்
திங்குகன்ற நானாயுமீன் நின்னாமற் - பூங்கயிலை
யுற்றிருந்த தந்தோ வொருபுறவுக் காயரசன்
முற்றுமரிந் தீந்திலனோ முன்.

(௪௩)

ஞானநிலை.

நல்ல குலத்திற்பிறந் து நல்லானாச் சேர்ந்தொழுது
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாணு - நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச் சிந்தை கலங்காசே
சிவமென்ற நீயே சிவம்.

(௪௪)

தேகநா மென்றெண்ணிச் செத்துப் பிறந்துழலும்
பாகமுற்ற மாணு பகரக்கேள் - சோகமுற்று

மாகாயம் பொன்றுமதின் மன்னுயிர்ப்பொன் றுதங்
காகாயம் போலே யறி.

(சடு)

காயங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றாலு
மாயும் பிறப்பகல மாட்டுமோ - காயத்திற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாகக் கண்டதனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும்.

(ச௭)

சற்குருதரிசனம்.

நெருப்பு வழிநடப்பி னீர்தேடு வார்போற்
கருப்பிலனந் தேடுங் கதைபோல் - விருப்புற்றுப்
பக்குவத்து நாயகனைத் தேடுகின்ற பைந்தொடிபோற்
சற்குருவைத் தேடுந் தரம்.

(ச௮)

கிடைத்தகுரு வைப்பணியாக் கீழ்மையொடு நிற்றற்
குடைத்து பலகதைக ளோகோ - தொடுத்த
சசிகொழுநன் வாணனெனுங் தானவர்கோன் பொல்லாச்
சிசுபால னுதியெனத் தேர்.

(ச௯)

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவித்துப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி - நெறியாரும்
பக்குவத்தின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்தி விக்ருமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய்.

(ச௯)

வானெங்கே மண்ணெங்கே மாயாமலமெங்கே
யூனெங்கே யூனினுயிரெங்கே - கோனெங்கே
யொன்றா யுருவிலா யொக்கவெடுத் தேவிழுங்கி
நின்றான் பரிபூ ரணன்.

(௪௦)

விடையக் குழாங்கடமை வீட்டி யிருந்தாலு
மடையவுடம் பாடேயா னாலும் - நொடியளவு
விட்டுப் பிரியகிலேன் மெய்ஞ்ஞானப் பெண்ணையன்பாற்
கட்டியணைத் தொன்றானக் கண்.

(௪௧)

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோர்க் - கெச்சையோ
கோடிவிடையக் குழாங்க ளெதிர்த்தாலும்
பாடழிய மாட்டா ரப்பா.

(௪௨)

அஞ்சின்வழி செல்லா ராறின் படிநில்லா
வஞ்சமொடுங் கூடி மருவார்க்குஞ்சுநிலை

தபன்னெதிர் நின்றபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க்
ருபநிடத மன்றியுண ரார்.

(ரு௩)

வெந்தமடிதோலுண் விளாப்போல் விழியெதிர்ந்து
பந்தமுற வொன்றேனும் பாவியா - ருந்துஞ்
சிவன்பா னினைவெல்லாஞ் சென்றடையச் செய்வார்
நமன்பா லனுதாதார் நாமு.

(ரு௪)

ஐவரொடுங் கூடாம லந்தரங்கச் சேவையினைத்
தெய்வருரு காட்டத் தெரிசித்தே - னையமறக்
கண்டே னெனுஞ் சொல்லுங் காணுமை காட்டுதலால்
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல்.

(ரு௫)

மதப்பட்டவா னையனார் மாதர்பாற் சிக்கி
யுதைப்பட் டெனர்வழிந்தா ரோகோ - நதிப்பட்ட
செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
துஞ்சிச் சுகமடையா தோர்.

(ரு௬)

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம் பிறப்பு
மற்றையர்க்கு தூறாகும் வன்பிறப்பு - முற்றுகின்ற
யோகிக் கொருபிறப்பு வண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் முத்தி.

(ரு௭)

எறும்பு கடிக்காவி யிறக்குமென வஞ்சங்
குறுந்திவிலைக் கண்ணனுக்குங் கோல - நறுந்தொடையன்
மார்பகத்து வேல்பிடுங்கி மாற்றலர்மே லெய்வாற்றுந்
தூரமோ வண்ணிதோ சொல்.

(ரு௮)

இருளகன்ற ஞானிகன்பா லின்பமயமாகி
மருளகன்ற ஞான மணியே - யிருளகலா
முழுமக்க டம்பக்கன் முடமாய் நின்றயென்
றழுவக் குழைந்தவனே சாற்று.

(ரு௯)

காமாதி குற்றங் கழன்றிருத்த லானுமுய
ரோமாதி யுள்ளுணர்த லானு - மாமையென
வைம்புலன்க ளுள்ளடக்க லானு மடியவர்பா
லின்பமுறக் காண விருப்போம்.

(௯௦)

பாவனா தீதம் பரமசிவ மென்றுணர்த்தாற்
பாவித்து ஈயதனைப் பாராதே - பாவித்த

போதேநீயுண்டாவை புத்திமுதற் றத்துவங்க
உதொன்ற வுண்டார் தெளி.

(௬௧)

அறிவே சிவமென் றறைந்த திருமுலர்
பிறிவின் மொழியொன்றைப் பிடித்தார் - பிறியாச்
சநந மரணமிலை சங்கேத மில்லை
மனனமிலை யென்றே மதி.

(௬௨)

அறிவு திருவிதத்துக் கப்பா லறியு
மறிவு சிவமதுவே நீயா - மறிவொன்றிக்
கண்டாருங் காணாக் கதியை மழபாடிப்
பண்டாரங் காணும் படி.

(௬௩)

வாக்கிலியாய்க் கண்ணிலியாய் மத்தராய் போகாமற்
தேக்கு மறிவோடு சென்மித்தும் - பாக்கொண்டு
பாடார் குருபதத்தைப் பாரார் பலநினைப்பும்
வீடார் சுமாவருமோ வீடு.

(௬௪)

கூணுஞ் செவிடுங் குருடு முடமும்போய்
மானிடரா யங்கங்கள் லாய்த்திருந்து - ஞானநிலை
சேர்ந்தறியா ரந்தோ செகசாலத் துட்பட்டுச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலித்தார் தாம்.

(௬௫)

தருநிழலு நல்லமிர்துந் தண்டாத மங்கையரும்
வருமென்று வேள்விசெயு மத்திமர்கா - டருமரமே
யமிர்தம் பசுவின்பா லாயிழையார் வேசியென
வுமைபங்க னாகம மோதும்.

(௬௬)

சரிதையிலே யீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
ஐரியையிலே மந்திரத்திற் கிட்டி - யருகிருந்தா
னானமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி னொயி னான்.

(௬௭)

பாழமுடைக் கண்டு பராலி யழுவாரா
வாழமுரர் கண்டு மதிப்பரோ - பாழமுடை
வாழமுர்மேல்வைத்து மனமிடந்த மாண்பினரை
யுழமுருங் கண்டறியு மோ.

(௬௮)

சுத்தப் படிசுமுச்சிச் சூரியனைச் சந்தித்தா
லெத்தன்மைத் தத்தன்மை யீசனிலை - யுற்றுற்றுப்

பாராத வர்க்குப் பவமும் பலபிணியும்

போராடு மெஞ்ஞான்று போம்.

(௬௯)

தன்னை வினையைத் தலைவனையு முன்னுது

பொன்னைப் புவியையெழிற் பொற்கொடியை - யுன்னிபுனிக்

காலங் கடத்துகின்ற காமுகர்க்கு முண்டாங்கொல்

ஞாலங் கடத்துகின்ற நாடு.

(௭௦)

என்னை யொழிய வினாயு மிருண்மலமுந்

துன்னு முயிரின் ரொகையாவும் - பன்னுகின்ற

வந்திமக னும்விண் மலருஞ் சரோருகமும்

முந்துமுயற் கோடுமென வோர்.

(௭௧)

பொன்னை யரித்தெடுக்கும் பொன்னரிப்பன் போலாசான்

என்னை யரித்தெடுத்தா னிவ்வுடலிற் - றுன்னரிய

பாலை யரித்தெடுக்கும் பாலன்னஞ் சற்ககையை

யாலை யரித்தெடுக்கு மால்.

(௭௨)

அடிக்கரும்பு காட்டுகின்ற வாராத வின்பை

முடிக்கரும்பு காட்டுமோ மூட - மிடிக்கின்ற

மெய்ஞ்ஞானி காட்டுகின்ற மெய்ஞ்ஞானந் தன்னையொரு

பொய்ஞ்ஞானி காட்டுவித்தல் பொய்.

(௭௩)

கிணறுதொடா முன்விளங்காக் கேடிலா காயங்

கிணறுதொட முன்விளங்குங் கேண்மை - யுணருங்காற்

கருவிகளிற் றன்னைத்தான் காணுமை நின்றதுவும்

கருவியினிற் கண்டதுவுங் காண்.

(௭௪)

ஆனையுரி போர்த்தாடு மம்பலவா வென்னுடைய

ஐனவுரி போர்த்தாட வொண்ணுதோ - ஞானநிலை

வெள்ளிமலை வீற்றிருந்து வேதியரோர் நால்வர்க்கு

முள்ளபடி சொன்னு யுரை.

(௭௫)

பொங்கு மலநீங்கப் பூரணவா காயத்தி

லெங்குரிதைந் தாடுகின்ற வெந்தையே - யிங்கெனைப்போல்

வந்தானஞ் ஞானமே மாயையே கண்மமே

நந்தாம லின்றே நட.

(௭௬)

ஆணவமே நீர்போமி னஞ்சலிசெய் தேனுமக்கு

கோணைசிவ னென்பாற் குடிக்கொண்டா - னீணினாயத்

கடு

துன்பம் பயக்கின்ற துக்கசுகமே போமி

னிற்பமுறு காயத்தோ டின்று.

(எஎ)

எல்லாமிறந்து மிறவாத ஞானிகட்குச்

சொல்வார்க டிட்டாந்தஞ் சோம்பரையே - யெல்லாமுந்

தீர்த்துறந்த ஹவிக்குத் திட்டாந்தம்

போர்முகத்து வீரர்மனம் போல்.

(எஅ)

எல்லாத்தையுந் துறந்துந் தற்றுறவா யோகிக்கிங்

கெல்லாப் பிறப்பு மிரியாவா - மெல்லா

மிறந்தோ மெனுமுணர்வு மிம்மையிலே போனா

லிறந்தோடிப் போம் பிறவியே.

(எசு)

முப்புரத்தை யன்றெரித்த முக்கணப்பா வென்னுடைய

பொய்ப்புரத்தை யின்றெரிக்கப் போகாதோ - முப்புரத்தின்

மூவரைக்காத் தாண்டதுபோன் முப்புரத்திற் சான்றாய

சீவரைக்காத் தாலுண்டோ தீது.

(அ0)

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேந்தாகி யாண்டாலு

மெள்ளவிரர் துண்டிங் கிருந்தாலு - முள்ளத்தை

மாலயனுங்காணு மலரடிக்கீழ் வைத்திருப்பர்

சாலவறி வாருத் தவர்.

(அக)

ஆசிரிய னுலடங்கி யடியர்புறம் போந்தருளா

ர்சனையேகூடி யிருளகன்று - மாசறவே

நாட்டானை காட்டெறும்பு நதிவிளக்குப் போலாவர்

தாட்டுண்கீழ் நிற்குந் தவர்.

(அஉ)

உள்ளமெனு மாநந்த வோங்கன் மிசையேறி

வெள்ள வெளிக்குள்ளே விளையாடும் - பிள்ளை

யுலகமெனுஞ்சேரிக் கொருக்காலும் வாரார்

கலகம் விளையுமெனக் கண்டு.

(அங)

கூதைக் கலையார்கள் குப்பைபதரு மென்றெண்ணிச்

சோறுக் கலை மார் துயருற்றுத் - தூறுக்குட்

கல்ல யுவந்துண்ணுங் கபோதம்போ லேதேனு

நல்லோ ரருந்திடுவர் நாடு.

(அச)

நானே பரமசிவ னானே பரப்பிரமம்

நானே யுலகுயிர்த்த நாதன் - நானேயோ

கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணாக்
கண்டவனே சீவன்முத்தன் காண்.

(௮௫)

ஆக்கையே தானென் றபிமானஞ் செய்விக்கு
மோக்கமிலை பென்றே முடிப்பிக்கும் - பூக்கமழும்
பூங்குழலார் பொய்யின்பப் புணரியைமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்பா மலம்.

(௮௬)

ஆசாரியனை யனவரதந் தூடிக்கும்
பாச மிறந்தோரைப் பகையாக்கு - மாசற்ற
வுத்தமர் கட்கெல்லா முறுதிங்கே யீட்டுவிக்கு
மத்திமஞ்செய் மூல மலம்.

(௮௭)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞான்று
மஞ்ஞானந் தன்னி லழுத்துவிக்குஞ் - சுஞ்ஞான
வீசனிலையென்றே யிறுமாப்பைச் செய்விக்கும்
மாசற்ற மாயா மலம்.

(௮௮)

விருப்பு வெறுப்பாலே மேல்வினை யுண்டாக்கும்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக் கட்டும் - நெருப்புருவ
னெங்குமிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கன்ம மலம்.

(௮௯)

ஈசன்றிருவடியை யெஞ்ஞான்று காண்பேனே
பாசமெனை விட்டெந்நாட் பாறுமோ - நீசக்
குடும்பத்தை நீத்தாசான் குற்றவல் செய்வேனே
வுடம்பைத் துறப்பேனே வுற்று.

(௯௦)

அன்னியமே பாசமென்று மன்னியமே யீசனென்று
முன்னுதலே பாச வெறுழிவன்றோ - வெந்நிலையு
மற்றநிலை யீதொழிய வாறுசமை யத்தார்
சொற்றநிலை யெல்லாந் தொலை.

(௯௧)

ஆணவத்தாற் பட்டதுய ராற்றகிலே னந்தோகோ
வீணவத்தை யெஞ்ஞான்று வியுமோ - மாணவத்தை
வேறென் றறிந்த விவேகமே ஞானத்தின்
சுடறென்று சொன்னான் குரு.

(௯௨)

மலமில்லை மாசில்லை மாணாபி மாணங்
குலமில்லை யென்னறிவின் கூற்றிற் - கலக

மல்முண்டு மாசண்டு மானாபி மானங்
குலமுண்டு திரிசியக் கூற்றில்.

(கக)

சம்பந்தர் பேரறிவும் வாஃசர் தன்றுறவு
நம்பியா ஞரன்ற னட்பினையு - மன்புருவாந்
திண்ணனார் பேரன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்தியையு
மண்ணலே யெற்கீந் தருள்.

(கச)

திருவாத லுரர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி - யொருவாத
பஞ்சமலக் கொத்தைப் பறித்திருக் கரத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம்.

(கரு)

சத்துமசத்துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்துமசத்துஞ் சமமாக்கிச் - சத்தசத்து
மில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை.

(கசு)

என்னை யெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன மாதிகளை யோட்டிவித்துத் - தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாவின் கீழிருந்த கால்.

(கசு)

சஞ்சிதத்தை நீராக்கிப் பிராரத்தத்தைப் புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித் - துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றாக்கி வைத்ததாற்
கல்லாவின் கீழிருந்த கண்.

(கசு)

ஆணவத்தி லேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனும்
கோண விளக்களித்த கோமானே - ஆணவமு
மாக்கையும் வந்தென்னின மல்லற் படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா.

(கசு)

ஆகாயம் போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகாணுபுகி யெழுந்தாலு - மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப் போற்றிநினைந்
தாமளவுஞ் செய்யற் சனை.

(கஊ)

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமரர்
வாழி சனாதர் மறைச்சநந்தர் - வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே.

(கஃ)

ஞானவிளக்கம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஏழாவது

அத்துவிதக் கலிவெண்பா.

- பராபரமாய்ந்தமாய்ப்பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய்நீட்களமாய்நீங்காப் - புராதனமாய்ச் (க)
- சத்தியமாய்ச்சித்தாய்ச்சதானந்ததேசாய்ச்
சுத்தவெறுவெளியாய்ச்சூனியமாய்ப் - புத்தமாய் (உ)
- தற்பரமாய்ச்சிந்கனமாய்த்தத்துவாதீதமாய்ச்
சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடரா - யற்புதமா (ங)
- யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்
செறியும்பரமசிவமாய்ப் - பிரியாத (ச)
- வேதச்சினகரத்துள்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதருருவாய்ப்புவிமீது - நாதனென (ரு)
- வந்தான்றிருவடியைமத்தகத்திற்சேர்த்தினை
நந்தானென்சென்னித்தடக்கையைச் - சிந்தா (ஊ)
- சூலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிந்தித்தான்கோண
மலமொழியப்பார்வையினைவைத்தான் - சலமொழியா (எ)
- வாங்காரம்பொன்றவமுதிறுவாக்களித்தான்
சாங்காரயோகந்தலைப்பட்டா - னீங்காத (அ)
- மெய்ஞ்ஞானநூலைவிரித்துணைத்தான்மாணவக
வஞ்ஞானவாக்கைநீயன்றென்றா - னெஞ்ஞானு (ஈ)
- நாற்றவுடனானந்தேனுவையியாரிதனைச்
சாற்றிடிங்கென்போல்வந்ததற்பரனே - பூற்றைமிகு (ஐ)
- மாக்கைக்குச்சாக்கியாமான்மாவேநீயதனைப்
போக்குவரவுபுரிகின்றா - பூக்கமொடு (ஓ)
- தேகஞ்சுடமென்றுந்தேகியறிசித்தென்று
மாகமங்கனெல்லாமறையுங்கா - னோகையொடு (ஔ)
- திரிசியமேகாயமதிற்சித்தேதிருக்கெண்
றருமறைகனெல்லாமறையுங்கா - னிரிகின்ற (ஐ)
- வன்னமயகோசத்தையான்மாவலவென்று
பன்னுமறையந்தமெலாம்பாரொன்றிங் - குன்னியுனிச் (ஐ)

- காண்பார்க்குஞ்காணப்படும்பொருள்வேறானதுபோற்
பூண்பார்க்கிவ்வாக்கைபொதுவன்றோ - மாண்பகன்ற (கடு)
- வனித்தமொடிதுக்கமசுத்தமிவைமூன்றுந்
தனித்தவுடற்கன்றியுனைச்சாராச் - சனிப்பொழியா (கசு)
- மாயாதனுவைநீயென்றுமயங்கற்கத்
தோயாதநீயேதுனையென்றான் - மாயாத (க௭)
- வாணவத்தான்மூடனெனவன்றுமுதலின்றளவும்
வீணவத்தைக்குள்ளேவிரவினா - யாணவத்தை (கஅ)
- யறுவகையாற்போக்கினேமானமையானீயே
பிறிவில்பிரமமெனப்பேணி - மறுபிறப்பை (கக)
- மாற்றென்றானீதொழியமாயச்சமயத்தார்
பேய்த்தேனாமித்தையெனப்பேனென்றோ - னைத்தமொடி (உ௦)
- சோகமெனப்பாவித்தாற்சோகமுனக்கில்லையென்றான்
மோகமொழியெல்லாமுனியென்றான் - ருகமொடி (உ௧)
- மீசன்வேறியான்வேறென்றெண்ணுகின்றபாதகரை
நீசனெனக்கண்டினையென்றோ - னைசெயொடும் (உ௨)
- வேதமுடிவறிந்தவேதியரைக்கூடென்றான்
பேதநிலையெல்லாம்பிரியென்றான் - சாதல்பிறப் (உ௩)
- பொன்றுமிலையென்றேயுணர்வோடுநங்கென்றோ
னின்றநிலைதானேநிலையென்றோ - னென்றுமுறு (உ௪)
- மும்மாயைக்கப்பாலாமுப்பாழுங்கண்டிநீ
சும்மாவிருவென்றுசொல்லினா - னம்மாணை (உ௫)
- வேறுபொருளில்லையென்றவெற்றவெறுமானந்தப்
பேறிலுனைப்போக்கென்றுபேசினா - னாகுடற் (உ௬)
- சென்றொடுங்குமாபோற்சிவத்திலொடுங்கென்றோ
னென்றுமறவொன்றாயுருகென்றோ - னன்றாய (உ௭)
- சாத்திரத்தையோதிமதந்தர்க்கியாதென்றனக்கோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லிவழக்கறுத்தான் - காத்திரமுங் (உ௮)
- காஞ்சனமுமாருயிருங்கைம்மாறதாயெனக்கு
வாஞ்சையுடன்ராவென்றுவாங்கினான் - பூஞ்சரணஞ் (உ௯)
- சென்னியிலுமென்னுடையசித்தத்தும்வைத்தாண்ட
மன்னவற்குக்கானேன்கைம்மாறு. (௩௦)

அத்துவிதக்கவிவெண்பா - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

எட்டாவது

அதிரகசியம்.

பாயிரம்.

கணபதி துதி.

விருத்தம்.

மொகமெனுங்கடல்கடந்து முத்தியெனுங்ககாண்பான் முதி
ரந்தாலாம், பாகமெனுமலர்கொண்டு பத்தியெனும்புனலாட்டிப் பரி
ந்துசாத்திச், சோகமெனப்பாவித்துத் துரியமெனும்விளக்கேற்றிச்
சோகநீங்கி, யாகமெனுங்கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங்கணபதி
க்கே யன்புசெய்வாம். (க)

பரப்பாருள் துதி.

(வேறு.)

கண்ணோராயிரத்தானுங்கதிராழிப்படையானுத்
தண்ணாரும்பூங்கமலத்தவிசுறையுற்பிரமாவும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானுங்கைகூட்பி
யுண்ணுமபரம்பொருளையுண்ணடிவணக்குவாம். (உ)

திரிமூர்த்தி துதி.

(வேறு.)

உலகமேழையுமீன்றவனெவனவன் நனையு
முலகமேழையுமோர்பிணைனெவனவன் நனையு
முலகமேழையுமொடுக்கிணைனெவனவன் நனையு
முலகமேழையுங்கடந்தவனடிகளையுவுப்பாம். (ங)

பரமசிவன் துதி.

(வேறு.)

நாசனய்ப்பரமதத்துவனாகியீரிடைமுதலிலாகி
யேசுறமணியாயெவைக்குமாதாரமாகியேதனக்கவையிலையாய்ப்
பாசமோசகனையுதிமுத்தனுமாய்ப்பகருளுனந்தக்கடலா
யாசையாற்காண்போர்க்கற்புதவடிவாமம்பிகாபதியினைப்பணிவாம். (ஃ)

தகஷிணமூர்த்தி துதி.

(வே.று.)

பாலனாயினத்திருமுலைப்பருகினும்பருவ
வேலவார்குழலிதழ்வெள்ளத்தழந் தினுமிளையாக்
கோலனாயிரிழப்பினுங்குறிகொளாதொழியே
னவநீழலிலமர்ந்தமுக்கண்ணனுக்கன்பே. (ரு)

பரமரகசியப்பொருள் துதி.

(வே.று.)

சாத்திரத்தாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பராபரத்தைத்தானேதானா
மாத்திரமாய்நிற்பதனைவாய்விட்டுப்பேசாதமௌனவைப்பைக்
காத்திரவாதனைகடந்தவறிஞருக்குப்பலமியுங்கற்பகத்தைப் [ம்.
பார்த்தவிடந்தொறுநிகழும்பரமரகசியப்பொருளைப்பணிதல்செய்வா

நடேசர் துதி.

(வே.று.)

உலகமூன்றையுமின் நவளுளங்களிசிறப்ப
உலகமூன்றையும்படைத்தவன்றாளமொத்திசைப்ப
உலகமூன்றையுமுண்டவன்குடமுழாமுழக்க
உலகமூன்றிலும்நடம்புரியொருவனைப்பணிவாம். (எ)

ஞானகுரு துதி.

(வே.று.)

வானேமுதலாம்பூதங்களல்லகரணவகுப்பல்ல
யானாப்பொறியுமைம்புலனுமல்லையறியுமறிவல்ல
யூனாருடம்பின்வபத்தாலேயுள்ளந்தளரோலொன்றாய்
நானேநீயென்றருள்செய்தஞானகுருவைவணங்குவாம். (அ)

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயந்தொழுவதந்தலைநிரப்புநல்லருச்சனைபுரியென்றே
யோலமிட்டுநான்மறையெலாமுறைப்பதுவுலகாக்குறித்தன்றே
மூலகாரணபரம்பரஞ்சுக்கமாய்முழுதையுங்காணென்றோச்
சேமூற்றியவறிஞரைக்குறித்துரைசெய்ததம்மறையன்றே. (க)

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமங்கியசின்றையர்தமக்கெலாம்பரிந்து
மோகமங்குருச்சரிதையாதிகளையேமொழியுந்

தாகமங்கியதத்துவஞானிகடமக்கு

வாகமங்களுஞ்சிவத்துவமசியெனவறையும்.

(௧௦)

அவைபடக்கம்.

அதிரகசியத்தையானுமளவிடத்துணிதல்வானின்

மதியினேமழதன்கையால்வவ்வுதலொக்குமேனு

மெதிகடம்மருளானிந்நுலிசைப்பனிகிழிந்தராய்த்தோல்

வதியினுமணியையெள்ளார்மணிநலந்தெரிந்தோரெல்லாம். (௧௧)

நூற்கருத்து.

அரிதுயில்கடலுமிந்தவாசையங்கடற்கொவ்வாமை

பருவமிக்குயர்ந்தோனோக்கிப்பாசமாதிகளேந்த்துக்

குரவனைத்தேடிக்கண்டுகடரும்வீடுகூடு

மொருமையையிந்தாலின்கணுணர்த்துவனுணர்வினாலே.

(௧௨)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

மாநிலவரைப்பினுள்ளோர்மாணனுக்குலகமெல்லாங்

கானனீர்போலத்தோன்றிக்கரப்பதுகருத்துட்டோன்றித்

தேனுலாமொழியாராசைசீயெனவெறுத்துமிழ்தான்

பானல்வாமகவினாசைபாசத்தாராசைந்தான்.

(௧௩)

தந்தைதாயிவரோவென்றான்முறகம்பிரமமென்றான்

பைந்தொடியாசையாலேபரகதியிழந்தேனென்றான்

புந்தியார்போந்தபோக்குபொறுக்கிலேனென்றான்தோ

வெந்துயர்க்கடலில்வீழந்தேனெனவுளம்பெருவினாலு.

(௧௪)

ஈதுமெய்யீதுபொய்ம்மையெனுமவத்துவிவேகநெய்திப்

பூதலத்தாசைமேலப்புவனத்திலாசைபோக்கிச்

சாதுநற்சமமேயாதிசட்குணதரனாய்மீளா

மோதுவெங்கலியையாய்ப்பான்முத்தியில்விரும்பமுற்றான்.

(௧௫)

சித்திரபானுவாளுஞ்சிதைவிலாவிருளைவீட்டி

யுத்தமமுத்தினானமுதவுவானுளனோவென்றிங்

கத்திழுஞ்ஞாலமெல்லாமளிமதுக்கலையுமாபோற்

பொத்தகப்பொருளைக்காட்டிம்போதகாசானத்தேதர்வான்.

(௧௬)

(வேறு.)

மண்ணுக்கிரையாமில்வுடம்பைமாற்றவேண்டிவனமலைகள்

மொண்ணைப்பொதும்பாநந்தவனமுதூர்தனித்தவிடந்தோறு

முண்ணெக்குருகித்தேசிகளைத்தேடிவாடியுயிர்ப்பெறிந்து
கண்ணிலருவியொழியானும்கலங்கிமலங்கிக்கதறினனே. (௨௭)

எங்ஙனமென்றதாயென்னுமெங்கணுநிறைந்தாயென்னுந்
திங்குளோநோக்குமற்றைச்செங்குதிரோனேநேரக்கு
மங்குலேநோக்கும்பின்னும்வரும்வழிகாணென்னு
மங்குலெவென்னுமென்பாலாதரவிலையோவென்னும். (௨௮)

இவ்வணமியம்புமேல்வைவீசனுமுளத்திரங்கி
யுவ்வணமறியாநின்றவுவனையோர்வசனத்தாலே
பொய்வணநீக்கிநம்போற்புனிதனாக்குவமென்றுன்னி
மெய்வணமுடையார்போலுமேதினினிவந்தானன்றே. (௨௯)

(வேறு.)

கண்டான்குருவைக்கண்ணாரக்கதறிவீழ்ந்தான்கமலமிசை
யண்டாவரனேநெடுமாலேயயனெயென்றானகமிழ்ந்தான் [வே
றொண்டலியலும்பணிசெய்யத்துணிந்தான்பணிந்தான்மும்முறை
பண்டானிறைந்தபாவாலுங்கரவாயென்னப்பாடினான். (௩௦)

(வேறு.)

அருவமாய்வின்றாய்போற்றியடியொன்பொருட்டாயிங்ங
னுருவமாய்வந்தாய்போற்றியுயிர்பொருளுடலுங்கொண்டு
பருவமில்பாவிமேனைப்பரிந்தருள்செய்வாய்போற்றி
குருபரபோற்றியுந் தன்கோகனகத்தான்போற்றி. (௩௧)

என்றுபன்முறையாலேத்துமிருந்தவச்சீடன்நன்னை
நன்றுநின்பருவநேர்மைநன்றெனநயந்துகோக்கி
மன்றலங்கமழ்பூம்பாதமலிபுனலாட்டிநாத
னென்றியவன்பாற்றுய்த்தவோதனமுதவிப்பின்னர். (௩௨)

(வேறு.)

காவிமாலையம்புயத்தினன்கருணையாற்பொருளு
மாவியாக்கையுந்தாவெனவங்கையாலேற்றுப்
பாவநாசனம்பவித்திரனாயினெயென்னுத்
தேவநாயகன்றிருக்கருஞ்சென்னிமேற்செறித்தான். (௩௩)

மாதவத்தனைவாவெனக்கூவிமந்திரத்தா
லோதினான்செவிப்புலன்வழியோமெனும்பொருளைப்
பாததாமனாசூட்டினுன்பவமெலாமிரித்தா
னாதிமத்தியுமந்தமுமிலாதவெம்மண்ணல். (௩௪)

சங்கையற்றிடச்சலிப்பறத்தத்துவங்கழலப்
பொங்குபேரொளிபொதிந்திடப்புகையிருள்கழியப்
பங்கயாசனன்முதலியோற்றிவரும்பரத்தை
யங்கைநெல்லிபோற்றிகழ்தரவருளுவனருளால்.

(2௫)

(வேறு.)

பஞ்சபூதநீயல்லைபஞ்சகோசநீயல்லை
விஞ்சகரணநீயல்லைவிகுதிபகுதிநீயல்லை
துஞ்சசிவனீயல்லைதோன்றபரமுநீயல்லை
நெஞ்சிற்சிறிதுமையுறையேயந்தப்பரமசிவம்.

(2௬)

(வேறு.)

ஆகமேவடிவாகியஈடனை
யேகனீயென்றியம்பலுமெம்பிரான்
மோகவாரியின்மூழ்கியபாவியே
னேகனாகுவதெவ்வணமெந்தையே.

(2௭)

என்றியம்பியவேழையேநோக்கியே
நன்மெனநகைத்தானெங்கனாய்கன்
றென்றுதொட்டுறும்வாதனைச்சோம்பினு
லன்றுநீயப்பரம்பொருளாகுவாய்.

(2௮)

நாலுவேதமுமோதுநலத்தினை
யேலவோதியுமேழைக்கென்செயப்
பாலுநெய்யும்பறையனுக்கென்செயத்
தோலுமென்புந்துரிசுமொழியவே.

(2௯)

சங்கற்பமெனுஞ்சாணைகபடர்ந்தது
பொங்குபேரொளிப்போதமறைந்தது
துங்களுனச்சுடர்வடிவாள்வொரு
மங்கவெட்டுதிமாணவநீயென.

(௩௦)

வேட்டையீதெனக்காட்டவெருண்டெழும்
வேட்டநாயெனமேலறிவொன்றிலேன்
மாட்டிலுள்ளமலினங்கன்யாவையுங்
காட்டுவாயெனக்காட்டத்தொடங்கினன்.

(௩௧)

பிரபஞ்சவைவராக்கியமுணர்த்துதல்.

வையத்தாசையும்வானகத்தாசையுந்
சூய்யத்தாசையுங்கூடறையினுசையு

மெய்யினுசையும்வேரறவீட்டினே
நாயனுசைக்ககப்படுசின்தையார்.

(௩௨)

குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

பறையொன்பதும்பண்டிதொன்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலையே
பறையர்தம்முளும்பண்டிதர்தம்முளு
மறிவனெகமென்றூரறிந்தோர்களே.

(௩௩)

சமயபரமீதென்றுணர்த்துதல்.

சமயமேபரமென்னுஞ்சமத்தராய்ச்
சமயசாத்திரங்காட்டுஞ்சமக்கர்காள்
சமயமென்னுஞ்சத்தார்த்தமுணர்கிலீர்
சமயமென்பதுதன்னையறிதலே.

(௩௪)

தீர்த்தமீதென்றுணர்த்துதல்.

தீர்த்தத்தேடித்திகைத்துத்திரிவீர்கா
டீர்த்தமாவதுதேசிகன்வாசகந்
தீர்த்தமீதெனத்தேர்ந்துகொளாதவர்
தீர்த்தமாடியுந்தேனாயொப்பார்களே.

(௩௫)

கோஷத்திரமீதென்றுணர்த்துதல்.

அள்ளிக்கோவிலையென்னவாசானையே
நள்ளிக்கோவிலைநத்திப்பெற்றாங்கொளி
யுள்ளக்கோவிலையுன்றிப்பாராதவர்
கள்ளக்கோவிலைக்காமுறுவார்களே.

(௩௬)

அருச்சுனையீதென்றுணர்த்துதல்.

பூசையென்பதுபூவொடுபொணியோ
வாசைகோபமகந்தையகற்றியே
நீசவைம்பொறிநெஞ்சுணிறுத்தியே
மீசனைத்தம்மிதயத்துட்காண்டலே.

(௩௭)

வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

ஏதங்கூறியிடுக்கண்களைந்தவர்
பாதங்கூறிப்பவித்திரராய்ப்பர
போதங்கூறிப்பொழுதைச்சுருக்கிலார்
வாதங்கூறித்தம்வாணங்கூறிப்போ.

(௩௮)

தியானசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

ஆவிக்காவியென் னூராவமுதினைப்
பாவிக்கறினைவார்சிலபாவிகள்
பாவிக்குங்கருத்தாங்கவன்பாங்கர்போ
யாவிக்கானிவந்தானந்தமானதே.

(௩௯)

துறவு இலக்கணமுணர்த்துதல்.

(௫௭)

புண்ணியந்தியினும்பொருப்பிடத்தினுந்
தண்ணுங்காவினுந்தருப்பைச்சூழலு
மண்ணுந் கோயிலுமடவிதன்னிலும்
நண்ணியயோகிகள்வதியுநல்லிடம்.

(௪0)

தந்தைதாய்முதலியதமரைக்காண் குறில்
வெந்துயர்வினை தலால்விருப்புமேவலா
லந்தன்னிலமகன்றைப்பதியோசனை
மைந்தனைநீபரதேயம்வைகுவாய்.

(௪௧)

ஊன்பிறந்தவுடலைச்சுமப்பதற்
கேன்பிறந்தமென்றெண்ணியறிஞர்க
டான்பிறந்தவிடத்தைத்தணந்துபோய்
வான்பிறந்தவனத்திற்சரிப்போ.

(௪௨)

(௫௭)

வரிக்கயலனை யகண்ணார்மாநலந்துய்த்தபின்னர்
விருத்தனாங்காலமேனும்விருத்தனாயாவூர்த்தே
யிருக்குமநிலமகன்றோர்யோசனையெய்தப்பெற்றற்
றிருக்கண்முன்றுடையபெம்மாந்சேவடிசேர்த்தறிண்ணம்.

(௪௩)

சூத்திரராதியாகத்தொழுகுலத்தவரீராக
மூத்திரக்குழியிலாழ்ந்துமூழ்கியபின்னோனுங்
காத்திரத்தானேரின்பங்கடையெனவிகந்துமூன்று
நேத்திரத்தானேநோக்கிநெடுவனம்புகுதல்வேண்டும்.

(௪௪)

(௫௭)

காயசம்பந்தமனைவிதாய்தந்தைகான்முனையென்னுமிங்கிவரை
மாயசம்பந்தமனைத்துறந்தொழிந்தோன்மானிலம்பரவுமெய்ஞ்ஞானி
தேயசம்பந்தத்தவரொடுமருவிச்செனித்தவந்நகரிடைமருவான்
நாயசம்பந்தத்தவரொடுமருவித்துறவியாயவாவெலாந்துறப்பான்.

(௪௫)

கரும்பினுமின்பங்காண்பாண்கட்டறத்துறந்தமேலோ
 ரரும்பொனுவெள்ளியாற்செய்யணிகலன்பூணல்செய்யார்
 விரும்பியகொழுநூர்த்தீர்த் தமெல்லியல்பொலநாளு
 மிருந்தவஞ்செய்தியாக்கையினைப்பதேகருமமன்றே. (சசு)

கற்புடைமகளிரொல்லாங்கணவனேதெய்வமென்பர்
 சிற்பொலிசமயவேடர்சிலையையேதெய்வமென்பர்
 தற்கொலிமாந்தொல்லாந்தாருவேதெய்வமென்ப
 ரற்புறுபெரியோரொல்லாமறிவையேதெய்வமென்பார். (சஎ)

மண்ணுலரனைவருத்தளித்துமறித்துமண்ணாய்மதிப்பரா
 வெண்ணார்கழுத்தினிலிங்கத்தையிறுக்கிப்பொருள்காணிதுவென்பார்
 புண்ணாரசென்னிபறித்தலேபொருளாமென்றுபுலம்புவார்
 கண்ணாரவிபாதவங்களுடன்றையும்பொருளுென்பார். (சஅ)

ஐவகைப்பிராந்திபாயுணர்த்துதல்.

நித்தனன்றுரைத்தவாக்கியப்படியேநிகழ்த்துவன்பிராந்தியைந்தினை
 சத்தியமிந்தவுலகெனல்கருவிதணந்திடாதுடலைநானென்னல் [யுஞ்
 கத்தபோத்தாவுநானென்றுணங்கடவுளும்வேறெனக்கருதல்
 சித்துருவாகியிருந்தநானாகேகன்சிவனெனல்கிடர்பாலறியே. (சசு)

(சேவாறு.)

ஆன்றநற்சனகளுநிநால்வருமரன்முகத்தை
 மூன்றரைக்கோடிகற்பம்பார்த்தபின்முத்தராணர்
 தோன்றினின்றழியுமிந்தத்தொடுகடற்புவியினுள்ளோ
 ருன்றியோர்கணமதேனும்பார்த்திடினுறுவர்முத்தி. (ரு௦)

வேலைசூழ்ஞாலத்துள்ளோர்மெய்ம்மையையுணரமாட்டார்
 மாலைவாய்மடந்தையார்தம்வசத்தராய்மதியிலாரா
 யாலமாரீழலின்கண்ணமர்த்தவெம்மாதிபாதஞ்
 சாலயான்கண்டுகொண்டேனென்றுளந்ததும்புவாரோ. (ரு௧)

பழுதையிற்பாம்பேயில்லைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
 பழுதையைப்பாம்பென்றெண்ணிப்பாம்பினைப்பழுதையாக்கு
 முழுதறிவில்லாமூர்க்கழுடரோடுறவுவேண்டேன்
 முழுதறிவாகினின்றமுத்தநின்றொழுவேவேண்டும். (ரு௨)

மெய்யினிற்பொய்யேயில்லைபொய்யினின்மெய்யேயில்லை [ஐயம்
 மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுண்

மையரோடுறவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
வையனேயுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும். (௫௩)

வெள்ளநீர்க்கி...தோன்காணன்வெதியப்பிரமன்காண
னெள்ளியசுறியேன்கண்டேனெனும்படியெளிதினவந்தாய்
கொள்ளைவண்டிரைக்குந்தொங்கல்குளிர்புயத்தணிந்தகோவே
தெள்ளியதேனெசிற்தைத்தவிசுறைநூனதேசி. (௫௪)

(வேறு.)

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகழுக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாருறைப்பருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாதுறைமூர்த்திதந்தொர்சனமெல்லாந்
தேசிகன்றிருச்சேவையநிகர்க்குமோசெப்பல். (௫௫)

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே.
னன்னியபாசமானவாணவாதியையுங்கண்டே
னென்னையுங்கண்டேனென்றனிதயதாமரையின்மேய
நின்னையுங்கண்டேனெந்தாய்நீதந்தநூனக்கண்ணால். (௫௬)

ஆகையானையெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்நன்றே
தேகமாநிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாரி
யேகனையனுதிமுத்தனையெனில்வேறென்றின்றிப்
போகமோகங்களின்றிப்பூரணவறிவானேனே. (௫௭)

(வேறு.)

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோத்
தறிவதுநீயானுயென்றறையுமன்றும்வேதஞ்
செறியிந்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வண்ணஞ்
செறியுநால்வாக்கியத்தின்சித்தாந்சமறிந்தேனே. (௫௮)

நானேநீநானேயானமையான்நூனகுரு
வானவனேகைம்மாறும்வழிபாடுந்தோத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்நனைக்கானே
நூனுமிலையுருமிலையுனையன்றியொன்றுமிலை. (௫௯)

எல்லாநானென்றுணராத்காலத்திலிடர்ப்பட்டே
னெல்லாநானென்றுணராத்காலத்திலின்புற்றே
னெல்லாநானேயென்றிங்கெனையெடுத்துவிழுங்கின
யெல்லாநீயென்றுணருமெண்ணமும்போய்மாண்டதே. (௬௦)

ஒன்றென்று சொல்வதற்குமுனையிலேநாவிலில்லையன்றிதாமென்பதற்குமறிவிலேசெயவிலில்லையென்றொடுங்குமாறிலேசேராநிற்பதுமில்லையென்றும்இலேதீதுமில்லையெனில்நீயுமில்ல.

(கூக)

திரண்டொழுகும்பேராற்றிற்சிறுஆற்றுக்குழிதேடிப்புரண்டிபுரண்டழுவார்க்குப்புக்தியெவர்போதிப்பாரிரண்டிறத்தவானந்தமெழுந்தபினரதுசமயமுரண்டுகுசிற்றுற்றுண்டொழுமுஞானமூர்த்தியே.

(கூஉ)

ஆகாயந்தனைத்தேடியவனிடொறுமலேவோருக்காகாயநீயென்றாலலேவொழியமாட்டுவெராமாகாயமாட்டுதற்குமதிதேமெனிதர்க்குமாகாயத்தானுநையுமதியெனினுமயங்குவவோ.

(கூங)

(வேறு.)

ஐயந்திரிவுமழல்விடமுமானதே
ஐயந்திரிவுமறுத்தான்குருநாதன்
மெய்யன்றிருமேனிவிமலன்றிருமேனி
மெய்யன்றிருமொழியேவேதத்திருமொழியே.

(கூச)

(வேறு.)

அதிரகசியத்தான்மேலாமறிவினவிளக்கிவித்தோய்கதிபிறிதில்லையென்னக்காட்டியகருணமேருபதிருடிகொண்டஞானதேசிகப்பரமாவண்ணைவிதிமுறைபணிவெனக்கிவிம்முவனென்னசெய்கேனே.

(கூரு)

பிண்டமாமுடனானல்லேன்பிராணவாயுவநானல்லேன்கண்டவிந்தியநானல்லேன்கரணமோர்நான்குமல்லேன்பண்டையவறிவேநானென்றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின்வண்டறைகொன்றைத்தாரான்மலரடிகாணலாமே.

(கூசு)

அதிரகசியம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

ஒன்பதாவது

சிவாகமக்கச்சிமாவஸ.

திருமாலயனெடுதவருநாகருஞ்சித்தர்களு
மருமாமுனிவருமண்டத்துயர்களுமன்புசெய்ய
வொருமாதுமையொடுமொண்டுகளெடுங்கம்பாநதிக்கண்
விரிமாமறைநிழல்வீற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (ச)

அல்லார்கருங்குழலம்மைதிருக்கண்புதைத்தவன்று
நில்லாவுலகமிருண்மூடிப்போனபின்னெற்றிக்கண்
லொல்லாவிருளையொதுக்கியுதுயர்நீத்தமையா
லெல்லாவொளிக்குமுதலொளிநீகச்சியேகம்பனே. (உ)

மூவுலகத்தினுமூடியபாவமுழுதகல
மாவடிநீழலின்வந்தம்மைபூசிக்கமண்மென்பாற்
ரூவியவேகத்தொடும்வானளவித்தழைத்தகம்பை
யேவிவிட்டேதழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (ஈ)

நல்லாணாப்போன்றிட்டிருப்பினும்வஞ்சகர்நல்லநல்லர்
பொல்லாணாப்போன்றிட்டிருப்பினுநல்லவர்புண்ணியரோ
யுல்லாசமாய்மலர்கொண்டெறிந்தானன்றுருவழிநீர்
கல்லாலெறிந்தவன்முத்திபெற்றான்கச்சியேகம்பனே. (ஐ)

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயைமும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாய்ச்
சும்மாவிருக்கத்தூரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்மடங்கச்சியேகம்பனே. (ஔ)

சாந்தமுநோன்புந்தவமுமடக்கமுந்தண்ணளியும்
வாய்ந்தகுருச்சொலும்வாக்கியங்கேட்டுமனமவன்பால்
காந்தமுமுகியுங்கண்ணுங்கதிருங்கலப்பதுடோ
லேய்ந்ததுவேமுத்தியென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (அ)

கூவினமாலையுங்கொன்றையுந்தும்பையுங்கூறுரு
மாவலொடுமெடுத்தார்ச்சுனைசெய்துசங்ககந்ருழைந்து

நாவினிற்றேரத்திரஞ்சொல்லிநலந்தெரிஞானிகளுக்
கேவல்செய்தாலன்றிமுத்திகொடான் கச்சியேகம்பனே. (௭)

எல்லார்க்குநல்லவனிகில்லையங்கில்லையெங்குமில்ல
யெல்லார்க்குநல்லவன் சந்திரனாயினுமேந்தியையா
கொல்லார்க்குநல்லவனாயிருந்திலனென்றிகழ்வா
கொல்லார்க்குநல்லவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (௮)

அன்னியமேசெயுமாணவநீக்கத்திலாருயிர்க
ளன்னியமேயிலையென் றுநின்வேதமறைதவிலு
லென்னுடலுன்னுடலென்பொறியுன்பொறியென்னதுன்ன
தென்னினைவுன்னினைவென்றுணரப்பேன் கச்சியேகம்பனே. (௯)

எல்லாஞ்சிவமெனுநான்மறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாஞ்சிவமென்றெழிற்குருவாய்வந்தெடுத்திசைத்து
மெல்லாஞ்சிவமெனலெவ்வெவர்கோட்குமிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ்சிவமென்றுணரகில்லென் கச்சியேகம்பனே. (௧௦)

காசமறுவிழிகாய்கதிரோகிகலந்துவிழித்
காசம்பினும்வந்துகண்ணினையுற்றுக்கலங்கல்செய்யா
பாசமறுமுயிர்நின்றொடொன்றாகிப்பதிந்தபின்பும்
யாசம்படர்வதென்சொல்லாய்பழங்கச்சியேகம்பனே. (௧௧)

பாசஞ்சுடமென்றுயிர்தற்சுதந்தரபங்கனென்று
நாசமிலீசன்சுதந்தரனையென்றுநான்மறையும்
பேசுமுயிர்க்குப்பிரேரகநீயெனப்பெற்றமையா
லேசுறுமென்செயனின்செயலேகச்சியேகம்பனே. (௧௨)

அன்னவெறியெடுத்தண்டங்கள்சாமுன்னினாகத்தம்மை
யன்னப்பெயர்கொடுவந்தறச்சாலையமைத்திருப்ப
வன்னத்தயன்றிலைகைத்தலத்தேந்தியகங்கடொறு
மன்னப்பலிக்குழன்றலழகோகச்சியேகம்பனே. (௧௩)

அன்றுவிடமுண்டமரணாக்காத்தெதிரந்தகனைக்
கொன்றொருபாலற்குறிக்கொண்கொத்துக்கொடும்புரத்தைக்
கன்றெரிதாவிடுங்காலொருமூவணாக்காத்தமையா
லின்றெனைக்காப்பதரிதல்லவேகச்சியேகம்பனே. (௧௪)

அல்லற்பிறவிப்பிணியாளானுயிராதிசிவன்
மல்லற்றருமவிய்த்தியனாகுநன்மாமருந்து

சொல்லிப்பஞ்சாக்கரமென்றுசுருதிமுறையிடினும்
புல்லருளைப்பொருளென் றறியார்கச்சியேகம்பனே.

(கரு)

பொல்லாதமாதர்மயக்கத்திலாழ்ந்துபொருந் துகினும்
வில்லார்மணிச்சிலம்பேறித்தவங்கள்விரும்புகினு
நல்லார்தொழுமுன் றன்பாதாரவிந்தத்தினுட்டம்வைத்திட்
டெல்லாமுநின்செயலென்றிருப்பேன் கச்சியேகம்பனே.

(கௌ)

ஆட்டைச்சுமந் தநின்பாதாரவிந்தத்திலன்புசெய்யாக்
கூட்டைச்சுமந் துருடும்பத்தையோம்பிக்குருக்கிடையாப்
பாட்டைச்சுமந் துபயன் றெறியாமலப்பாட்டெழுது
மேட்டைச்சுமந் தவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே.

(கௌ)

உள்ளந்தொறுமொளித்தாங்காங்கிருப்பினுமுன்னியல்பை
வெள்ளந் துயின் றவன் காண்கிலன்வேசனும்வெட்கின னால்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றென் றனன்பையுன்பாற்பதித்துக்
களளமறிந் துனைக்கண்டுகொண்டேன் கச்சியேகம்பனே.

(கஅ)

பாலன்பசிக்கன்றுபாற்கடலீந்தனைபங்கயனு
மாலும்வணங்கிடமால்விடமுண்டனைமாதினுடு
மாவின் புடையிருந்தந்தணர்க்கோகிறினையன்றியென்பாற்
காலன்வரும்பொழுதஞ்சலென்பாய்கச்சியேகம்பனே.

(கக)

பொன்வண்ணம்பூணினுங்கண்டமையாற்புலன் பூதமுதற்
கொன்வண்ணவந் தக்கரணக்கருவிகள் கூட்டமெல்லாந்
தன்வண்ணமன் றென்றனித்தனிர்க்கித்தனித்திடத்தி
லென்வண்ணநின்வண்ணமென்றுரைப்பேன் கச்சியேகம்பனே. (உ௦)

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியும்பாமரர்கள்
சொல்லாயுத்தின்மலமாயைகன்மத்தொடர்களறுத்
துல்லாசமுத்திபெறமுயல்வாரிதென்யுத்திகொல்லோ
புல்லாவெரிசுடம்புத்தியைப்போற்கச்சியேகம்பனே.

(உ௧)

அறிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்கனவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுளைப்பொருளென்றுகொள்ளாதுந் தெய்வமெல்லாம்
வறிதேதிரிந் தலைந்தெய்தொழிந்தேன் றம்மனையகத்தி
லெறிசுடர்விட்டனந் தெவர்போற்கச்சியேகம்பனே. (உ௨)

தொல்லாழியண்டத்தைத்தோற்றிவிப்பானயன்றோற்றியத்தை
நல்லாரிவர்கிறுதியாரிவொனுநாட்டமின்றி

வில்லாருதரத்தில்வைத்தளிப்பான்விண்மெற்றிவைக
னெல்லார் துடைப்பவனியேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (௨௩)

மைவண்ணக்கண்டம்புயமொருநான்குமதிச்சடையுங்
கைவண்ணமானுமழுவுங்கருணைபொழிமுகமு
மெய்வண்ணத்தம்மையும்பாதத்துணையொடுமேதினியோ
ருய்வண்ணமாநிழலுற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௨௪)

ஆக்கின் றசத்தியயற்களித்தாயயனாக்கியத்தைக்
காக்கின் றசத்தியரிக்களித்தாயிரகாப்பையெல்லாம்
போக்கின் றசத்தியரற்களித்தாய்சிறுபுல்லர்தம்பா
லேற்கின் றசத்தியையெற்களித்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௨௫)

விண்ணுக்குநாயகஞ்செங்கதிரோனென்பர்வேதமுன்னுற்
பண்ணுக்குநாயகமுன்றாமையென்பர்ப்பலவா
மண்ணுக்குநாயகநாவலந்தீவென்பர்மன்பதைதங்
கண்ணுக்குநாயகநீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௨௬)

சொல்லாரிற்றதிடமுத்தியென்பார்சிலர்தோதகஞ்செய்
பொல்லார் : னேலயமுத்தியென்பார்சிலர்பொய்யொழிவே
யெல்லாதமாமுத்தியென்றுரைப்பார்சிலரோதியவை
யெல்லாமிற்றதிடமுத்தியென்றான்கச்சியேகம்பனே. (௨௭)

அங்கையினெல்லிப்பழம்போலகந்தொறுநீயிருப்பச்
சங்கையறவுனேநோக்கஞ்செய்யார்சமயச்சமூக்கர்
செங்கணனிந்திரனாண்முகன்றன்னையுந்தெய்வமென்பர்
கங்கைமகத்துவயினறியாகச்சியேகம்பனே. (௨௮)

மண்ணாதிநாதவரையுருநாமன்றெனமதியா
நண்ணாவறிவுருநாமெனக்கண்டிமெய்ஞ்ஞானத்தினு
லுண்ணாடியொன்றிரண்டெண்ணுநற்குவதன்றியுன்னைக்
கண்ணாலறியப்படுமோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௨௯)

பற்றறத்தீரத்துறந்தாகமத்தின்பரப்பறிந்து
குற்றமறுசிவஞானக்குரவன்குறிப்பினின்ற
வெற்றவெறுவெளிகண்டவர்க்கேயின்பமேவுமன்றிக்
கற்றடங்காதவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (௩௦)

ஆக்கைசடத்திரளான்மாவறிவிலியானமையாற்
போக்குவரவுபுரிபவனியென்றுபுந்திசெய்தே

யாக்கையுமாவியுமானுப்பொருளுமுணக்களித்தேன்
காக்குஞ்சுத்தரனீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே.

(க.க)

உண்டிபசியிலுறக்கில்விழிப்பிலுணர்கனவில்
வண்டமர்பூங்குழன்மாதர்முயக்கின்மலிதுறவிற்
றண்டுறுசின்னைதப்பரப்பிற்குவிவிலுன்றாண்மலரைக்
கண்டுகொண்டேனயல்கரணேன்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(க.உ)

கோட்டகங்காரமென்கொல்கனிற்றாணையின்கோளடக்கி
வாட்டமிலாக்குடும்பப்புலிவாயினின்மண்ணையட்டி
மீட்டுமிருவினைப்பேயுடல்சூறியிணையில்பவக்
காட்டடைக்கடந்தூணைக்கண்டுகொண்டேன் கச்சியேகம்பனே.

(க.ங)

ஐம்புலனாலலமந்தேனடைக்கலமரலறியாச்
செம்பதும்புக்கழல்சேர்ப்பாயடைக்கலஞ்சேயிழையா
ரின்பவிலையகப்பட்டேனடைக்கலமேன்றுகொள்வாய்
கம்பயிரைத்தலைமோதுங்கலிக்கச்சிபேகம்பனே.

(க.ஈ)

மாயாப்படலத்தினன்மறைப்புண்டுவழிதிறம்பிக்
காயாபுரியடைந்தந்தோகவலைப்பெண்கையகப்பட்
டோயாப்பிணிமகப்பெற்றேதுயர்த்தடியூன்றுமெனக்
கேயாப்படலமிரிப்பதென்றோகச்சியேகம்பனே.

(க.ஊ)

புல்லாதிதாபரநீங்கிற்சங்கமம்புக்கினவர்
கொல்லாவிதங்குறிக்கொண்டன்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாரவர்புந்தியந்தோ
கல்லோமரமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே.

(க.ஈ)

சித்தந்தெளிந்தவருள்ளச்சினகரத்தேதிகழுஞ்
சுத்திராமயச்சோதியனையென்றுதோத்திரத்தாற்
பத்திசெய்யாவெறும்பாவிகள்சின்னையிற்பாறின்ரா
யெத்திறத்தாலுணைக்காணவல்லார்கச்சியேகம்பனே.

(க.எ)

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவுஞ்சந்ததம்வீற்றிருக்கப்
பிள்ளைமதியொடுவேதியன்புன்றலகைப்பிடித்துப்
பள்ளநெடுங்கடல்குழலகிற்சில்பலிக்குமுன்றா
லெள்ளுவர்நிற்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே.

(க.அ)

ஆசையொழிவெந்தக்காலுமுறாத்வாசையெல்லாம்
வீசிநிராசைசெய்வித்தகடையுணைக்கண்டுகொள்வா

ராசைவழிச்செலுந் துன்மார்க்கருண்னையறிவர்கொல்லோ
காசியினுஞ்சிறந்தோங்குங்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(கக)

ஓமாதிவாக்கியமொன்றைப்பிடித்தவருத்தமர்கள்
சாமாறுமந்நிலைநிற்பவாச்சத்தியர்சற்குருவா
லாமாறநிந்தவரந்தணரியோகிகளஞ்சடக்கிக்
காமாதிசுற்றங்களைந்தவர்காண்கச்சியேகம்பனே.

(ச௦)

உம்பர்ப்பணிகயிலாயச்சிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைக்குவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்துச்
செம்பதும்புக்கரத்தாலலர்சாத்தித்தெரிசிக்குமுன்
கம்பைநதியையென்னோவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே.

(சக)

வீணுய்ச்சமுலுமெனக்கொருஞானவியுளரித்துக்
கோணுகத்துள்ளொருசுத்தப்பிரானுண்டக்கூத்தப்பிரா
ணைவதுமன்றுபெண்ணைவதுமன்றவியுமன்று
காணுக்கண்கொண்டினிக்காணியென்றாகச்சியேகம்பனே.

(சக)

அறிவாயிருந்தறியாமையைநோக்கினதொழியுஞ்
செறியும்பரிபூரணவுருத்தானென்றேகமறு
மறிகருமங்கட்குச்சாக்கியுயிரொனின்மானுமது
பிறியாநிலையிதுவென்றன்பெருங்கச்சியேகம்பனே.

(சக)

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்புமரப்பதுபோ
லுடொருநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
மடைமலவல்லிருளாருயிர்ஞானத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதிபைம்பொழிற்குழ்கச்சியேகம்பனே.

(சச)

துட்டற்குஞானச்சுருதிகளோதியுந்துர்க்குணம்போய்ச்
சிட்டற்குஞானமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விரவியென்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே.

(சரு)

அந்தோருபதமெய்ஞ்ஞான்காண்பனென்றகமுற்றும்
வெந்தோலமிட்டுப்பதைபதைத்தோடிவிழுந்தவறிச்
சந்தோடமேற்கொடுன்பாதாரவிந்தத்தைத்தாவும்பர்க்
கெந்தாய்மிகவுமிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(சசு)

அஞ்சிப்பவத்தினுக்காரித்தைமோசிப்பொன்றலைந்து
நெஞ்சங்கனிந்திருகண்ணீர்சொரித்திடநெட்டியிர்த்துத்

தஞ்சமுன்பாதந்தலைவத்தவத்தமர்சங்கடங்க
டுஞ்சம்படிக்கருள்செய்யாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (௪௭)

பொய்யாமுடல்பொருளாவியும்வாங்கியுன்பொன்னருளான்
மெய்யாமுடல்பொருளாவியுமிந்தவிரகையுன்னிப்
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயத்தினைப்போற்றியன்பாங்
கையாலுனைத்தொழக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (௪௮)

ஒன்றேபரமென்றுரைப்பவனையுயிரவ்யுயிரா
யன்றேமறைப்பதுமாணவமாதிகளானமையால்
வென்றேபுலனைவெறுமறிவாகிவியன்பரமாய்
பின்னேறவிடுநிலைவென்றொனெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௪௯)

இல்லையுயிரொன்றுரைக்குமுரைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனையுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனுநண்ணுமென்றான்
கல்லிற்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்பனே. (௫௦)

மேலாலவத்தையுங்கீழாலவத்தையும்வீட்டியரு
ணூலார்சொல்சுத்ததுணுக்கநிலையினையென்றருள்வாய்
நாலாமறையொருமாவாகவன்னிழனண்ணியுமை
கோலாகலந்தழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (௫௧)

தாயன்றிமைந்தர்க்குத்தாரகமுண்டுகொற்றரணியில்
வேயொன்றுதோளிதன்பங்காமலைவில்விடைத்துவச
நீயன்றிவேறொருதெய்வமுநிட்டையுநெர்வதுண்டோ
காயன்றிச்செங்கனியுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (௫௨)

பேசுவதுன்பெயர்பூண்பதுன்சாதனம்பேணலுண்ணை
நேசமும்பாசமுநின்கழற்கேசென்றுநீக்கமில்லா
வாசையைநீத்துன்றனன்பாற்கடல்புகுமாறெனவே
யேசுறுமுன்னொடொன்றாகிநிற்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௫௩)

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
யஞ்சிலிற்றையருளாவிதிரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிவாவிந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான்கச்சியேகம்பனே. (௫௪)

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தி
னைந்துபொருளாயுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து

முந்தமிரண்டின்வழியைத்திறந் துயர்முத்தித்தந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பண்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(௫௫)

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னனொனக்குபதேசஞ்செய்தா
னிருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தா
னரிதலைமற்றையயன் றலைசூடியகங்கையின்மூ
வெரிதலைச்சூலத்தொடுநடிப்பான்கச்சியேகம்பனே.

(௫௬)

ஊமைமணிக்கொலியற்றமைபோற்றன்னிலொன்றுபடத்
தோழுறுமென்னகத்துள்ள துரிசையுந்தொக்கிவருந்
தாமதத்தோடுதனுவாகியையுந்தகித்துவிட்டான்
காமனுடலட்டகண்ணற்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(௫௭)

பந்தமறுங்கும்பரஞ்சடோயென்றும்பாவமகல்
சிந்தையிருக்குஞ்செழுஞ்சடோயென்றுஞ்சிந்தித்தெங்க
ளந்திவண்ணவென்றலரிட்டிதைஞ்சுநல்லன்பர்தம்மை
யிந்தவுலகிலிருக்கவொட்டான்கச்சியேகம்பனே.

(௫௮)

நொச்சியறுஞ்சுரந்தைவிளாவில்வநொய்யதும்பைப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டிப்பரவுமன்பர்க்
கிச்சித்தபேறுமெழிற்சிவஞானமூமீம்மையிலே
யச்சப்படாதளிக்கும்மருளாற்கச்சியேகம்பனே.

(௫௯)

பாலையுந்தேனையும்வேம்பாக்குமாணந்தப்பாதையிலே
சாலநடத்தியென்மும்மதவாய்தற்றடையகற்றி
நாலுமறைசொலுநாதாந்தமுத்தியைநண்ணுவித்தா
னேலக்குழலிக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே.

(௬௦)

உள்ளும்புறம்புமொழிவறநிற்பினுமுன்னுருவைத்
தெள்ளுமனத்தினரன்றிச்சிநியவர்காண்பரிதா
னள்ளங்கிரணத்தொடுசூரியனெழினூட்டமில்லோ
ரொள்ளத்தனையொளிகாண்குவரோகச்சியேகம்பனே.

(௬௧)

செப்புமொழிமனமாதியகொண்டினச்சேர்வமெனி
லப்பிரமேயமெனுமறையாதியவாகமங்க

ளொப்புவமைக்கணுங்காணவொண்ணெனுமென்னிலந்தோ
வெப்படியுன்னையறியப்படுங்கச்சியேகம்பனே.

(௬௨)

பாம்புக்குபாலளித்தாங்கிப்படிவத்தைப்பாங்குசெய்திட்
டோம்பிமகளிருக்குத்தமனாகியுணர்வழிந்து

தூம்பிடைவீழ்ந் துதயருறுவான்பொருட்டொல்லுலகி
லேன்படைத்தாயறிவில்லாவெனைக்கச்சியேகம்பனே.

(௬௩)

அன்னவுருவெடுத்தந் தண்காண்கிலனந்தணனைப்
பொன்னந்திருவுந்திபூத்தவன்காண்கிலன்போதமுறை
பன்னியும்பூசித்துமெட்டுணையேனும்பரிசறியா
வினனவுருவெடுத்தெங்கொளித்தாய்கச்சியேகம்பனே.

(௬௪)

இருவினையொப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிடுஞ்சத்தினிபாதமுமவந்திடமன்னுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேழையுங்கொய்யுமென்றான்
கரிமுயல்கொண்டிதடுத்திரான்கச்சியேகம்பனே.

(௬௫)

விதிவழியேமதிசென்றுவீருப்பும்வெறுப்புமுண்டாய்
நதிவழியோடிக்கடல்புகுநீரொனநாணிரையப்
பதிவழியேசெலுநெஞ்சைத்திருத்தியுன்பாதமலர்க்
கதிவழியேசெலக்கண்பார்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(௬௬)

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினெவ்வுயிர்க்கு
மீனவக்கரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமூன்றினும்வாறிவரும்
யானெனதென்செருக்கற்றோர்தொழுங்கச்சியேகம்பனே.

(௬௭)

வீருப்புவெறுப்பற்றுன்வேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து
மரிப்பைச்சனிப்பையும்ற்றொளியாகியமாதவர்பாற்
கருப்புச்சிலையனுங்காவனும்வந்தென்செயக்கடவர்
நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோநெடுங்கச்சியேகம்பனே.

(௬௮)

சதுமறையாகமங்கம்புராணநற்சாத்திரமும்
பதிபசுபாசமிம்மூன்றையுமேசொலும்பான்மையினான்

கிதைமறையாவருள்செய்யாயெழிற்கச்சியேகம்பனே.

(௬௯)

காலன்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
யாலதுகாந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனடைக்கலஞ்சங்கரியாய்ச்
சூலம்பிடித்தசெங்கையாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே.

(௭௦)

ஆதாரமானையுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்
மீதானயோகச்சிவானந்தமேலிடவீழ்ந்ததுவாய்ப்

பாதாதிசேசங்கடோன் ஞாதவண்ணம்பதிந்திருக்க
நீதான்றிருக்கடைக்கண்பார்பெடுங்கச்சியேகம்பனே. (௭௧)

ஆங்காரகோட்டைக்ககந்தைச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சாங்காலமின்றியறியாமைச்சத்தியைத்தான் றழுவி
நீங்காதவாணவக்கோனுமொளிருமுன்னெற்றிக்கண்ணாற்
போங்காலஞ்செய்வதுமுண்டோபொழிற்கச்சியேகம்பனே. (௭௨)

புண்ணியமேலிடப்பாவங்கள்ஐழிட்டிப்பொன்றும்பொன்ற
நண்ணும்விவேகங்கண்ணண்ணிடஞானிகண்ட்புண்டத்தா
லண்ணலுயிர்வினையாதென்றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ஞாலத்தின்மேற்பிறவார்கச்சியேகம்பனே. (௭௩)

ஒசைபரிசமுருவஞ்சுவைமணமோனாந்தையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுதிங்களைப்போன்றுசதானந்தவாழ்வையுன்னி
யேசறுமுத்தியிலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (௭௪)

ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிற்றகு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேலிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிர்வேறலவென்றதைந்தா
ளுணவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே. (௭௫)

அண்டமொருகுடைக்கீழாளவேண்டிலனம்புயத்தோன்
விண்டுபுரந்தரன்றன்வாழ்வும்வேண்டிலன்மெய்யன்பினாற்
ஞெண்டிசெய்தாங்குன்றிருவடிநீழலிற்றுங்கியுன்னைக்
கண்டுகொளுவ்வரம்வேண்டுவன்யான் கச்சியேகம்பனே. (௭௬)

வாட்டங்குகண்ணியர்வண்ணப்பயோதரவாழ்வையுன்னிக்
கூட்டங்குயோனியிற்போய்ப்பிறவாமற்கிளர்ந்தொளிருந்
தாட்டங்குஞானச்சமாதியியல்பையுஞ்சங்கையறக்
காட்டந் கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (௭௭)

பிறந்தாரிறப்பரிதந்தார்பிறப்பர்தம்பேதமையான்
மறந்தாயினும்பவம்வேண்டேன்மறைமுதலாகமங்க
ளறிந்தாரிணக்கமுமன்பும்வணக்கமுமானந்தமுஞ்
செறிந்தாங்கெனக்கருள்செய்யாய்செழுங்கச்சியேகம்பனே. (௭௮)

பொய்யாமொழியும்பொறுமையுஞானமும்புண்ணியமும்
மெய்யாகமும்விவேகமுங்கல்வியுமேன்மையுமென்

கையாற்றிருத்தொண்டங்காணுதகாக்கியங்காரணமு
மெய்யாதெனக்கருளிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே.

(எக)

கல்லாரிணக்கமுங்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொல்லாதவேட்கையுப்புத்திரதாகமும்பூமயக்கு
நில்லாதவாழ்வும்வீதிநிடதத்தையுநெஞ்சினையு
மெல்லாமறுத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(அ௦)

பேசாதபேச்சும்பிறவாப்பிறப்புந்பேதையர்பா
னேசாதநேசமுநினையாநினையையுநின்மலமுந்
தூசாச்சமாதித்தூரியங்கடந்தசுகமயமு
மேசாதெனக்கருள்செய்யெழிலார்கச்சியேகம்பனே.

(அ௧)

வன்புறுகல்லிலந்பொன்னாகச்செய்யற்கமற்றெனக்குச்
செம்பொண்ணைக்கல்லுருவாகத்திருவுளஞ்செய்திவெறு
மென்பைப்பெண்ணைக்குதல்வேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
யென்புருவாகச்செய்கண்டாயெழிற்கச்சியேகம்பனே.

(அ௨)

மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுமுவாத்தலங்களுமன்றுருவாய்ச்
சேர்த்ததுமெய்மொழிசுத்தந்தெளிதரச்செப்புமறை
மூர்த்திமனச்சுத்திதீர்த்தமொழிசுத்திமூடவுட
லார்த்தலசுத்தியென்றானைக்கச்சியேகம்பனே.

(அ௩)

உறங்காச்சமரதியுமுண்ணுத்திருத்தியும்யோனிவழிக்
கறங்காய்ச்சமுன்றுஞ்சுமூலாவறிவின்கடைப்பிடியு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த்தவனுபவமுந்
திறம்பாதெனக்கருள்செய்யாய்திருக்கச்சியேகம்பனே.

(அ௪)

நெஞ்சங்குழைந்திருண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டியிர்த்திங்
கஞ்சலிசெய்துந்நன்பாதத்துணையையகத்திருத்தி
வஞ்சகமற்றுணைவாழ்த்தும்படிக்கருள்வைப்பைகொலோ
கஞ்சமலர்ப்பொய்கைக்குமுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(அ௫)

மனமொன்றுமவாயொன்றுமின்றியொருப்பட்டமாதவர்பா
னனவினிறேனன்றுவனும்முகனுடிகுநெடுக்கமுந்
மனமொன்றுவைத்துப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்பாற்
கனவிலுந்தோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே.

(அ௬)

நாற்றக்குரம்பையைநாயாதிக்குண்டியைஞானமிலார்
போற்றுஞ்சுடத்தைப்புணன்மேற்குமிழியைப்பொய்யுருவைத்

தூற்றுநவையைத்தொலையாவிடக்கினைத்தேதாகையர்க
ளேற்றுமுடம்பிளையென்றொழிப்பேன்கச்சியேகம்பளே. (அஎ)

காயத்தைக்கல்லினுந்திண்ணிதென்றெண்ணிப்பொற்காரிகையார்
மாயத்திற்பட்டெத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்கினாயாய்ப்
பேயொத்தருநிரயந்தொறும்புக்குப்பிறந்துழலு
ளேயத்தையென்னைறக்குநீர்க்குவையோகச்சியேகம்பளே. (அஅ)

மாலறியாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேறியுதரப்பதிபுக்குக்கண்கலக்கஞ்
சாலவழுவண்ணங்காத்துச்செளக்கியமுத்தியினை
யேலவெனக்கறிவிப்பாயெழிற்கச்சியேகம்பளே. (அக)

பங்கயப்பாசடைநீரிடைநிற்பினும்பற்றையுற
சங்கையெரியிற்சடினுந்தவளநிறங்குறையா
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகைதுன்னினுமல்லையுற
விங்கிவைபோனின்னடியாரொழிற்கச்சியேகம்பளே. (க0)

அஞ்ஞானநீக்கத்திலாருயிரோசிவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியென்பதெவர்க்குஞ்சரியொக்கும்வேறென்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசும்புருடர்க்குன்பாதப்புணிகிடையா
வெஞ்ஞான்றவர்க்குநீர்செய்குவையோகச்சியேகம்பளே. (கக)

வேறென்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றோ
கூடொன்றிலாமறைகூறுஞ்சிவனுருச்சிவனென்றுந்
தேறுமுமையுருத்தேகமென்றும்மிதைத்தேறுவரோ
வீறின்மலவயப்பட்டோரொழிற்கச்சியேகம்பளே. (கஉ)

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரொல்லாஞ்சிவமெனச்செப்புமறை
சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசிவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவனைசேர்தரலுஞ்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமானன்றிகழ்கச்சியேகம்பளே. (ககஉ)

கரணப்பதைப்பறச்சித்திரதீபமுங்கல்லுமொத்துக்
கிரணமும்பாணுவும்வேறற்றொளிரும்க்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருநிழற்கீழ்நிற்குஞானத்தேபாதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றிவிப்பான்கச்சியேகம்பளே. (கச)

முன்னேவினைத்தொடரொல்லாஞ்சின்முத்திகாகொண்டெரித்தேன்
பின்னேவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன்

நின்னுமவினையினையெல்லாஞ்சிவாற்பணம்செய்தொழித்தே
னின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே.

(கூடு)

வைதானாவாழ்த்துவர்பின்னுமிரங்குவன்வாழ்த்தினலஞ்
செய்தாணாப்போற்றுலர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றீவினையே
யெய்தாணானோக்குவனோவினானோக்கியிகழ்தல்செய்யார்
மைதாவிமெலமற்றார்திகச்சியேகம்பனே.

(கூசு)

துயருற்றபோதுமதிற்றுளையார்நற்சுகமடுப்பி
னயமுற்றதிலழுந்தாரிந்தனாலத்துண்டமுறார்
பயமுற்றநீனெனநின்னெனொடொன்றாகிப்பதிந்திருப்பார்
செயலற்றுநின்னைத்தெரிசித்தபேர்கச்சியேகம்பனே.

(கூள)

நாமார்நமக்குப்பதியானொனவருஞானங்களே
மாமாயைகன்மமலத்திரள்மாற்றிமொற்றிடலுந்
தாமாய்முழுவதுஞ்சத்தியுனாததைச்சார்வனென்றான்
காமாட்சியம்மைக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே.

(கூழி)

சும்மாவிருக்குஞ்சுகோதயங்காட்டித்தூரிசுகலா
மும்மாயைக்கப்புறத்தொன்றாய்க்கிடந்தமுழுதறிவாஞ்
சிம்மாதனமெனக்கீந்தாயுனக்கென்செயக்கடவேன்
கைம்மாறுமாரிக்குமுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே.

(கூக)

வெய்யிற்படுபுழுப்போலும்பவத்தின்மெலிந் துவீம்மி
ய்ய்யுநெறியறிவிப்பவருண்டுகொல்லோவென்றுன்னி
நையுமுளத்தினரன்றோவிம்மாலைநயமறிவார்
கையிலுழைமழுவேந் துங்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

(கூடு)

சிவாகமக்கச்சிமாலை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பத்தாவது

கர்நாமிர்தம்.

ஒன்றாகியுணர்வொருங்கியோமொழிப்பொருடானாகி
மன்றாடுகின்றனையன்பின்வழிபடுமறிவொன்றின்றிப்
பொன்றாவிழூட்டொதர்புணர்ச்சியேபொருளென்றெண்ணிச்
சென்றாடியுணங்கிப்போனேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (க)

நிராமயநிலமாகித்தியாநந்தமாகிப்
பராபரப்பிரமமாகிப்பங்கயன்முதலதேவர்
சராசரமனந்தயோனிதத்துவக்குவால்பிறங்கத்
திராசெனநின்றதென்னேதிரிப்புலிவனத்துளானே. (உ)

மலரயனாய்ப்படைத்தான்மாலவனுக்காத்நா
னிலகரனாகியெல்லாந்துடைத்தவனிறைவனானான்
மலைமகட்கொருபாலீந்தாமலிபுனற்கங்கையானைச்
சிலைமதிமுடியில்வைத்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ங)

ஒருவனோடொருத்தியாகியுடொறுங்குடியிருந்தா
னிருவினையொப்பாலன்றியாவர்க்குமறியவொண்ணான்
குருவடிவாகித்தாளார்கொடும்பவமிரியக்குட்டித்
திரிபதார்த்தமுந்தெரித்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ச)

பேசுவதுயிரோயந்தப்பிராணனுக்குயிரைப்பேசின்
மாசிலாமணியொருத்தன்வரவிலன்போக்குமில்லான்
பாசமோசகனாய்நிற்பனவனுருப்பாராவண்ண
மாசையேபாசமென்றான்வயப்புலிவனத்துளானே. (ரு)

நெல்லிடையுமிபோலாவிநினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுளவஞ்ஞானந் தஞ்சலும்பிறப்புமின்றி
மல்லர்போன்றறிவைவையவனத்திடைவலியவீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (சு)

மூலேயிலிருந்தவெண்ணைமுற்றத்திலீர்த்துவிட்டேச்
சாலமோகஞ்செய்மாயைதனுக்கரணங்களாகி

வேலைவாயமுதிருப்பவிடத்தையேவிழுங்கப்பண் ணுஞ்
செந்நின்னினையவொட்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே. (௭)

கன்மமாயொன்றாழமாய்க்கருதிருவினையாய்முன்று
வன்மைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்காரர்வந்துன்
னன்மையையுணர்வொட்டார்நல்லர்பாற்செல்லவொட்டார்
சின்மயமாகவொட்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. (௮)

வெறும்படம்போல்வரைதான்வேறுவேறேறாவியம்போ
ன்றுந் துழாய்முடியோலிசனான்முகனாதிதேவர்
பெறும்பயனுணர்ந்தோர்நின்னைப்பேணுவரவரைப்பேணர்
தெறுங்கடையுசத்திலாடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௯)

பஞ்சவிந்தியங்களென்னும்பாயிருள்க்குஞானக்
கஞ்சகம்போர்த்துன்பாதக்கழலடிபரவந்தொண்டர்
நஞ்சையுமுண்பருன்போனாதனாய்ஞானமீவர்
செஞ்சுடர்மணிபிறங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௧௦)

காதினாலறியாநின்னைக்கண்ணினற்காணவென்னை
மேதைசேர்விவேகத்தாலும்வேதத்தார்விஞ்சையாலும்
பாதத்துக்கேற்றதொண்டபற்பலசூயிற்றியன்பாற்
சேதனங்கண்டுக்கொண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௧)

பாவமுமறமுமொத்துப்பக்ருவம்பருவமுற்றிந்
காவியைம்புலனைப்பற்றாதமுதமாகியென்று
மோவியம்போன்றிட்டங்கண்ணுருணராமையோக்கிற்
செவனுஞ்செவனும்வேறேறாதிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௨)

ஆகநாமல்லவிந்தவைம்பொறிநாமேயல்ல
வேகமேநாமென்றுன்னுமிருடிகளிடயத்துள்ளாய்ப்
பாகமாமுமைமணாபசுபிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமனத்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௧௩)

அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயையாயிற்றிண்டாண்டங்கள்
மறியுலகத்தினுக்கைவந்தவீம்மாயமெல்லாஞ்
செறிதராதருளிச்செய்வாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௧௪)

புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக்
கத்தனாய்க்காமாநிருணங்களாய்க்காமியாகிப்

பெத்தனாய்முத்தனாகிப்பேணுவார்பேணுரித்த
சித்தனாய்சின் றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. (கடு)

ஒன்பதுவாய்தலார்ந்தவூரினிலோரைந்தாய
துன்புறுமமைச்சேரோடுஞ்சுகதுக்கத்தேவியோடு
முன்பினோடுறவரோடுமுற்றரசாளமாட்டேன்
செம்பொனார்மாடகீடுதிருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

ஆரணவுருவமாகியம்பரக்கோயிறோறு
காரணன்பிரமன்காணுநட்டநீசெய்ததென்னே
காரணமுயிரோயென்னக்கண்டவர்காணுதேங்கச்
சேரணிமாடமோங்குத்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

மாயையாலிரண்டுபட்டுன்மலரடிப்புகலிழந்தேன்
ஹாயமெய்ஞ்ஞானத்தாலேதுறந்திடினேகமாகுந்
தாயினுமினியனாகித்தடுத்தேனையாண்டுகொண்ட
சேயமாநதிதென்பாங்கார்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

சுண்ணொளிகதிரின்மாட்டுங்கடவெளிவிசும்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோகிதாரகசத்திமாட்டு
நண்ணுதன்மானப்பொல்லாநாயினென்வந்தடைந்தேன்
மெண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

பவத்துயரான்மெலிந்தபக்குவவயிர்கட்கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன்விளக்கிப்பின்னர்ச்சேவனைவிளக்கிமுன்ற
மவத்தையைவிளக்கிக் கியறிவுருவானுயென்னுஞ்
சிவத்துவமசநீயன்றோதிருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

காந்தமுமசியும்போற்கடலுறுநதியும்போல
வேய்ந்துபின்னீளுனாகியெண்ணமுமின்றின்று
வாய்ந்தபேராக்கநீசொவ்வாக்கியத்தாலேகண்டேன்
றேய்த்தசத்திரனைச்சூகித்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

அறிவொருகடலாயாவியலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறிதுரைகுமிழியுப்புப்பிணமலம்வாயுகன்மங்
குறிபலமீனமாயையிவற்றிஹற்குறைவொன்றில்லைச்
செறிதிருவருளான்மாற்றாய்த்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

புழுவினநிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளல்லா
மிழிபடுமலங்கள்வீசமிதனிஹுநரகநன்றே

வழுவைவினுரிபோர்த்தாமெவள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குத்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௨௩)

பிறந்தவரிறக்கையாலுமிறந்தவர் பிறக்கையாலு
மறிந்துயர்பெரியோரொல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மறந்துநான் பிறவிவேண்டேன்மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறிந்தருள்செய்யவேண்டித்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௨௪)

அரனரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்றா
லரணையேயேத்துமின்களையெறிப்புகுதவேண்டா
மரனுக்குமடிமையாகியரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருறுதியின்வழிபட்டோரோ.

(௨௫)

சிவனையேதெய்வமென்றுசிறிந்தையிற்சிறிதைசெய்மி
னவனலாற்றெய்வமில்லையனுக்கேயடிமைசெய்மின்
றவமிலாமனிதரொல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புவனவாதனைகடத்திப்பொன்னடிக்கமலமீவன்.

(௨௬)

நூலிடைக்கருத்தைவிட்டுறுண்ணியஞானமின்றி
மாலுறுசமயவாதவசனத்தைவசனியாதே
சிலவாசிரியன்சொன்னசெந்நெறிச்சித்தம்வைத்திட்
டாலமார்தண்டத்தானையதமுக்கமாகநோக்கே.

(௨௭)

நாரணன்முதலோரொல்லாநாடொறுமடிமைசெய்ய
வாரிணர்முடித்தவேணியண்ணலுக்காட்செய்யாதே
காரணமின்றியோடுங்கடிகுரன்ஞமலிபோலப்
பாரிடையுமுன்றலுத்தேன்பரவியேன்பரவியேனே.

(௨௮)

பண்டையவினவாய்ப்பட்டுப்பத்தியும்பரிவுமின்றி
வண்டறைகொன்றையானைமனத்திடையிருத்தமாட்டி
ரண்டருமுனிவர்தாமுமரகரவெனுஞ்சத்தத்தைத்
கண்டுகொண்டிருப்பீரவ்லீனெனசெய்வீர்காலனுக்கே.

(௨௯)

மனமவன்பாலிற்செல்லவாக்கவனுஞ்சொல்லப்
பனிதரக்கண்ணிரண்டும்பத்தியாய்ப்பரபரன்பா
லனுசரிப்பொன்றுமில்லேனடியுர்பால்விருப்புமில்லேன்
கனியிலாமரத்தையொத்தேன்கறைவனர்கண்டனுக்கே.

(௩௦)

ஐயமுமிட்டேனில்லையடியார்க்கொன்றீந்தேனில்லை
துய்யமெய்ஞ்ஞானநூலின்சொற்பொருளறிந்தேனில்லை

மையணிகண்டத்தானைமலர்கொடுபணிந்தேனில்லை
வையகத்துவாரீரொத்தேனென்செய்கேன்மதிவல்லீரே. (௧௧)

சாவதும்பிறப்புமில்லாச்சங்கரற்கடிமைசெய்வான்
நேவருமுனிவர்தாமுந்தியிடைநிற்பரென்ற
பாவியேனடிகளுக்குப்பணிவிடைபலவியற்றேன்
காவியந்தடங்கண்மாதர்கலவியிலமுந்தினேனே. (௧௨)

நீரிலாக்குளமுஞானநிலையிலாநெஞ்சநீண்ட
தேரிலாபூரும்பன்னூற்றெறிந்தவரில்லாநாடு
மேரிலாச்சீரும்போலவீசனுக்கடிமையென்னு
பேரிலாவாக்கைபெற்றேன்பேதையேன்பேதையேனே. (௧௩)

ஞானத்தான்ஞானியல்லேனன்மையாற்குடும்பியல்லேன்
மோனத்தாற்றுறவியல்லேன்மூடத்தான்மூடனல்லேன்
வானத்தார்வணங்குந்தூயவயப்புலிவனத்துளார்க்குத்
தானற்றவடிமைசெய்யென்சமூக்குடைச்சமூக்கினேனே. (௧௪)

எல்லையில்லாமெல்லாமேழமார்வலையுட்பட்டிக்
கல்வியுங்கருத்துமின்றிக்கலக்கநானலக்கணுற்றே
னல்லுநண்பகலுமுன்றனடியின்சீழிருத்தல்வேண்டிஞ்
செல்வமுஞ்சிறப்பும்தேவண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (௧௫)

ஐவகைப்பொறிகளாலுமறுவகைக்குற்றத்தாலு
மைநிகழ்கண்டாரின்னைமற்றதுமூலம்னிதனானே
னுய்வகைவேறுகானேனுயர்க்குயிராகிநின்ற
தெய்வமேயஞ்சலென்னுய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௧௬)

ஆமைபோலந்தொடுக்கியறிவினுளறிவாய்நின்ற
வோமொழிப்பொருளைநாடியொன்றுபட்டிருக்கும்வண்ணங்
காமனைக்காய்த் தகண்ணுங்கடையரிக்கடையனேற்குச்
சேமநல்லறிவுகாட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௧௭)

சத்தசத்தென்னவேதஞ்சாற்றியவண்ணநின்னைச்
சத்தெனக்கொண்டிவ்வாக்கையசத்தெனத்தள்ளகில்லேன்
சத்தொடுகூடிப்பின்னுமசத்தையுந்தாவித்தாவிச்
சத்தனைசதசத்தானேனென்செய்கேன்சமலுனேனே. (௧௮)

பற்றறத்துறந்தனானப்பட்டினத்தடிகள்போலப்
பற்றறத்துறந்தேனில்லைபராபரநிலையைக்கண்டாங்

கற்றிசுவாக்கரல்லேனென்பிற்கண்ணப்பனல்லேன்
குற்றஞ்செய்மூர்க்கனல்லேன்பத்திவிற்கோழையேனே. (௩௯)

கல்லெறிசாக்கியர்க்குங்கடைக்கணித்தருளாலாண்டாய்
வில்லடிபட்டுமன்றுவிசயினேக்காத்தாட்கொண்டாய்
புல்லியசிறியவாணன்புறக்கடைகாத்தாயானு
லல்லமர்கண்டநீமெய்யன்பனுக்கெளியனாமே. (௪௦)

அறிவிக்கக்குரவரில்லையன்னையும்பிதாவுமில்லை
யறிவிக்கவயலொன்றில்லையம்பலத்தாடியென்று
மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனரிமுனிவொல்லாஞ்
செறிவுடையடிமைசெய்வார்திரிப்புலிவனத்துளானே. (௪௧)

பண்டொருகாலந்தன்னிற்பத்தருக்கருளிச்செய்தா
னண்டர்கோன்வழிப்பட்டேத்தவதுக்கிரகங்கள்செய்தான்
முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங்கொடுத்தான்
றிண்டிறற்புவிபூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே. (௪௨)

ஆவிற்கும்புலிக்குமுன்னமதுக்கிரகங்கள்செய்தா
னவிக்கும்வலியனுக்குநானாக்குமருளிச்செய்தான்
மூவர்க்குமுனிவர்கட்குமுதுக்குறைவறிருக்குந்
தேவர்க்குமுத்திதந்தான்திருப்புலிவனத்துளானே. (௪௩)

பனாவடிவீசற்கானபடியினாற்பன்றிக்கன்றுக்
கருண்முலகொடுத்தான்பின்னுமானேக்காயரியைவட்டான்
குருவடிவாகிக்கல்லால்சூறுகிணறாதலாலே
தெரியருண்மூர்த்திபோலுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (௪௪)

அரக்கனைமிதித்தத்தாலுமரிவெட்கிப்போனத்தாலு
முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ்
சுருக்கமில்புலியைத்தாங்கித்தூலமாயிருத்தலாலுஞ்
செருக்களவாற்றலுள்ளான்திருப்புலிவனத்துளானே. (௪௫)

இன்பத்துளின்பமாயநின்னடியெய்தும்வண்ணந்
துன்பத்துட்டுன்பநீங்கித்துறவிகழேங்கிநிற்பார்
பொன்பதும்த்தோன்மாயன்புண்ணியத்தவங்களைந்பார்
செம்பதும்த்தாள்காட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (௪௬)

அறிவுருவாயவென்னையாணவமனாதிசூடிப்
பிறிவறிபாதநின்னைப்பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி

நெறியினை மறைத்துப் பொல்லாநீசருக்கடிமையாக்கிச்
செறியிருணின்றதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே.

(சுஎ)

உடம்பினைச் சிவமேயென்பருடம்பிற்குமூலமோரார்
கடம்பெயிராணன்றானே கத்தென்னுரைப்பரஞ்சு
மடம்பெறுமிந் தியத்தை மதியென்பரிவைக்குமூலந்
திடம்பெரினனேக்காணாத்திருப்புலிவனத்துளானே.

(சுஅ)

அனுபவத்தறிதலன்றியளவையாலறியக்கூடாச்
சனகனைச் சாக்கிகொன்னுற்சருவருமொப்புக்கொள்வர்
மனமொருபாலேவிட்டமெலரடிநோக்கும்வஞ்சர்
தினமலரிடினும்வேண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே.

(சுக)

சிவத்தினுக்கிரண்டெத்திதிமிரத்துக்கனந்தசத்தி
சிவத்தினுக்குயர்ந்ததென்பர்தெளிவிலாமார்தொல்லாஞ்
சிவத்தினை மறைத்தென்னே மறைத்தலாற்றியிரபாசஞ்
சிவத்தினுக்குயர்ந்ததாமோதிருப்புலிவனத்துளானே.

(சூ0)

தினாதுரைகுமிழியெல்லாந் தினாகடற்றேறான் மூர்போ
லுறையுயிர்மாயையாக்கையுன திடையுதிக்கக்கண்டேன்
பரைகிடைவருவமாகிப்பசுதொறுங்குடியிருந்த
திருமறுமார்பன்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே.

(சூக)

தேகமாதுமைதன்கூறுசீவனின்கூறுதானு
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்பதானொலையல்வேண்டும்
வாகனஞ்சத்தியம்புமாயவனாகக்கொண்டென்
றேகவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே.

(சூஉ)

அனாதியின்மலம்வந்தென்னையடுத்ததுமதற்குமுன்னே
மனாதிகளிலாதவாறுமலடிபான்மைந்தன்போலத்
தனாதியின்சத்தியாலேதனுகரணங்கன்வந்து
பினாதிரிற்பெற்றுப்பின்னைப்பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்
செனாதியன்வழிபட்டேற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே.

(சூஊ)

கடலிலேகலந்தவாறுசதியிடைப்பின்வந்தாலும்
கடலினுட்டன்மைகுன்றாக்கையெனநினைக்கண்டோரு
முடலிடையிருந்துமுண்டமுறங்கியுமுலர்விரின்ற
திடனுடைஞானியன்றோதிருப்புலிவனத்துளானே.

(சூச)

ஒன்றிரண்டல்லவென்றாகொன்றினையொன்றாற்றி
நன்றுதிதென்னாநிற்குஞானிகளுள்ளக்கோயி
லென்றிறங்கியதென்றோவிடைவிடாதிருந்ததெம்மான்
சென்றிடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே

(சூரு)

பாசத்தார்பாசத்தோடும்பதிந்திடப்பசுவாரின்பாற்
காசற்றவிழியார்போலக்கலந்தபின்பிரிவதில்லை

யாசற்றநீயுநானுமன்னியமின்மையாலே
தேசத்தார்பரவலானதிருப்புலிவனத்துளானே.

(௫௬)

கூட்படுகூடநல்லகேழ்க்கினர்குளவியாலே
யாட்படவதுதானுவதிசயம்போலுமம்ம
நாட்படப்பிரிந்தநாயேனாதநிற்காட்செய்தத்தாற்
சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே.

(௫௭)

வடிவிலாவடிவினின்றமனமிலாதொழில்சூழ்ந்நி
யடிமுடியில்லாஞானவாரமுதுண்டிநிற்போற்
படுகுழியனையபெண்டிர்பாழ்நரியினையமைந்தர்
செடியுடையாக்கைவேண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௫௮)

நகரத்தின்மயிலுஞானவாளினுனறுக்கிப்பின்னர்
மகரத்தின்மறைப்பைநாமேமணியெனுமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்றுமாலயனறியாதேங்குஞ்
சிகரத்தைக்கண்டேனின்னற்றிருப்புலிவனத்துளானே.

(௫௯)

நோயிலாவாக்கைபெற்றுதுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியரின்றைச்சமாதியிற்காணமாட்டார்
மாயையால்வகுக்கப்பட்டவடிவிடைநின்றைக்காணச்
சேயராயரற்றுகின்றார்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௬௦)

தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டு
தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும்வீனையிரண்டு
மனமொழிகரயமூன்றுமவுனமுத்திரையினிந்பச்
சினமயலகன்றோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௬௧)

குறியறிவாகுங்கோயில்சூழிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேயெல்லாமறிவெனக்கண்டுகொண்டேன்
றறியெனவுடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலைச்
செறிபவமினியேற்குண்டேர்திருப்புலிவனத்துளானே.

(௬௨)

சைவசித்தாந்தமெல்லாந்தானவனாகிநிற்றல்
மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன
லுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றோதியென்னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற்குரவனீயேதிருப்புலிவனத்துளானே.

(௬௩)

கண்ணினற்காணக்காட்சிகாதினற்கேளாக்கேள்வி
யெண்ணினவெண்ணவெண்ணமெழுத்தினுலெழுதாக்கல்வி
மண்ணைபாலகனுன்மத்தன்மதியொத்தஞானமெல்லார்
திண்ணமாய்க்காட்டுமிந்தச்செவிக்கினியமிர்தமன்றே.

(௬௪)

கர்நாமிர்தம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேராவது

சுருதிசாரவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்பு.

பெரியபண்டியன்பெய்கரியானை
னரியனானத் தபோதனரஞ்சலிக்
சூரியவாமனரூபனையுள்ளவாஞ்
சுருதிசாரவிளக்கம் துதிக்கவே.

(ச)

பரசிவவணக்கம்.

காதெவனாலேகேட்டுங்கண்ணெவனாலேகாணு
மோதுநாவெவனாலுண்ணமுடலெவனாலேயோரு
மோதுமூக்கெவனான்மோக்குமூச்செவனாலேயோடும்
போதெவனாற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிற்பாம்.

(ச)

பராசத்திவணக்கம்.

(வேறு.)

ஆதிப்பிரமத்தொருசத்தியபினாசத்தியாயதன்பாற்
பேதசத்தியாயதன்பாற்பின்னாபின்னசத்திகளா
யோதுநாமரூபமாய்விரிந்துமுடிவினென்றாகிப்
போதமயமாய்வின்றாடன்பொற்றாமரைத்தாள்போற்றுவாம்.

(உ)

முருகக்கடவுள்வணக்கம்.

(வேறு.)

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தனானலிவேகங்கண்மேலிடச்
சுத்தவான்மொருபமேநீயெனுஞ்
சத்திகொற்றைகச்சரவணற்போற்றுவாம்.

(ங)

அடிபார்வணக்கம்.

(வேறு.)

மூப்பாமும்பாமென்றமூலரைடிபோற்றி
யப்பாலும்பாமென்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமில்லென்றசீவாக்கருரைபோற்றி
பொய்ப்பாராயறத்துறந்தவெண்காடர்புகழ்போற்றி. (சு)

கண்ணுலங்கருத்தாலுங்கையாலுமெய்யாலு
நண்ணுதபரஞ்சுடனாநாதாந்தநாயகனா
யுண்ணுபெவர்க்கெளியவுத்தமையுபரிடதந்
கண்ணுரக்கண்டுவரைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம். (ரு)

பெற்றதபோதனர்பாதப்பெய்துளியுனைந்திடவுங்
குற்றமுறுமெனதுள்ளங்குவிந்தறிவைக்குறுகிடவும்
பற்றறத்தீரத்துறந்தசுகமுனிபங்கயத்தானை
யற்றமறத்துறந்தவன்போலறிவாகிவணங்குவாம். (சு)

குருவணக்கம்.

ஆக்கையலவிந்தியநீயல்லவகக்கரணமல
தேக்குபிராணனுமல்லவசுவலைசாக்கியல
போக்குவரவில்லாதபூரணநீயென்றருளு
மாக்குரவன்றிருத்தானைமறவாமல்லவணங்குவாம். (எ)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

மறைகிடந்தமதுரநால்வாக்கிய
நறலுமென்னஞானிகளுண்டிடப்
பிறவிதீர்தரப்பேணிப்பெருகிரு
ளறவிளம்புவனங்கையினெல்லிபோல். (அ)

(வேறு.)

ஐயமுடையோரின்னுமாயையுடையோரயுத்
பையரவன்முடியுலகப்பசுநூலின்விருப்புடையோர்
மையுறுகொக்குவம்பரதமலிகணிதஞ்சத்தமிதி
னையுமவாவுடையோருமிந்நூலினையமறியார். (க)

அவைபடக்கம்.

ஆலவிடஞ்சிவன்மிடற்றிலடங்கியத்தாலகிலமெலா
மாலவிடமென்றிகழாரஞ்சலிசெய்வார்போல

மூலமகாவாக்கியமாமணிச்சீனாமுடிந்திமிம்
மூலமறிந்தோரிகழாரதுவேயென்மொழியம்மா. (க0)

நாரதாதியர்க்கர்குநவின் நநால்வாக்கியமும்
தீரராய்முத்திபெறச்சித்தமொருப்பட்டவர்க்குத்
தூரமாயணித்தாயசுயம்பிரகாசப்பெயரோ
ஹரியன்சேவடிபோற்றியறைவனருந் தமிழாலே. (க௧)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

மு த ல் வ ா க் கி ய ம்.

தீர்த்துறந்தசுகமுனிவன்றிவவுமகரயாழ்முனிவ
ஹரப்பொலிந்ததாமரைப்பூவடியில்வீழ்ந்துமுகநோக்கிப்
பாராதுறந்துபோமாறுபகர்திடெயின்னப்பக்குவனே
சேரப்பிரமம்பிரபஞ்சமேவாப்பிரமோகந்தெளியே. (க)

(வேறு.)

உலகமேபரப்பிரமமுனைக்குமந்தப்பிரமநா
மலகில்கலையுணர்ந்தாலுமருத்தமிதேயறிகண்டாய்ப்
பலமயலேத்துறந்தரியபரமபதந்தனைத்தாவி
யுலவுசுகமுனிவரனையென்றுரைத்தானுயர்முனிவன். (உ)

ஆகிலிந்தப்பரப்பிரமமகிலமயமாயிற்றென்றாற்
சோகமொடுபிறந்திற்குந்தொழிலுளவோவென்பாயே
லீனகபலபணியாயுமிறந்தனவோவதுபோல
வேகபரமகிலமுமாயிருக்கும்வியாபகத்தாலே. (ங)

தந்தைவயினுண்டாயசந்ததியுமவனென்றே
முந்தாமையுரைதருமான்முழுவதுந்தானன்றியொரு
சின்னதுமிலையெனவீசன்சேயிழைக்கோதியபரிசாற்
பந்தமறுஞ்சுகமுனிவபார்பிரமஞ்செகமென்றே. (ச)

எல்லாவண்டமுமியானேயாவருமென்சொருபமே
நல்லார்பொல்லாரநானேநன்மையொடுதிமையுநா
ஹல்லாசபரமுத்தியொன்றொழியவிரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப்பொருடெரியாகண்ணிலர்க்குக்கதிருண்டோ. (ரு)

ஒலியாகிப்பரிசமாயுருவாகியிரதமாய்ச்
சலியாதக்சமாய்த்தாரணியாய்ப்புனலெலாய்

மலிவாயுவானமாய்மதியிரவியியமான
யலியாகியாணுகிப்பெண்ணுகியமர்கின்றேன்: (சு)

சாவதுவும்பிறப்பதுவுந்தனுவன்றேவஃதறிதி
சாவதுவும்பிறப்பதுவுந்தாமென்றேயுரைதருவார்
போவதுவும்வருவதுவும்புரியட்டசரீரமே
போவதுலவருவதுலபோதமயப்பொருணமே. (எ)

இவ்வண்ணமறியாதாரில்லறத்தைத்துறந்துபோ
யுவ்வண்ணம்பெறக்கானிலுசுதித்தவம்புரிவர்
நைவண்ணமனத்தோடுநானிலம்போய்த்திரிதருவார்
கைவண்ணவனலோம்பிக்காலத்தைக்கடத்துவார். (அ)

(வேறு.)

தன்னையறிந்தோர்தபோதனோதன்னையறியார்தபோதனரோ
முன்னையினையின்முடிபறியார்முதன்மைப்பிரமந்தானென்றே
சொன்னமறையின்பொருளறியார்துந்துந்துவாரசுபமுத்தி
பின்னமென்றேபிதற்றுவானெனையுலகின்பேதமே. (க)

முதல்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

இரண்டாம் வாக்கியம்.

வான்முதலுலகமெல்லாமனத்திடையாக்கவல்ல
நான்முகப்பிரமன் தன்னையிலக்கமுனிவனோக்கி
மோனவத்துவிதச்சொற்குமொழிபொருளிரண்டோவொன்றோ
ஞானசற்குரவசொல்வாயென்றுளநைந்துகேட்டான். (க)

(வேறு.)

ஏகமேவாத்துவிதம்பிரமோகமென்றிசைப்பத்
தாகமொஞ்சுகமுனிவன்சந்தேகத்தடைநீங்கி
யாகமெனுஞ்சிறையுலவாதாந்தச்சிறையாகி
யேகமேயத்துவிதம்பிரமநாமெனத்தெளிந்தான். (உ)

அத்துவிதத்துவிதமல்லாதெனவரியமறையேக
மத்துவிதமிதற்கையமில்லையென்றேயறைந்தாலும்
பொய்த்துவிதமயக்கொழியார்பூருவவாதனையாலே
யத்துவிதமொழிபொருடானன்னியமாய்த்தெளிவரால். (உ)

வேறுகப்பிறந்திறந்தகாலமெல்லாம்விவேகமிலாக்
கூறுகியருட்குரவன்குற்றேவலாற்றியபின்

ஸீரூருந்திருமேனிநிமலன்மாவாக்கியத்தால்
வேரூகாப்பதமளித்தால்வேரூகும்விரகிலிகள். (ச)

ஒன்றாகிப்பரவெளியாயுருவருவமிலதாகிக்
குன்றாதபரப்பிரமங்குகையிருக்குமசைவிளக்கி
னன்றூருமிதயகுகைநாமதுவேயையமிலை
கன்றாதநின்மொழியான்மெய்ஞ்ஞானங்கடைப்பிடித்தேன். (ரு)

ஊனாடியுயிர்நாடியுண்ணாடிப்புறநாடி
வானாடிவளிநாடிமண்ணாடிநீர்நாடித்
தீநாடிநாதவிந்துசெங்கதிரேரான்றனைநாடி
நானாடிப்பார்ப்பளவினானேயப்பரப்பிரமம். (சு)

பல்கலையாலாகமத்தாற்பகர்ஜைதபதினெட்டா
னல்வினையாற்கருமத்தாநான்மறையான்ஞானத்தாற்
சொல்லாகத்தான்மறையாத்துணிவாலிற்றுநத்தோரா
னல்லோராநான்பார்க்கினானேயப்பரப்பிரமம். (எ)

ஒருகாலத்தோன்றினெனொருகாலம்வளர்கின்றே
னொருகாலஞ்சாம்பினெனென்றுரைக்குமுணர்விலிக
னொருகாலம்பிறத்திலையொருகாலம்வளர்த்திலை
யொருகாலமிறத்திலைநானேயவ்வுயர்பிரமம். (அ)

நான்மனிதனன்றுநானவிலுறுதேவனுமன்று
நானிராக்கதனன்றுநலியசுரனுன்று
நான்முனிவனன்றுநகனன்முகனுநானன்று
நான்றிருமாலன்றறனுமன்றரியபிரமநான். (க)

முன்னவருநானல்லமுடிமன்னர்நானல்ல
துன்னுவசியருமல்லகுத்திரருநானல்ல
வன்னியருநானல்லவன்னியருநானல்ல
பின்னமொடுபிறப்பிறப்புமில்லாதபிரமநான். (கௌ)

நான்பிரமமெனுஞ்ஞானஞானிகள்பாலுளவாகு
மூன்பிரமையொழியாதார்க்கொருக்காலத்தோன்றாவா
மான்வயிற்றினரிதாரமருவுமன்றிவராகவயிற்
றுன்பிறக்கக்கண்டாருமுண்டோபொய்க்கவியுத்தும். (கக)

ஆதலாலகம்பிரமமெனுஞ்சுருதியகத்தெளிந்து
போதினன்முகப்பிரமன்புண்டரிகத்தாள்வணங்கி

யோதொனாமகிழ்ச்சியொடுமுலாவினாலகமெலாஞ்
சோதியிவன் றானென்னத்துந் தசகமுனியம்மா.

(௧௨)

இரண்டாம்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

மூன்றாம் வாக்கியம்.

சொன்னவருஞ்சகமுனிவன் றுயர்க்கடலைக்கடந்திடுவான்
முன்னைவினை நல்வினையான்மொய்த்தெழுந்தபூங்கயிலை
மன்னியுறை கல்லாலின்மாதேவர்திருமுன்பு
ஹன்னினனேகமுறைதொழுதழுதான்சொல்லுவான்.

(௧)

காண்பதெலாம்பிரமமெனிற்கண்டி தமாயழிதருமே
காண்பதலாதனவெல்லாங்காணுமலழிதருமே
மாண்பயிலுமாலறியாமலர்ப்பதத்தாய்புகன்றிடுதி
வீண்பயிலாகச்சுமையான்மிகநொந்தேன்விண்ணப்பம்.

(௨)

சிறந்ததிருக்கல்லாலிற்றிகழ்கின் றதெய்வமே
பிறந்திறவாப்பெற்றியனேபேதையென்விண்ணப்ப
மறந்தவிரப்பாவமுதும்.தொழியவறனெய்து
மிற்தொழிவதெக்காலமெய்ஞ்ஞானுண்பதம்பெறுவேன்.

(௩)

பக்குவர்க்காய்க்கல்லாலின்பாங்கெழுந்ததெய்வமே
தக்கவிராட்டிருவுருவாய்தமியேன் றன்விண்ணப்ப
முக்குறும்புங்கடந்தவீடமுழுத்தூரியநிலையென்ற
லக்குறும்பைக்கடப்பவன்யாரவனையப்பரப்பிரமம்.

(௪)

பொய்ப்பிரமையொழியதிருக்கல்லாலின்புடையெழுந்தோய்
செப்புமுறையறியாதசிறற்றடியேன்விண்ணப்ப
மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிலறிபவர்பார்
சுப்பிரமமுடனோறுந்தோற்றியுமென்றோற்றுவே.

(௫)

அருந்தவர்க்காய்க்கல்லாலினகத்திருந்ததெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றூரியநிலப்பொற்பொதுவுங்கடந்தேறி
யிருந்தபடியிருவென்றோலையேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரநாமென்றறியினிடேதமெனோவிதியென்றோ.

(௬)

வேதியர்க்காய்க்கல்லாலின்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதமிலாப்புன்மதியேன்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதமிலையெனிற்பேதம்பெற்றமையென்பினும்பேதம்
போதுமோர்பிராந்தியெனிற்பூரணர்க்கேகரிப்பொய்ம்மை.

(௭)

ஆதலாலடியேனுக்ககந்தெளியவிடைதேற்றிக்
காதலாலடியேனைக்காப்பையெனக்கைகருவித்துச்
சீதரன்முன்னரியாதகிருவடிக்கீழ்வீழ்ந்தலறிப்
போதமசைவநநின்றூன்புரமட்டோன்புகலுமால். (அ)

சத்தியமீதிதற்கையஞ்சாராதுசமுசயமா
மித்தையிதிலொழிந்துபோமில்விடைக்குவிடையில்லை
சுத்தகிளிப்பெயரோய்கேள்சுருதிமுடிவினுஞ்சார
மெய்த்தமறையொன்றூலுன்னவிரிவொடுங்குமிஃதறிதி. (ஆ)

பாவாபாவாதீதம்பிரமோகமெனப்பகரு
மூவாதவாக்கியத்தின்முடிவறியின்முன்மாயை
நீலாதபின்மாயையிரண்டிற்குநீண்டிருக்கு
மோவாதபரப்பிரமநீயாமென்றுணர்கண்டாய். (க)

(வேறு.)

கேவலசகலமென்னக்கிளைத்தெழுமாயைதன்னைக்
கேவலஞானத்தாலேகிழித்தறிவாகிநிற்பாய்
பூவலம்புரிந்தமாந்தர்புண்ணியதீர்த்தமாதி
யாவலாய்த்தானமாதியாகமாதியவிதாமால். (கக)

(வேறு.)

நினைவழிப்பினதன்பின்னைநினையாமையெழுமத்தை
நினைவறியாவறிவுருநாமென்றவற்றினயனிற்பாய்
மனிதரறியாவிந்தமாளுதசுகோதயத்தைத்
தனியிருந்துகாண்டியாற்சகங்கடந்தவத்தோயே. (கஉ)

காரணகாரியங்கடந்தகரிப்பிரமநாமென்றே
யாரணநூற்புகன்றபடியனுபவிப்பாயருந்தவனே
காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிசொலுந்
காரியமுன்பாலுடைத்துக்காரணமக்கடவுடன்பால். (கங)

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடேழுன்பா
ராகிலுயிருபாதிதாலகிலேசனுபாதிசொலிற்
சோகமிலாச்சருவசிட்டிமுதற்சருவாந்திரியாமி
பாகமுறுஞ்சுகமுனிவகடையேழும்பரிந்தறியே. (கச)

இன்னணமாயுயிரரணைக்கடந்தேறியிறையரணைப்
பன்னுமறையின்படியேகடந்திடிற்பைங்கிளிப்பெயரோய்

சொன்னபரப்பிரமமயந்யாமேதோன்றுமா
லன்னியமாயொருபொருளுந்தோன்றவேயனுபவத்தே. (கடு)

தேகமலேன்பொறியல்லேன்செறிகரணநானல்லேன்
முகபிராணனும்லேன்முழுப்பிரமநானென்னச்
சோகமெனப்பாவிக்கிற்சுகமுனிவவுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறுமதிபோலவிளங்குமுன் நன்மதிதானே. (கக)

சிட்டிமுதற்ரொழிற்கெல்லாஞ்செப்பிடினான்பரமென்ன
விட்டவைக்குச்சாக்கிநானெனில்விமலமடைகின்றாய்
வெட்டவெளிப்பெரும்பாழில்வீற்றிருக்கும்பரம்பொருணீ
யிட்டசெழுங்கதிர்போல்வையிருக்குமுனையறியாவே. (கஎ)

பாவனையெலாமிறந்தாற்பாழன்றோபரமேட்டி
பாவனையெலாமிருந்தாற்பசுகமன்றோவிரண்டு
மோவியதேநின்னிலையமுபாதியறுகுனியமா
யோவியம்போனிருவிகற்பவுணர்வாய்நிச்சுகமுனிவ். (கஅ)

(கே வ று.)

அறிவையன்றியறியப்படும்பொருள்
சிறிதுமில்லையெனத்தெளியாவிடின்
மறியுமைப்புலவாதைத்திணைகளில்
பிறவிமைக்கடல்வீழ்வைபெருந்தவ. (கக)

(கே வ று.)

அனந்தகுணகலியாணவப்பிரமேயப்பொருளே
மனந்தமொருநிலையம்வகுத்தந்திவாகனனே
தனந்தனியேயிருந்தாடுஞ்சங்கரகாலத்தின்
முனைந்தபரவெளிக்கோயின் முக்கணநின்னாலுய்ந்தேன். (உ௦)

(கே வ று.)

வேதநாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிந்தனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்ப்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கோலோ. (உ௧)

(கே வ று.)

உளதிலதாம்பொருண்முடிவினுறுபொருளையான்கண்டே
னுளதிலதேபொருளென்னுமுணர்விலிகள் காண்பாரோ
வளவிலாப்பொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணு
லளவிலாலாநந்தம்பெற்றேன்யார்பெறுவாரே. (உ௨)

காணக்கண்டேளாதகாதுமுனாகழறாப்
பூணதபூணமும்புனையாதபொற்றுகிலும்
வேணதவேட்கையுமெல்லீழாதவிரியப்ப
மாணதிராமல்லாவறிவாதிதந்தனையே. (உரு)

கைம்மாறுகாண்கிலேன் கடையுசுவெந்தீயாடி
பெய்ம்மாறிக்குதவியெவர்பெறவளிப்பார்பேருவகைப்
பெம்மானேபணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேறெற்கருடியென
மும்மாயைப்புரங்கடந்தசுகோதயமாமுனிபோனான். (உசு)

மூன்றாம்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

நான்காம் வாக்கியம்.

உண்ணார்போன்முகட்வாடியுண்டிமெல்லீழைவின்
யுண்ணாடிப்பரம்பொருளையுன்னியுலவாத
வெண்ணாதநெடுங்காலமிதுவதுவென்றோர்கின்ற
வெண்ணாதவெண்ணமெலாமெழுவதனையிடிக்கின்றான். (க)

(வேறு.)

எத்தனைதாயைக்கண்டோமெத்தனைதமரைக்கண்டோ
மெத்தனைமனையைக்கண்டோமெத்தனைமகவைக்கண்டோ
மெத்தனையுரைக்கண்டோமெத்தனைபேரைக்கண்டோஞ்
சித்தமேதிரும்பாய்சன்றிருவடிகாணுமாதே. (உ)

(வேறு.)

வாமனமேயென்கண்டாய்வையகத்திற்போயழுந்திச்
சாமனவுமென்னையென்றமொற்றஞ்செய்கின்றாய்த்
தூய்மனமேயென்றோடுந் துணைப்பட்டாயாகிலன்றே
தேய்மதிபூர்சடையானையின்றேசென்றடைவேனே. (ங)

பொல்லாதபுலன்மரத்திற்போயேறிப்புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்றாங்கே
நல்லார்போம்வழிநாடிநால்வரைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையெனஞாலமுனைத்தூற்றுமே. (சு)

ஆக்கறக்குமன்றே ரமகந்தொறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிடத்தேசென்றுகுற்றேவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருதவேதேடிமுயல்கின்றாய்முதுநெஞ்சே
போக்குவரவகன்றபரிபூரணனைப்புறகிட்டே. (டு)

போகாதபுலக்கடலிற் புகத்தனிற் பொருமியெழு
மாகாதநஞ்சினையுண்டந்தோநீயழிகின்றாய்
முகமனமேயுனக்குமுடிவுமொருக்காலுமுண்டோ
காகமுருக்காட்டிலுனைக்கனன்றிடிவென்களையாறும். (சு)

விரியமனங்கடவதெனவியாதனிட்டுசாபமோ
பெரியபிராரத்தமோபிரமன்விதித்தனலியோ
கரியமனக்கள்ளாநீகவலைவனம்புகுகின்றாய்
யொருமொழியாலுனைக்கட்டியுருட்டிவிடக்காண்பேனோ. (எ)

அஞ்சுபுலன்வழியோடியலைகின்மனமேவா
நஞ்சமுதமாயுண்டநாதன்பாற்போவோம்வா
தஞ்சமினிலேவிறல்லைசங்கரன்றாட்டஞ்சமன்றி
யுஞ்சிடவோர்நெறியில்லையோகியர்பாற்போவோம்வா. (அ)

பெரியவர்தந்தரிசனத்தாற்பெருதபொருளொன்றுண்டோ
வரியவவர்பொழித்தடியாலடிக்கின்றேன்வாமனமே
யொருபொழுதோர்நொடியளவுநின்பாயேலுயர்முத்திக்
ககாகாண்பேன்மெய்ஞ்ஞானக்கடவுளையுங்காண்பேனோ. (க)

அகமுகமாயைந்தடக்கியாறொடுக்கியாந்தச்ச
சுகமடைந்தசனகளைச்சென்றடைகின்றனசுகமுனிவன்
பகலிரவும்பொருட்டேடிப்பரியவர்பாலடையாது
சுகதியிடைக்கேழுவெனத்தவமிலர்பாலடைபுள்ளார். (40)

சனகனெனுமன்னவர்கோன்றையமுகநோக்கினர்க்குண்டோ
மனசமுசுமெனக்கேட்டுவாய்தனிலீரோழ்பகனு
மனதாகமின்றியேயவனிருப்பப்புரவலனு
நனிவாவென்றழைப்பவந்தான்ஞாலத்தையறத்தாற்றத்தான். (5)

பைந்தொடிசங்கமமின்றிமற்றையபல்லுபசார
மங்கியற்றவேலினுனறவாழிதரிசனசுன்
புங்கவனையெவ்வண்ணமிருக்கின்றாய்புகறியென
விங்கறியேன்சுகவசுகமிரண்டுமென்றனசுகமுனிவன். (42)

அறிகின்றேனறிவில்லெனெனுநிலையங்கடந்தநிலம்
பிறிவறியசுவானுபவாதீதம்பிரமோகமென
மறுவின்மறைசுறுமாவாக்கியத்தைக்கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்றவனுபவமுமனுபவமன்றாமன்றே. (43)

அவ்வறிவுங்கடந்தொளிநுமனுபவமேதென்றாயே
 விவ்வறிவுவேனமாவிருப்பளவுந்தோற்றுவாஞ்
 செவ்வறிவாய்நீநிற்பிற்றெரியுமதெயன்சொல்கேன்
 பெளவமடைநதியெனவுன்பசுபோதமடங்கிமொல். (௧௬)

நீயறியப்பட்டசெலாநிட்டையல்லவதீதத்தே
 போயறியுமறிவினையும்புகவிழுங்கிப்பூரணமாய்த்
 தாயறியுங்குழுவியினத்தினையன்றியாவண்ம்போ
 லாயபெரும்பாழறிவாரறியாதவனir்வசனம். (௧௭)

உன் தந்தையுரைத்ததுவுமுயர்முனிவனுரைத்ததுவு
 மன் தல்கமழ்கமலனுரைவாக்கியமுமகதேவ
 ரன்றுரைத்தவாக்கியமுமயானுரைத்தவரும்பொருளு
 மொன்றேயாமையமில்லையுனயன்றிலேயிலை. (௧௮)

பேரூதபெரும்பேற்றைப்பேசாதபெரும்பேச்சை
 பூரூதகண்ணீருமுடையாதபேரன்பு
 மாரூதவனுபவமுமனுகாதவனுதலுமாய்
 மாரூனுங்காணாதமகத்துவத்திலமுந் துவாய். (௧௯)

பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றான்சுகமுனிவ
 னறிபவன்போயாநந்தத்தனுகூலமானபினர்ச்
 செறிபிரமமொன்றொழியவிரண்டில்லாத்திறத்தேல்
 பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றன்பெருஞ்சனகன். (௨௦)

காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறென்றான்சுகமுனிவன்
 சேண்பயிலுமொளிக்கொளியாய்ச்சித்தாகிப்பரவான்மா
 தான்பிரகாசித்தபினர்த்தானேதானுனமையாற்
 காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறென்றன்கனசனகன். (௨௧)

உண்பதியாதுண்பவன்யாருறையென்றான்சுகமுனிவன்
 புண்பயிலுமுடல்பொருளும்பொன்றாதவாவியுமர்
 தண்புனலோடாரியற்குத்தத்தமெனவீந்தபின
 ருண்பதியாதுண்பவன்யாருறையென்றனுயர்சனகன். (௨௨)

பூசினையார்பூசகன்யார்புகலென்றான்சுகமுனிவ
 னுசையெலாநிராசையாயாநந்தமுங்கடந்த
 வீசனானுனிசனிரண்டற்றவெல்லையிலே
 பூசினையார்பூசகன்யார்புகலென்றன்புகழ்ச்சனகன். (௨௩)

தோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றான்சுகமுனிவ
னார்த்தமொடுமனவாக்குக்கதீதத்தேயளவிறந்த
சேத்திரத்திற்சிவமாகித்திறம்பாதநிலையத்திற்
ரோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றானாச்சனகன்.

முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றான்சுகமுனிவன்
சித்தமலமிறந்தரியசிற்பரையுங்கடந்துபோ
யெத்திசையமெப்பொருளும்யாமாகிரின்றிடத்தின் [ன்,
முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றமுதிர்சனக

(வேறு.)

கூர்கொண்டவாங்கொலைசெய்யுமோகொலைசெய்பவன்சையன்றியே
கார்கண்டலோபயிர்செய்வதுகதிர்கண்டலோலிழிகாண்பது
பார்கண்டியானிருவாதனைப்பயிர்செய்வதுமினறகண்டலோ
தீர்கின்றநாளெஞ்ஞானுசொல்லியோகியேசிவயோகியே. (௨௪)

முன்பண்ணியவிருவாதனைமுதிர்ந்தேசிகன்விழியாலுக்கும்
பின்பண்ணியவிருவாதனைப்பிரமாற்பணத்தாலேகெடு
மன்பொன்றியநாமச்சுதனென்கின்றபேரநந்தமேற்
றுன்பங்களாரின்பங்களார்சுகயோகியேசுகயோகியே. (௨௫)

(வேறு.)

ஐயமெனும்புறங்காட்டையட்டேனின்னருண்மொழியால்
வையகத்தினின்போன்றமாதவராரொனவாழ்த்த
வய்யுநெறியுணர்ந்தேனையுன்வரவெற்கிடைக்குமோ
செய்தவத்தாலுன்பாதத்தெரிசனையான்பெற்றேனே. (௨௬)

என்றொருவருக்கொருவரிவ்வண்ணந்தமிற்பேசிச்
சென்றொடுங்குமாறென்னச்சித்திரிகன்கண்ணென்னக்
கன்றிறந்தவானென்னக்கண்ணிழந்தான்கதியென்னத்
துன்றரியசுவபானுபவத்தழுந்தினுன்சுகமுனிவன். (௨௭)

வாழ்த்திடவுமவாயில்லைவணங்கிடவுஞ்சிரமில்லை
சூழ்த்திடவுமலரில்லைதொழுதிடவுங்கையில்லை
யேத்திடவும்பாவில்லையெதிர்ந்திடவோரிறையில்லைப்
பார்த்தவிடந்தொறுமியானேயெனையானேபணிகின்றேன். ( )

பண்டைமறைமொழிப்படியேபரமபதமினிதுணர்ந்து
தண்டிதலில்லியாதமுனிமனங்குவியத்தானினைப்பக்

கண்டையெரீத்தமனங்குவித்துக்கனகவனாமீதடைந்தங்
கண்டொலாமறியாதமத்துவிதவீடுற்றான். (௨௯)

மாறாதவாசையெலாமனமாரத்துறந்துபோ
யெறாதமுத்திமலையினிதேறியிச்சகத்தை
நீரூக்கினினையாமனித்தியாகந்தமுற்றான்
நேறவென்போலியெலாந்தினமலையுந்தெரிவையர்க்கே. (௩௦)

காற்றிலாவிளக்கொளியோகண்ணாடிமண்டிலமோ
நீற்றொளியோசரர்க்காலநிறைமதியோநிறைவானோ;
தேற்றுறுபூங்கங்கையோதிராயற்றபாற்கடலோ
வாற்றரியதவனோற்றசுகமுனிவனகம்மா. (௩௧)

ஆங்கவனைநினைதொறுமென்னகங்காரமடுக்கழியும்
பூங்கமலத்திருத்தாளையுள்குதொறும்புகலுளவார்
தீங்கறமன்னவன்காதைசெவிபுகவென்றீமையுருங்
பாங்குடையோன்றுறவெனக்கும்பதியுமோபாரிடத்தே. (௩௨)

ஐயாசையாறாசையற்றவறிவுடையோனா
யையாண்டாயினுமன்றியாண்டேனுஞ்சோதித்துப்
பொய்யாவிந்நூலவர்க்குப்போதிக்கபுகழ்க்கீயின்
பொய்யாரும்புலநினாயம்புகுவர்புவியுள்ளவும். (௩௩)

குக்குடம்போற்சற்சீடன்குப்பையைப்போற்சற்றூரவன்
குக்குடம்போலாராயின்குருக்குப்பைக்குருக்காட்டு
மற்குடம்போற்றிரிவோர்க்குமகிடம்போலிருப்போர்க்குநீ
கற்குடகம்போல்வார்க்குமிந்நூலக்காட்டற்க. (௩௪)

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௯.

சுருதிகாரவிளக்கம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வாக்கியம் - பிரக்கியானம்பிரமம்

இரண்டாம்வாக்கியம் - ஆகம்பிரமாஸ்மி

மூன்றாம்வாக்கியம் - தத்தொமசி

நான்காம்வாக்கியம் - ஆயமான்மாப்பிரமம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

புன்னிரண்டாவது

சிந்தவண வெண்பா.

தகழிணாமூர்த்தி துதி.

ஏணியைப்போலியாவரையுமேறவிடமெயானேதேன்
ரோணியொப்புப்பல்லியொப்புச்சொல்லலா - நானமற
வெல்லார்க்கும்போதித்தும்யானில்லெனென்செய்கேன்
கல்லாலாமுற்றுமெனக்கா.

(க)

குருவணக்கம்.

அம்மைமுலைப்பாலன்றழுதுபெறுஞ்செல்வ
வெம்மைப்புரக்கவந்தவீசனே - செம்மை
யரக்காம்பல்வாயினாலாகமதுட்பத்தைத்
துரைக்காழிச்சம்பந்தாசொல்.

(க)

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமறச்சுருக்கி
யோகையுறச்சொல்வேளையுற்றுக்கேள் - பாகமொரு
நாவாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
மேலாதுமற்றையர்க்கெல்லாம்.

(2)

படைபிழைத்துப்போவார்போற்பதைபதைக்கும்ஞ்சு
முடலரவமென் தலறியோடு - நொடியனவும்
வீண்போதுபோக்காதுமெய்யடியார்தங்குழாங்
காண்போமோவென்றுருங்கால்.

(ங)

சுருவபரிபூரணமாய்ச்சதானந்ததேசாய்
சுருவபுவனங்களுந்தானுமிறைவன் - மருவிலருட்
டிருமேனிகொண்டவன் துதிருநோக்கத்தாலுன்
கருமேனிபொன்றிவிக்குங்காண்.

(ச)

பொண்ணைப்பொருளைப்புகழைக்குறியாது
தண்ணையளித்தவனேசற்குருவா - மின்னமின்னம்
பொன்ஸீபொருளீயென்றேதுங்குருவெல்லா
மன்னியனேசற்குருவன்றும்.

(ரு)

ஐயந்திரிவகற்றியான்மாவைக்காட்டியதற்
கையனருளையறிவித்து - மெய்யன்
திருவடியைக்காட்டிச்சிவோகம்பாவிக்க
வருள்செய்வோன் ஞானகுருவாய்.

(ஈ)

உள்ளஞ்சுழலவயிர்ச்சுழலவுஞ்சுழலக்
கள்ளப்புலனிலெனைக்காட்டாதே - யுள்ளத்திற்
கண்டாருங்காணாதகத்தாவைக்கைவிரலால்
விண்டாழக்காட்டுவிரகா.

(௭)

கண்போலவான்மாகதிர்விளக்குப்போல, க்கை
விண்போற்சிவமதிபோல்விஞ்ஞானம் - விண்போந்த
சூரியன்போல்மெய்ஞ்ஞானஞ்சூழிருள்போலஞ்ஞானந்
தாரகைபோற்றத்துவங்கடான்.

(௮)

சரவசரந்தோறுஞ்சாக்கியாய்நிற்பன்
பரமசிவனையப்படாதே - திரிபுரைக்கன்
நில்லாவிடமில்லையென்றதிருவாக்கு
நல்லாய்நமக்கரணநாடு.

(௯)

சிவன்வேறுசிவன்வேறென்னுதேசிவன்
சிவன்சூறுசிவையூறுதேகஞ் - சிவனிதயத்
தான்மாபிறந்தானன்னைறம்முகத்துமைம்பூதந்
தான்பிறக்கக்காண்கிலேநான்.

(௧௦)

தேறினாசித்தத்திருந்தார்சிவனென்றால்
வேறுபடுத்துவதென்வீணை - மாறுபட்டுப்
பேசாதையெல்லாம்பிரமமென்னும்வேதாந்த
மாசையற்றானீயேயது.

(௧௧)

சிவன்வேறுசிவன்வேறென்றிரண்டாய்ச்செப்பு
மவன்சிவனையென்றுமறியாதான் - நவமில்லா
வுள்ளத்தார்க்கெய்துமோவூர்க்குருவியாகாச
மெள்ளப்பறந்தறியுமே.

(௧௨)

அதுவேநீயாமென்றருமறைகள்சொல்லு
எதிர்சிவனேநீயானையென்னு - முதுசைவம்
வேறேறவேறன்றேறொசால்வேதியனேவிண்விசம்பும்
வேறேறவேறன்றேறவிளம்பு.

(௧௩)

ஐம்பொறியுமைப்புலனுமைப்பூதமுமகற்றி
யின்பசிவனீயென்றாலேலாதோ - வன்பனே
முத்திமுடிவீதென்றன்முன்னாலும்பின்னாலு
மற்றதாலெல்லாமற.

(௧௪)

தானேபரமானுற்றத்துவசாலத்திலே
யேனோபிறந்திறந்தேனித்தனைநாள் - மாணகேள்
நீபிறந்ததில்லையுண்மைநெஞ்சுபுலனும்பொறியு
நீபிறந்தாற்போனிச்சயம்.

(௧௫)

கடத்திருக்குமாகாயமென்றகதிச்செய்யு
ஞடற்குள்வருதுன்பமெலாமோட்டும் - விடற்கரிய

மன்னுமனேகாகாரமென்றதிருவார்த்தை
யின்னோபிறப்பறுக்குமென்.

(கக)

ஒரிடத்துநில்லாவலகுயிரஞ்ஞானமிவை
யாரிடத்தினுண்டாயதண்ணலே - காரிடத்தின்
மின்றோன்றுமாபோல்விளங்குமுயிர்ப்போதத்தின்
முன்றோன்றுமென்னுமுமை.

(கக1)

ஒன்றுடனுந்தோய்வில்லானென்றவுரையாலே
யென்றும்பிறப்பறுத்தாயென்றாயே - யென்று
மிவனவனாகில்லானென்றவுரையென்கொல்
தவமிலர்க்குச்சொன்னமொழிதான்.

(கக2)

அமுசோகம்பாவனையாலாருயிரின்போதச்
சமுசயத்தையென்மொழியாற்றள்ளி - யிமையனவுங்
கட்டவுடலாகாமற்காமிகத்திற்சொன்னவண்ண
நிட்டையிலேநின்றுவிடுநீ.

(கக3)

மெய்கண்டான்வெண்காடனெங்குருச்சிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகண்டசுகர்பூரணர்க - லோவரையு
முள்ளடக்கியொன்றாயுணர்வாயுநங்கின்போ
ளுள்ளடங்கியுமுணர்.

(20)

ஆட்பாலவாக்கருளுமென்றருளிச்செய்த
கோட்பாடுடையவருட்கோவே - தாட்பா
லணைந்தவுயிர்க்குவமையாதோமுன்னிருப்
பணைந்ததுபோலாமென்றறி.

(21)

ஏதுக்களாலுமென்றகடையாப்பைச்
சோதித்தார்க்கன்றோசுகவுதய - மாதாக்கம்
போக்குமருந்தொழித்துப்பொய்க்கடலில்லீழ்பவர்போ
லாக்கமிழந்தேனுந்.

(22)

தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்பேறில்லையென்ற
மோனமொழியொன்றின்முழப்பறியா - யோனாதொறுஞ்
சென்றுபிறந்தெய்த்தேன்சிவாயசிவவென்செய்கே
னென்றுகடத்தேறுவேனியான்.

(23)

எழுவாய்ச்சிவங்காட்டியீற்றிலசிகாட்டு
முழுவாக்கியத்தின்முடிபறியா - விழுதையே
ஹய்யுநெறிகாணையார்ந்தகுலத்திற்பிறந்துஞ்
சைவநெறிபுக்கியுமெந்தாய்.

(24)

அறிவென்றறியாதவாணவமேனானச்
செறிவாயவெண்ணைநீதிண்டற்க - வறிவாய
வெண்ணைச்சிவமாக்கியென்னறிவிலெக்காலும்
பின்னமற்றின்றான்பிரான்.

(25)

மொழிந்தசிவசம்பந்தாமுப்பதுமோரானுந்
கழிந்தவிடத்தென்னையெவண்காண்பேன் - கழிந்த

கருவிகளிற்சீவனெனக்காணுமதீதத்திற்
பரமசிவநீயுணரப்பார்.

(௨௬)

கேளாதனவெல்லாங்கேட்பித்தாயன்னைபோல்
மீளாதவாந்தம்வேட்பித்தா - யாளுடைய
பிள்ளாயுனையன்றிப்பேய்த்தெய்வம்பேய்ச்சமயங்
கொள்ளேனவருரைக்குங்கோள்.

(௨௭)

சிந்தனையால்மாறாத்திரோதமலநீங்கிப்
பந்தமகன்றுபரையாகிச் - சந்திரனை
யொத்தாவிக்குள்ளவுறுதுயரமொன்றிற்
சுத்தான்மாவாகித்தொழு.

(௨௮)

புத்தகப்பேயேயிந்தச்சிற்றிலைக்கீழ்ப்போதென்ற
சித்தன்மொழியிந்நூற்குச்சித்தாந்தம் - வைத்த
பரப்பெல்லாநீத்துப்பழையசிவத்தோன்றா
யிருப்பன்றோவாவிக்கியல்.

(௨௯)

எல்லாவயிர்கட்குமின்பங்கொடுத்தலால்
எல்லாஞ்சிவனையேயெண்ணலால் - எல்லாஞ்
சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாப்பேரின்பஞ்
சிவனுருவமென்றுணர்விற்தேர்.

(௩௦)

ஆகாயந்தன்னையளக்கமரக்காலெடென
வாகாயமம்மரக்காற்குள்ளிருக்க - வாகாயங்
கண்டாயேலந்தக்கருத்தேகருத்தாகிக்
கண்டாலதுவேகதி.

(௩௧)

பவனமாய்ச்சோடையாயென்றபத்துப்பாட்டுஞ்
சிவன்றூளடைவோர்க்குத்தெப்பங் - கவலை
யுருவழியச்சொன்னவுபதேசமன்றோ
சொருபத்திருப்பாசுரம்.

(௩௨)

ஞானசம்பந்தன்சொன்னோடோறுமேத்துவா
ஞானசம்பந்தமுரூபொன்ற - ஞானமொழி
யொன்றும்போதாதோசொல்லுள்ளமேயெப்போது
நின்றிருத்தாண்டகத்தினில்.

(௩௩)

சீர்பூத்தவேதச்சிரப்பொருளையெல்லா
மேர்பூத்திருக்கடையாப்பென்ன - நேர்பூத்த
திருஞானசம்பந்தன்சீர்பாதனுளிக்
கருகனைன்றியிலையாம்.

(௩௪)

சமயம்விசேடஞ்சத்தியநிர்வாண
மமைவிலபிடேகமாறா - லுமைபங்க
னாகமசித்தாந்தமறைதியு. தில்லாப்
பாகமுரூர்க்கீயிற்பகம்.

(௩௫)

சிந்தனைவெண்பா-முற்றிற்று.
கிருச்சிறற்றம்பலம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது

நிராமயவந்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றவெளியைநல்லவீடென்றான்
சைவத்துரைகாழிச்சம்பந்தன் - ஐயமற
நின்போதம்போமிடத்தேநீயேசிவமென்ற
னென்போதத்துள்ளையிருந்து. (௧)

இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும்
பொருத்துமலமீம்மையிலேபொன்று - மிருந்தபடி
யேதென்றங்குன்னியிரண்டாட்டுவார்க்குண்டோ
போதமுண்டபின்னாபுகல். (௨)

புகலிக்கரசேயுன்பொய்ப்போதம்போனாற்
சக்லமறுங்கேவலமுஞ்சாயும் - அநலாத
நல்லீனையுந்தீவினையுநட்டமாமென்றுரைத்து
மொல்காவென்போதவொழுக்கம். (௩)

போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த
நாதனையுள்ளபடிநாட்டுவாய் - பேசா
யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறிந்திட்டாங்கே
செறிந்தறிவாய்நிற்கிலுந்தேர். (௪)

தேரிலதிதூரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்ற
னோருருவாயினையென்றவும்ப - னோரு
மறிவேயறிவென்றானவ்வுறிவுக்கப்பா
லறியோமறிவையறிவால். (௫)

அறிவாலறியப்படும்பொருளையாகிற்
பொறியாலறியப்புகாவோ - பொறியாரக்
கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தான்மெய்ஞ்ஞான
முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று. (௬)

உற்றுணரின்னியெய்யுயர்பிரமமென்பதுவு
மற்றசிவன்ஞானய்வகுப்பதுவு - முற்று
மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயென்றான்.
சிறந்தசேகாழிவருதே.

(௭)

தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே
யோவிலெழுத்தஞ்சினையுமோதாய்கொ - லாவியார்
பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த
முன்னிரண்டைக்காணுதன்முத்தி.

(௮)

முத்திரடந்ததைமொழிஞானசம்பந்தா
சத்திதிருவம்பலத்திறன்றான்றாய்ச் - சுத்தவுயிர்
காணமுயலகனேக்காலான்மிதித்தருளித்
தானுநடம்புரிவான்.

(௯)

தானேசிவமானசத்தியஞானந்த
மோனநிலசொல்காழிமுன்னேனே - ஞானிகடம்
முள்ளமாகாயமொன்றாயவானந்த
வெள்ளமாய்நிற்குமவர்மெய்.

(௧௦)

நீராமயவந்தாதி - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினென்காவது

அறுபத்துநாலுசங்கை.

முதலாவது

பதிசங்கை.

சிவன்தானோதெய்வம்? இதரதெய்வங்கள் தெய்வமன்றோ? வேதாகமபுராண ஐதைகளெல்லாம், சிவனே தெய்வமென்று சத்தியமாய்ச்சொல்லும். ஆஃதன்றியும், வியாசபகவான் விட்டுணுவே தெய்வமென்று சொன்னநாலும் எடுத்தகையும் தம்பித்துநின்றதுவே சாட்சி.—இதனால், (வியாசமர்த்தநாயகமா?) என்றுசிவனுக்குப்பெயர் வந்தது; ஆனால், சிவனேபரதெய்வமென்பதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“சிவனையொக்குந் தெய்வந்தேடினுமில்லை” —எனவும்,

“சிவனெனயாவும் தேறினன்காண்க” —எ-ம்,

“நசனையொப்பவர் தேவகணத்திடையாரேயோ” —எ-ம்,

“நசனையன்றி யிணையொருதேவிலலை

பூசனையன்றிப் புறம்பொருநோன்பில்லை” —எ-ம்,

“சிவமேவம்பரந் தெய்வஞ்சிகாராயநமோநமம்” —எனவும் வரும். (க)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோ இல்லையோ? உண்டென்றால் நம்மிலொருவர்; இல்லையென்றால் வேதாகமமில்லை; வழிபடுமானாக் கருமில்லை; ஆனால், திருமேனியுண்டானதெப்படி? தியானத்திருமேனி மந்திரத்திருமேனியுண்டு. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு, --எப்படி?

“ஒருவயிற்றுமவாரா வுடம்புடையான்வந்தான்” —எ-ம்,

“வேதமொழி விசம்பு மேனிசுடர் விழிமண்

பாதத் திருப்பா திருப்புவியூர்-நாதர்

பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்

கரமா மவர்க் குயிர்ப்பாங் கால்” —எ-ம்,

“அருளே திருமேனி யான்மாத் திருமேனி
குருவே திருமேனி கொள்”—எ-ம்,

“சிவனுரு வருவுமல்லன் சித்திலே டசித்துமல்லன்”—
எனவும் வரும். (௨)

சிவன் ஆணை? பெண்ணை? அலியோ? என்னில், சொன்ன
மூன்றும் அன்றென்பதே சித்தாந்தம்; ஆனால்,

“பெண்ணாகி யானு யலியாய் பிறங்கொளிரேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி”—என்று

வசனம் உண்டே என்னில்; அதன்பின்னே, “இத்தனையும்வே
றாகி” என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனால் ஒருபொரு
ளுக் கிரண்டு தன்மையுண்டோ? உண்டில்லையென்பது இரண்டும்
பெத்தநிலை; இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“வாக்குமனமு மில்லாமனேலயச்
தேக்கியெனக்குச் சிந்தைதெளிவித்து”—எ-ம்,

“வாக்காலு மிக்க மனத்தாலு மெக்காலுந்
தாக்கா வுணர்வாய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவு தம்முட் பிறியாமை தானே
குறிக்கு மருணல்கக் கொடி”—எ-ம்,

“ஈனாய்ச்சுறலுமெனக் கொருஞான விழியளித்தக்
கேரணைத்துள்ளொருகூத்தப்பிரா னுண்டக்கூத்தப்பிரான்
ஆனவதுமன்றுபெண்ணாவதுமன்றலியுமன்று
காணக்கண் கொண்டினிக் காணியென்றாளுக்கச்சியேகம்ப
[னே’”—எ-ம்,

“ஆனேவலியோ வரிவையோ வென்றிருவாந்
காணக்கடவுள்”—எனவும் வரும். (௩)

ஆனால் அந்தச்சிவன் எங்கேயிருப்பார்? கயிலாயம், காசி, காஞ்சி
முதலிய தானத்திலிருப்பார். நாமரூபமானபடியினால் முத்தி என்ன
மாய் முடியும்? ஆனால்எங்கும்வியாபி, சருவேந்திரியாமி, சருவபரிபூர
ணன், சருவலோகநாயகன், சருவசாட்சி, சுஸ்வர சர்வபூதானுமென்
னும்வசனத்தால், சிவனெங்குமிருப்பதே சித்தாந்தமாயினும் பசுவக்
குப்பால், கால் கொம்பு, சரீரமெங்கும் இருந்தாலும் தன்னியத்தின்

வெளிப்படுமாறுபோலக் கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவக்கி
யானிகள் சித்தத்திலேயும், வெளிப்படுவர். இதற்கு வசனம் உண்
டோ உண்டு, எப்படி ?

“பைங்கணைற்றினர் திங்கள்சூழுவர்
பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரத்
தெங்குமாயிருப்பா ரிவர்தன்மையறிவாரார்” —எ-ம்,

“சிவனறிந்தருளுவன் சீவராசியை
சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலேச் செடசித்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடினாயிர் செகமற்றில்லையே” —எ-ம்,

“வானத்தா னென்பாரு மென்கமற் றும்பர்கோன்
முனத்தா னென்பாருந் தாமென்க-ருனத்தால் [தா
முன்னஞ்சத் தாலிருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்
னென்னெஞ் சத்தா னென்பன் யான்” —எ-ம்,

“ஹிகிற்றீயினன் பாலிற்படுநெய்போன்
மறையநின்றுளன் மாமணிச்சோதியா
ஹவுகொண்டெ ஹுணர்வுக்கயிற்றினன்
முறுகவாங்கிக் கடையமுன்னிற்குமே” —எனவும்

வரும்.

(ச)

ஆனால் அந்தச்சிவனுக்கு எண்குணமுண்டென்றால், ஒருகுண
மும் இல்லாதவர் என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன் ? இல்லையெ
ன்பது பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில். ஆனால், எண்குணத்திற்கும்
வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“தன்வயத்தவன் றாயவுடம்பினன்
முனியற்கை யுணர்வினனாகுதல்
பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பினன்
பாசநீக்குதல் பேரருளாகுதல்
மன்னுமீறில வாற்றலுடைமையும்
வரம்பிலின்பமு மாகியவெண்குண
மின்னதாகச்சை வாகமமோறுமெம்
மீசன்றோ யெப்போதும்வணங்குவாம்” —எனவும்

வரும்.

(ரு)

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ? என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங்காலேச் சருவமுந்தன்வசமாய்த் தான்மீதியாய் நின்றபடியினாலும், ஆலபோசனஞ் செய்தபடியினாலும், உயிர்க்குயிராய் நின்று தொண்ணற்றாறு கருவிகளையுமியற்றுகலாலும்,

“சருவதத்துவாதிபதயே சிவாயநம:” —வென்று,

வசனம் இருத்தலாலும், தன்வயத்தனென்னும் குணந்தகும். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அவனசைந்திடி லொருவனுவசைந்திடி

மவனசையாவிடி லனுவசைந்திடி

சிவன்சத்தியோ முறிம்செகம்விரிந்திடுஞ்

சிவன்றலித்திடி ல் விரிசெகமொகிக்குமால்” —எனவும் வரும். (௬)

தாயவுடம்பினன் என்றது எவ்வாற்றால் வந்தது? ஒருகருப்பா சயங்களிற் படாமையாலும், நரை, திரை, மூப்புமுதலிய இவ்வாமையாலும், சர்வமும் அழிந்துந் தானழியாமையாலும், சிவன்நிர்மலதேகி என்று வேதமுறையிதெல்லாமாம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“யோனிவழி யேயுதித்து யோனிவழி யேநினைந்து

யோனிவழி யேயொடுக்கு மூமர்காள்-யோனிவழி

வாரா வொருவனையே வந்தித்தால் யோனிவழி

வாரா வகையருளு வான்” —எனவும் வரும். (௭)

சிவன் இயற்கையுணர்வினன் என்பது எவ்வாறு? எனில், தெட்சுணாமூர்த்தியாய்ச் சருவதேவர் முனிவர்கணங்களுக்கு முபதேசியா நின்றபடியினாலும், தசாவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்து நிக்கிரகமும், ஐந்து அதுக்கிரகமும் பண்ணினபடியினாலும், சிவஞ்சத்தியாய் நின்று உயிர்களின் அனாதிகன்மங்களை அறிந்து ஊட்டிவிக்கையினாலும், எல்லாம் அறிந்துவேதமோதிவைத்தலினாலும், சூரியனைப்போல இயற்கைவுணர்வுதகும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அறிவிக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுயில்லை

யறிவிக்கவயலொன்றில்லை யம்பலத்தாடியென்று

மறிவிக்கும்மானேயென் றயனரிமுனிவொல்லாஞ்

செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புவனத்துளானே” —

எனவும் வரும். (௮)

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறு எங்ஙனம்? என்னில், அண்ட ரண்ட் பிரமாண்டங்கள்தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குத் தனு, கரண, புலன, போகங்கொடுக்கையாலும், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம், ஆத்மதத்துவமாக முப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்று அறிவிக் கையாலும், அளவிறந்த கண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லா மங்கங்கே போயறியாமல், ஏகமாய்நின்றறிகிற சூரியனைப்போல, முற்றுமுணர் வன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“எங்கனுமிருக்கையாலு மிருவினையருத்தலா லுஞ் செங்கதிர்மதியமீனந் தேய்ந்திடநிற்கையாலுஞ் சங்கையொன்றின்றியெல்லாந் தானறிந்திடத்தலாலுஞ் செங்கனமாற்கதிகநீயே திருப்புலிவனத்துளானே” — எ-ம்,

“எங்குஞ்செவியுடையா யடியேற்கிரங்காயே” — எனவும் வரும். (சு)

சிவனே பாசமோசகனென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடா தோ? என்னில், எவ்வழியானும் அடாது. இராஜாவின்கண்ணுக்கும் ஊழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருளேத்துரப்பதுபோலச் சிவ ராசிகள், மனிதர், தேவர்முதலியகண்ணுக்குச் சிவாதித்தனை அன்றிப் பாசநீங்காது; ஆகையால், அதுக்கிரககாலத்தில் சிவனேமுன்னிட் டறிவிப்பன். தேவர்களுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்தார்? தேவேந்திர னுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்தார்? பிரமனுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ண வர்தார்? விட்டுனுவுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்தார்? உருத்திரமூர்த்தி க்கு அதுக்கிரகம்பண்ணவர்தார்? ஆகையாலெல்லாவதுக்கிரகங்களும் சிவனையென்றறி. ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுதீது இது நன்மையென்று சொல்லுவதுஞ் சிவாதுக்கிரகமெனக்கொள்க. இத ற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“பண்டொருகாலந்தன்னிற் பதஞ்சலிக்கருளிச்செய்தா னண்டர்கோன்வழிபட்டேத்த வதுக்கிரகங்கள்செய்தான் முண்டுகன்றிருமால்போற்ற முத்திமோக்கங்கொடுத்தான் டிண்டிறம்புலிபூசிட்ட திருப்புலிவனத்துளானே” — எ-ம்,

“ஆவுக்கும்புலிக்குமுன்ன மதுக்கிரகங்கள்செய்தா னுவிக்கும்வலியனுக்கு ஈகாக்குமருளிச்செய்தான் மூவர்க்குமுனிவர்கட்கு முதுக்குறையறிஞருக்குந் தேவர்க்குமுத்திதந்தான் திருப்புலிவனத்துளானே” — எனவும் வரும். (ஃ0)

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர் மகா காருண்ணியோ பெய்
றால், அஃதெவ்வாற்றால்? வருமாறு, பன்றிக்கு இரங்கிப் பால்கொடு
த்தமையாலும், ஆனைக்கிரங்கி யரியையேவினபடியாலும், சர்வசுவத
யாபரரானபடியாலும், காருண்ணியொன்பதற் கடையாளமாய் அத்த
நாரியாகையாலும், இரக்கமெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். சயாமை,
இரங்காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம். இதற்கு வசனமுண்டோ?
உண்டு, எப்படி?

“பொவடிவீசற்கான படியினுற்பன்றிக்கன்றுக்

கருண்முலைகொடுத்தான்பின்னு மாணைக்காயரியைவிட்டா

குருவடிவாகிக்கல்லால் குறுகினுதைலாலே [ன்

தெரியருண்மூர்த்திபோலுந்திருப்புவினத்துளானே” —

எனவும் வரும்.

(கக)

சிவனுக்கு முடிவிலாற்றலுடைமை எங்ஙனம்? என்னில், இரா
வணனைச் சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு மேகமாய்த்தாங்
கிப்பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், அன்றுதொட்டு
மேகவாகன கர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிகாலையில், சங்கரகர்த்தா
வாய்ச் சர்வத்தையுந் தகிக்கிறபடியாலும், பூமியைச் சேடன், சேட
னைக்கூர்மங், கூர்மத்தைக் காலாக்கினி ருத்திரராய்த் தாங்குகிறபடி
யாலும், அனவிறந்த பலமுடையொன்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ?
இல்லை. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அரக்கனைமிதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனதாலு

முருக்கனலாகியண்டம் யாவையுமொருக்கலாலுஞ்

சுருக்கமிற்புவிபைத்தாங்கித் தூலமாயிருத்தலாலுஞ்

செருக்களவாற்றலுள்ளான் திருப்புவினத்துளானே” —

எனவும் வரும்,

(கஉ)

சிவனுக்குவரம்பி லின்பமுடைமைவந்த வழிகாட்டுமென்னில்,
சச்சரன் இன்பமயனேயாம். எங்ஙனமென்னில், வேதம், வேத்தியம்,
ஆத்மா, அனுத்மா, திருக்கு, திரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சிதா
னந்தமானபடியாலும், ஞாதுரு ஞான நேயங்களுக்கப்பாற் பட்டிருக்
கிறபடியாலும், இன்பமெல்லாம் விளைகிறபூமியாபடியால் சம்பு
என்ற நாமம்வந்தமையாலும்,

“சட்டோகினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனை” —

என்றமையாலும்,

“நினைத்தோறுங்காண்டோறும் பேசுந்தோறெப்போது
மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்” —
என்றமையாலும்,

முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமே இல்லை.—அரிகரப்பிரமதி,
நாரதாதியிருடிகள், முனிகள், மனிதர், தேவர்கள், சர்வர்களுந் தியா
னிக்கிறபடியினால், சிவன்இன்பமயனேயாம். இன்பங்கொடுக்கிறவர்,
சிவனென்பதே வேதாகமசித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ ?
உண்டு, எப்படி ?

“எல்லா வுயிர்கட்கு மின்பங்கொடுத்தலினால்
எல்லாஞ் சிவனையே யெண்ணலால்-எல்லாஞ்
சிவனுருவே யாமாற் றெவிட்டாத விற்பஞ்
சிவன்பா லிருக்குமெனத் தேர்” —எ-ம்,

“இன்பத்துளிறின்பமாய் நின்னடியெய்தும்வண்ணங்
துன்பத்துட்டுன்பகீக்கிற் துறவிகளேக்கிற்பார்
பொன்பதுமத்தோன்மாயன் புண்ணியதவங்கேணும்பார்
செம்பதுமத்தாள்காட்டாய் திருப்புலிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (கூ.)

ஆனால் இந்தச்சிவன் எங்கேயிருப்பார் ? எங்கும் இருப்பவென்று
முன்னமே சொன்னோமே. எங்கும் இருந்தால் எனக்குத் தெரிய
வில்லையே ? எங்கும் இருப்பவர் ; நின் அறிவிலேயும் இருப்பார். எந்த
அறிவிலே ? சுட்டறிவுகெட்ட சுகாதீத அறிவிலே. அந்த அறிவுவேறு
நான் வேறோ ? அந்தவறிவே நீதான். அந்த அறிவே நானாயிருந்தால்
எனக்குத்தெரியாதோ ? வெகுமுகமானபடியினால் தெரியாது. அக
முகமானால் தெரியுமோ ? அகமாய்ப்பார்த்துப் பின்பு கேள். ஆனால்,
அந்த அறிவுவேறுதானோ ? அனுபவித்தால்தெரியும். அனுபவித்தவர்
உண்டோ ? உண்டு, அவர்களையார் ? சுகர், வாமதேவர், திருமூலர், நந்தி,
சிவவாக்கியர், அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர்,
சடகோபர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரி முதலியமகத்துக்கள் எல்லாம்
அனுபவித்தவர்கள் ; தின்றபண்டந் தேக்கிட்டாற்போல, அவர்கள்
வாக்கியங்கள்காட்டும். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“சுகன் வாமதேவன் றுருவா சன்காதி

மகன்விதூன் வெண்காடன் மாறன்-சுகமாண்ட

பத்திரகிரி வான்மீகி பற்றற்றே முத்தியினை
யுற்றா ருறார்க்கிவ ரொப்பார்”—எ-ம்,

“சிவனைநான் சிந்தையுட்கண்டவாதே”—எ-ம்,

“தேடிக்கண்டுகொண்டேன் றிருமாலோடு நான்முகனுந்
தேடியுந்தேடொணுத் தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்”—எ-ம்,

“உள்ளத்தினொளியைக் கண்டதுள்ளமே”—எ-ம்,வரும்.

அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்றசிவம் எனக்கேன்தெரியவில்லை? பஞ்ச
பாசமறைப்பு. நான் அறிவானால் எனக்கேன்மறைப்பு? சிற்றறிவா
னபடியினாலே; இந்தச்சிற்றறிவுபேரறிவாமோ? ஆகும். எப்படி?

“ஒங்காரமான கலசத்தமுதுண்ணிற்
போங்கால மீசனே யாம்”—என்று,

வசனம் இருக்கிறபடியினாலே பேரறிவாம், ஆகிறத்துக்கு ஏது
எத்தலாம்? மாமிசபிண்டம், மந்திரபிண்டமாய்த் தேகம் இந்திரியம்
அந்தக்கரணம் பிராணவாயு இந்தயேழுபாதியும் நீக்கினால்பேரறி
வாகி; அச்சிவனைக்காண்பாய். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு,
எப்படி?

“பிண்டமாழுடனானல்லேன் பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவிரந்தியநானல்லேன் கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவேநானென் றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின்
வண்டறைகொன்றைத்தாரான் மலரடிக்காணலாமே”—
எனவும் வரும். (கடு)

இரண்டாவது

ப ஸ ச ன் னை க.

ஆத்மாக்கள் அளவிறந்ததென்றால் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்த
உயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல் நிற்பானேன்? இந்த ஆத்மா
க்கள்பிறந்த இடந்தெரிந்தால் அந்தச்சங்கை ஒழியும்,

“நரியைக்குகினைசெய்வா னும்”

“சித்திலாதபோதுசீவனில்லை”—என்னும்,

திருவாக்கானும், அந்முகமாய்த்தியானசமாதியில் தன்னைப்போ
க்கித் தானதுவாய் நிற்பின், அந்த துட்பந் தெரியும். இதற்கு வசன
முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“பாவமுமறமுமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றிங்
காவியைம்புலனைப்பற்றா தகமுகமாகியென்று
மோவியம்போலநின்றங் குணருணராமைபோக்கிற்
சிவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (க௭)

ஆத்மாவிலே சிவன் எப்படியிருப்பர்? பூவும் வாசனையும்போலே
இருப்பர். அத்தனை சமீபமானால் தெரியாதிருப்பானேன்? விடயவா
தனையாலே, விடயமின்றிப்பார்த்தால் தெரியுமோ? உன்னைப்போலே
வெகுபேர் பார்த்து,

“கரியன்கொல் செய்யன்கொல் காண்கின்றிலேனே” —
என்று,

அலர்தூற்றினார். ஆனால், காணப்படாதபொருளோ? அன்று;
காணும்பொருளோ? அன்று; பின்னைத்தா நென்வழி? பார்க்கவே
ண்டுமென்னும் பசை யற்றால் அன்றைக்குச் சொல்லுவேன். இதற்கு
வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“பாசபத்தேதேவா பாசமுத்தேசதாசிவா” — எ-ம்,

“நிறையறிவாயிருந்து நின்மலன்றனைத்தேடி
மறைமுதனூலாராய்ந்து பின்னருமயங்குந்தன்மை
யிறைவனையெனக்குநாக்குண் டில்லையோவென்றுகேட்க
வறைவதுநாக்கேயென்ன வகந்தெளியாநாப்போலும்” —
[எ-ம்,

“வாக்கினுன்மனத்தினுன் மதிக்கொணாதசோதியைப்
பார்க்கவேணுமென்றலோ பலதிசைகளோடுவீர்
நோக்கிலாதநோக்கைநோக்கி நோக்கிநிற்கவல்லிரா
னோக்கிலாதநோக்குவந்து நோக்கநோக்கநோக்குமே” —
எனவும் வரும். (க௭)

ஆத்மாவுக்குள்ளே சிவமும், சிவத்துக்குள்ளே ஆத்மாவும், சமவா
யசம்பந்தமா யிருக்குமென்று ஆகமங்கள் சொல்ல, பஞ்சபாசங்
களும் ஆத்மாவை மறைக்குமென்பது எப்படி? என்னின், ஒரு கடத்
திலே நீர்விட்டு எரிக்குங்கால், அகிலே ஆகாசம் வியாபகமா யிருந்
தும் அந்தத்தீநீரைச்சுடுமென்றி ஆகாசத்தைச்சுடுமோ; ஆனால், ஆத்மா
கண்டிப்போ? அன்று; அகண்டமென்று கண்டால் அந்தச்சங்கை

யில்லை. ஆத்மாவும் அகண்டமும், சிவமும், அகண்டமானுப்பஞ்சபாசம் பின்னை யாருக்கு? இந்த விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“ஒழிந்தேன்பிறவி யுறவெனனும்பாசங்
கழிந்தேன்கடவுளு நானுமொன்றானே
எழிந்தாங்கினிவரு மாக்கமும்வேண்டேன்
செழுஞ்சூர்புடைய சிவனைக்கண்டேனே” — எனவும்
வரும். (க௮)

சிவத்துக்கு ஒப்பு சூரியன், சிவனுக்கு ஒப்பு படிமலை, பாசத்துக்கு ஒப்பு பஞ்சவன்னங்கள். இப்படி அனாதிதொடுத்து இன்றைவரையும் சிவம் உன்னைவிட்டுப் பிரியவில்லை. இந்த ஆத்மலாபத்தை நான் எப்படி மறந்தேன்? சற்சங்கதி, சன்மார்க்கசந்தி, சிவாகமசம்பாடணம் இல்லாமையால் மறந்தாய். இப்போது குருதரிசனத்தால் எல்லாங் கிடைத்ததென்றி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“சுத்தப் படிமூச்சிச் சூரியனைச் சந்தித்தா
லெத்தன்மைத் தத்தன்மை யிசனிலே-யுற்றுற்றுப்
பாரா தவர்க்குப் பலமும் பலபிணியும்
போராடி மெஞ்ஞான்று போம்” — எனவும் வரும் ( )

சிவசம்பந்தம் எனக்கெப்படிவந்தது? சிவத்துவம் நீங்கிச் சிவமெப்படியாவேன்? சிவசம்பந்தம் அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே. அந்த அறியாமை எங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. ஆனால், என்னை மறைத்த இருளை யான் அறியாமற்போகவேண்டியது என்னை? இந்த அஞ்ஞானத்தை என்னைக்குக் கடப்பேன்? இந்த மாயையாலே மூடுபட்டேன்! இந்த கர்மம் என்னை விடவில்லையே! என்பதனால் அறிந்தாயோ யில்லையோ. ஆனால் அறிவு எங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய் இருக்குமோ? இருக்கும். எப்படி? ஒரு கடலிலே விடமும், அமுதமும், பிறந்தாற்போலவும்; ஒருமாத்திலே ஈரமும், நெருப்பும், பிறந்தாற்போலவும்; ஒருகண்ணிலே கொடுமையும், கிருபையும், பிறந்தாற்போலவும்; உன்னறிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒன்றாய்ப்பிறந்ததைக் கண்டுகொள்ளுதி. அந்த அறியாமை எத்தால் இறந்தது? அறிவுமேலீட்டாலே. அந்த அறிவு எவ்வண்ணம்? நான் எவ்வண்ணம்? அதை இரண்டாட்ட இடமில்லை. ஆனாற்போம்வழியாது? (அறிவுஞ்

சிவனுமொண்ணு அல்லவென்கிறவன்வாயில் மண்ணு) என்கிற உலகவசனமே சாட்சி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“ஆணவமேலிடவாருயிர் கீழிட்டடங்கிநிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர் மேலிட்டருளுருவாம்” —எ-ம்,

“அறிவென் றறியாத வாணவமே ஞானச்
செறிவாய வென்னை நீ தீண்டற்க-வறிவாய
வென்னைச் சிவமாக்கி யென்னறிவி லெக்காலும்
பின்னமற நின்றான் பிரான்” —எனவும் வரும். (உ௦)

ஆத்மாவுக்கு அனாதியிலே மலசம்பந்தம், செம்புக்குக் காளிதம் போலும், கடலுக்கு உவர்போலும், நெல்லுக்கு உமிபோலுமான தென்னில், ஆத்மா அறிவென்றால், மறைக்குமோ? சிற்றறிவானபடியினாலேமறைக்கும்; ஒளியை இருள் மறைக்குமோ? மறைக்கும். சந்திராதித்தர்களை, இராகுகேது மறைக்கிறாப்போலும்; நெருப்பை சுரம்மறைக்கிறாப்போலும்; ஆகாசத்தை, மலைமறைக்கிறாப்போலும். ஆனால், இந்தமறைப்புத்தான் வருவானேன்? நீபண்ணகன்மத்தால். நான் அவயவம் இன்றிரவயவமா யிருக்கக்கன்மத்தை எப்படிச்செய்தேன்? நிரவயவன் நானென்பதைமறந்து, அவயவம் நானென்னுங்கருத்தாற் கன்மம்வந்தது, அந்தக்கன்மத்தால் மாயையுண்டாச்சது, இந்தமாயையால் சர்வபதார்த்தமும் உண்டாச்சது. இதுபோமாறு? சிற்றறிவாகிய நீ, பேரறிவாய்நின்றால்பசுபாசம் இல்லை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அறிவுருவாயவென்னை யாணவமாதிகூடிப்
பிறிவறியாதநினைப் பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி
நெறியினைமறைத்துப்பொல்லா நீசருக்கடிமையாகிச்
செறியிருணிந்தென்னே திருப்புவினத்துளானே”
—எனவும் வரும். (உ௧)

சிவமேருருவாய் வருமென்னில் விரோதஞானமாம்; உங்கன்சிவனுக்குக் காலங் கையும் உண்டோ என்னுந் தர்க்கம்வரும்.

“குருவேசிவமெனக் கூறினனந்தி” —என்று,

வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனால், சிவனைக்குரவனைச் சித்தியேலந்த அவமதியா லாழ்வைநிர்யத்து-என்று வசனம் இருப்பானேன்? ஆனால், இதற்குவாயில்லை. இனிப்போமாறு? சிவஞானிகளை

அதிட்டித்துக்கொண்டு அதுக்கிரகம் பண்ணுவார். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அறிவுக்கறிவா யறிவிப்பான்சில்லோர்க்
கறிவுருவுகொண் டருளுவான்”—எ-ம்,

“ஆட்டுவித்தா லாரொருவராடாதாரோ
காட்டுவித்தா லாரொருவர்காணாரோ

காண்பாரார்கள்ணுதலாய் காட்டாக்காலே”—எனவும் வரும். (உஉ)

பதிதான், அனாதிபசுவும், பாசமும், அனாதியோ? குரியன் உள்ளபோதேகண்ணும் அனாதி. கண்ணைமறைத்த இருளும் அனாதி. பதிதான் நித்தியம், பசுவும்பாசமும் நித்தியமோ? ஆதித்தன் உள்ளபோதேகண்ணும், கண்ணைமறைத்த இருளும் நித்தியம். ஒன்றுக்கே நித்தியப்பட்டம் அன்றி மூன்றும்நித்தியமோ? வெண்ணில், சிவனறிவிலே சிவனறிவு கலக்கப்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிறபடியினாலே, பாசத்தைநித்தியம், அனாதியென்றது. ஆனால், இது துரியமாச்சது. துரியங்கடந்த வீடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென்று சொல்லும்; வாழையடி வாழையாய் உலகத்தைமறைக்கலால், அனாதியென்றாலும் ஆகமத்துக்குவிரோதமில்லை. வேதாந்தம் ஒன்றையென்று சாதிப்பானேன்? அடியேனுக்கு அதுதெரியவில்லையே? தெரியப்படுத்துமென்றுகேட்கத் தேவையில்லை. வேதம்விரோதஞ்சொல்லுமோ? சொல்லாது. உன்போதம்போனால் எல்லாம் அவிரோதமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“சுடரொளியானென்றுமுள னன்றளவும்யானுமுளனாகி
நின்றநிலையிற்றரித்து நில்லாமல்”—எ-ம்,

“பதிபசுபாச மெனப்பகர்மூன்றும்
பதியினைப்போற்பசு பாசமனாகி”—எ-ம்,

“அறிவறிவென்ற வறிவுமனாகி
யறிவினைக்கட்டிய பாசமனாகி
யறிவுக்கறிவாம் பதியுமனாகி
யறிவுபதியிற் பிறப்பறுந்தானே”—எனவும்வரும்.

ஆதமா ஒன்றென்று வேதாந்தஞ்சொல்ல, விஞ்ஞானகலர், பிரயாகலர், சகலொன்று அனேகமாக ஆகமஞ்சொல்லுவானேன்? வெதவழிபோனவன் ஆகமவழியிற்போகான்; வடக்கேபோகிறவனுக்

குத் காவேரிமகத்துவந்தெரியுமோ ; தெற்கே போகிறவனுக்குக் கங்
கைமகத்துவத் தெரியுமோ ; அப்படிபோல்,

“முத்திபலவும்பகர்ந்தோம் பக்குவத்துக்கீடாய்”—

என்பதைப்பற்றில், சமுசயநாத்தி. இதற்கு வசனம் உண்டோ?
உண்டு, எப்படி ?

“ஒன்றதேபேரூர் வழியாறதற்குள்”—எ-ம்,

“ஒன்றென்றுசொல்பவர்சொன்னாலுஞ் சொல்லுகவோரிர
ண்டா,மென்றென்றுசொல்பவர் சொன்னாலுஞ்சொல்லுகவே
த்தியன்பர், சென்றன்றுநல்குசிற்றம்பலநாடிசிரபுரத்தோ, ன
ன்றென்றிதாமென்று சொல்லாதமுத்தியளித்தனனே.” ( )

வேதம், வேதாந்தம், வேத்தியம், வேதமகாவாக்கியம், வேதாந்
தமகாவாக்கியவிசாலம், வேத்தியப்பிரமம்; இப்படி, வேதபண்டிதாள்
வெகுமுகமாகச்சொல்ல, ஆகமவாக்கியமே பிரதானமென்று முற்
சொல்லிய வேதத்தை நிந்திப்பானேன் ? தத்துவமசி, சித்துவமசி
கும், அதுவியானும், சிவம் நீயானும், என அர்த்தம் ஏகமே ; இதற்கு
அத்தாட்சி ; அங்கயற்கண்ணி, ஸ்ரீஞட்சி, இடைச்சி, கோனிச்சி, வெ
ள்ளிமலை, ரசிதமலை, காஞ்சி, கச்சி, காசி, வாரணாசி, வெண்காடு,
சுவேதவனம், வேதாரண்ணியம், மறைக்காடு. இதற்கு வசனம் உண்
டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“அதுவே நீ யானாயென் நருமறைகள் சொல்லு

மெதிர்சிவனே நீயானு யென்னு-முதுதூலும்

வேறேவே நன்றேசொல் வேதியனே விண்விசும்பும்

வேறேவே நன்றே விளம்பு”—எ-ம்,

“தன்னைவிட்டொரு தற்சிவந்தேடியே

பின்னசில்லுருப் பெற்றியைநாடியே

மன்னுமாலையுங் காலையழிபட

வன்னசில்லுரு வாகுவனையே”—எனவும் வரும் ( )

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானால், சிவமென்றும்,
பிரமமென்றும், அபிரகரப்பிரமாதியென்றும் பலவாய் வருவானேன் ?
உபாசிகள், உபாசனையால் வேறுவேறாயின. இதற்கு வசனமுண்டோ?
உண்டு, எப்படி ?

“காவேரியொன்று கால்வாய்தூற்றெட்டு
மண்ணென்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி
விண்ணென்று ஆகாயம் வேறுவேறாகு
மாவியுமில்வண மாய்ந்துகொள்வீரோ” — என்று,

வசன மிருக்கிறபடியினாலே சங்கையிலே. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“என்னகத்துளென்னைநா நெக்குமோடிநாடினே
நென்னகத்துளென்னைநா னறிந்திலாமையானதா
நென்னகத்துளென்னைநா னறிந்துமெய்தெளிந்தபின்
என்னகத்துளென்னையன்றியா துமொன்றுக்கண்டிலேன்” .
— எனவும் வரும். (உக)

இவன் அறிவு, சிவன் அறிவிலே கலந்தால் மலம், மாயை, எக்காலும் இல்லையா? இல்லை. எப்படியில்லை? மத்தியான சூரியனை அத்தரத்திரி மறைக்கமுோ; நீரிலே முழுகினவனை நெருப்புச் சுடுமுோ; மச்சவினக்கை வாயு அலைக்குமுோ; அதுபோலாமென்று அறி. ஒரு காலஞ் சிவன் கலந்ததென்றால், ஒருகாலம் பிரிந்ததுண்டோவென்னுமாற்றம் வருமேயென்னில், குருடனுக்குக் காசத்தடைமாத் திரமேயன்றி, அவன் கண்ணுக்கு பிரகாசம் ஒருகாலம் வரவுபோக்குரத்தி. ஒளியிருந்தால் மறைப்பு வருவானேன்? அப்பிரகாசமாயிருக்குங் காசம் நீங்கப்பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருந்ததென்
.. கோலமல்கு” — எ-ம்,

“அறிவுக்கரணமும்போ யானந்தபூரணத்தைக்
குருடன்விழியொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே” — என
வும் வரும். (உஎ)

உடனுக்கு - மூலம் இந்திரியம்; இந்திரியத்துக்கு - மூலம் பிராணன்; பிராணனுக்கு - மூலம் கரணம்; கரணத்துக்கு - மூலஞ் சிவன்; சிவனுக்கு - மூலஞ் சிவன்; சிவனுக்கு - மூலஞ் சிவனே. இச் சிவனே இவைகளைப் பிரேரிக்கிறபடியினாலே, சிவன் அல்லாதது எல்லாஞ் சிவன்போலத் தோற்றும்; ஆகையால், எல்லாஞ் சிவம் என்பதும், நானே பரப்பிரமமென்பதும், இக்கருத்தைப்பற்றி வந்தன. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“உடம்பினைச் சிவமேயென்ப ருடம்பிற்குமூலமோரார் .
திடம்படுபிராணன்றானே கத்தனென்றுரைப்பரஞ்சு
மடம்பெறுமிந்தியத்தை மதியென்பரிவைக்குமூலந்
திடம்படநின்னைக்காணார் திருப்புவிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (உஅ)

தத்துவ மூப்பத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத் தத்
துவம் ஆத்மா அல்ல. ஆத்மதத்துவம் அசுத்தமாயை. வித்தியாதத்து
வம் அசுத்தாசுத்தமாயை. சிவதத்துவஞ் சுத்தமாயை. ஆத்மதத்து
வம்நட்சத்திரங்களைப்போல, வித்தியாதத்துவஞ் சந்திரனைப்போல,
சிவதத்துவஞ் சூரியனைப்போல, ஒருமாயையிலே மூவிதமாயிருப்பதெ
ப்படி? அத்தாட்சி, கருப்பஞ்சாற்றிலே வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு
உண்டானுற்போலவும்; மண்ணிலே இரும்பு, வெள்ளி, பொன்னுண்
டானுற்போலவும்; இப்படிமும்மாயையும் ஒன்றுக்கொன்றுமேலிகொ
ண்டே. இந்த மும்மாயையுமே மூப்பாழுமானபடியினால் தத்துவாதீ
தன் ஆத்மாவென்று வேதஞ்சொல்லும். இந்தத் தத்துவத்தோடே
ஆத்மாக் கூடுவானென்? கூடாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் இல்லை.
பஞ்சகிருத்தியம் இல்லாவிட்டால் என்ன? உன்னைக்கேட்டோ ஈச
ரன் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான்; ஈசராக்கினை அறியப்படாதெ
ன்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“பூதமூங்கரணம் பொறிகளைம்புலனும்

பொருத்தியகுணங்களோர் மூன்று

நாதமூங்கடந்தவெளியிலே நீயுநானுமாய்

நிற்குநா னுளதோ” — எனவும் வரும். (உக)

ஆத்மா, சுதந்தர ஈனன். தத்துவஞ்செடம், செடத்தையுஞ் சித்
தையுங் கூட்டிவைக்கிறவர் சிவன். இந்தச் சிவன், ஏன் செடசித்
தைப் படைத்தார்? திருவிளையாட்டு. செடமுஞ் சித்துஞ் சிருட்டி
க்குமுன்னே, எப்படி யிருக்கும்? பழைய பரமசிவமா யிருக்கும்.
ஆனால், எல்லாஞ் சிவமென்னலாமோ? அதுக்குச் சந்தேகமில்லை.
ஆனால், ஆண்டவன் அடிமையிலல்லையோ? அனுபவித்துப்பார். இத
ற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“நன்றுகண்டிரிது நமச்சிவாயப்பழந்

தின்றுகண்டார்க்கது தித்தித்தவாரே” — எ-ம்,

“அனுபவத்தறிவதன்றி யளவையாலறியக்கூடாச்

சனகனைச்சாக்கிசொன்னாற் சருவருமொப்புக்கொள்வர்

மனமொருபாலேவிட்டுன் மலரடிசேக்கும்வஞ்சர்
தினமலரிடினும்வேண்டாத் திருப்புவிவனத்துளானே”-
எனவும் வரும். (௩௦)

ஆத்மாவை யெப்படி யறியப்படும்? ஆத்மாவே பிடிபடாமற்போ
னால் சிவம் எப்படிப் பிடிபடும்? சோத்திராதியால் சத்தாதிகளை யறி
யப்படுத்தலாலும், உசுவாசம் நிசுவாசம் வாங்கிவிடுகிற படியினாலும்,
சந்திராதித்தர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினாலும், இதற்கெல்
லாம் பிராணாதாரியா யிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச்
சிவமில்லையோ? விலாங்கு சம்பந்தம்போல உண்டு. அடுத்தபடி?

“ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி

யல்லடிகெட்டேனே விலாங்கடி” —என்பதுபோல,

வெகு முகத்திற் சீவனையும், அகமுகத்திற்சிவனையும் தோற்றும்.
இந்த வித்தை நானெங்குங் கண்டதில்லையென்னில், வேதாகம வீதி
யிலேபோனாற் காணலாம். இதற்கு அத்தாட்சி,

“ஆமடிகெட்டேன் பாம்பீதென்றுகெட்டேன்

விலாங்கென்னுமோ குடியம்போலுமுளன்” —எ-ம்,

இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“காதெவனாலேகேட்குங் கண்ணெவனாலேகாணு

மோ துநாவெவனாலுண்ணு முடலெவனாலேயோரு

மோதுமூக்கெவனன்மோக்கு மூச்செவனாலேயோடும்

போதெவனாற்போய்மீளு மவனடிபோற்றுகிற்பாடி” —

எனவும் வரும்.

(௩௧)

ஏகமோ, துவிதமோ, அத்துவிதமோ, சிவ சீவநாத்தியோ, முத்
திசிச்சயார்த்தம் எப்படி? என்னில், ஏகமென்றால், ஆண்டவனடிமை
என்கிற குணம் வரத்தேவையில்லை. துவிதமென்றால் அயிக்கமுத்தி
கூடாது. கலப்பென்னின், ஒருவீட்டிலிரண்டு பயித்தியக் காரரில்லை
யென்பதேயாம். சிவனுமில்லை சீவனுமில்லையென்னில், அனீச்சரவா
தியாய் முடியும். ஆனாற் போம்பழி? (நிட்டையிலே நடட்டமானேன்)
என்னு மகாவாச்சியத்தாற் காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ?
உண்டு, எப்படி?

“நீரிடைமுழுகினே னிறையவுண்டவன்

வாரமிருமதன் போன்றுமாமயன்

நீர்சிவயோகத்திற் நினைத்திருப்பர்க

ளாரவர்பெருமையை யளக்கற்பாலோ” —எ-ம்,

“ஆண்ணலுமுயிரும் வேறெனவறைந்தா லயிக்கியமுத்தி
கூடாவா, லண்ணலுமுயிரு மொன்மெனவறைந்தா லாண்
டவனடிமையின்றாகு, மண்ணலுமுயிரு மிரண்டலவொன்று
மன்மெனினையுறவாகு, மண்ணலுமுயிரு நாத்தியென்றுரை
க்கி லனீச்சுரவாதிரீயாமால்” —எனவும் வரும். (கஉ)

ஆத்மா சுதந்தரபோதனா? வசுதந்தரபோதனா? என்னில், ஆக
மம் முத்தியில் சுதந்தரபோதனென்று சொல்லும். வேதம் பெத்த
முத்தியிரண்டிலுஞ் சுதந்தரபோதனென்று சொல்லுமானால், சுபாவ
சித்தாந்த மேதென்னில், அனுபவத்திற் காண்க. முன் சொன்ன
வேதாகமஞ் சொல்லவில்லையோ? என்னில், தற்போக்கே சிவம் தான்
இல்லாமையே யதற் கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுடிபவா
வென்றும் சொல்லும். ஆனால், அது தெரிகிறவழி எப்படி? என்
னில், உன் சித்தம் ஈசரத்தியானத்தில் அழுந்தினால் அன்றைக்குத்
தெரியும். தெரிந்துவந்து, உலகர்க்கு உபதேசம் பண்ணக்கடவோ
மென்னும் ஆசையை விடக்கடவாய். இதற்கு வசன முண்டோ?
உண்டு, எப்படி?

“காணாதகாட்சியைக் கேளாதகேள்வியைப்

பூணாதபூணைப் போற்றுகநாமே” —எ-ம்,

“அனுபவத்தன்றிவேறறியொணா

விறையுடனம்புலியாடவாவே” —எ-ம்,

யனுவினுக்கணுவதாய்நின்ற

நேர்மையையறிந்தம்புலியாடவாவே” —எனவும்வரும்.()

மூன்றாவது

பாசசங்கை.

ஆண்வமலத்துக்கு அனேக சத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டு சத்தியு
மாயின், ஆணவமுயர்ந்து சிவந்தாழுமோ? என்னில், சிவந்தாளுயறி
கிற சத்தியொன்று, சருவாத்மாக்களுக்கும் அறிவிக்கிற குணசத்தி
யொன்று. ஆணவத்துக்கு அனந்த சத்தி அனந்தாத்மாக்களை மறைக்
கிறபடியினாலே, பெருங்குலத்தானென்னும் பேர் புலையனுக்கு வந்த
உச

மையால், அவனுயர்ந்தானோ இல்லை. அதுபோலவா மென்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“சிவத்தினுக்கிரண்செத்தி திமிரத்துக்கனந்தசத்தி

சிவத்தினுக்குயர்ந்ததென்பர் தெளிவிலாமாந்தரெல்லாஞ்
சிவத்தின்மன்றன்மையெல்லாந் திமிரமேமறைத்தலாலே
சிவத்தினையறிந்தோர்போற்றுந்திருப்புவனத்துளானே”

—எனவும் வரும்.

(க.ச)

இந்த ஆணவமலம் அருவமோ? உருவமோ? இரண்டிமல்ல. உருவமென்னிற்கண்ணுக்குத் தெரியவேண்டும். அருவமென்னின்மறைக்கமாட்டாது. பின்னேத்தான் போம்வழி? பாசம் உண்டென்று முன் சொன்னதும், ஆசாரியன் இல்லையென்று பின் சொன்னதும், ஆசாரியன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“அறிவறியாமைதன்னை யன்றுநானறியேனின்றும்

குறியுறக்காலோனின்மன் கூத்தாட்டலிருந்ததென்னே
மழிமழுக்கரத்தாயுன்றன் மலரடி காணநோக்கிச்

செறிபலமுனிவர் போற்றுந் திருப்புவனத்துளானே”

—எனவும் வரும்.

(க.ரு)

இந்த ஆணவமாதிய பஞ்ச பாசங்களும், நித்தியமென்று சிவாகமஞ் சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒரு வேதம் பஞ்சபாசங்களும் அறித்தியமென்று சொல்லிற்று; பின்னொருவேதம் கானந்தசலம் போலத் தோற்றரவு மாத்திரமேயென்று சொல்லிற்று; பின்னொருவேதம் ககராவிர்த்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல அனுபவத்திலே பஞ்சபாச மில்லையென்று சொல்லிற்று; நாலாம் வேதம் மாயையேயில்லை, இருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்று சொல்லிற்று; அட்டாவக்கிரகர் தன்றாய்வயிற்றிலிருந்துகொண்டதகப்பனேநோக்கி, (எல்லாம் மாயையென்கின்ற வாய் எல்லாம் பிர்ம்மமென்று சொல்லாதோ)—வென்று, திருவுளம் பற்றினபடியாலும், பஞ்சபாசங்களுமில்லையென்பதே சித்தாந்தமென்னில்; உண்டாயிருந்த தென்பது வரத்திரியும். ஆகையால், இல்லை யுண்டென்பதிரண்டும் அனுபவத்திலே தோன்றுமென்பதே சித்தாந்தம். விபகாரத்துக் கொப்புத் காட்டென்னில், அனுபவம் விபகாரத்துக் கெட்டாது. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“இல்லையெனுமாயையி லிட்டெனேநீ

பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே” —எ-ம்வரும்.()

மலம், மாயை, கன்மம், ஒருகுணமோ ? பலகுணமோ ? மலம்-மறைக்கும் ; மாயை-விளக்கும் ; கன்மம்-விகாரப்படுத்தும். மலம் அறிவை மறைக்குமோ ? மனத்தை மறைக்குமோ ? மனத்தைத்தான் மறைக்கும். அறிவை மறைக்குமென்று வசன மிருப்பானேன் ? மனமும் அறிவின் சம்பந்தமானபடியினால் அங்ஙனஞ் சொல்வாருமுளர் ; செனனமரணப்படுவது மனந்தானோ ? ஆத்மாவோ ? ஆத்மாதான். செனனமரணப் படுவதென்றால், அனுபவி யொப்புக்கொள்ளான். செனனம் - கருவியிற்றோய்தல் ; மரணம்-கருவியைநீங்கல் ; நரகம்-ஆயாசம் ; சொர்க்கம்-அநாயாசம். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ? சுருதிகார முற்றிலுங்காண்க. (௩௭)

இந்தக் கண் நானல்ல ; கண்-சடம் ; நான்-சித்து ; கண்ணைக் கொண்டறிகிறது-மனம் ; மனத்துக்குச்சாட்சி-நான் ; கண்ணும்-விடயமும் - மனமும்-மாயை, நான்-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா. இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“கண்ணெவனாலேகாணும்” — எ-ம்,

“காளத்தியானவனென் கண்ணுளானே” — எ-ம்வரும். ( )

இந்தச் செவி நானல்ல ; செவி-செடம் ; நான்-சித்து ; செவியைக்கொண்டறிகிறது-மனம் ; மனத்துக்குச்சாட்சி-நான் ; செவியும் விடயமும்-மனமும்-தூலம் ; நான் சூக்கும், என்பெயர் ஆத்மா. இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“காதெவனாலே கேட்கும்” — எ-ம்,

“சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி” — எ-ம் வரும். ( )

இந்தத் தொக்கு நானல்ல, இது சடம், நான் சித்து, தொக்கால் பரிசுத்தையறிகிறது-மனம், இந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், இவையெல்லாமிந்தாலும் நானிறவாதபடியினாலே நான் சின்மத்திரன், இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“உடலெவனாலேயோரும்” — எ-ம்,

“உடற்சக்கரத்தி னுயிர்ப்பையுங்காட்டி” — எ-ம் வரும். ( )

இந்த ஆக்கிராணம் நானல்ல, இது சடம், நான் சித்து, ஆக்கிராணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறது-மனது, இந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இந்த சிவம் வேறு நான் வேறல்ல ; ஆக்கிராணமும், கந்தமும், மனசும் அழிய நானழியாமல்சிவத்தை முன்னிட்டிப் பாசத்தை பின்னிட்டபடியால், நான் சிதானந்த ரூபன். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“மோதுமூக்கெவனுன் மோக்கும்”—எனவும் வரும். ( )

இந்தநாக்கு - நானல்ல, நான்-சித்து, நாக்கு-சடம், நாக்கைக் கொண்டு ருசியையறிகிறது-மனம்; இந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், எனக்குச்சாட்சி - சிவம், இந்தச் சிங்நுவையும், ருசியும், மனமும் அழிய நான் அழியாதபடியால் நான் நித்தியான்ந்தன்.—இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“ஒதுநாவெவனுனும்”—எனவும் வரும். (சஉ)

பிராணவாயுவும் நானல்ல, பிராணன்-சடம், நான்-சித்து, பிராணனைக் கொண்டறிகிறது-ஆத்மா, அந்த ஆத்மாவே-நான், இந்தப் பிராணனும், மனதும் அழிய, நான் அழியாதிருக்கிறபடியால், நான் சருவான்ந்தன். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“மூச்செவனாலேயோடும்”—எனவும் வரும். (சஉ)

இந்த மனமும் நானல்ல, புத்தியும் நானல்ல, ஆங்காரமும் நானல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அந்தக்கரணம்-ஆத்மாவுக்கு மந்திரி, பிராணன் - பிரதானி, ஆத்மதத்துவம் - தூசிப்படை, வித்தியாதத்துவம்-சிற்றணி, சிவதத்துவம்-பேரணி, காயமே-அரண்மனை, இப்படி சாக் கிரமாதி தானமாகிய உத்தியானவனங்களிலே சம்சாரிபோலச் சஞ்சரிப்பன்; ஞானக்கண்ணினுற்பார்க்கிறவர்களுக்கு தோற்றப்படுவன்; ஊனக்கண்ணினுற் றோற்றப்படான்; ஆத்மா இன்னொன்று ஏன் தோற்றப்படவில்லை? தோற்றியுங் கன்மத்தால் தோற்றப்படவில்லை; நீயார், என்னில், நான்தான், நீயார் என்னில் யாருமில்லை, என்பவனே ஆத்மா, இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“நானொன்றுரைப்பவனே நாடிவந்தவான்மாவா

நாநாரொன்றனுக்குக் கயல்வேறோர்நாக்குண்டோ

நானேநீநானே ஞானமுடையமாணக்க

நானுவேதப்பொருளு நாட்டுவதற்கையமில்”—

எனவும் வரும்.

(சச)

ஆணவம்-இருள், மாயை-விளக்கு, கன்மம்-கருக்களே வெள்ளியோ-வென்னு மயக்கஅறிவு; கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம், பகல்-சகலம், இரா-சேவலம்; இப்படி அனுகிதொடுத்து இன்றளவும் வரும். சற்குரு ஞானதீக்கையால் சகலசேவலம்அறும்;அறவே ஞானசூரியன் உதயமாம்; ஆகவே ஆணவவிருள் நாசத்தையடையும்; அடையவே மாயை-விளக்கவியும், அவியவே-ஐயந்திரிபு அறும், அதனால் ஆத்மா ஈவானுபவத்தைப்பெறும், பெற்றால் வேறுபடுமே யென்னில், வே

நிலாமையைக்கண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனில் மறைந்தாற்போல, ஆணவஞ் சிவத்தில் அடங்கும் எனக்கொள்க; இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“சருவக்கியானோத்தரமேயாம்” — எனவும் வரும். (சரு)

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம் வருவானேன்? சிருட்டியால்; ஆனால் சிருட்டிக்குமுன் சீவராசியில்லையோ? இல்லையென்றே வேதஞ்சொல்லும்; வேதாந்தத்துக்கு மேலான ஆகமம், உண்டென்று சொல்லுகின்றதே; அது பூருவகாண்டத்திற் சொல்லும்; உத்தரகாண்டத்தில் வேதஞ் சொன்னபடியே சொல்லும்; இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“காலமுநாள் களுழிபடையாமுனேகவுருவாகிமுவருருவிற், சாலவுமாகிசமயங்கலாறினுருவாகி நின்றகழலோன், ஞாலமுமேலைவிண்ணோருலசேழுமுண்டுகுறளாயோராவினிலேமேற், பாலனுமாயவற்கோர்பரமாயமூர்த்திபவனுநமக்கோர்சரணே”

—எ-ம்,

“திஷ்டே பூர்வமாத்மா யேகமேவா” — எ-ம்,

“சிருட்டிக்குமுன்னுயிரொல்லாஞ் சிவமென்றுசெப்புமறை சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர் வேறுபட்டான்கிறுசீவனென்றே சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென் பாவனைசேர்தரலுஞ் சிருட்டிக்குமுன்சிவமானான் நிருக்கச்சியேகம்பனே” —

எனவும் வரும்

(சசு)

ஆனால் அந்தச்சிவத்தை எந்தப்பிரகாரம் அனுபவிக்கலாம்? என்னில், வனத்தின் வள்ளிமுதலின் துனியைப்பற்றி அதன் மூலம்பற்று வாணப்போல, வசனத்தைப்பற்றி-வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி-மனது, மனதைப்பற்றி-புத்தி, புத்தியைப்பற்றி-ஆங்காரம், ஆங்காரத்தைப்பற்றிச் - சித்தம், சித்தத்தைப்பற்றிச்-சீவன், சீவனைப்பற்றிச்-சிவம், இப்படி யனுபவிப்பாயாக. அனுபவிக்கிறவன் யார்?

“அவனருளாலே யவன்றாள்வணங்கி” — என்பதே

சித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“வெள்ளநீர்சடையர்போலும் விரும்புவார்க்கெளியர்போ உள்னாளேயுருகின்றங் குவப்பவர்க்கன்பர்போலுங்[லும் கள்ளமேல்வினைகளெல்லாம் கரிசறுத்திவிடர்போலு மள்ளலார்புனமேய வாலங்காட்டிகளாரோ” — எனவும் வரும்.

(சஎ)

தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாத்திரவாசனை இந்த மூன்றுக் கும் விபரம் ; தேகவாசனை-பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டு மென விருப்பம் ; லோகவாசனை-தன்னை யுலகமதிக்க நடித்துப் புகழைவிரும்பி யிகழைவிலக்கல் ; சாத்திரவாசனை-அநந்தசாத்திரங்களு மறிவோமென்றல் ; தேகவாசனையாவது-சருவஞ்சிவமயஞ் செகத்து என்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும் ; லோகவாசனை-அரிகரப்பிரமாதிக ளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும் ; சாத்திரவாசனை-ஆதமக்கியானஞ் சற்றூருகடாகூத்தால் அன்றி விளங்காதென்பது, சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும் ; சாத்திர விருப்பம்-எவனுக்குண்டோ அவனுக்கு அனுபவங் கொசுக்காலத்தனையா னும் இல்லை என்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“உத்தமயீசுரத்தியானம் மத்திமமாகமசாத்திரயோ

கோகனிட்டங்கீதநாதாயா வாதார்த்தம்பசுலட்சணம்”
—எனவும் வருமா. (சஅ)

ஆத்மா-குருடன், குருடு-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொடுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி - நரகம், மேடு-சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால்-கொளத்துக்குப்போவேனென்பதே சிவபோதம், (அரவானிருந்தறுக்குது - ஆளிருந்துலாவுது) என்னும் வசனத்தால் ஈசுரன் உண்டு ; அவனால், செகசுரலமுண்டென்பதே சித்தாந்தம் ; (எங்குஞ் சிதம்பரம்-பொங்கிவழியுது) என்னும் வசனத் தால், அகமுகமாயினோர்க்கு அக்கணமே பஞ்சபாசங்களும் விடுபடும், இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“இருட்டறைமூலை யிருந்தகுமரி
குருட்டுக்கிழவனைக் கூடல்குறித்துக்
குருட்டினைநீக்கிக் குணம்பலகாட்டி
மருட்டியவனை மணம்புணர்ந்தாளே” —எனவும் வரும்.

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி, இத்திரதனுசு, மழை முதலிய அஞ்சர் தோன்றிறற்போலச் சருவகுனியசிவத்தில் ஆணவம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி அஞ்சமலமுந் தோன்றியவாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற் றோன்றிச் சங்காரகாலத்திற் சிவனிடத்தெப்படி இல்லாதேபோம் ? கார்காலத்திற் சூரியனிடத்திலே தோன்றிய-அஞ்சங் கோடையில் மறைந்துபோனது சூரியனிடத்திலேயே யென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“தோற்றுவதெல்லா நின்னிடத்தேற்றம்
தோற்றம்பிரிதிற் றோற்றஞ்சுடர்முனே” —எம்,

“மன்னுமாலயனோடு வானும்வையமு ம்
பின்னமுமபினமும் பெருகிச்சீவனும்
பன்னுமாணவமுதற் பாசமியாவையு
முன்னுமிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால்” —

எனவும் வரும்.

(ரு0)

தோற்றமுமொடுக்கமுஞ் சிவத்திலே சுடாதென்று சிவாகமஞ்
சொல்லுமேயென்னில், நீ ஆகமக்கணாகண்டால் முற்றுந் தெரியும் ;
அஃதெங்ஙனம் ? அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற் சொல்லும் ; உத்தர
காண்டத்தில் வேதஞ் சொன்னபடியே சிவத்திலே உற்பத்திலயஞ்
சொல்லும் ; மாயையிலே உற்பத்திலயமென்னில்,

“ஏழுபாரொழுகட லிபங்களைட்டுவெற்புடன்
சூழும்வாளகிரிதொடங்கிச் சூழுமேழுலகமும்
வாழிமால்விசும்பினோடு பிரமவண்டர்யாவையு
மூழியானொளிக்குளே யுதித்துநின்றொடுங்குமே” —

என்றும், வசனம்வரக் கணக்கில்லை ; சர்வ பர்பூரணர், சர்வ
காரணர், சர்வலோகநாயகர், சர்வசேவதயாபரர், சர்வகாரியரணர்,
சர்வஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி என்று சிவத்துக்கு நாமம்
வரக் கணக்கில்லை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“தினாறுநாகுமிழியெல்லாந் தினாகடற்றோன்றுமாபோ
லுனையுயிர்மாயையாக்கை யுனதிடமுதிக்கக்கண்டேன்
பனாதிருவுருவமாகிப் பசுத்தொறுங்குடியிருந்த
திருமறுமார்பன்போற்றுந் திருப்புவிவனத்துளானே” —

எனவும் வரும்.

(ருக)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்தி
ரன், விட்டுணு, பிரமா, இந்த நவந்தருபேதமுஞ் சிவபேதமுஞ் சத்தி
பேதமுமாம். சரீரபேதமெல்லாஞ் சத்தி ; சிவபேதமெல்லாஞ் சிவம்
என்று, திவ்வியாகமஞ் சொல்லும் ; அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்
லும். இந்தவேதாகமக் கண்களபெற்ற நாதாக்களும்

“சத்தியாவதும்முடற்றயங்குசீவனுட்சிவம்

பித்தர்காளிதற்குமேற்பிதற்றலாவதில்லையே” —என்று,

சொல்லியிருக்கிறார்கள். எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதத்தோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனாவானோ? சிவனுக்கு உற்பத்தி லயமில்லையென்று சிவாகமஞ் சொல்லும்; ஆனால் செனை மரண மாருக்கென்னில், மனதுக்கென்றே ஆகமசித்தார்த்தம்; இது எங்கேசொல்லியிருக்குதென்னில், சர்வக்கியானோத்தி தத்திலுஞ்சிந்தி யாகமத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“தேகமாதுமையாள் கூறு சீவனின் கூறதானு
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தாரொனவறையலாமே
வாகனவிடபலூர்தி மனமெனவறிந்துகொண்டேன்
தேகவாலயத்தைநீங்காத் திருப்புலிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (ருஉ)

அனாதியிலே பாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து பற்றிக்கொண்டது?

“மால்கொடுத்தாவிவைத்தார் மாமறைக்காடனானோ” —
எண்பதனால், அனாதியிலே ஈசரசங்கற்பத்தையுள்பொய்ப்போதத் தால் அறியப்படாதே என்னில், ஒருபிரகாரம் பசிகண்ட குழந்தைக்கு விகாரமுமுண்டானாற்போல அனாதியிலேமலம்வந்து பொருந்திற்றென்னில், ஆத்மா நிர்வயனோ அவையவனோ வென்னுஞ் சங்கைவரும். சத்திரனிடத்திலே யிருக்கிற களங்கத்தை முயலென்றும், மானென்றும், ஆலவிருட்சமென்றும், பூமிச்சாயையென்றும் பலவாய்ச்சொல்லுவதன்றிப் பிரத்தியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில், அனாதியிலே விளைந்த விருத்தார்த்தம், நீ சிவமாய்வின்றாற் றெரியுமன்றிச் சீவனாய் நின்றுபார்க்குமளவுந் தோன்றாதென்பதே சித்தார்த்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“ஈ அனாதியின்மலம்வந்தென்னை யடுத்ததுமதற்குமுன்ன
மனதிகளிலாதவாறு மலடிபான்மைத்தன்போலத்
தனதநின்சத்தியாலே தனுகரணங்கள்வந்து
பினதிரிற்றெற்றுப்பின்னர்ப் பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்
செனதிபன்வழிபட்டேத்துந் திருப்புலிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (ருங்)

சீவராசி, சிவசம்பந்தமானால் பின்னர்ப் பாசசம்பந்தப்படுமோ? படாது. பரமமுத்தனனால் பிரார்த்தம் அனுபவிக்கிறவன் சுகதுக்க

ப்படானோ ? பட்டம் பட்டவனல்ல ; கண்டுங் கண்டவனல்ல ; கேட்டுங் கேட்டவனல்ல ; பார்த்தும் பார்த்தவனல்ல ; உண்டும் உண்டவனல்ல ; மோந்தும் மோந்தவனல்ல ; என்று சர்வக்கியானோத்தரஞ் சொல்லும். இதற்கு வசன முண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“கடலிலேகலந்தவாறு கதியிடைப்பின்வந்தாலும் [ரு
கடலினுட்டன்மைகுன்றக் கதையெனநிலைக்கண்டோ
முடலிடமிருந்துமுண்டு முங்கியுமுலாவிநின்றும்
திடனுடைஞானியன்றோ திருப்புலிவனத்துளானே”

—எனவும் வரும்.

(ருச)

சிவமும்-சிவன் முத்தர்களும், பூவும்-வாசனையும், மணியும்-ஒளியும், நீரும் - தட்பமும், நெருப்புஞ்-சூடிப்போலுமென்னில் ; இவை இரண்டுபட்டானோ ? இவைகளொன்றுக்குரிய வுமைகளென்பதே சித்தார்த்தம். ஒன்றென்பதும் விலக்கேயென்னில்,

“இரண்டுபட்டவூழிற் குரங்கும்குடியிரா” — என்றும்,

“மதியுக்கதிருமொன்று பட்டதமாவாசிய புண்ணியதினம்”
— என்றும்,

“கண்டனுங்கண்டியுங் கலந்தொன்றுபட்டார்” —

என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இந்தவசனங்களெல்லாம் விலக்கு; ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்ற அனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதச்சம்மதம். இதுதர்க்கத்துக்கடாது. இதற்கு வசன முண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

“ஒன்றாயுலகனைத்து மாணர்தாமே

பூழிதோறுழி யுயர்ந்தார்தாமே” — எ-ம்,

“ஒன்றாயுலகனைத்து மானயென் றப்பமுனி

பொன்றா மொழிபாற் புகன்றிருக்கப்-பொன்றாத

முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுனாத்தலெவன்

பித்தமுறுஞ் சைவாரீ பேசு” — எ-ம்,

“ஒன்றிரண்டல்லவென்றாக் கொன்றினையொன்றும்பற்றி

நன்றுதிதென்னுநிற்குஞ் ஞானிகளுள்ளக்கோயி

லென்றுநிற்கினியதென்றோவிடைவிடாதிருந்ததெம்மான்

சென்றடையாதசெல்வத் திருப்புலிவனத்துளானே” —

எனவும் வரும்.

(ருரு)

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற்றனித்தனி நீங்கும்; பஞ்சஞானமாவது சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விரோதிசொரூபம். சிவனுடையநாயகி சிவகாமி என்றாற்போல, ஆத்மாவுக்கு ஆத்மநாயகி யென்றுண்டானதி. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதும் உண்டோ? என்னில், அப்போது அவளே யிவனும், அவளே யிவளுமாம். அது என்போலவென்னில், சத்திரனும், சத்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனோடொன்றி அது இதுவாய் நின்றல் போலாமென்றறி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“பாசத்தாற்பாசத்தோடும் பதித்திடப்பசுவார்நின்பாற்
காசற்றவிழியார்போலக் கலந்தபின்பிரிவதில்லை
யாசற்றநீயும்நானு மன்னியமின்மையாலே
கேசத்தாற்பாவலான திருப்புவைவனத்துள்ளே” — எ-ம்,
“சுண்டியமாயாவிருள்கெட வெப்பொருளும்விளங்கத்
துண்டியசோதியமீனவனுஞ் சொல்லவல்லனல்லன்” —
எனவும் வரும். (ருசு)

ஒருமனிதன், பரமசிவ சொரூபமாவது அதிகசயமன்றியடாதே? ஆகமஞ் சொன்னால் உனக்கேன் சமூசயம்; ஆகமமே, சிவன்வேறு சிவன்வேறு ஆண்டவனடிமைக் கழிவுவாராதென்று சொல்லுமே. அதுவெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒரு குளவியாற் கீடத்துக்குக் கீடத் துவம்போய்க் குளவிசிந்தனை முற்றமுற்றக் குளவியான தன்மையும், ஒரு பாடாணஞ் சிற்பனால் வேதாங்கப்படி செய்யத் தெய்வமான தன்மையும், ஒருவிழல் ஆறு அமாவாசிப் பிடிங்கப்பிடுங்கி நட விலாமிச்சியான தன்மையும்கூட,

“சிவன்திக்கையாலுஞ் சிவஞானத்தாலும் சிவமாவன்” — என்று,

சர்வக்கியானோத்தரம், தேவிகாலோத்தரம், வாதூனாகமமுதலியவைசித்தாந்தப்படுத்தும்; ஆகையால், பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல; பொருளென்னில்—உனக்கனுபவகாலஞ் சமீபமில்லையென்பது வாத் திரியும். இதற்கு வசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“கீட்படுகீடநல்ல கேழ்கிளர்குளவியாலே
யாட்படவதுதானான ததிசயம்போலுமம்ம

நாட்படப்பிரிந்தநாயே னுதநிற்காட்செய்தத்தாற்
சேட்படச்சிவமதானேன் றிருப்புலிவனத்துளானே” —
[எ-ம்,

“பச்சைமண்பொதுப்பிலே புழுப்பொதிந்தவேட்டுவ
னிச்சலும்நினைந்திட நினைந்தவண்ணமாயிடும்
பச்சைமண்ணிருந்திடப் பறந்துதும்பியாயிடும்
பிச்சர்காளறிந்திலீர் பிரானிருந்தகோலமே” — எனவும்
வரும். (ருஎ)

இவன்முத்தான் உலகத்தோடு கூடியங் கூடாமல் எப்படி யிருப்
பார்? தாமனாயிலையுந் தண்ணீரும் சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும், புளி
யம்பழமும் ஒடும்போலும் நிற்பர். அதுவு மில்லையென்று சொன்னாற்
குற்றமோ? பிரார்த்தகன்மம் பொசித்திறவரார்; தேகம் பொசிக்கு
மென்னில், மாயாவாகியாய் முடியும்; மனத்தான் பொசிக்குமென்
னின், மனத்துக்கு வாயும் வயிறு முண்டோவென்னுஞ் சங்கைவரும்.
ஆனால் சித்தாந்தமெப்படி? தேகத்தான் பொசித்திறது. விருப்பு வெ
றுப்படைவது மனது. அதெப்படி? அத்தாட்சி, ஒருகுடும்பி சமுசா
ரம்பண்ணுகையில் கலியாணம்வந்தாற் களிப்பும், நிரியாணம்வந்தாற்
கிலேசமும் அடைவன். தனக்கவையின்றி யிருந்துஞ் சுகதுக்கமடை
வதுபோலவும், ஒரு நகரத் தீப்பற்றிக்கொள்ள, ஒரு நகரம் பிரதிட்
டைபண்ணி இரண்டுக்குஞ் சரிநோக்கமின்றிச் சுகதுக்கமடையும்
அரசனைப்போலவுமாம். பின்சென்றறிக; இதற்கு வசன முண்டோ?
உண்டு, எப்படி?

“பங்கயப்பாசடையென்னப் பங்கமுறும்புமுனென்ன
மங்குலகைத்துறந்தாலும் துறவாதமாண்பினராய்ச்
சிங்கமெனமேனோக்கிக் கீழ்நோக்காத்திறத்தினரோ
லங்கமுறுஞ்சுகதுக்க மறிவடையாமனமடையும்” — எ-ம்,

“பங்கயப்பாசடைநீரிடை நிற்பினும்பற்றையுஞ்ச்
சங்கையெரியிற்சுடினுந் தவளநிறங்குறையாத்
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகை துன்னினுமல்லையுரு
விக்கிவைபோனின் னடியாடொழிற்கச்சியேகம்பனே” —
எனவும் வரும். (ருஅ)

இந்தச்சிவஞானத்தைப்பெற்ற மகாயோகிகளுக்குக் காயம்-அகா
யம், கரணஞ்-சிவகரணம், சிந்தை-நிர்ச்சிந்தை, ஏது-நீதோது, பாவனை-

சோகம்பாவனை, பூசை-சமதரிசனம், அதுட்டானஞ்-சிவோகம், சந்தியாவந்தனம்-மகாவாக்கியம், வந்தனைவழிபாடு-தற்றெரிசனம், சமதி-சிவதெரிசனம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“வடிவிலாவடிவின்னு மனமிலாத்தொழில்குயிற்றி
யடிமுடியில்லாஞான வாரமுதுண்டிரிம்போர்
படுகுழியினையபெண்டிர் பாழ்நரியனையமைந்தர்
செடியுடையாக்கைவேண்டார் திருப்புலிவனத்துளானே”
—எனவும் வரும். (௫௯)

சிவானுகூலிகள் பஞ்சாக்கரத்தின் முத்தியானந்தம் பெற்றிருப்பதெப்படி? என்னில், நகாரமாகிய மாயையை நாமல்லவென்று நமுவாமனமுவி, மகாரமாகிய வாணவமறைப்பு நீங்கி, யகாரமாகிய வாத்தமதரிசனம்பண்ணி, வகாரமாகிய தாயைக்கண்டு, சிகாரமாகிய பிதாவைத் தாயாற் கண்டிவ் காளுந் சுவானுபவத்தி லமுந்திரிற்பர்கள். அமுந்தல்வென்றுமையைக் காட்டாதோ? என்னில், அமுந்தலென்றது ஒப்பனை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“நகாரத்தின்மயலைஞான வாளினுறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறைப்பைநாமே மணியெனமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்று மாலயனறியாதெங்குஞ்
சிகாரத்தைக்கண்டேநின்னுந் திருப்புலிவனத்துளானே”

—எ-ம்,

“மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தே யந்தமந்திரத்தி
னைந்துபொருளாயுங்காட்டி யிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத் திறந்துவார்முடி திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன் கலிக்கச்சியேகம்பனே” —
எனவும் வரும். (௬௦)

தற்பே-க்கே சிவமாய்த் தானில்லாமையே அதற்கடையாளமாய்க் கண்டமகத்துக்கள், திருநடனதரிசனங்கண்டிருக்கும் வண்ணஞ்சொல்லில், ஆனந்தமூர்த்தி நடனத்துக் காடரங்கம் ஆத்மாவாக, ஆத்மா அபேட்சை உபேட்சையென்னு மிரண்டு கண்களையுமுடிநிர்வாணபதத்தை நினையாமல் நினைப்பதே நடனதரிசனம். இதற்கு வசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“நோயிலாவாக்கைபெற்று னுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியநின்னைச் சமாதியிற்காணமாட்டார்

மாயையால்வகுக்கப்பட்ட வடிவிடைநின்னைக்காணச்
சேயராயரற்றுக்கின்றார் திருப்புலிவனத்துளானே” —
எனவும் வரும். (கக)

சிவஞானியைப் பிரார்த்தம்வாதிக்குமோ? வாதியாதோ? வெகு
முகத்தில் வாதிக்கும்; அகமுகத்தில் வாதியாது. அகமுகமானால் வெ
குமுகம்வருமோ? அதுதான் பிரார்த்தவாசனை. இந்த வாசனை கிரு
ஷ்ணர், சீராமர், சுகர், வாமதேவர், நந்தி, பிருங்கி, வதிட்டர், வான்.
மீகி இவர்களிடத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு,
எப்படி?

“அமைத்தபடியெல்லா மனுபவிப்பதன்றியே
யுமைக்குரியோனாலு மொழிக்கமுடியாவே” —எ-ம்,

“ஆழியானு மயனுமறிகிலா
வேழைபங்களை யன்றியிருநிலத்
தூழைவென்றவ ருண்டுகொலோ சொலாய்
மாழைபோன்று மலர்ந்துளஞாழலை” —எ-ம்,

“தனுவொடுகலவாராயின் சார்தராவினையிரண்டு
. தனுவொடுகலத்தலாலே சார்தரும்வினையிரண்டு
மனமொழிகாயமுன்று மவுனமுத்திரையினிற்பச்
சினமயலகன்றோர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே”
—எனவும் வரும். (ககஉ)

சிவயோகிகள் சிவாலயதரிசனம், குருதரிசனம், சங்கமதரிசனம்,
செய்வாரோ? சிவனே ஆலயமாகவும், சிவமே குருவாகவும், அறிவே
சீடனாகவும் தரிசிப்பர்; தன்னைச் சிவாகாரமாவதே சங்கமமாகவுந்
தரிசிப்பர்; சிவாலயமாகவுந்தரிசிப்பர்; இப்படி மூவகைப்படுமோ?
என்னில், உபசாரமன்றிச் சுபாவத்தில் ஒன்றேயாம். இதற்கு வசன
முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“குறியறிவாகுகங்கோயில் குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேயெல்லா மறிவெனக்கண்டுகொண்டேன்
மறியெனவுடலுங்கண்ணுஞ் சமாதியிலிருக்குங்கலைச்
செறிபவமினியெற்குண்டோ திருப்புலிவனத்துளானே”
—எனவும் வரும். (ககஉ)

சிவபோகிகள் சிவதரிசனம் பண்ணுவாரோ? பண்ணின், மன வாக்குக்காயம் அசையாதோ? அசைந்து மசையாத நிலையிலிருப்பர். போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்கி-சாக்கியம், இரண்வெருப் புமின்றி நித்தியானந்த துரியத்தில் தேகபரியந்தம் வரவும்போக்கு மிருக்கும்; ஆகையால், வழிபடுவோரைக்குறித்துச் சினகரமே தேக மென்றும், சிவமே தாமென்றும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பர். பஞ்ச பாசங்களுக்குஞ் சாட்சிநாயகர் தாமான்படியால், அந்த அனந்தானந்தத்தை என்னென்று சொல்லுகேன். கடைசாரஞ் சீவாத்மாவே பரமாத்மா; பரமாத்மாவே சிவமானாத் சைவசித்தாந்தம் ஒப்புக்கொள்ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குத் தள்ளுபடி; உத்தரகாண்டத்திற்குச் சம்மதம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

“வானகமண்ணகம் வளைந்துதிரியினு
ஞானிகள்வாய்மொழி நாம்பலகேட்பினுந்
தானேசிவமலாற் றனிச்சிவம்பேறிலை
மோனநிலையிதுக் கையமுழுட்டிமே” —எ-ம்,

“சைவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவனுகிநிற்றல்
மையறுவேதசித்த மந்தநானேயென்ன [லாபஞ்
லய்வகைக்கிரண்டிமொன்றென் றேறதியென்னுயிர்த்தி
செய்தசம்குரவனீயே திருப்புவிவனத்துளானே” —

—எனவும் வரும்.

(கூச)

இந்த அறுபத்துநாலு சங்கையும், அறுபத்துநாலு கலைக்கியானமும் இதற்கு யோக்கியம்; நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள் இதனாற் பஞ்ச பாசத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

சிவபோகிவாக்கு நான்மறைவேதம்,

அறுபத்துநாலுசங்கை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேந்தாவது

தசவழக்குச்சிந்தவண.

சிந்தனையென்பது, ஆதமவாக்கியங்களா யுள்ளவை. அஃதெத் தனை? ஏகசிந்தனை, துவிதசிந்தனை என்றிருவிதம். அதில், துவிதசிந்தனை யொழிப்பான்பொருட்டு ஏகசிந்தனை வந்தனவாம். இதற்குச் சாமியம்;

“சிந்தனையைத்தந்தென்னைச் சிவமாக்கியாண்டானை
சிந்திக்கச்சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தைவிளக்க
வந்திடுமவ்வொளிபோல மருவியரணுளத்தே
வரவரவந்திடுவன் பின்மலமானதறுமே”

பிரதமந் திருமேனிகாண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியில்லை; எங்ஙனம்? என்னில், ஆகாசமே பிரமத்துக்குச் சரீரமென்று வேதஞ்சொல்லும். அஃதன்றியும், அனாதி தொடுத்து இற்றை வரையுஞ் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டோமில்லை. ஆனால், அட்டமூர்த்தி, அண்ணாமலை யென்பதும், மந்திரசொருபி யென்பதும் பொய்யோ? என்னில், அஃதெல்லாம் தியானமாத்திர மன்றிப் பயன்படாதேயென்னில். உண்ணப்போலக் கண்டிதப்பட்டு மலசரீரியாய்க் காமாதிசூற்றங்கனோடுங் கூடிநின்றால், அப்போதிவன் தான் சிவனென்றறிவை; இந்த அறிவையாரோ உனக்குப் போதித்த வர்! அவனோ குருட்டுக்குரு, நீயே குருட்டுச்சீடன் பேதாய்! இந்த ஏழைமதியாலேயன்றோ பிறந்திறந்தாய்; ஆகையாற் சிவனுக்குத்திருமேனி யுண்டென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்;

“அருளே திருமேனி யான்மாத்திருமேனி
குருவே திருமேனிக் கொள்” —

“அறிவுக்கறிவா யறிவிப்பான்சில்லோர்க்
கறிவுருவுகொண் டருளுவான்
எங்குமிலையென்பா ரிதயந்தொறுமறிவா
யெங்குமிருப்பா னெம்மிறை” —

(நாதவித்துகளாதீத நமோநம; வேதமந்திரசொருபாய நமோநம;) என்னுந் திருவாக்குகளா லறியக்கடவாய்.

துவிதியை யுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டாகில், இங்கச் சிவனையன்றி ஆத்மாக்களில்லை; எங்ஙனம்? என்னில், சருவதேகங்கடோறுமாய் நின்று உண்ணல் உடுத்தல்முதலிய காரியங்களைச் சிவனே செய்வன். அன்றியும்சுருதி “சரீரபின்னம், பரமாத்மனேகம்” என்றுசொன்னமையால் ஆத்மா நாத்தி; ஆனால், உன்பெயர் மாயாவாதியோ! அனீச்சுரவாதியோ! இருபெயரும் உனக்கே தகும்; இந்தக்கொச்சை மதியாலேயன்றே,

“மாயவாதமென்னுந் சண்டமாருதந் சுழித்தடித்தார்த் து” — என்று,

மாணிக்கவாசகரால் தூற்றப்பட்டாய்,மதிக்கேடனே! உயிருண்டு நரகசொர்க்கஞ் சிவனுக்கோ? சிவனுக்கோ? சிவனுக்கே ஆறற்சீவனெங்கே? நீதான். என்னுக்கெனக்குண்டோ வில்லையோ? என்னில், உண்டில்லையென்பதே நாக்கென் றறிந்தாற்போலச் சீவனையறிவாய். மூடனைச் சீவாத்மாவென்றும், விவேகியைப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகையாலும் சிவனுண்டு. கருவியோடுங்கூடினதே உயிர்க்குப்பிறப்பு; கருவியைப் பிரிந்ததே உயிர்க்கிறப்பென்றறி; சிரசிலே மயிருண்டானதுபேரல், நாயன்மார் உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளங்கையிலே மயிர் கொத்துக்கொத்தாய் முளைத்தெழுந்த கதைபோல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப்பட்டது. உன்கண்ணறி உடைமைக்கேற்கக் கழறினை. கோட்டான் குரியனில்லையென்றால் ஆர்தாடுனுப்புக்கொள்வார்;இதற்குச்சாமியம்,

“ஊமனொளியில்லையெனி னொப்புவரோ மற்றதுபோ

லேமவுயிரின்றென்பாரில் உவனுவளுதுவெனுமுனைமு
தோன்றிநின்றழி முத்தொழிலுளவதனாற் [ச்சுட்டாய்த்
சிவனுண்டவனாற் சீவனுமுண்டங்

கறிவினைமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே

உடலிழந்தமுதிரோ உயிரிழந்தமுதிரோ [ங்கண்ட

உடலிழந்தமுதிராகில் லுடறனையன்றுங்கண்ட ரின்று

ருயிரிழந்தமுதிராகி லுயிர்தனையன்றுங்காணீ ரின்றுங்

[காணீர்” — எ-ம்,

“இல்லையுயிரொன்றுரைக்கு முனைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனே யுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர் நாதனுநண்ணுமென்றான்
கல்பேற்புறப்பட்ட கையுடையான்கச்சியேகம்பனே” —

(உளதிலதென்றலீவியந்திரதனுவிளான்மா) என்னுந் திருவாக்
கால் அறியக்கடவாய்.

திரிதியை யாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு; ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்தி லாணவமறைக்கு
மென்பது கூடாது. ஏன் கூடாது? ஆத்மா சுவயஞ்சோதி, அசுரீரி,
அனாமி,அவிசாரி,நிரவயன், அநந்தாநந்தன்; ஆகையாலாணவமறை
யாது. உன் பெயர் அகம்பிரமவாதியென்றுயர்த்தோர் சொல்லுவர்;
கெடுவாய்? பிரமன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புருடோத்த
மன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புராணங்களிற் கேட்டறிந்தா
யில்லையோ! ஆகையால், உன்கருமமே சுட்டளைக்கல்லாயிற்று. பே
தாய்! இந்த மதியைக்கொண் டெடங் பிழைத்தாய்! இத்தனைகோ
ரணிக் கிடங்கொடுத்ததே அஞ்ஞானம்! குழந்தையைப் பராக்குச்
செய்வதுபோல, நாடோறு முன்னே விடயப்பராக்குச் செய்வதாண
வம்; அன்றியும், (உண்ணாவத்துக்கசதிவர்த்தில்லையோ, வென்னும்
வையச்சொல்லானு மறியக்கடவாய்; இதற்குச் சாமியம்,

“அன்னியத்தைக்காட்டிய நன்னியத்தைத்தான்
மறைக்குமென்னே மலத்தினியல்” —

அன்னியமானவற்றையுணர்த்தி யன்னியமாய் நிறைந்த வறிவறி
யாமையானும் மலமிலை மாயை மறைக்குமென்னில்,

“மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க
லளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வாலுள
தலையிலையென்னல் சவலைச்சொல்லே” —

ஆனால், இந்த மலம் அனாதியோ? ஆகியோ? அனாதியென்னில்
நீங்காது. ஆதியென்னின் நீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும். பாலுக்கு வெ
ண்மையும், கரிக்குக் கறுப்பும் இயற்கை. சுக்கிலம்பரத்துக்கு அழு
க்கேறல்செய்கை; ஆனால், இந்த இறுதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்ட
யான் போம்வழி, பன்னிரண்டுவருடங் குருக்கிடை.

சதுர்த்தி மாயைவழக்கு.

மாயையேயில்லை; எவ்வாற்றானில்லை? சருவம்பிரமமயமென்று
சருகிசொல்லும்; அதன்றியுங் காணப்படுவன, கேட்கப்படுவன, உண்

பன, உடுப்பன, கலியாண, நிரியாண முதலியவெல்லாம் பிரமமென்று என்னுபவத்துக்கே யொகரும்போலும்; ஆயின்முன்னே ஒரு சர்வ சீவதயாபரக்கொக்கு நாமமாத்திரஞ் சிறப்ப, வரி, குளம், மடுக்கள், குட்டையிலுள்ள மீனெல்லாந் துய்த்த கதையை விளக்க, நீயும் அவ்வி காரவாதிப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டிணவிலாச புத்தகத்தைக் கைப்பிடித்து, மேலுஞ் சர்வாத்மாக்களும் போம்வழி தூர்த்தனை. மாயையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறதும் வனிதையருபத்தத் திலே சிங்ஹவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும். மத்திம்பேதாய்! தற் போதச்சிவன் மற்ற நாடாக்கள் அனுபவநிலையை யறியாது பிதற்று கின்றனை. உன் கருமமே சுட்டலாக்கல்லாயிற்று. சாமியம்,

“ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு
மும்மலச்செருக்கு நாலவிதவாக்கு
மைவகைப்புலனு மறுவகைக்குற்றமு
மற்றாலன்றி யறிவாகாயே” —எ-ம்,

“மாயையேயுடலமாகும் யாவையுமாயயாமே” —எ-ம்,

“ஆகையாலிந்தமாயை யறிவினைமுழுதுமூடித்
தேகமேயான்மாவென்றுஞ் சேயிழைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும் புத்தியைத்திரிபுபண்ணுஞ்
சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பர்கள் சீவன்முத்தர்”

என்னுந் திருவாக்காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்த மாயை அறிவை மறைக்குமன்றி விளக்காதென்னில்,

“ஆணவத்தி லேகிடந்த வாரூயிர்க்குக் காயமெனுங்
கோணவிளக் களித்த கோமானே-யாணவமு
மாக்கையும்வந் தென்னைநித மல்லற் படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா” —

என்னுந் திருவாக்காற்றெளி. ஆகிலிந்த மாயையெங்கே பிறந் தது? என்னில், மனதிலே பிறந்தது. அந்த மனதெங்கே பிறந்தது? என்னில், வியாழவட்டங் குருக்கிடை.

பஞ்சமி கன்மவழக்கு.

கன்மமே கர்த்தா; கர்த்தாவொருவன், வேறென்பதில்லை. பிற க்கப்பண்ணுவதுங்கன்மமே, பாலயெளவனவிருத்தம்நோய் சாக்காடு முதலியன பண்ணுவதுங்கன்மமே. இந்தக் கன்மந் துலையொத்தகால

த்தில் கன்மமே முத்தியைக்கொடுக்கும். இந்த கன்மறுப்பர் தெரியாதவர் கர்த்தா கன்மக்கயிற்றாலே யாட்டுவிப்பாரென்பர் ; ஆயின் உன்பெயர் கர்மவாதியென்றும், காலவாதி சகோதரனென்றும், கேட்டிருப்போம் பேதாய் ! இந்த ஏழைமதியைக்கொண்டல்லோ அனேக காலம்பிறப்பை வளர்த்தாய் ! தெரிந்துந் தெரியாதவன், சுற்றறிமோழைநீயே, கங்கையை யடுத்தும் கழியிடைமூழ்குங் குணத்தவன்,

“அறம்பாவமென்னு மருங்கயிற்றாக்கட்டி” —

என்னுஞ்சுருதிதெரிந்துந் தெரியானாகி விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றிடை வீழ்வவனீயே, உனக்கொப்பு வாரிபுடைகுழந்த வையகத்துளில்லை. கெடுவாய் ? பூர்வசென்மத்திற்செய்த விருப்பும் வெறுப்பும் சடமாகையாலும், அதையுனக்கு ருசிக்கப்பண்ணிப் பொசிப்பிக்கிறவரோ கர்த்தா. எனக்குக் கன்மமில்லையோ கர்த்தாவில்லையோ வென்னும் வழக்கச்சொல்லாற்றெளி. ஆளுலந்தக் கன்மஞ் சாகாரமோ ? நிராகாரமோ ? என்னின், சாமியம்,

“அருவாயவல்லினைநோ யடையாவண்ணா

மாவடுதண்டிதறையுறையுமமராரோதே” —

என்னுஞ் திருவாக்காற்றெளி. கன்மத்துக்குச் சடமுஞ் செயலு முண்டோ ? என்னில், சாமியம்,

“கன்மம்வியாபிகடம்போற் சடமன்று

சென்மிக்கப்பண்ணுஞ் செயல்” —

ஆளுலந்த கன்மம் நாசமடையுமோ ? நித்தியமடையுமோ ? என்னில், சாமியம்,

“மாயப்பிறப்பறுத் தாண்டானென்வல்லிணையின்

வாயிற்பொடியட்டிப் பூவல்லிகொய்யாமோ” — எ-ம்,

“ஊழா லுடம்புண் டிடம்பாலிங் கூழுண்டு

தாமும் வினையாற் சகமுண்டு-காழ்கொண்ட

வித்துமர மும்போல வியா தொருக்காலு

முத்தியிலே வியு முளை” — எ-ம்,

“சஞ்சித்திருநோக்காற்போம்பிராரத்தத்தனுவோடேகும் விஞ்சுமாகாமியங்கள் விளங்கனுபவத்தால்வியுஞ் [ன் செஞ்சயான்செய்ததெல்லாஞ் சிவன்செய்ததென்றுதேறி மஞ்சனேவினைத்திறங்கள் வந்துணைச்சந்தியாவே” — எ-ம்,

“முன்னே வருவினையெல்லாஞ் சின்முத்திகாகொண்டெரித் தேன், பின்னே வருவினையெல்லா மருளிற்பிரித்துவிட்டேன், நின்னும்கிணையினையெல்லாஞ் சிவார்ப்பணஞ் செய்தொழித் தே, னின்னமெனக்குப் பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே”

இக்கருத்தா னுசமடையுமென்பதேசித்தாந்தம். ஆயின், இந்தக் கன்மம் ஆகியோ? அனாதியோ? என்னில், குருக்கிடை. கன்மத்துக் குப் பிறப்பிறப்பெங்கே? என்னின், உன்னனுபவத்திற் றெரியுமன்றி, நிருவசனம் வசனத்துக் கெட்டாதென்றறி. கன்மம் நினைத்தாலுந் தீண்டினாலுந் தொழிலுரையாலும் வரும்,

“உன்னலொருகால் பின்னுரைத்தவிருகாலதனைத் துன்னல் முக்காலொன்றே தொழில்” —

நிரிகரண மசையாதுநிற்பின் கன்மம் பற்றாதென்பதே சிந்தாந் தம். சாமியம்,

“விருப்புவெறுப்பற்று வேதமொழிப்படி மெய்யுணர்ந்து மரிப்பைச்சனிப்பையு மற்றொளியாகியமாதவர்பாற் கருப்புச்சிலையனுங் காலனும்வந்தென்செயக்கடவர் நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சியேக ம்பனே” — எனவும் வரும்.

ஷஷ்டி ஸ்ரீநாதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களும், ஆன்மாவை யநாதியிலேபற் றிச் செப்புங் காளிதமும், உவருஞ் சமுத்திரமும், மணியு மாசுண மும், உமியுந் தண்டலமும், காசமும் விழியும்போலப் பசுவையு மறைத்துப் பதியையு மறைக்கும். கண்ணத்தா னிருண்மறைத்தது, கதிரையு மறைக்குமோ? என்னில், இவனுக்குப் பதிமுகந் தெரியா வண்ண மறைப்பது பாசமானமையால் மறைக்கும்; ஆன்மா, அனாதி, சுகருபி, நிராகாரன், சிவசுட்பத்தனாலுந் எப்படி மலம் மாயை கன் மம்வந்து கிராணமானது? என்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமரை ப்பூவும், வந்திபுத்திரனும், கானற்சலமும், தானுபுருடனும் போல மலம், மாயை, மாமாயை, கன்மம், கிரோதாயி யென்று வேதஞ்சொன் னாலுந், உனக்கேன் அனாதி சங்கைவரும்; ஒருத்தியைப் பேப்பிடித்ததெ ன்று ஐதீகமாகச் சொல்லவே, அவள்பேயானபிற்பாடு பூசாரி ஆட்டி, ஆடித்து, ஆயோக்கியை யோக்கியையாக்கித் தெய்வத்தைச் சீரென்

மேல்வைத்துப் பேப்போனதென்னவே, என்பேரிலே தெய்வமிருக்
கிறதென்பதுபோலச் சீவான்மசம்பந்தம் போக்கிச் சிவத்துவம் வரு
வித்தபின், சீவத்துவம் வந்தவழியும் பேய்வந்தவழியும் விசாரிப்பது
ஆவம். குழந்தையை யுறங்கென்று பிட்டத்தைத் தட்டத்தட்ட வுற
ங்காது சிரசைக்கிளப்பினற்றாயென்செய்வான். அதுபோலச் சீவன்
சிவத்திலே யுறங்கினால், அநுதிவழக்குத் தெரியுமென் றாசாரியன்
சொல்லச்சொல்ல இரட்டித்துப் போதந் தலையைக்கிளப்பும், இதற்
குச் சாமியம்,

“முன்புகண்டேனில்லை பாசம்பகபதிமும்முதலும்
பின்புகண்டேனில்லை யென்னகண்மாயம்”—எ-ம்,

“இல்லேயெனுமாயையி லிட்டெனேநீ
பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலேயே”—எ-ம,

“மையாடுகண்ணியு மைந்தருஞ்சுற்றமுங்வாழ்வுஞ்செந்தி
லையானின்மாயையுரு வெளித்தோற்றம்போலானதெல்லா
மெய்யாயிருந்தது நாட்செல்லநாட்செல்லவெற்றவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க் கனவாய்மெல்லப்போய்விட்
டதே”—எனவும்வரும்,

ஆனால், மித்தையென்றால் ஆகமசித்தாந்தம் என்னமாய் முடி
யும்? மலசத்தியிறந்தும், மலம் அப்பிரகாசமா யிருக்குமென்றதுஞ்
சரியோ? எனச்சகப்பன் செத்தத் தெய்வமா யிருக்கிறென்றும்,
வீமனெறிந்த யானே ஆகாயத்திலேதொற்றிலுன்றென்றாய்விழு மின்
றைக்குமென்றும், இந்த மரத்திலே பேயிருந்தது ஐப்போது சிறிது
காலமா யிறந்திருக்கிறதென்றும், கலியுக அந்தியத்திலே கற்கோழி
கூவுமென்றும், பொய்வழக்குப் பலவிதம். இதுபோலாமென் தறி
வாய். இருள் போனபிறகு இருட்டுண்டென்னில், சொல்லனவன்
றிப் பொருளில்லை. உண்டே? என்னில், உனக்குண் டெனக்கில்லை
என்பதேசித்தாந்தம். பெத்தான்மாவுக்குண்டு,முத்தான்மாவுக்கில்லை.
வாயுபூதத்துக்கு வடிவுண்டு, ஆகாசத்துக் கதுவுமில்லை; சாமியம்,

“அசைவற்றால் வாயுவாகாசம்பின்னு
மசைவுற்றால் முன்வாயுவாம்”—எ-ம்,

“ஆசையற்றால் னாகாரமாமந்த
வாசையற் றுனீயோபான்”—எனவும்வரும்,

ஆனால், முத்தனாபின் மலசம்பந்தமுண்டோ? உதித்தபிறகு இருட்டுண்டோ? இல்லை. உதியாததற்குமுன் இருட்டுண்டோ? உண்டு. இல்லையென்பது நீ அனுபவியோனால் அகமுகமாய்ப் பார்த்தறிதி. திருநோக்கம் பட்டபிற்பாடு, பஞ்சபாசங்களு மில்லையென்று, வேதாதமப்படி பிரத்தியேகான்மா சிவோதம் என்றறிவதே சைவ சித்தாந்தம். (பாசமென்னவெனவான் காலமெந்நாளோ) என்னல், சமுசயாத்மாவா மென்றறி. இதற்குச் சாமியம்,

“சிவன்வேறுசிவன்வேறென் றிரண்டாய்க்காணு
மவன்செனனமரணத்தை யடைவனாதலினு
லத்துவிதபாவனையை முத்தனாதரிப்பன்”—எ-ம்,

“ஆன்மாவேபரமசிவமென வுண்மையாக
வறிகின்றானவனெந்த வவத்தையடையினுமிவ்
வான்மாவேபரமுத்தி யெளிதடையுமிந்த
வான்மலாபத்தையொத்த லாபம்வேறில்லை”—எ-ம்,

“சிவன்சிவலிங்கமாகத் தெளிந்தவர்தம்
பாவநசிக்கும் பரிந்து”—எ-ம்,

“அறிவென்றுணையறிந்தா லானந்த போதச்
செறிவும்பொய் யானவத்திற் சேர்வும்-அறிவும்பொய்
யானாவித வகிதத் தாட்டுந் கருவிகளிற்
போனாலும் பொய்பொய்பொய் பொய்”—எ-ம்,

“அறிந்தவிடத்தில்லை யறியாமைதன்னைப்
பிறிந்தபிணம் பேசல்பிழையன்றோ”—எ-ம்,

சுத்தபடிசு சங்காசமாய்ப் பஞ்சபாசங்களு நமதிடத் தில்லையென்று பாவிக்கப்படுவதே சித்தாந்தம்.

சத்தமி சமயவழக்கு.

சைவம், பாசபதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம், மகாவிரதம், உலகாயுதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனீச்சரவாதம் ஆகப் பன்னிரண்டுமதம். இந்தப் பன்னிரண்டுங் கடந்தவனே சிவன்முத்தன்; சமயசாத்திரம், சமயஅனுட்டிப்பு, சமயதேவதை இவைகளெல்லாம் மனம்பழுக்கக் கட்டிப் வுபாயகுத்திரம்; நாமார் நமக்குப் பதியுபொனவரும் நூனங்கலே சமயாதிதனானம்;

இந்த ஞானத்தால் சுகர், வாமதேவர், வதித்தாதி, கபிலரூய இரு
முகளும், சம்பந்தர்முதல் மாணிக்கவாசகரூய மகத்துக்களும், முத்
தியடைந்தார்கள். ஆகையால்,

“தன்னையறியுமுறிவே யறிவன்றிப்
பிள்ளையறிவது பேயறிவாமே” —என்னும்,
திருமூலர் வாக்கியமே வாக்கியம்.

“உவலைச்சமயங்க ளொவ்வாதசாத்திரமாய்
கவலைக் கடல்” —என்றதுஞ் சரிபொக்கும்,

“அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றொன்றோ டொவ்வா ளுணர்த்தாலு-மென்று
மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளத் திருக்கு
மருதனையே நோக்கி வரும்” —எ-ம்,

“பன்னிருசமயத்தோரும்பணிந்திடாப்பரபரத்தை” —எ-ம்.

“நன்றென்றுந் தினென்று நானென்றுந் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே-நின்றநிலை
தானேதான் தத்துவத்தீர் சம்பறுத்துங் காக்கைக்குப்
போனாற்போற் றேழும் பொருள்” —என்றது,

சுருணைக்கையானம்மைத் தாக்கினமையா னல்லனென்றந், தூக்
காமையாற் றீயனென்றம், நாளை பரப்பிரமமென்றம், வத்துவன்றி
யாத்மா வில்லையென்றம், மனவாக்குக் காயத்துக் கெட்டாமையா
வில்லையென்றம், சுச்சரனின்றே விரவுபக லுளவோவென்னு மை
தீகத்தாலாமையென்றுந், கூறும் பற்பல சமையிகள் கோரணக்கூத்
தரவுமாகாதே. சுபாவமா யித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்த வற்றெவ்ந்
நிலை; யதுவே தான இத்தவறிவாய் நின்று சமயப்பேய்களை நோக்கா
மனோக்கித் தத்துவவிசாரணை பண்ணுந் தத்துவத்தீர் சம்பையறுத்
தொருவன்சுட்ட நாணின்னு நெடியமரத்தால் சுட்டுவோமோ, நீர்ப்
பாம்பால் சுட்டுவோமோ, அன்றி விலாங்குமீனாற் சுட்டுவோமோ, நீ
ண்டகற்றாணாற் சுட்டுவோமோ, வென்றாவி திசைக்குக்கூலை, யாத்
தனாவை னனைத்தையுங் கட்டுவதச் சமபேயென்னவுந் தேராத,
நெடுநூரம்போனாப போனறனவாம்; தன்னைத்து றந்து பொருள்
காணவேண்டி நீர் போந்தபோக்கென் றதிகசித்தனவா மெனறவாறு.
இதற்குச் சாமியம்,

“தானேசிவாமல்லாந் தனிச்சிவம்மேறில்லை” —எ-ம்,

(அஞ்செழுத்தும்பாவனையு மவனைப்போன்றன) என்னும், வை யச்சொல்,

“சிவச்சீவோசிவோசிவாசந் சீவோகேவலசிவா” —எ-ம்,,

“அறிவு திரிவிதத்துக் கப்பா லறியு

மறிவே சிவமதுவே நீயா-மறிவொன்றிக்

கண்டாருங் காணுக் கதியை * மழபாடிப்

பண்டாரங் காணும் படி” —என்பது,

மழபாடிப் பண்டாரமே ? யிதேசமயாதீதப் பரமாகியமுத்தி கா ணக்கடவாய். ஆன்மதத்துவ வறிவும் வித்தியாதத்துவ வறிவுஞ் சிவ தத்துவ வறிவுமாய மூவகைத் தத்துவசாலத்துக் கப்பாலறியப்பட்ட சபாவவறிவே சர்வவுபாதி குணியமாகிய சிவம். அந்தச்சிவமேநீயாம். இதற்கோ ஞாயப்பாடில்ல. மகாவாக்கியமு மிடே ; ஐயறிவுமோரறி வா யொடுங்கிய யோகேஸ்பராளுங் கண்டுங்காணாத முத்தியை யென் றறிவித்ததா மென்றவாறு. அறிவு திரிவிதமென்பதைச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யென்கினுமாம். இதுவுமதே-அறியுமறிவே சிவ மென்றது தூலவருந்ததி நியாயம்போலத் தூலவறிவைக் காட்டிச் சூக்குமவறிவை மூன்றையுஞ் சாக்கியாய்க் கண்டதுவே நீயென்றுகா ட்டியது:(அறிவொன்றிக்கண்டாருங் காணுக்கதி) என்றது அறிவாலறி யும்பொருளல்லவென்றதாம். காணும்படியென்றது,மாயாவாதியைப் போன்று வாசாப்பிரமமாய்ப் போகாமையென்பதாம் ; சாமியம்,

“நீருக்குட்டம்பம்போ னின்னறிவினின்றானைப்

பாருட்கண்கொண்டு பரிந்து” —எ-ம்,

“எங்குநிறைந்தானே யேகமிரண்டென்றாகே

யெங்குமாய் நீகண்டிரு” —என்றும் வரும்.

அட்டமி ஞாதுருஞான ஞேபவழக்கு.

ஞாதுரு-ஆன்மா, ஞானம்-ஆத்மாவின்னுடைய தசேந்திரிய ஞா னம், ஞேயம்-ஈச்சரன். இந்த ஈச்சரனாலே தசேந்திரிய ஞானத்தை ஆன்மா வறியும். இந்த ஞானம் முத்தியிலுமுண்டு. கூடாதென்னில் முத்தியின்ப மனுபவிக்கிற வான்மாவுமில்லை. ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் கன்று எல்லா மில்லாமற்போகிறதே சபாவமுத்தி ;

“அவனுநானுமெய்ம்முயங்கி யனுபவிக்குமளவிலே

யவனுமில்லைநா னுமில்லை யுருமில்லையானதே” —என்று,

* மழபாடிப் பண்டாரம் என்பது சீடனதுபெயர்.

சுருதி யிருக்கிறதென்னில், சுருதிக்குப் பொருடெரியாமல் யாரு மில்லையென்றாய், நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவா திறந்திருக் கும். அஃதெவ்வனம்? என்னின், ஒருத்தியை ஆலிங்கனம் பண்ணிய ஒருவன் காட்டிற் புலிமுதலிய மிருகங்கள் குறுகினுங் காணுனென் னுங்கதையே சாட்சி. ஆனாலிந்தக் கரணத்தோடு முத்தியை யடை வதோ? என்னில், முத்தியென்பதுகைலாயம் வைகுந்தம் பொன்னெ யில் வட்டமுதலிய தானமன்று, ஆனற் பின்னைத்தா னெது? என் னில், தானே முத்திதானம். பெத்தக்கரணம்போய் முத்திக்கரணமா தலே இறுவாதிறத்தல். மூடன் ஞானியானால் முன் மூடனாயிருந்த தசேந்திரிய வந்தக்கரணமெங்கே யோடிப்போனது? போகவில்லை. ஏவ்வண்ணம்? என்னில், தேவதத்தன் நியாயம்போலா மென்றறி, சாமியம்,

“ஆனந்தந்தாமென் றறியாவறிவினிக
ளானந்தந்தேடி யலையும்” — ஆனால்,

ஒரு பாடாணத்தைச் சிற்பன் றெய்வவுருவாக்கினால் முன் பா டாணமுண்டோ? இல்லையோ? இல்லையென்னிற் கைக்குத்தட்டுபடா மற்போகவேண்டும். குணங்கி கற்பிலே மறைந்துநின்றாற்போலப் பாடாணத் தெய்வவுருவின் மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙன மறையாதுண்டோ? என்னில், பாடாணத்தியானமேயில்லையாலும், முத்தி சத்தியாலும், நினைக்குமிடத்துத்தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும், இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி. வாசுமீகி, வதிட்டர், மதங்கர், கபிலர் கதையே சாட்சி. நதிமுலம், ரிஷ்முலம், குருமுலம், ஸ்ரீமுலம் அறியக்கூடாது. சாமியம்,

“எல்லாருங்களிதுளங்க விரும்பையிரும்பொன்னாக்கி
நல்லார்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்றஞாயம்போற்
கல்லாதபுலையேனைக் கருணையாற்கடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரம மாக்கினையென்போல்வந்தே” —

எனவுமவரும்.

நவமி தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பது பொது; தெய்வத்தை யார்கண்டவர்? கயிலா யம், பொன்னெயில்வட்டம், ஸ்ரீரங்கம், திருப்பாற்கடல், செகந் நாதம், இவை ஒருசாலந்தோன்றும் ஒருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒரு தெய்வமாகியும் போகியும்வரும். ஆனற் றெய்வநிச்சய மில்லையோ? என்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு நாமேசித்து, சிதா நந்தன், திவ்வியசொருபனென்று கண்டவன் எந்தத்தெய்வத்தை

வணங்குவான்? எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்கான். ஆகையால், சிறுபிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப் பெரிய பிள்ளைகளுந் தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென்றறி. தனக்குத்தானே மரம், கல், மிருத்திகை தாம்பிரமென்று தெரிந்தும் (நாட்டோடே நடுவேயோடும்) என்கிற ஐதீகத்தைப் பற்றி மயங்குமென்றறி. சாமியம்,

“அத்தேவர் தேவரவர் தேவொன்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்ற பூதலத்தே” — எ-ம்,
“பூவும்புகையும் புனலும் பொருடேடித்
தேவைமறைக்குத் தினம்” — எ-ம்,

(சிவோகஞ்சிவோகம்) என்று வேதாகமங்கள் சொல்லுவதே பிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். தீதைகளிலும் பிரத்தேகான்மா சிவோகமென்று சொல்லும்; ஆகையால்துவே சித்தாந்தம். வேதசித்தாந்தமு மிதுவே;

“உள்ளமேபீட முணர்வே சிவலிங்கர்
தெள்ளியரா லற்சிக்குமாறு” — எ-ம்,

“சீவன்சிவலிங்கமாகத் தெளிந்தவர்கள்
பாவநசிக்கும் பரிந்து” — எ-ம்,

“புன்புலாலியாக்கை புறாபுறாகனியப்
பொன்னெடுங்கோயிலாய்ப் புகுந்தென்” — எ-ம்,

“உள்ளமேகோயிலா யுள்குமென்னுள்ளமே” — எ-ம்,

இப்படி அனந்தஞ் சாமியமுண்டு. அனுபவிக்கேதெளியும். மற்றையர்க்குத் தெளியாதென்பதே சித்தாந்தம். கைலாயம், வைகுந்தம், பொன்னெயில்வட்டம், இவை நற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவில்லை. உண்டென்னில் அனுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை) என்னுந்திருவாக்கே ஏறகடைசி ஆகமசித்தாந்தம்.

தசமி துறவிவழக்கு.

துறவாவது பற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தை நீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, சுகர், வாமதேவர், சடபரதர் முதலாயினோர் பற்றறநிறநல். அமைத்தபடியின்றி யாராலுந் துறக்கப்படாதோ? என்னில், உயிர்க்குணமாகிய காமாதிக ளடங்கிநிற்பதே துறவு; அவை யடங்காமனிற்பதே சமுசாரம்; அறிவாகி நிற்பதே துறவு; ஆகமாய் நிற்பதே சமுசாரம்; எத்தை யெவன்முன் துறந்தான்; ஸ்ரீகளைத்துறந்தான் ஸ்ரீமாயை யானபடியினாலே துறந்ததுபோய் துறந்திருப்பாபொல்லாம் வீணே” என்னில்.

“புலவுநாயக்குறிகாணிதூர் பட்டாரிகெஞ்சுவப்ப” —

ஆகையால், புறப்பரிசுமன்றி அகப்பரிசுமுண்டென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற்றுவறவறமில்லையோ? என்னில், இல்லையென்றால் வேதா கமம் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகையால், துறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க வகுத்தனவாம். இதற்குச் சாமியம்,

“துறப்பார்மற்றுப்புரவில்லா நுறப்பால
ஆட்டாகழியு மெனின்” — எ-ம்,

“ஊழைத்துறந்தா லுயர் துறவியாவையன்றி
யூழிருக்கநீ துறவியோ” —

ஆகையால், சித்தாந்தம் கன்மநீக்கமே துறவு; கன்மசம்பாடண மே சமுசாரம். காமாதிகளிற் பற்றறத்துறத்தலாவது,

“கண்டவிற்பமேமீளவுங் காண்கின்றதொருநாட்
கொண்டகோலமேமீளவுங் கொள்கிறதுவந்து
கண்டகாட்சியேமீளவுங் காண்கின்றதென்றால்
விற்பமேலவநாணுரு தொழிவரோவெறுத்து” —

என்னுங் கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாருனி தீர்த்துறந்தும்பின்பட்டபாடுசெகமேயறியும்; சிவக்கூறு-சிவம். சேகக் கூறு-சத்தி; ஆனபடியினாலே, சிவத்தை பெய்த்தக்காலமுஞ் சத்திநீங் காதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்,

“எத்திறநின்றானீச னத்திறமவளுநிற்பன்” — ஆனதால்,

பார்ப்பான்-பார்ப்பாத்தி, ராசா-ராசாத்தி, வைசியன்-வைசியச்சி, குத்திரன்-குத்திரச்சி, இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக்கூறு கண்டுகொ ள்க. இல்லத்தான் பாசபெந்தமென்றுத் துறவி ஞானபெந்தமென்று முலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காண் பதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையின்று. மரணகாலத்திலே மதிவேற்று மையால் நல்லார் பொல்லாரென்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்றுமை யின்று. அதுபோலச் சனவேற்றுமையின்று. சாமியம்,

“பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச்
செய்தொழில் வேற்றுமையால்” —

ஞானம்வந்த ஞானநெந்தவறமாயினுந் தகும். அகண்டாகார ஞானத்தை இல்லறமுந் துறவறமும் மறையாதென்பதேசித்தாந்தம்.

“செத்துப்பிறந்துமுல்பிணக்கைச் சின்மயநன்முத்திகாபை
ப்புத்தியிடைப்புதைத்தருளிப் பொன்னுவித்துப் பொருண்
முடிவைப், பத்துவழக்கினுந்தேற்றிப் பரமபதமெற்களித்
தா, னத்துவிதமெழுவாயி னமைத்தசிவப்பெயரோனே” —
எனவும்வரும்.

தசவழக்குச்சிந்தனை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினாறுவது

குருமாபுசிந்தனை.

பதி பசு பாசமென்னுமப்பொருளுக்குப் பதிமுதலாய்ச் சொல்வதோ? பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோ? என்னின், பாசம் பசு பதியென்பது பெத்தததை; ஆகையால், பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து பசுக்குள்ளே பதி மறைந்துநின்றமையாற் பெத்தமென்றது. முத்திததை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளே பாசமறைந்து நின்றமையான் முத்தமென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங்கழன்ற தோற்றமும், பின்னிட்ட பரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசு பாசங்கழன்ற அனுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மருடாகமம்,

“சிவச்சீவோசிவோசிவா சந்தீவோகேவலசிவா”—ஆனால்,

பாசமென்பதியாது? பசுவெந்தக்காரணத்தாற் பாசபெந்தப்பட்டான்? பசுவையும் பாசத்தையு மீறியின்ற பதியாவதியார்? இந்தச் சங்கைமுடிச்சை யவிழ்த்துக்காட்டினதே முத்தியெனப்பெம். அதுக் கிரகமுதையிற் பசு பாசம் பதிபெனப்பெம். ஆகையாற், சாட்சி (பசுவாவதுதான்மா, அப்பசு அசுதந்தான், தான் பகர்சின்மாத் திரன், மல தாடிதன் மலத்தான்முடன்) என்னுந் திவ்வியாகமத்தால் அறிக;

“பாசபத்ததேசீவா பாசமுத்ததேசதாசிவா”—எ-ம்,

வாக்கியத்தால் நான் மூடென்னென்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தத்தினாலேசீவனும் பாசம்போனால்சசனும்) என்னுந் திரு வாக்கினுமறிக.

ஆணவ வழக்கு.

அனாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று; செயற்கைச் சம்பந்தமே. சிவனுண்டானபோதே சீவத்துவமுண்டாயிற்று. ஊருண்டானபோதே புலச்சேரி யுண்டானாற்போலும், சமுத்திரமுண்டானபோதே நீருண்டானாற்போலும், செம்புண்டான போதே களிம்புண்டானாற்போலும், மேகமுண்டானபோதே மழையுண்டானாற்போலும் இப்படி அனந்தமுதவமையுண்டு. அதனாற், சீவன் சிவனை நோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப் பாகியென்னும் பெயர்வந்

தது. கன்னப்பார்வையாற் கன்னனென்றற்போலவும், விகடத்தால் விகடனென்றற்போலவும், சாதுவினாற் பசுவென்றற்போலவும், விதரணியால் பார்ப்பானென்றற்போலவும், இப்படியும் அனந்தமு வமையுண்டு ; ஆனால், இஃதொருகால் தீர்வுமுண்டோ ? உண்டு. எங்ஙனம் ? விசுவாமித்திரன் பிரமரிஷியானாற்போலும், குணங்கி அருந்ததியானாற்போலும், அத்திரமர் தேவதையானாற்போலும், சிவகுரு சிவனாவன். சாட்சி,

“திசையாருஞ்செம்பிரதக் குளிகையிற்பொன்னதுபோற் சிவனுமெய்ஞ்ஞானத்தாற்சிவத்துவத்தைப்பெறுமே”

—எ-ம்,

“பண்டிரும்பிரதத்தினாற் பகம்பொனாமாபோன் மண்டலந்தனின்மனிதருஞ் சிவமயமாவார்” —என்னும்,

வாக்கியங்களானுமறிக. (சிவத்துவமசி-சிவோகமஸ்மி-சிவோயம ஸ்தி)இது அதுக்கிரகமுறைமையெனக்கொள்க. தன்மை,முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துந்காண்க. தன்மை குரு சிவனானாயிருக்கின்றேனென்பதாம். சீடன் நானானென் நீ சிவமானாய் என்பதாம். படர்க்கை சர்வமுமாமோவென்னச் சருவமுஞ் சிவமாயேயிருக்கிறதென்பதாம். நான் நீ யடங்கலுஞ் சிவமேயென்பது வாக்கியத்தினாயத்திற்காண்க. பேதசித்தாந்நி இதைக் கைக்கொள்ளான். சரிதை கிரியையோகத்திலுள்ள விருப்பத்தாலெனவறிக. (அபுருபாநாம்நரசென்மாநாம்விவேகமதிதுல்லபம்) என்னுஞ் சருதிகளானுமறிக.

மாயை வழக்கு.

மாயையே யான்மாவை மறைக்குமென்னின்,மறையாது விளக்கைப்போல் விளக்குவதேயன்றி மறைபாதென்பதே துணிவாயின், மறைக்குமென்று தூல்களிற் சொல்லுவானேன் ? மாயை மயக்கஞ் செய்தலின் மறைப்பென்றுஞ் சொல்லலாம். சாட்சி,

“ஆக்கையுங்குருவான தரசனே” —எ-ம்,

“மாசற்றகொள்கை மனத்திலடக்கிஞ்

ஸ்சனேக்காட்டு முடம்பு” —

என்றதனுமறிக. திரோதானசத்தி,மாயையானமையான்மறைப்பென்றுங் கொள்ளலாம்.

கன்ம வழக்கு.

கன்மம் அனுகியே சிவனுக் குண்மையாகுமென்னில், அது சற் குரு சந்திரானத்திலே நீங்குகிறபடியினாலே, எப்படி யனுகியென்று

சொல்லலாம், செயற்கையென்னில்மீண்டுவரும். ஆறற்போம்வழி ? மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயை யுண்டானபோதே கன்மமுண்டு; எப்படிப்போலென்னில், பசியுண்டானபோதேவிகார முண்டு; விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானது போலென்றறி. சிவனுக்கு மல மாயை கன்ம மூன்றும் அநாதியியற்கையன்று; அநாதி செயற்கையென்றே சித்தாந்தம். சுண்ணும்புக்குவெளுப்பும், கரிக்குக்கறுப்பும் அநாதியியற்கை. செம்புக்குக் காளிதமும், நெல்லுக்குமியும் அநாதிசெயற்கை யெனக்கொள்க. சாட்சி,

“களிம்பறுத்தானெங்கள் கண்ணுதனந்தி” —எ-ம்,

“நெல்லிற்குமியு நிகழ்செம்பினிற்களிம்புந்
சொல்லிப்புதிதன்று தொன்மையே” —எ-ம்,

“மாயமெலாநீய்கியரன் மலரடிக்கீழிருப்பன்
மா றுதசுவானுபவ மருவிக்கொண்டே” —என்னும்,
திருவாக்கினுமறிக.

திருமேனிகொண்ட வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டென்னில், மல மாயை கன்மமுண்டு; என்னதியானென்னுஞ் செருக்குமுண்டு; உண்டாகவே நம்மைப் போலக் கலியாணமும் நிரியாணமுமுண்டாம். எவ்விதத்தினுங்கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில், சிவன் அப்பிரமேயமொன்றும், நிரவயமொன்றும், நிராமயமொன்றும், அகாயமொன்றும், அசிந்திதொன்றும், சைதன்யமொன்றும், சகாதொன்றும் வேதஞ் சொல்லுகையால், திருமேனியில்லையெனில் கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில், திருமேனியில்லாவிட்டால் வேதமில்லை; வேதமில்லாதபோதே பிரமாதிகேவதைகளில்லை; தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை; கன்மமில்லாதபோதே மழையில்லை; மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆறற் திருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னில், சாட்சி யொவ்வாதிருப்பானேன்? எப்படி?

“சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன்” —எ-ம்,

“ஆணல்லார்பெண்ணுமல்லா ரதிகைவி ரட்டனாரே” —எ-ம்,

“பெண்ணோடாணென்று பேசற்கரியவன்” —எ-ம்,

“ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமில்லார்” —என்றும்,

இப்படி அனந்தமுவமையுண்டு, சனகாதிசுருக்கதுக்கிரகநிமித்தியமாய்க்கொண்ட திருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காக வனசரவடிவாய்

விற்றமும்புபட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக லிங்கோற் ப்வழர்த்தியாய்வந்த திருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்த திருமேனியும் பொய்யோ? மெய்யே. ஆனால்தன் கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமுத்திரத்தில் குமிழியெழும்பி நின்றொடுங்குவதுபோலச் சிவகாருண்ணியத்தாற் காருண்ணியமே திருமேனியெனக்கொண்டு பிரமாதிகளைச் சிருட்டிப்பன்; பிரமாதிகளால் அகிலநிகலப் பிரபஞ்சங்களையும் சகல வேதமாகிய நூல்களையுஞ் சிருட்டித்துப் பழைய பரமசிவனாய் நிற்பன். மகத்துக்களிடத்தும், சூரியனிடத்தும், அக்கினிச் சிகையினிடத்தும் தியானத் திருமேனியாயே யிருப்பன். தியானமே திருமேனியன்றி வேறில்லையோ? வென்னில், இல்லை. சாட்சி,

“மறைநான்கேவான்சரடாய்த்

தன்னையேகோவணமாய்ச் சாற்றினன்” — எ-ம்,

“உமையலா துருவமிடலை” — எ-ம்,

“இலங்கியவிருகடருந்திருநயன மீறிலடியிலாவெண்டிசைத்திண்டோ, ணிலந்திருவடி நீள்புனலாடை நீர்மருவுத்தழனின்னுதற்செந்தி, கலந்தெழுமாருநாசியிற்காற்று கடுவெளியெல்லாந்திருவுருவானால், வலஞ்செய்வதெங்கேவணங்குவதெங்கே மாலயனறியாமன்றினுளாடி” — என்னும்,

திருவாக்கினாலுமறிக. மானுமழுவ மறைத்துச் சிவமே ஆசாரியராய் வருமென்னில், வானந்திரண்டருவாய் வருமோ? வராது. ஆனாற் போம்வழி? காருண்ணியத்தால் அநிட்டித் ததுக்கிரகிப்பொனவறிக. இதே யாகமசித்தாந்தம்.

அநாதி வழக்கு

ஆத்மாவை அநாதியிலே மலம்வந்து சம்பந்தப்பட்டதென்னில், அநாதி யாத்மாவென்றும், நிரவய னாத்மாவென்றங் கூறும் வேதவாக்கியம் பொய்யாம். ஆனாற் பிறப்பிரப்பு, நரக சொர்க்கம், கல்வினை தீவினை, வெறுப்பு விருப்பு, போக்கு, வரவு, சரியை யாதிபாதம், சாலோகாதிபத முத்திகள், இத்தியாதியுஞ் சிவன் தனக்குச் சிருட்டித்துக்கொண்டாரோ உனக்குச் சிருட்டித்துவைத்தாரோ வென்னும்வாதம் வரும். ஆனால், (நான் பிறந்தகாலம் நீயும் பிறந்தாயென்றும், நானிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தாயென்றும்.)

“சேடனருளொப்புருவஞ் சேய்கிணற்றில்வீழளவிற்

கூடவிழுந்தாயின் குணம்” —என்று,

இப்படி அன்னேன்னிய வாசிரியம் வருமேயென்னில், இந்த அன்னேன்ய வாசிரியதோடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அதுபவ காலத்திற் காணலாம். குருக்கிடை. ஆனால் நிச்சயத்துக் கெட்டா தோ? எட்டும். சாட்சி,

“நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடு

நிலாவகைக்குரம்பையிற் புகப்பெய்து” —எ-ம்,

“அருங்கற்பனைகற்பித்தாண்டா

யாள்வாரிலி மாடாவேளை” —எ-ம்,

“மால்கொடுத்தாவைவத்தார் மாமறைக்காடனாரோ” —எ-ம்,

“தானெனைமுன்படைத்தானெதறித்துதன்பொன்னடிக்கே”

—எ-ம்,

“வழித்தலைப்பநி வான்முயல்கின்றே

னுன்னைப்போலென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன்” —எ-ம்,

“என்னைவகுத்திலையெலிம்கிடைப்பாய் துசொலே” —

என்றும், இப்படி அனந்தமுதவமையுண்டாயினும், அனுபவகாலத் தன்றி தெரியவராது. ஆயிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியும்? என் னில், ரகசியசம்பந்தம். உலகெலாம் படைத்தான், உயிரையும் படைத் தான்; உலகமுந்தியோ? உயிர்முந்தியோ? என்னிற், பசுவின் கொம் பிரண்டு மொருகாலத் தெழுந்தாற்போலும், ஆணும் பெண்ணுமொரு காலத்திற் பிறந்தாற்போலும், சிவன் சிருட்டிவல்லபம் நம்போதமயக் குகனாற் காணப்படாதாயினும்,

“திஷ்டேபூர்வமாத்மாயேகமேவா” —எ-ம்,

“காலமுநாள்களுழி படையாமுனேகவுருவாகி” —எ-ம்,

“ஒருவனாயுலகேத்தநின்றநாளோ ஒருருவோமுருவமான நாளோ” —

என்றும், இத்திருவாக்குகளால், ஊமைகண்ட கனவுபோன் றெ ன்னுபவத்துக்கே யொக்கும்போலுந் தோற்றுகிறது. ஆகையால்,

“உருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி

யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி” —

என்பதனால், இச்சங்கை தீரலாம். ஆயினின்ன மிதற்கோ ருறு திப்பாடில்லையோ? என்னில், அவன் கற்பித்தசித்தமலம் நீங்கினு லொழிந்து அறியப்படா தியார்க்குமென்பதே சித்தாந்தம். சிவத்துக் குள்ளேசுவன், சீவனுக்குள்ளே சீவத்துவம்; இந்தச்சீவத்துவத்தைச் சத்திபதிந்த காலத்தில், சிவம் ஆசாரிய மூர்த்தமாய்வந்து அறுவடை தீக்கைகளாற் சீவத்துவத்தை நீக்கி யில்லாமையாக்கி நின்றநீயே நா னென்ற மகாவாக்கியத்தாற் றன்மயமாக்கிய சித்தவித்தையை வேதந் தானெப்படிசொல்லும்? ஆகமந்தானெப்படிசொல்லும்? மசத்துக் கள்தா னெப்படிசொல்லுவார்கள்? சொல்லாமற் சொல்லியிருக்கு மென்பதேசித்தாந்தம். அவன்முன்னிவன் கற்பிக்கப்பட்டவனென்று கொள்வதே அதுபவசம்பந்தம்.

பிராரத்த வழக்கு.

பிராரத்தம் மூவகைப்படும். அஃதெங்ஙனம்? என்னின், பெளதீ கம், ஆத்மீகம், தெய்வீகம். இன்னமொருபிரகாரம். இச்சயாபிரா ரத்தம், அனிச்சயாபிராரத்தம், பரோச்சயாபிராரத்தம், விருப்பு, வெறு ப்பு, நொதுமல், இப்படி பநேகவிதமாயும் விரிந்திருக்கும்; இந்தப் பிராரத்தத்தைப் பெத்தத்திலே சீவனதுபவித்தான். முத்தியிலே சிவனதுபவித்தான் என்னில், சீவன் விகாரியாகையாற் புசித்தான்; சிவன் அவிசாரியாகையாற்புசியான்; சீவன்முத்தன் புசித்ததெல்லாஞ் சிவன் புசித்ததென்று வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்சமாய்ச் சொல்லுகி றதே? என்னில், பத்திகாண்டத்திற் சொல்லும். ஞானகாண்டத்தில் கர்த்தா போக்தா சீவனுக்கே ஒழிந்த சிவத்துக்கில்லையென்பதே சித் தாந்தம். ஆனால் சித்தியாகமத்திற் (சிவோதாதா சிவோபோக்தா) வென்றுசொல்லுவானேன்? என்னில், அதுசம்மதமே. சீவன்முத்தி யுங்கடந்த விதேகமுத்திக் கதே சித்தாந்தம். விதேகமுத்தியிற் சீவத் துவமில்லையோ? என்னில், உண்டில்லையென்பதை யுன்னதுபவத்திற் கண்டதெளி. ஆனால் விதேகமுத்தியடைந்த நாயன்மாருண்டோ? என்னில், உண்டு. யார்? என்னில், சுந்தரர் தான் (சுந்தராபோக மெவ்வணமிருந்துதென்னப் படுக்கைமெத்தை யறியுமோ படுப்பாவி யறிவை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். திருநாவுக்கடையர் தான் (நின்னாவார் பிறரன்றி நீயேயானாய்) என்னத் திருவுளமகிழ்ந் ததும் ஒக்கும்; சம்பந்தமூர்த்தி தான் (நிலையவனென துரைதனது னை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனால், இந்த அதுப வத்தால் புசிப்பான் சிவனென்று சொல்லலாமோ? என்னில், அந்நிலை ய்க்கே ஒழிந்த மற்றைய நிலைக்குத் தகாதென்பதேசித்தாந்தம்.

“உண்ணுதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி

யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி” —என்னும்,

திருவாக்கினால் விவனிருவித முத்தியினும் புசித்தாடொன்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிற்றே? அதுவு முபசாரமென்றறியவும். பின்னை யார்தான் புசித்தார்? என்னில், சாட்சி,

“ஒர்ப்பொடுபசியுந்தாகமுச்சாகஞ்சுகதுக்கக்க

டார்பரியங்கனபோகந்தன்மமுமதன்மந்தானு

நீப்பறியாதபுத்திரிகழ்குணமாகுமத்தை

யாத் துமன்குணமேயென்பரயிக்கவாதத்தினாலே” —

(உண்டுறங்கியபிள்ளை விடிந்தகாலையுண்ணவேயில்லை) யென்று சாதித்தாற்போலும், சத்தவீரனுக்கு உயுத்தியகளத்தி னிரியாணக் கிலேசம் மறைந்துநின்றாற்போலும், இருவித முத்தியிற் பிரார்த்தம் நின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமரபுசிந்தனை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேழாவது

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்திய சீடனே மகா வாக்கியோபதேசமே யுபதேசம். ஆனால்தற்குமேவல்லையோ? இல்லை. உண்போலத்தோன்றுகிறதே! என்னில், (விநாசகாலே விபரீதபுத்திதோன்றும்) அது உன்னிடத்திற் றேன்றியதென்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபத்தியேன் வரவில்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனால்தன்றி அநுபவம் இல்லையோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ரிஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணாமூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ் சம்மதமில்லாமற் போவானேன்? நீபண்ணினகன்மம், (புத்திகன்மாதுசாரணி) என்று, வசனமிருக்கிறபடியினாலே, இது சம்மதப்படவில்லை. ஆனால் எப்போது இதற்குக்காலம்? என்னில், அந்தக்கன்ம மொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்கால மெக்காலம்?

“சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம்

நிர்ச்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம்

நிர்மோகத்துவே நிர்ச்சலசித்தம்

நிர்ச்சலசித்தே சீவன்முத்தா” —என்னும்,

ஒழுங்குவந்த காலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில் விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்தில் விருப்பில்லாதவனுக்குச் சிவன்மேல் விருப்பில்லாததுபோலும், சந்தானத்திலே விருப்பமில்லாதவனுக்குத் தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும், வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கியவிருப்பெங்ஙனம்வரும். சிவம் நீயானாய் என்றமாத் திரத்திலே முத்திவருமோ? இன்னம் இதிலும் அதிதநில யில்லையோ? என்னில், இம்மாத் திரம் அறிவுடைய வுனக்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன நீசனுக்கு, ஜெனனமரணம் பற்றா தெனக்கொள்க;

“குருப்ரம்மாகுருவிஷ்ணு குருதெய்வம்மயேஸ்வரா
குருசாட்சு த்ரப்ரம்மம் தஸ்மீபுருருவேநம:” — என்று,

வியாழவட்டங் காத்திருந்தபின், இவன் கருத்து வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகனே அசந்தேகனே, சூர்ச்சனனே, சர்ச்சனனே வென்றுசோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச் சர்வக்கியானேத்தரமுகமாக, உபதேசம் பண்ணினால் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச் சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோஜனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அறுக்கிரகம்பண்ணினால், (வரகிலேழுளைத்தசெந்நெல் களையதானவாறு போல்) அபக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, தோட்டிக்கு மூத்தானாயிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம்; ஆனால், சுவாமி? இந்த மகாவாக்கியத்தான் முத்திபெற்றவருண்டோ? என்னில், அநாதிமுதலிற்றைவகைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்களுல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலேயாமென்றறி; இத்தனைவிசுவாசமும்க்கெனென்பாயேல், உன் சமுசயத்தைப்பற்றி வந்ததெனவறிக. முதற்பதம்-பரம்; இரண்டாம்பதம்-ஆன்மா; மூன்றாம்பதம்-அயிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்றாம்பதத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படி யதுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம்,

“செம்பதத்துச்சம்புவுக்குந் தொம்பதத்துப் பண்புணர்த
தும் பெருமானே” — எ-ம்,

“வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமானே” — எ-ம்,

“தெளியத்தெளியப்பவளச்சமுலச்சிவனுக்கொருசொற்புக
ல்வோனே — என்றும்,

(அன்றுரைத்த சத்தமே சத்தம்) என்று குறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றைய மந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்றோ? என்னில்,

“சத்தகோடிமகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே” —

என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இது தலிப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபைமுத்திரெறியல்லவோ? என்னில்,

“முத்திபலவும்பகர்ந்தோம் பக்குவத்துக்கீடாய்
முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்னமுத்திசுகன்கேள்” — என்னும்

நிருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி,

“ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப் பற்றினுய்ப்பதையேன்” — என்
பதையேனெனவாயாக.

மகாவாக்கியத்திற் நிரியிய்திருக்குமற்றால், ஆன்மாவும் ஆனான்
மாவும் காணக்கடவாய். கண்டு உன்னநுபவப்படியாய்ப் பிழைத்
தேன் உய்த்தேன் கடைத்தேறிப்போனெனென்று தேறித் தேறினோ
மென்பதையு மறந்துபோனதே சமுசயரிவிர்த்தி. இங்ஙனஞ் சமுச
யரிவிர்த்தியானதற் கடையாளஞ் சிவோகம்பாவனை மின்னல் மின்
னித் தோன்றுவபோலவாய், அகத்தி னடித்துக்கொண்டிருக்கும்.
ஆனால் நான் சிவனோ? பின்னைத்தா னொய்நினைத்தா யறிவில்லாய்.
ஓஓநாயே! ஓஓபேயே! ஓஓமூடா! ஓஓமூர்க்கா! ஓஓபயலே! என்று
விளித்தால், இத்தாதிகளிலும் வெறுப்பையடைந்து, ஓஓசாமி! ஓஓ
சற்குரு! ஓஓசைதன்னியா! ஓஓசங்கரா! என்று விளித்தத்தில் சந்
தோடம் வந்தமையால், நீயே சிவனென்பதற்குச் சமுசயமேயில்லை.
அவிரோதயம்,

“உன்னை யொருவ னுயர்சாமியென் றுரைத்தா

லென்ன மகிழ்ச்சி யங்கே யெய்தினாய்-பின்னொருவன்
பாவி பசுவென்றாற் பதைபதைப்பா யாகையினாற்
சீவனல்ல நீயே சிவன்” —

இந்த மகாவாக்கியம் பொருளல்லவென்பாருமுண்டோ? என்
னில், அவரைக்கூடாமல் அவர் வாய்மொழி கேளாமற்போவதே சந்
காரியம். இதுபொருளல்லவென்கின்ற புத்தி யெவனுக்கிருக்கிறதோ
அவன் கற்பகோடிகாலங்களினு மோட்சமடையானென்பதே சித்தா
ந்தம்; இஃதற்கு சுஸ்வரவாக்கியமுமுண்டு. சர்வக்கியானோத்தரத்திற்
கண்டுகொள்க. சுப்பிரமண்ணியருக்குச் சிவன் கயிலாசபர்வதத்தி
லெழுந்தருளி யுதிக்கிரகம்பண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோ
பதேசம் பண்ணித் திருவுளம்பற்றியது,

“ஒருவசனமாகவே முடிந்தபொருளுரைத்தோ மொன்றா
கக் காண்பதுவேகாட்சி யின்னும்பலவாய்ப், பெருவசனமாக
நீபலபடக்கேட்டாலும் பின்னுநாம்புகிழ்த்துவது மிந்தவுப

தேசந், தருவசனஞ்சமுதாயம் பலபொருளும்விளக்குந் தடு
மாறாதேகமாய்த்தானேதானாகி, நிருவசனமாய் ஞானமோன
மொன்றுமின்றி நிலைநிலையன்றி நின்றநிலை நிலையே” —
ஆகையால்,

இதுவே கடாசாரம். இப்படி நீயும் அதுபலப்படக்கடவாய். (க)

நீயே சிவம்; நானெப்படி சிவம்? அறியாமை அறிவு இரண்டுக்
குஞ் சாட்சி சைதன்சரியமானமையால். நீயோ? நானுஞ்சிவமாயே
போனேன், எப்படி? உமக்கற்றபடி. இந்தச்சராசரங்களோ? சர்
வம்பரம்மமயம். இன்னங் கேட்கவேண்டுமோ. நானார்? நானே.
நீயார்? நீயே. இதற்கு அவிரோதம். ஆகமம்,

“சிவோசிவோ சிவோசிவா சற்சிவோகேவலசிவா” —

“ஆத்மசர்வபூதானாம் கேவலஞ்சங்கமஸ்தலம்” —

அத்துவிதம் நீ; துவிதஞ் சரீரபந்தம். மகாவாக்கியத்தில் அசி
பதத்துக்காகவந்தது அத்துவிதம். அதற்கு இரண்டல்லவென்பதே
சித்தாந்தம். அததைத் துவிதக்கலப்பென்பாருமுளர். ஏகமென்ற
ததுபலத்திற்கேசரி, விவகாரத்தடாதென்பது கண்டுகொள்க,

“சிவனுஞ்சிவனும்வேறா திருப்புலிவனத்துளானே” —

என்பதைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு ஐயந்திரிபு திரிகாலத்துமில்லை,
டித் தேவிகாலோத்தரத்தில் (ரித்தனும்பரமீசு) எனெனும் பாசரத்
தாற் றெளியக்கடவை. (உ)

அதுபலசுத்திரிகை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசரம்.

நேரிசை-வெண்பா.

சத்தம் பிறவா விடமேச மாகிநிலை
சத்தம் பிறந்திடமே சங்கநிலை-சத்தம்
பிறவா விடமேதோ வத்தைப் பிடியென்று
னறவாண னம்பலவா ணன்.

(எ-து) குக்குமைநாதந் தோன்றாதவிடமேசமாதிலை, குக்குமை
நாதந்தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிரபஞ்சநிலை, நாதந்
தோன்றாதவிடத்தையே யெவ்வழியானு மிறுகப்பிடியென்றான், புண்
ணியமூர்த்தியாகிய வம்பலவாண னெமதாசாரியன். (க)

இரண்டாம்பதம்.

அத்த னுனாத்த தறியாயோ வென்ற மையா
லத்த னுனாத்த தறையுங்கா-லத்தனார்
நாதங் கடந்தசிவ னானென் னுணர்மினென
வோதுவித்தா னும்பர்க்கன் றுற்று.

(எ-து) அநாதிமுத்தன் ஆதியிலே அதிதிமைந்தர்க்கு நாதாதீசப்
பரமசிவமாவது நாமேயென்று திருவாய்மலர்ந்ததை மறந்தாயோவச்
சோ! என்றமையா லதை நாடிச்சொல்லுமிடத்துச் சிவப்பிரம கை
வக்தமென்னும் புராணத்திற் றிருவுளம்பற்றியது. (உ)

மூன்றாம்பதம்.

அன்றுனாத்த சத்தமே சத்தமிதி லையமிலை
யொன்றே பரமதுநீ யுற்றுணரி-லென்று
நானேநீ நீநானே யென்றுனக்கு நானினின்று
மோனமொழிக் குண்டோ மொழி.

(எ-து) முன்னமே தீட்சாக்கிரமத்திலே அங்கினிபாகாயுந் தாண்டி
யாகச்சொன்ன மகாவாக்கியமே வாக்கிய மிதி லையப்பட்டவேண்டாய்,
சொன்னேன் சொன்னே னென்றமையால் ஏகம்பரம். அப்பரமே

சிவனுகிய நீ. அதை ஆராயின், என்னைக்கும் நித்தியமாயுள்ளநானே நீயென்றும் நீயே நானென்று முனக்குப் பரிவுடனே சொல்லாமற் சொல்லினோமே ; பின்னரும் பேதுற்றுச் சமுசயாத்மனேகேட்டால் மௌனமொழிக்குப் பின்னு மிரண்டா மொழியுண்டோ வில்லை யென்பதாம். (க.)

நாலாம்பதம்.

சலனமிலாச் சித்தஞ் சாங்குசித்த மன்றோ
மலமாயை கன்மமெலா மாண்ட-நிலையன்றோ
பெத்த மகன்றிடமும் பேராணந்தப் பெருக்கு
முத்தமமா நன்முத்தி யும்.

(எ-து) சஞ்சலங்களில்லாத சுசித்தமேசங்கிலிட்ட சித்தத்தையுஞ் சொலிசித்தத்தையுங் கோரசித்தத்தையுங் கடந்தசாங்குசித்தமாகையால், ஆணவமாயை காமியமிறந்தநிலையாம் ; அந்த நிலையேமறைப் பெல்லா நீங்கினவிடமும் மறைப்புநீங்கவே யீச்சுரன் வேறல்ல நாமே யீச்சுரனென்னும் பேராணந்தம் அபரிமிதமாய்ப் பெருகும் பெருக்கமுஞ் சர்வோத்தமமா யெல்லாம் விடுபட்ட சற்சுகமுத்தியு மென்றதாம். (சு)

ஐஞ்சாம்பதம்.

சித்தமே சுத்தசிவ மென்றதிரு வார்த்தை
முத்திக்கு வித்தா மொழியன்றோ-பெத்தமொழி
சிவனே யெல்லா மிறந்தசிவ மென்னும்
பாவனா தீதமொழி பார்.

(எ-து) சித்தமேசர்வமுங்கழன்ற சிவமென்று திருவாய்மலர்ந்தது சாதகராயனுட்டிக்கு மெம்போலிகட்கெல்லா மோட்சத்திற்கு வித்தாகியமொழியல்லவோ ; ஆவரணநீங்கிய சிவாத்மனே சர்வமுங்கழன்ற சிவமேயென்னும் பாவனைக் கதிதமொழியென் றனுபவித்துப் பார்ப்பாய் மாணக்கனே. (து)

சத்தம் பிறந்திடத்தே சகலகலை யும்பிறக்கு
மத்த னுனாத் தறியாயோ-வன்றுரைத்த
சத்தமே சத்தஞ் சஞ்சலமொன் றில்லாத
சித்தமே சுத்த சிவம்.

(எ-து) குக்குமைச்சத்தம் பிறந்தவிடமே சகல கலைக்கியான மாதிரியாகப்பிறக்குமென்று சிவன் சொன்னதையுமறிந்துமறியாமல் மறந்

தையோ, அன்றுநாம்சொன்ன வாக்கியமே வாக்கியம், சந்தேகப்பட வேண்டாம் ; நிரச்சஞ்சலமான வாத்மாவே சர்வவுபாதி ருனியரான பராபரவத்து. (சு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

“நாற்றமிகும் பூமாலை நற்குரங்கின் கைக்கொடுத்தாற்
போற்றிமணங் கொள்ளாவாம் புத்திதனக் கில்லாமை
வேற்றொருவர் காணாத வேதாந்தத் துட்பொருளைத்
தேற்றமிலி கைக்கொடுத்தேன் நேறுவனோ தேறானோ.”

(எ-து) மணமிகுத்தபூட்மாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால், பாராட்டி யாக்கிராணித்தறியாவாம்; கூர்ந்தபுத்தி யின்மையினாலே தானும் பயனடையாது பிறரும் பயனடையாது எறிந்தாற் போலச் சரியை கிரியாயோகத்தா ரறியக்கூடாத வேதமுடிவிற்கு ந்தவுட்பொருளாகிய வுபநிடதமகாவாக்கியத்தை யச்சோ தெளிவில்லாத மாணக்கன்கையிலே கொடாது கொடுத்தேன் நேறித்தெளிவானோ தேறாதொழிவானோ வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் திரியம்பசுருக்கு மத்தியார்ச்சனத்திற் நிருவுளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய். ( )

சத்தம் பிறவாவிடமே, அத்தனுரைத்ததறியாயோ, அன்றுரைத்தசத்தமே, சலனமில்லாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம்பிறந்திடத்தே, நாற்றமிகும்பூமாலை, இவையின்முதலந்தும் ஆகி, கடையிரண்டும் அநாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவண்ண.

சிவஞான மோகதாக மீனூர்த் அதிகாரப்பிள்ளை, நசனார் யா
னார் என்னைமறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னும்விசாரமீக்கொண்டு
கேட்கக் காரணஞாகக் கண்ணுடையோன் சித்தாந்த மகாவாக்கி
யம் விவகரிக்கும்படி. சிவம் நானானென்ன நானொன்ன நீயுஞ்
சிவம் எப்படியென்ன ஞானதீர்க்கையால், திருநோக்கால், திவ்வியபா
வனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசுத்தால், சிவ
மானயென்ன எனக்குண்டான அதுபோகசிவ மெங்குமுண்டோவெ
ன்ன அச்சிவமானது, பூதபௌதிகங்கடோறு முண்டென்ன. விந்த
வாக்கியத்தாலுய்ந்து போனென்ன ஞானந்தமாக் கடலமுந்திய மா
ணக்கனுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்திமேற்கூறுவார்.

முதல்வாக்கியஞ் சத்து, இரண்டாம்வாக்கியஞ் சித்து, மூன்றாம்
வாக்கியம் ஆனந்தம் ; முதல்வாக்கியத்தான் மலநாசனம், இரண்டாம்
வாக்கியத்தாற் கன்மநாசனம், மூன்றாம்வாக்கியத்தான் மாயை நாச
னம் ; முதல்வாக்கியத்தால் சஞ்சிதநீக்கம், இரண்டாம்வாக்கியத்தாற்
பிராரத்தநீக்கம், மூன்றாம்வாக்கியத்தா லாகாமியநீக்கம் ; முதல்வாக்
கியம் பிரமா, இரண்டாம்வாக்கியம்விஷ்ணு, மூன்றாம்வாக்கியம்உரு
த்திரன் ; முதல்வாக்கியம் ஞானுரு ஞானஞேயமிறந்தநிலை, இரண்
டாம்வாக்கியந் தற்போக்கு, மூன்றாம்வாக்கியம் ஞானகேவலம், இத
ற்குச் சாமியம், பதிபசுபாசவிளக்கம்,

“சிவத்துவமசினிவோக மத்துமிசினிவோயமத்தி

நவத்துதிவாக்கிய” — மென்னுந் திருவிருத்தம்,

முதல்வாக்கிய விசேடம் வகுக்குதும். சிவனார்? சிவனார்? உபா
தியொழிவிற் கூடாமற் கூடலைக்காணுதி. இரண்டாம்வாக்கியம்விசே
டம்வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற சிவம், சர்வமுங்கழன்ற நான், சர்
வமுங்கழன்றானேன். சர்வானந்த ஊற்றிற் பிரளயமுதித்தாற்போ
ன்ற தன்மைகண்டையோ? கண்டேன்,

“கண்டேனவாதிருப்பாதம் கண்டறியாதனகண்டேன்” —

சுவானுபூதிக்குச் சாமியம் வகுத்தனம். மூன்றாம்வாக்கிய விசேடம் வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற சிவன், பூதபௌதிகங்கடோறு முன்ன,

“புல்லுயிர்க்குப் பூட்சி புணர்த்தாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி” —

“உரைசேருமெண்பத்துநான்கு நூறுயிரமாய்யோனிபேதம்
நிராசேரப்படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிராயங்கங்கே நிற்பா
ன்கோயில்” —

சிவானுபூதிக்குச் சாமியம் வகுத்தனம். வாக்கியமேன்மை விசிட்டம் வகுக்குதும்,

“*சிவத்தொமசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தைநசித்த பரனே” —

(எ-து)சத்தியநிருவாணதீக்கையிற்செவீப்புலன்வழி வாதுளாகமத் துண்டாகிய மகா வாக்கியார்த்தத்தால் சிவம் நீயானாய் என்று திருவாய்மலர்ந்து என்னுடைய வெழுவகைத்தோற்றப் பிறப்பை நாசம் பண்ணிய மேலோனே,—அவத்தையிலே என்பது,—சீமூலவத்தை யிலேயும் மேலாலவத்தையிலேயுஞ் சுத்தாவத்தையிலேயும்,—சீவனென்றும், கேவலத்திற் சேதனனன்றென்றும் ; என்பது,—சீவாத்மாவென்றும், அந்தராத்மாவென்றும், பூதாத்மாவென்றும், அனாதிகேவலத்திற் சேதனவியாபக னன்றென்பதே சித்தாந்தமென்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சதசத்தன், அகர்த்தா, ஆமயன், ஆணவமுடன், அசிந்தியன் என்று பலவாற்றாணும்வந்த பாவனைகள் போமாபகர். என்பது,—நான் மூடன், நான் கிஞ்சிக்கியன், நான் சத்தன், நானவலன், நான் பாவி, நான் சமுசாரி, நான் பிறப்பவன், நானிறப்பவன், நான் சீர்காழியிலே பிறத்தேன், சிதம்பரத்திலே வளர்ந்தேன், திருவாரூரிற்சென் றிறப்பேனென்னு மளவிறந்த பாவனைகள் போமாறறியாது புலம்புகின்றேற் குய்வண்ணங்காட்டி யுபாயஞானத்தாலுளவாகுமுபதேச ஞானமாத்திரத்தாற்போமாறு திருஞானசம்பந்தநாதனே திருவாய்மலர்.

“*சிவத்தொ மசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே-அவத்தையிலே
சீவனென்றும் கேவலத்திற் சேதனனன் றென்றும்
பாவனைகள் போமாபகர்” —

“|| பொன்மலையைச்சார்ந்த சிறுகாக்கைப்புள்ளினங்க
டன்னிறமுந்நிறமாய்ச் சாருமால்”—

(எ-து) மகாமேருவென்னுஞ் சாம்பூரதமாகிய வாயிரத்தெண்
மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த சிறிய காக்கைப்பக்கிகள் பொன்மய
மாய்ப் பின் கருநிறம் நினைப்பினில்லாமையாய்ச் சாம்பூரதமாய்ச்சா
ர்ந்த தன்மையைப்போன்று,

“—————முன்னவனைச்
சேர்ந்தாருமண்ணச் சிவோகம்பாவித்தலா
லாய்ந்தவனே”—

(எ-து) உபாதிசூனிய சிவனையுபாதிசூனிய சந்தேவனுய்ச் சேரா
மற் சேர்ந்தாரும் பரமவித்திரமாகிய சிவோகஞ் சிவோகமென்று பன்
முறையாற்பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே பலநூலையுமாய்ந்து மகா
வாக்கிய சிரவணப்படாதசமுசயாத்மனே,—ஆமாற்றி, என்பது,இந்த
இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் சமுசயநிலிர்ந்தி யடைந்து அது நீயான
வண்ணங் குப்பக்காட்டுக் காக்கை நாமென்று நினையாத வண்ணம்
போன்று என்னால் நீ யானதைன்மையு முன்சேவத்தன்மையை மிவ்
வணமென் றறியாதறிந்துணர்ந் திநிலையிலேநிற்பாய் அடிக்கடிவாக்
கியசிரவணத்தாற் சிவபாவனையைக் கழற்றி,

“*சீரார்சிவோயமத்தி யென்னுந்திருவாக்காற்
பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே”—

(எ-து) அழியாத சிறப்புடைய சிவன் பூதபௌதிகங்கடோறு
முண்டென்று திருவாய்மலர்ந்து பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசி
யன், சூத்திரனிலும், பிருநிலி யப்பு தேயு வாயு வாகாசந்திலுஞ் சந்
திரன் சூரியனுத்மாவிலும், பூமி யந்தரம் பாதாளத்தினு, மாண்பெ
ண்ணவியினும், வீருப்பு வெறுப்பு நொதுமலிடத்திலு, மிருக்கக்காட்

“|| பொன்மலையைச்சார்ந்த சிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமு மந்நிறமாய்ச் சாருமால்-முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மண்ணச் சிவோகம் பாவித்தலா
லாய்ந்தவனே யாமா றறி”—

“*சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்காற்
பேராசை யெல்லாம் பிரித்தோனே-ஆராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி.
லென்புருகும் பந்தியுமொந் றீ.

டியனித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தைக் காட்டியநாதனே,—ஆராத வன்பால் என்பது,—இந்த மூன்றும்வாக்கியத்தா லாசைக்கிழங்கை யகழ்ந்தெடுத்த வல்லபத்தை நினைந்தமாத்திரத்தெழுந்த வன்பைப் பாழாக்காம லவ்வன்பால்,—உன் பாதத்துள் கர்ச்சனையும்ற்றிரண்டி, லென்புருகும்பத்தியு மெற்கீ என்பது, சாமிகள் சீர்பாதங்களுக் கர்ச்சனையும் சிவவிங்குப்பெருமானிடத்திலேயுஞ் சரமூர்த்திகளாகிய சங்கமத்தினிடத்திலேயுங் கடின வெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சிவபத்தியு மடியார்பத்தியு மாயாவாதியைப்போலப் பாழ்போகாம லெனக் கறுக்கிரகம்பண்ணக்கடவாய். வாக்கியமேன்மை விசிட்டம் வகுத்தனம்.

வாக்கியசித்தாந்தம்வகுக்குதும். முதற்பதம் சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிப்களமாய், நின்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச் சாமியம் ; பதி பசு பாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம்,

“நிராமயமாய் நிப்களமா நின்மலமாய்” —

என்ற திருவிருத்தம், இரண்டாம்பதம். சராகாயமாய் நின்ம லோதகமாய் அகனங்கமாய் அபிவிர்த்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுகிர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும் ; இதற்குச் சாமியம் ; பதி பசு பாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம்,

“ஆன்மாசுத்தன் சதாநித்தன்” —

என்ற திருவிருத்தம். மூன்றாம்பதஞ் சுகோதயமா யிரண்ட ற்றவின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்ச் சமூசயனாசமாயிருக்கும் ; இதற்கும் சாமியம் ; பதி பசு பாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில்,

“போக்கிலைவரவிலை புலையாக்கையிலை” —

யென்னுந்திருவிருத்தம். வாக்கியசித்தாந்தம் வகுத்தனம். மேல் வாக்கியவிசேடம் வகுக்குதும்,

“ஆக்கையே தானென் றபிமானி யாக்கிவிக்கு

மோக்கமிலை யென்றே முடிப்பிக்கும்-பூக்கமமும்

பூங்குழலா ரின்பப் புணரியைமெய் யாக்குவிக்கும்

வாங்குதலைச் செய்யா மலம்” —

(எ-து) ஆக்கையே யாத்மாவன்றிப் பிரத்தியேகாத்மாநாத்தி யென் றநிலைப்பிரித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாக்கியத்தால் வரும் மோட்சானந்த நாத்தியென்றே சித்தாந்தப்படுத்திப் பூவாரந்த வழகிய வளகபாத்தையுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய விற்ப

வெள்ளத்தினை மெய்யாகவழுத்தி முழுக்கப்படுத்தும். எக்காலமும் வளைதலில்லாத வாணவாமலம் பிரதமவாக்கியத்தி லசிபதத்திற் காண்பாய். இந்தப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப்பிரகாசத் துண்மையிற்கண் டெதளியக்கடவை. பதி பசு பாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதே சமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இத்தவேழு மொருகொத்தாயிருக்கும். இவற் றிற் பதி பசு பாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும், தசகாரியவி சேடமும், குருசிரத்தையும், மகாவாக்கியமும், தீட்சாக்கிரமமும், ஞா னோபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமும் காணக்கடவை. சத்திய நிருவா ணதீக்கை யில்லாதவர்க் கிந்தமார்த்தம் போதிக்கில் நீரருந்தாமாவை யதட்டினுன் சாருங்கதியடைவை ;

“புண்ணுடலை நீப்பேனோ போன்றாத மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ-வெண்ணுடை வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனோ வாங்கதனுட் [ய பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடு வேனோ.”—

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இருபதாவது

மரபட்டவண்ண.

உபதேசமரபு

இது கர்ணபாரம்பரை.

(சிவமேவம்பரந்தெய்வம்) என்னுங் கருத்தைப்பற்றித் தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண்டாகிச் சிவனென யானுந்தேறினன் நேறிய காலத் தேயத்துளனோவன்றித் தேயத்திற் சிறந்த சினகரத்துளனோ வென்று மனந்தடுமாறி மயங்கியகால டுறிவிடைமறைந்த வமல னோர் குருவாய்ப் புவனியிற் சேவடிநீண்டிப் போதித்த வான்மொழி க்கு அருத்தம் பூதப்பழிப்பிலும் பொறியறவுணர்த்தலு ம்தக்கரண வடுக்கழிமுடிவினும் கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண் டேன் கண்டபெருமிதத்தா னிறும்பூதிட்டு மாலயனாதியை யலர்தூற் றிக் கூற்றுக்குணஞ் சிவவருமாயிற்று,

“நாடிநாரண னுன்முகனென்பவர்
தேடியுந்திரிந்துங் காணவல்லரோ
மாடமாளிகை சூழ்தில்லையம்பலத்
தாடிபாதமென் னெஞ்சுளிருக்கவே” —

என்றாரின்னும் பற்றத்

“தேடிக்கண்டுகொண்டேன் நிருமாவொடுநான்முகனுங்
தேடியுந்தேடொணத் தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்” —

என்னுமிக் கூற்றுக ஞுபதேசமரபு.

வைதிகமரபு.

வையச்சொல், வழக்கச்சொல், வேதச்சொல், விதிச்சொல் துத் த நான்கானும் வற்புறுத்திக் கூறுவான் றொடங்கினார். உலகவெறுப்பு முடல்வெறுப்பு மிக்கொண்ட மாணுக்கனுக்கு ஞானதேசிகர் திட்டர ந்தமுகத்தால் அணித்தியதரிசனம் வையச்சொல் மேல்வைத்துக் கா ட்கிடுறவண்ணம், (கடலைவாழ்வுஞ் கடலைச்சூழியிருப்பமென்றும்,

காணப்பட்டதெல்லா மழியப்பட்டதென்றும், சாகாதநாட்டி லோலை வாங்கிவந்தோமோ வில்லையேயென்றும், இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமனா நாழிகைக்கோவென்றும், வரவிட்டவன் தரவிட்டால் நில்லாதேயென்றும், நிலத்திலெழுந்தபூண்டு நிலத்திலே மடியுமெல் ன்றும், நேத்திருந்தாரின்றைக்கு நீளுனொன்றும், திட்டெனவிழு ந்து பொட்டெனப்போம்) என்றும், இவ்வாறு வரு மனந்த வையச் சொல்லாற்றெளியக்கடவை. இந்தச் சரீரம் நீயல்ல; நீ யசரீரி. அகா யன் ஆத்மாவென்று வேதம்வெகுவசனமாகச் சொல்லும். இது என் னதுபவத்துக்குப் பற்றவில்லையே பென்பாயேல், வழக்கச்சொல்லாற் றெளியக்கடவை. (நான்சாட்சியாயிருக்கிறேனென்றும், தன்னை வி டப்பிரபஞ்சரில்லையென்றும், தானாய்நின்று தனமாய்ச்சொரியுதென் னும், அஞ்செழுத்தும் பாவனையு மவனே யிவனென்றும், தானே சிவ மல்லாற் தனிச்சிவம் வேறில்லையென்றும், சிவனுக்குஞ் சிவனுக்குஞ் முதற்சிகாரச்சுழியாகிய நீயன்றி வேற்றுமையில்லை) யென்றும்,

“அறிவேசிவமென் றறிந்திலாய்கொல்லோ” —

வென்றும், இவ் வழக்கச்சொல்லால் ஆத்மா நாமென்றறியக்கட வாய். இங்ஙனஞ் சொல்லிய வறுபவம் சம்பவமாகவில்லையே யென் பாயேல், வேதச்சொல்லாற்றெளி, அஃதெங்ஙனம்? என்னில்,

“பாசபத்ததேசீவா பாசமுத்தேசதாசிவா” — எ-ம்,

“திட்டேபூர்வமாத்மா யேகமேவா” — எ-ம்,

“சரீரபின்னம் பரமாத்மனேகம்” — எ-ம்,

“ஏகப்ரம்மம்” — எ-ம்,

“சர்வசாட்சி சிவோகம்” — எ-ம்,

“பிரத்தேகாத்ம சிவோகம்” — எ-ம்,

“சமனாந்தம்பாசசால முன்மனாந்தம்பரசிவா” — எ-ம்,

“சிவோதாதா சிவோபோக்தா” — எ-ம்,

“அன்னம்ப்ரம்மா ரசோவிஷ்ணு

போக்தாதேவோ மஹேஸ்வரா” — எ-ம்,

“கர்த்தாபோக்தா செனார்த்தனா” — எ-ம்,

ஆயிரமுகத்தாலு மகலச்சொல்லிய வேதச்சொல்லா லீசுரருண் டென் றறியக்கடவாய். சமுசய மெண்ணிவிட்டு நீங்கவில்லையே யெ ன்பாயேல், விதிச்சொல்லவேண்டுமாறு வரும். அதனாற்சமுசயம் நீங்கக்கடவாய். அஃதெங்ஙனம்? என்னில்,

“சிவனைச்சிவனாய்த் தெளியார்களே” —எ-ம்,

“தன்னையர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே” —எ-ம்,

“தேவணங்கோமினிச் சிந்தைதெளிந்தனம்

போய்வணங்கும் பொருளாசிருந்தோமே” —எ-ம்,

“நானேநீயாய்நீயேநானாய் நானுவேதப்பொருளாலு

நாடாவிடாயிடேருதே நாயேன்மாயக்கடவேனோ” —எ-ம்,

“நிச்சமென்னெஞ்சின்மன்னி யானுகிநின்றனனே” —எ-ம்,

“நீராயுருக்கியென் னொருயிராய்நின்றானே” —எ-ம்,

“யானுந்தானையொழிந்தானே யாதுமெவர்க்குமுன்னேனே” —

“பேசுவானு மீசனே” —எ-ம்,

[எ-ம்,

“என்னகத்துளென்னையன்றி யாதுமொன்றுகண்டிலேன்” —

“பாவமுமறனுமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றிக் [எ-ம்,

காவியைம்புலனைப்பற்றி தகமுமகமாயினது

மோவியம்போன்றிட்டங்க ணுணருணராமையோக்கிற்

சிவனுஞ்சிவனும்வேறோதிருப்புலிவனத்துளானே” —

என்றும், இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த மாற்றத்தால், நீயே
அறிவறியாமை இரண்டிற்குஞ் சாட்சியாகையால், இந்த அறிவாய்ச்
சதாகாலமு நிற்கக்கடவாய், சாமியம்,

(பிரம்சாரியர் விரதமக்கினியில் வீழ்தல் பிண்டோதக் கிரிகை
யொடு பிரவுதகரிவிர்த்தி, புரியுமருச்சனைகள் வரைபாய்தல்சுழிபாய்
தல் புண்ணியபாவங்க ளருணியம்முபவாசந், தெரிசிவன்முத்தனுக்கு
வேண்டுவதேயில்லை சிவஞானவமுதபானம் பண்ணிக்கொண்டு, பர
சிருட்டிக்கன்மத்தி லகப்படாதென்றும் பரமசிவனைப்போல நித்தனா
யிருப்பன்.)

சைவமரபு.

ஆத்மாவைச் சிவனென்று சொல்லப்படுமோவென்னுஞ் சமுச
யத்துக்குச் சிற்பன்முதலிய வுவுமைகள்வருமாறு; சிற்பன், சிலை, தெய்
வம் என மூன்றாம். இத்திற் சிற்பனைப்போல ஞானாசாரியர், சிலையை
ப்போலச் சிவன், தெய்வத்தைப்போலப் பரமசிவம். சிற்பன் சிலை
யைத் தெய்வவருவாய்த் தியானித்துச் சாங்கோபாங்கயமாய்ச் சிற்ப
நூலைத் தழுவிச் செய்தமைபாற் சிலையென்பது மறைந்து சிவமென்
பது பிரகாசித்ததாம். ஆகையால், சிவபாவனையை யதார்த்தமாய்

விடக்கடவன். சிவபாடாணத்தைச் சிவமேலிட்ட வாசாரியாகிய சிற்
பன் சிவபாவனையைச் சேர்த்து மகாவாக்கியத்தாற் சிவம் நீயானு
யென்றமாத் திரத்தே சிவமான தன்மையாற் சிவபாவனையை யெப்
பாலும் நாதத்தியென்பதே சித்தாந்தம். வேடச்சேரி, வேடர், ராசாப்-
பிள்ளை, வேட்டைவனம், வேட்டைநாய், வேடக்கோலம், ஆக-ஈ.
வேடச்சேரி-யஞ்ஞானம், வேடர்-பஞ்சதன்மாத்திரை, ராசாப்பிள
ள-ஆத்மா, வேட்டைவன-மூலகம், வேட்டைநாய்-அந்தக்கரணம்,
வேடர்கோலம்-சரீரம் ; ஆத்மாவாகிய சிறுபிள்ளை, அஞ்ஞானமாகிய
வேடச்சேரியை முன்னேவினையா லடைந்து, நாம் சைதன்னியனெ
ன்பதை மறந்து, வேட்டைவனமாகிய வுலகத்தையடைந்து, வேட்
டைநாயாகிய வந்தக்கரண வசத்தனாய்த் தசேந்திரிய துவாரத்தி
னால் வேட்டைக்காரராகிய தன்மாத்திரையோடுங்கூடித் தயிலதானா
ப்பிரவாகனாகிய வேடக்கோலச் சரீரத்தைத் தழுவிச் சிவாத்மாவெ
ன்னும் நாமஞ்சிறப்பவந்தான். இது போமாமு. ஞானவரசன், ஞா
னவேட்டையாவோன்காலக்கண்டு, சிவராச வேடப்பிள்ளாய் நீ
நம்மினத்தாய் ; அஞ்ஞானவிளமையா லென்னேமறத்தாய் ; என்வண்
ணமே நின்வண்ணம் அன்னியர்வண்ணம் நின்வண்ணமன்று. அந்த
க்கரண ஞாளிசம்பாடன முனக்கடாதென் றறுக்கிரகித்தார். சை
தன்னியத் தராபதியாக்கின தன்மைபோலச் சிவவேடு நீக்கங் கண்டு
கொள்க. சாமியம்,

“மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவடிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைம்போத வெயினர்தம்வடிவமாகி
யுன்னையுமறந்தால்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே”

“மன்னவன்றன்மகன்வேட ரிடத்தேதங்கிவளர்ந்தவனை
அறியாது மயங்கிநிற்பன்”—

“தானாக்கி மழரடிக்கீழ்வைப்பன்”—

கன்மவொப்பு. நல்வினையுந் தீவினையு மொன்றாகக்காண்பது.
அஃதெவ்வாற்றானென்னில், பொன்விலங்கும், இருபவிலிலங்கும்
பிரகாசம் அப்பிரகாசம்வேறன்றித் துக்கநிரண்டிற்குஞ்சரி. பொன்
விலங்கைப்போலப் புண்ணியம், இருப்புவிவிலங்கைப்போலப் பாவம்.
விலங்கார்ப்புண்டவனைப்போலச் சிவன். விலங்கைப் பூட்டினை
ப்போலச் சிவன். துக்கத்தைப்போல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞா
னத்துக்குச் சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின் அஞ்ஞானமூமில்லை. நல்

வினையினையாகிய விலங்குமில்லை. அதற்குமுன்னே நரகசொர்க்க முமில்லை. இதற்குச் சாமியம்,

“ஒன்றுடனுந்தோய்வில்லான் என்றுநினைந்
தடிக்கடியும்பிரமமென நோக்குதலேயியல்பதாமே” —

“ரித்தனும்பரமீசன் யானென்றுநிச்சயிக்கின்
முத்தனலனென்னு மவன்முத்தனும்” —

“பூவும் புகையுங் கொண்டேத்திப் புறம்பே போய்ப்
பாவனையால் வாளா பரிசிழப்ப-ராவா
நமையுறப் பார்க்கிற் றெய்வ நாமேயா மென்று
தமையுறப் பாராதவர்க டாம்” —

“ஆகநாமல்லவிற்த வைம்பொ றிநாமேயல்ல
வேகனேநாமென்றுன்னு மிருடிகளிடயத்துள்ளாய்
பாகமாமுமைமனா பசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமுத்திவேண்டிந் திருப்புலிவனத்துளானே” —

மாயையென்பது மனம். இந்த மனமாயையிலே அண்டபின் டம் அரிகரப்ரம்மாதி நவந்தருபேதமு முண்டாயிற்று. இந்த மனஞ் சற்குரு கடாட்சத்தா விறத்தபோது எல்லாமிற்றத்து. அறிவாய்நின் றால் மனமில்லை. மனமாய்நின்ற லறிவில்லை. அறிவே சிவம் ; சிவமே யறிவு ; மனமே மாயை ; மாயையே பிரவஞ்சம் ; பிரவஞ்சமே சரீ ரம், சரீரமே சத்துவம் ; சத்துவமே நாதம் ; நாதமே விந்து. இப் படி சிருட்டிமார்க்கங் காணக்கடவை. சாமியம்,

“அறிவினிலகமுண்டாகி யகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயை பிரவஞ்சமாயைதன்னின்
மறிவுலகத்தினுக்கை வந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிதராதருளிச்செய்யாய் திருப்புலிவனத்துளானே” —

ஆகாசவுவமைகள் வருமாறு. ஆகாசம், கடங்கன், கடாகாசம், கடசலம், கடசலவழுக்கு, ஆ-ரு. ஆகாசம்போலச் சிவன், கடகங் களைப்போலச் சரீரம். கடாகாசம்போல வாத்மா, கடசலத்தைப் போல வந்தக்கரணம். கடசலத்தழுக்குப்போலப் பஞ்சபாசம். இந் தச் சிருட்டிக்குச் சங்கராமுண்டோ ” உண்டு, எப்படி ? சூரியன் சந் நிதானத்தில் சலம்வறண்டு அந்தோடே அழுக்கும்போம். கடாட்சத் திற் கடாகாசம் மகாகாசமாம். புண்ணியபாசம் ஞானிக்குண்டோ :

வில்லையோ? உண்டுந்தா னில்லையுந்தான். ஆனாலேதீகமோ? அன்று. பின்னையெப்படி?

“இன்பமுந்துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே” —

என்பதைப்பற்றி வந்தனவாம்,

“மெய்யைப்பொய்யென்றான் வெளியைநல்ல வீடென்றான்
சைவத் துரைகாழிச் சம்பந்த-நையமற
நின்போதற் போமிடத்தே நீயே சிவமென்ற
னென்போதத் துள்ளே யிருந்து” —

(ஏ-து) மெய்ப்பேர்கொண்ட சரீரம் நீயல்ல அது பொய்யென்
றான், இருவிதமாயையு மிறத்தவிடத்திற் பிரகாசித்த சூனியமே நன்
மையுடைய வீடென்றான், சைவசமயத்துக்குஞ்ஞானமன்னன் சீகாழிச்
சிவஞானசம்பந்தசுவாமியென தையந்திரிபுக ளுறுக்கும்படிக்குத் தற்
போதப்போக்கே நான் தற்போதமிட்சியே நீயென்றான், என்னறிவி
னுள் னெழுந்தருளியிருந் தென்றவாறு. (இது தற்போக்கே சிவமெ
ன்றுகூறியது.) (க)

“இருந்த படியிருந்தா லிறையுருவந் தோன்றும்
பொருந்துமல பிம்மையிலே பொன்று-மிருந்தபடி.
யேதென்றங் குன்னியிரண் டாட்டுவார்க் குண்டோ
போதமுண்ட பிள்ளை புகல்” —

(ஏ-து) இருட்டிக்குமுன்னுள்ள சுபாவ சைதன்னியமாயிருக்கில்
சுகாதீத சிவந்தோன்றும், தோன்றியவந்நிலையே யநாதிசம்பந்தமான
வாணவ நசிக்கும். இங்ஙனமன்றி இருந்தபடி யெவ்வண்ணமென்று
போதக்கையாற் றடவி யாங்கொன்றுந் தட்டுப்படாமையா லென்செ
ய்யங்கடவேன் றெய்வமேயென்று தெய்வத்தை நொந்து தோத்திர
மாநியவற்றா விரண்பெடுத்துவார்க்கு எங்ஙனமுண்டாம், ஞானப்பா
லுண்ட சம்பந்தபிள்ளைப் புகலிடமென்றவாறு. (இது போதத்தை
யறிக்குமுபாயங் கூறியது.) (உ)

“புகலிக் கரசேயுன் பொய்ப்போ தம்போனால்
சகலமறுங் கேவலமுஞ் சாயு-மகலாத
நல்வினையுந் தீவினையு நட்மர மென்றுரைத்து
மொல்கா வென்போத வொழுக்கம்” —

(ஏ-து) புகலியென்னுந் திருப்பதிக் கரசாகிய சம்பந்தசுவாமி,
என் பொய்ப்போத மிடுத்துபோனால் நிறைப்பு மறப்புந் தெடுந்,

கெடவே சகலங்கெடும், சகலங்கெடவே கேவலமுமிறக்கும், இறக்க வே யிரண்டறப்பின்னியகலாத நல்வினை நாசமாம். அதற்குமுன்னே தீயினையு நாசமடையுமென்று நீயுரைத்த திருவாய்மொழியைச் சிரத் தையாற்கொள்ளாத வென்போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தி யே யடைவதன்றி நிவிர்த்தியடையவில்லை யென்றவாறு. (இது அறிந் துமறியாமையைக் கூறியது.) (௩)

“போத வொழுக்கமென்று பொன்றுங்கொல் சம்பந்த நாநனே யுள்ளபடி நாட்டுவாய்-பேதா யறிந்த வறிவெல்லா நாமன்றறிந்திட் டாங்கே செறிந்தறிவாய் நிற்கிவினுந் தேர்” —

(௭-து) பிரவாகனாதியாய் பொய்ப்போத வொழுக்க மெக்கால மிறக்குங்கொல்லோ சம்பந்தசுவாமி சித்தாந்தப்படி நாட்டவேண்டு மென்ற விண்ணப்பத்துக்கு விடை. யறிவில்லாத சீடனே கேள் திரி சியவறிவெல்லாஞ் சபாவ சைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று நியதி களைந்து, நின்ற சுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென்றறிவாய் நிற்பா யேற் போதங்கெடுவதன்றிப் பிறவேறுக்க ளெத்தாலுங்கெடாதென் பது தானையாயிற்றென்றறிவா யென்றவாறு. (இது போதநிரியாண வொடுக்கங் கூறியது.) (௪)

“தேரிலதி தூரமெனச் சிந்தைவிடா தையென்று னோருருவா யினையென்ற வும்ப-னோரு மறிவே யறிவென்று னவ்வறிவுக் கப்பா லறியோ மறிவை யறிவால்” —

(௭-து) விசாரிக்கி விங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த வறிவு வெகு தூரம் எமக் கெட்டமாட்டாதேயென்று சித்தத்தைச் சோரவிடாதே யென் றருளிச்செய்தான். திருவெழுபுகடற்றிருக்கையி லோருருவாயி னையென்ற ஞானசம்பந்ததேவன், ஆவனருளிச்செய்த தியாதோவெ ன்ன்றி சர்வத்தை யும் விசாரித்தறிகின்ற சைதன்னியமே சைதன்னி யமென்ற ஞானநிகழ்ப்பா லதுபவமில்லை. சைதன்னியவறிவைக்கொண் டறியவென்றென்றவாறு. (இது சைதன்னியத்துக்கு மேலதுபவ மில் லையென்றறிவித்தது.) (௫)

“அறிவா லறியப் படும்பொரு ளையாகிற் பொறியா லறியப் புகாலோ-பொறியா ரக் கண்டதெலா மாயையெனக் கண்டித்தான் மெய்ஞ்ஞா முண்ட திருச்செவ்வாயா னுற்று” — [௭]

(எ-து) பிரமேயமாய்ப் பூரணவத்துப் பிரமாணமாகாதோ வா னால் ஐந்திரியகாட்சிக்குத் தூரமல்லவேயென்ற விண்ணப்பத்துக்கு விடை. இத்திரியத்துக்கெட்டிய பொருள்களெல்லாம் திரிசியமாயென்று கண்டித்து விலக்கினுன் மெய்ஞ்ஞானப்பாலைப் பாணம்பண்ணின திருச்செவ்வாயா னங்ஙனெழுந்தருளி வந்தென்றவாறு. (இது திரிசியமாய்க் காணப்பட்டவையெல்லா மாயாகாரியமென்றது.) (சு)

“உற்றுணரி னீயே யுயர்பிரம மென்பதுவு
மற்றசிவன் றானாய் வருப்பதுவு-முற்று
மிறந்த விடத்திரண்டு மேகமே யென்றான்
சிறந்த சோழி வருதே” —

(எ-து) சிறப்பையுடைய சோழி ஞானசம்பந்த தெய்வம்பொருத்தி விசாரிக்குமிடத்துத் தத்துவமசி மகாவாக்கியமும், சிவத்துவமசி மகாவாக்கியமும், வேதாசமம் வருத்திரமஞ் சமயவாதிகளுக்குச் சர்மதப்பட்டாது. மாயாபோதமு மஞ்ஞானமு நீங்கிச் சேவபோத மிறந்த விடத்திலும், தத்துவங்களு மாணவமலமும் நீங்கி யான்மபோத மிறந்தவிடத்திலும், வேதவாக்கியம் மாகமமகாவாக்கியமு மாணிக்கமும் அரதனமும் போலாமென்ற னென்றவாறு. (இது மகாவாக்கியவிசேடமுஞ் சமயாதீத விசேடமுங் கூறியது.) (எ)

“தேவே திருஞான சம்பந்த தேசிகனே
யோவிலெழுத் தஞ்சினையு மோதாய்கொல்-லாஹியார்
பின்னி ரண்டைத் தள்ளிப் பிரியாத வானந்த
முன்னிரண்டைக் காணுதன் முத்தி” —

(எ-து) தேவனே திருஞானசம்பந்தனென்னுந் திருநாமத்தினை யுடைய வெமது ஞானஞ்சாரியனே யோர்காலத்து மொழிவின்றிய அஞ்செழுத்தி னுண்மையைத் திருவாய்மலர்ந் தருளிச்செய்யவேண்டிமென்ற வினாவுக்கு விடை. யகாரமாகிய வாத்மாப் பின்னாகிய நகாரமகாரங்களைத் துக்கவேதுவென்று தள்ளி, முன்னாகிய வகாரசிகாரங்களை விட்டுப் பிரியாதது வானந்தவேதுவென்று தழுவித் காணுதன் முத்திரிச்சயமென்ற தென்றவாறு. (இது பஞ்சாக்கரத்தின் முத்திரிலை கூறியது.) (உ)

“முத்தி நடனத்தை மொழிஞான சம்பந்தா
சத்திதிரு வம்பலத்திற்குண் றானாய்ச்-சுத்தவாயிர்
காணமுய லகனைக் காலான் மிதித்தருளித்
நாணுநடம் புரிவன் றான்” —

(எ-து) மோட்ச நடனதரிசினத்தை யான் காணத் திருவாய்மல ர்த்துளவேண்டுந் திருஞானசம்பந்த தேசிகனையென்ற வினாவுக்கு விடை. வகாரமாகிய சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே சிகாரத் திருமேனி யோடுங் கூடினவனு யகாரவுயிராகிய சுத்தாத்மாக்கள் தெரிசிக்கும் பொருட்டு ஆணவமாகிய முயலகளை யொருபாதத்தி லுன்றி மாயை யொருபாதத்தா லுதைப்பான் நவாநந்தத் தாண்டவராயர்நடன தரிசனத்தைச் காண்பாயென்றவாறு. (இது பஞ்சாங்கர சொருபமா கியதிருவம்பலதரிசன நடனத்தைக் கூறியது.) (க)

“தானே சிவமான சத்தியஞா நாதந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னேனே-ஞானிகடம்
முள்ளமா காயமா மொன்றாய வானந்த
வெள்ளமாய் நிற்குமவர் மெய்” —

(எ-து) ஊன சம்பந்தங்களெல்லா மொருவி ஞானசம்பந்தப் பட்டுச் சத்தியஞானத்தத்தைப் பெற்ற மௌனயோகிகள் நிறைவு நிலையைச் சொல்லவேண்டுந் காழித்துணைச்சாரியென்ற வினாவுக்கு விடை. ஞானிகளுடைய வுள்ளமொன்றையும் பற்றா தாகாசம்போ ன்று நிற்கும், அவாள் சரீரம் ஏகபரிபூரண வானந்தமேலிட்ட பிர வாகமாய்நிற்கு மென்றவாறு. உள்ளமாகாயமென்றது பராசத்தியை. மெய்யானந்த வெள்ளமென்றது சுகப்பேற்றை. (இது அனந்தோர் சன்மையையு மானந்தப்பேற்றையுங் கூறியது.) (க)

இந்த நிராமய வந்தாதியின்கண் முன் சொல்லிப்போந்த சிந் தனை யதிகாரப்பிள்ளையட்டவணைகுருமரபு திருமுகப்பாசர முதலிய வற்றின் கருத்தெல்லா மடங்கக் காண்பாயாக. (ஒன்றாய்முனைத்தெ முந் தெத்தனையோகவெவிட்டு) என்னுங் கருத்தைப்பற்றி விவேக புவனமகள் வருமாறு. மனமொன்று, மனத்தைத்தவிர ஆங்காரமா ிகளில்லை இந்தமனந் தானே-௩௬-௯௬-௧௦௦௮ - ௧௪ - ௮-௫-௪-௩ என்கின்ற தத்துவங்களாயும் விரியும். இந்த மனத்தையே சிவனென் பதும், போதமென்பதும், உள்ளமென்பதும், விவேகமென்பதும், அறிவென்பதும், வெருமுகத்தி வித்தனையும், அகமுகத்திற் சைதன் னியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும், இத்தனையும், ஒரு புருடனைத்தானே நன்மையா னல்லவென்றும், தீமையாற் தீய னென்றும், இரண்டொரத்த எருத்தான் ஞானியென்று வருவது போலும். சாமியம்,

“மனந்தானோதத்துவ மானதும்போனது
மனந்தானோசீவனு மாறாதவிசனு
மனந்தானோவித்தனை மாறாட்டமானது
மனந்தானோபின்னையு மாறாதபோதமே” —

“புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப் புலன்களாய்ப்பூதமாகிக்
கத்தனாய்க்காமாநி குணங்களாய்க்காமியாகிப்
பெத்தனாய்முத்தனாகிப் பேணுவாஃபேணநின்ற
சித்தனாய்நின்றதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே” —

மேலாத்மா சடமென்பானாப்பற்றி விபரீதவுவமைகள் வருமாறு.
ஆத்மா சடம் அசடம் பிறப்பிறப்படைவனென்பது சித்தார்த்தமன்று.
(யதார்த்தவாதி வெகுசெனத்தினோஷியென்றும்,)

“வையகத்திலுண்ணாததென்னே வாய்திறக்கவஞ்சினே
னையவைத்ததென்கொலோ நமச்சிவாயநாதனே” — எ ட்,

சகலகுணசம்பன்ன வேககுணவீன-என்பதுபோல, ஆத்மாவே
பிடிபடாதேயானாற் சிவத்தைப் பிடிப்பேனென்பது அபத்தம். அந்
துருவமாக்கை துருவமாத்மா. அதியாக்கை யனாதியாத்மா. பிரகாச
மாக்கை யப்பிரகாசமாத்மா. இப்படி அனந்த சாமியமுண்டு,

“தன்னையருச்சிக்கத் தானிருந்தானே” —

“அறிவையறிவதுபொருளெனவருளியபெருமானே” —

“சீவனுஞ்சிவனும்வேறோ திருப்புலிவனத்துளானே” —

“அறியுமறிவேசிவமுமாம்” —

“நல்லகுலத் திற்பிறந்து நல்லாரைச்சேர்ந் தொழுதி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மானா-நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச் சிந்தைகலய் கற்கச்
சிவமென்ற நீயே சிவம்” —

“ஒன்பதுவாய்தலார்ந்த வூரினிலோனாரந்தாய
துன்பயிலமைச்சரோடுஞ் சுகதுக்கத்தேவரோடு
முன்பினேடுறவரோடு முற்றநீயிருந்ததென்னே
செம்பொனார்மாரீடு திருப்புலிவனத்துளானே” —

“பல்லுயிராய்ப் பார்தொறு நின்றாய்போற்றி
பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி” —

இன்னஞ் சமுசயமுண்டானுற் சர்வக்கியானோத்தரத்திற் சமு
சயநிவிர்த்தி கண்டுகொள்க. ஆதிமூலமென்றழைத்த யானைக்குமுன்
வந்ததார் ; தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பனென்ன வந்ததார் ;
துருபதைக்கு மாளாத்துகில் கொடுத்ததார் ; அருச்சுனனுக்கு மெய்
ஞ்ஞானம் போதித்ததார் ; கல்லாலின்கீழ் சனகாதியருக்குப் போதித்
ததார் ; முப்புரதகனம்பண்ணி மூவரைக் காத்ததார் ; மார்க்கண்ட
ருக்காக வந்தவன்யார் ; தேவர்களுக்கு ஞானம்போதித்ததார் ; ஆகாச
த்தி லாகாயபுருடனாய் நின்றவன்யார் ; நான்கு முகத்தாலும் நான்கு
வேதத்தைப் புகன்றவன்யார் ; இந்த வதிட்டானத்தைப் பற்றிச்
செய்வதெல்லாம் பராபரவத்துவே யென்றறிந்து அரிகரப்பிரமாதிக
ளென்னும் பிணக்கை யுள்ளபடி விடக்கடவை. இதற்குச் சாமியம்,

“மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியா னை
வருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவ னே
தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப் ப
னெனுமழசொல்லுக் கெதிர்த்தவனெவ னே
துகிலுரிகாலைத் துருபதன்மகட் கு
மாளாத்துகிலாய் வருத்தினனெவ னே
வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருந்தா ங்
குணர்மெய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவ னே
வவனேபிரம மென்றறிமன்னே” —

“கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகி ப்
பொல்லாஞானம் புரிந்தவனெவ னே
மாமலைவில்லாய் வலியவர்புரங் க
ணீறெழுவொருக்கி நின்றமூவரையு ஞ்
சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவ னே
காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபால ன்
மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவ னே
வவனேபிரம மென்றறிமன்னே” —

“ஆதிதிதன்மைந்த ரலமருகாலை ப்
பிரமகீதையைப் பேசினனெவ னே
சிதாகாயத்திற் மிருவுருத்தான் கி
மறலியைமுனிந்த வரதனெவ னே

வரன்முறையுலகம் வயின்வயினுதிக் க
நான்முகத்திருந்து நான்மறையுனாத்த ன்
றுபநிடதத்தி லொளித்தவனெவ னே
வவனேபிரம மென்றறிமன்னே” —

திக்கைவிபரம் வருமாறு : சமயம்—தீரத்துறத்தல்; விசேடம்—
பற்றறிநிறல்; நிருவாணஞ்—சிவன்ருணதல்; அபிடேகம்—ஆனே
மென்பதையுறத்தல். பஞ்சகிருத்திய விபரம் வருமாறு : அதுக்கிர
கம்—சோகம்பாவனை; திரோபாவம்—முன் சிவனாயிருந்தோமென்ப
தை மறத்தல்; சங்காரம்—குலகோத்திரவபிமானம், தேகாபிமானம்,
பசுசாத்திரவனுட்டிப்பு, இன்னதேசம், இன்னவருணம், இன்னுன்
சந்ததி, இன்னகிருத்திய மென்பதை யறவும்விடுத்தல்; திதி—சற்ச
னசகவாசம், சிவோகமென்பதை நாடோறும் பயிறல்; தோற்றம்—
அண்டாண்டபகிரண்டம் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகர் தா
மாய் நிற்தல்; சிவகாருண்ணியம்—சிவாதுக்கிரகம், சிதேந்திரியபதிகர
ணம், சுவானுபூதிகம், எண்குணம் இவையுடைத்தாதல்; சவுசாதியா
றும் வருமாறு : சவுசம்—உட்கரணசுத்தி புறக்கரணசுத்தி; பற்கொ
ம்பு—நிதானம்; ஸ்நானம்—நாம் நிராமயமென்று மகாவாக்கிய சிரவ
ணம்பண்ணல்; அதுட்டானம்—நாமறிவென்பதை மறவாமை; பூசை—
நாமெங்குமிருக்குஞ் சைதன்னியமென்று தெட்சணமூர்த்தியைத்
தியானித்தல்; போசனம்—விசுவத்தையெல்லாஞ் சாப்பிட்டுத் தான்
மீதியாய்நிற்தல்; திரிகரணசுத்தி வருமாறு : மனம், வாக்கு, காயம்
நாம் சைதன்னியமென்று தேறலே மனோசுத்தி; நாம் சைதன்னிய
மென்பதற் கடையாளமாகச் சிவோகம் பாராட்டலே வாக்குசுத்தி;
நாம் சைதன்னியமென்பதை மறவாமல் அங்ககரந்நியாசங்களால்
விளக்கலே காயசுத்தி; இதற்குச் சாமியம்,

“மானிடராக்கை வடிவுசிவலிங்க

மானிடராக்கை வடிவுசதாசிவ

மானிடராக்கை வடிவுசிதம்பர

மானிடராக்கை வடிவுதிருக்கூடத்தே” —

விபூதி, ருத்திராட்சம், செபம், சின்முத்திரை, சமாதி, நமஸ்காரம்,
கும்பிடு ஆக வேருக்கும் விபரவம்; விபூதி—பசுமலமாகிய பசுபோதத்
தை நிரூகித்த தரித்தல்; ருத்திராட்சம்—சைதன்னியம் நாமென்ப
தற் கடையாளமாகச் சோகம்பாவித்தல்; செபம்—அவனானென்னுமது
வந்திநிற்தல்; சின்முத்திரை—சிவனுள் சிவனுமொன்றாதல்; சமாதி—

நான் சைதன்னியமென்பதையுமறத்தல் ; நமஸ்காரம்-நானும் நீயா
ய்ப்போனே னென்னுந்திடமுண்டாதல் ; ரும்பிடு-துவிதங் கெட்டு
அத்துவிதமானோமென்னல் ; தலந்தீர்த்த மூர்த்திக்கு விபரம் : தல
மென்றது தான் ; தீர்த்தமென்றது தன்னுத்தம்போதம் ; மூர்த்தியெ
ன்றது சுபாவ சைதன்னியம் ; (ஆயிலிங்கபீடமா யமர்ந்ததேசிவாய
மே) என்றது மிக்கருத்தைப்பற்றி வந்தனவாம் ; திருக்கு-நிரிசிய
விபரம் : காணப்பட்டதெல்லா மாயையானபடியா லவையனைத்துந்
நிரிசியம் ; காண்பது யாதொரு சைதன்னியமுண்டோ வதுவே திரு
க்கு;வேதாகம மிரண்டுங்கருத்தொன்றோ விரண்டோ வென்பதற்கு
விபரம் : நொடித்தான் மலைவேறு கயிலாசம் வேறென்பாரும், சித்
ம்பரம் வேறு புண்டரீகபுரம் வேறென்பாருமில்லை ; அதுபோலும்
இந்த வைதீகசைவமுந் கண்டுகொள்க. ஆகாசம்போ லாத்மா, சந்தி
ரன்போ லாத்ம்போதம், நட்சத்திரங்கள்போ லாத்மசத்திகள். பக
லப்போல சகலாவத்தை, இரவைப்போலக் கேவலாவத்தை, சூரிய
னைப்போல ஞானம், பர்வம்போல பெத்தகாலம், அமாவாசியைப்
போ லாத்ம்போதம், ஞானத்திலடங்கிய முத்திகாலம், நாகலோகஞ்-
சுழுத்தி, மத்தியலோகம்-சொப்பனம், சொர்க்கலோகஞ்-சாக்கிரம்,

“சத்தியமாதா பிதரங்கியானஞ் தர்மோபிராதா தயாசகா
சாந்தம்பத்தினி சமாபுத்திரா சட்வித மமபாந்தவா” —

யதார்த்தமே-மாதா, பிரக்கியானமே-பிதா, சிவதர்மங்களே-உட
ப்பிறப்பு,தயவே-தோழன், கலியாண நிரியாணமிரண்டுந் தோன்றாத
சாந்தமே-தாரம், பிரமாதி பீலிகாந்தத்துஞ் சைதன்னியமே பெ
ன்று காணுஞ் சமபோதமே-சந்தானம். இந்தவாறு மெனக்கு பாந்த
வ்வியமென்று உலகத்தை விடக்கடவன். ஞானி கண்மங்களை விடுவ
தே சித்தாந்தம். அது யதார்த்தமோ அயதார்த்தமோ. அயதார்த்த
மென்றே நீர் சொல்லில், வசனமுண்டாயிருப்பானேன் ? அபக்குவ
னைக் குறித்து. அவைகள் வருமாறு :

“வில்வக்குடலை யெடுக்காமல்

வீணுக்குடலை யெடுத்தேனே” —எ-ம்,

“வில்வக்குருகாதல் கொம்பாநல்கொம்புதிர்ந்துவிழ்ந்த

சருகாதல் மண்ணுதல் சாந்து” —

என்றும், முக்கோடியேகாசசி, காசி, பிளாயாகை, காவேரி, ரா
மேஸ்வரம் என்றும் நினைக்குந் துவிதசித்தப் பிரமையொழிந்து, அத்
துவிதசித்தம் பிறக்கக்கூடிய கட்டெனவறிக :

“ஆரணவுருவமாகி யம்பரக்கோயிறோறு
நாரணன்பிரமன்காணு நட்நீசெய்ததென்னே
காரணமுயிரோயென்னக் கண்டவர்காணுதேங்கச்
சீரணிமாடமோங்குந் திருப்புலிவனத்துளானே” —

அத்துவிதம் இரண்டல்ல. துவிதமே இரண்டு. நீர் சொன்ன
அத்துவிதத்துக் கருத்த மிதுவல்ல. இரண்டின்மையாயிருக்கும். இர
ண்டின்மையென்ப தொன்றோ? ஒன்றுமல்ல. இரண்டோ? இரண்
டெல்ல. பின்னைத்தா னெவ்வழிவிடுவாய் சண்டாளா! மூர்க்கணா
நெயம்பற்றிச் சாதிக்கிறையோ! (மூர்க்கனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால்
முன்னும்பின்னுங் குற்றம்) என்பதுபோலாயினே. அத்துவித சூரிய
நெழுந்தானென்னில், அதற்கருத்தம் துவிதசூரியன் வந்தாலும்பொ
ய்சொல்லேனென்னு மாற்றம் உனக்கடாவோ,

“ஏகமே வாத்துவித” —

மென்னுஞ் சுருதிகாரத்தையு மறந்தாயாயினே,

“அத்துவிதத்துக் கருத்தம்பலவென்னுங்
சிற்றறிவுகொண்டு சிலகீழ்” —

(எ-து) கொஞ்ச புத்தியைக்கொண்டு சீஞ்சாதிக்கள் தாதமார்க்
கத்தைத் தழுவி யத்துவிதத்துக் கருத்தமொன்றுமல்ல, விரண்டிம
ல்ல, உபயமுமல்லவென்று கூறுந் துவித பாசண்டர்கனென்பதாம்.
வேதச்சொல்லை நம்பாதவன் நீசனென்று வியாச சூத்திரத்திற்
சொல்லும். தேவதத்தன் நிரியாணமானானே? இல்லை. கலியாணமா
னானே? அதுவுமில்லை. அமங்கலியோ? அன்று. சுமங்கலியோ?
அன்று. கன்னிகையோ? அதுவுமன்று. ஆனற் குதர்க்கமாக யாது
மன்றென்னில், நீபெரும்பாவி! நாட்டிலுள்ள சாவுனக்கெய்திற் குற்
றமில்லை! வியாழவட்டங் காத்திருந்தால் உபதேசிப்பனென்னில் ஒரு
பூனை கயிலாசத்துக்குப்போகிற கொக் கெலி கோழிந்கூட்டத்தைச்
சம்பாடனம்பண்ணிக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஒருபாழங் கோவிலி
லே யிருக்கச்சொல்லி உங்கள் போதமடங்கவிலையே யென்று பன்
னிரண்டுவருடம் ஒன்றொன்றாய் அனுக்கிரகம்பண்ணியகதை யுனக்
கேதரும். ஆனற்சுவாமி! நீர்சொன்ன புத்தியைக்கேட்கிறேன். அத்
துவிதத்துக் கருத்தஞ் சொல்வாயாக வென்பாயேல், சாமியம்,

“அத்துவிதமேகமே யாங்கிர ண்டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோவது” —

(எ-து) அத்துவிதம் ஏகமே. ஆருக் கேகம்? பஞ்சபாசங்களை நீங்கிய சிவனுக்குஞ் சிவனுக்கும். அஃதர்த்தமன் நிரண்டற்றுப் பூவு மணமும் போலவென்னில், போதச்சுவானமே இலங்கையிலே யிரு ம்புதிருடாதே உன்சத்த மென்றைக் கடைக்குமோ இரண்டின்மை யென்று சொல்லியது மஃதேயாம். சாமியம்,

“மாயையாலிரண்டுபட்டுன் மலரடிபுகழிழந்தேன்
நாயமெய்ஞ்ஞானத்தாலே துறந்திடினகமாகுந்
தாயினுமினியனாகித் தடுத்தெனையாண்டுகொண்ட
சேயமாநதிதென்பாங்கார் திருப்புலிவனத்துளானே”--

இப்படி அனந்தம் சாமியமுண்டு. நதி-நத-உவமைகள் வருமாறு. குடக்கிலிருந்து குணக்கோடியநதியே ஆத்மா. நதித்தடைகள்-ஐம்புலன்கள். அச்சிறை நீங்க (நதிஞஞ்சாகரோக்தி.) சாகரஞ் சிவம், நதம் குணக்கிருந்து குடக்கோடினுபின் குணக்கோடி சாகரோக்தி. விளக் குவமைவருமாறு: விளக்குப்போலும்-ஆத்மா. தகளிபோலும்-சரீரம். நெய்போலும் - பிராரத்தம். திரிபோலுஞ் - சூக்குமசரீரம். காற்றுப் போலுஞ்-சஞ்சிதம். வீடுபோலும்-ஆகாமியம். அக்கிறதுபோலும்-நிரியாணம். தாரகசத்தியிலே முள்ளிருந்தவண்ண மொடுங்குவது போலும்-மோட்சம். இப்படி விட்டுனு வாகமங்சுளிலும் சிவாகமங் களினுங் காண்க. சாமியம்,

“கண்ணொளிகதிரின்மாட்டும் சடவெளிவிகம்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோதி தாரகசத்தியாட்டு
நண்ணுதன்மானப்பொல்லா நாயினேன்லந்தடைந்தேன்
மெண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித் திருப்புலிவனத்து
ளானே”--

இந்த விளக் குவமைப்படி விண்ணு வாக்ரியங்களினுஞ் சிவ வாக்ரியங்களினுங் காண்க.

மரபட்டவணை-முற்றிற்று.

